

EVROPSKÁ UNIE
Evropský námořní a rybářský fond
Operační program Rybářství

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

ATLAS SVALOVINY RYB

Jan Kašpar a kol. (2023)

Projekt

TVORBA ODBORNÉ PUBLIKACE ATLAS SVALOVINY RYB

je spolufinancován Evropskou unií.

Cílem je zlepšit sledovatelnost rybích produktů, konkrétně pokud jde o určení druhů ryby ze svaloviny inspektory dozorových orgánů, za současného posílení globálního, integrovaného a společného postupu.

EVROPSKÁ UNIE

Evropský námořní a rybářský fond

Operační program Rybářství

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Obsah

Úvod	1
Determinační popisy jednotlivých druhů ryb	4
Acipenseridae	4
Acipenser gueldenstaedtii (Brandt & Ratzeburg, 1833)	4
Acipenser ruthenus (Linnaeus, 1758)	7
Huso huso (Linnaeus, 1758)	11
Anarhichadidae	14
Anarhichas lupus (Linnaeus, 1758)	14
Anguillidae	17
Anguilla anguilla (Linnaeus, 1758)	17
Anoplopomatidae	20
Anoplopoma fimbria (Pallas, 1814)	20
Arripidae	23
Arripis trutta (Forster, 1801)	23
Atherinidae	27
Atherina boyeri (Risso, 1810)	27
Belonidae	30
Belone belone (Linnaeus, 1760)	30
Bramidae	33
Brama brama (Bonnaterre, 1788)	33
Carangidae	36
Seriola dumerili (Risso, 1810)	36
Seriola quinqueradiata (Temminck & Schlegel, 1845)	56
Seriola lalandi (Valenciennes, 1833)	56
Caranx ignobilis (Forsskål, 1775)	36
Caranx sexfasciatus (Quoy & Gaimard, 1825)	42
Pseudocaranx dentex (Bloch & Schneider, 1801)	49
Caranx latus (Agassiz, 1831)	39
Elagatis bipinnulata (Quoy & Gaimard, 1825)	45
Trachinotus baillonii (Lacepède, 1801)	62
Trachurus trachurus (Linnaeus, 1758)	65
Carcharhinidae	68

Prionace glauca (Linnaeus, 1758)	68
Cichlidae.....	72
Oreochromis niloticus (Linnaeus, 1758)	72
Clariidae	75
Clarias gariepinus (Burchell, 1822).....	75
Heterobranchus longifilis (Valenciennes, 1840)	78
x Clarias gariepinus (Burchell, 1822).....	78
Clupeidae	81
Sardina pilchardus (Walbaum, 1792).....	81
Clupea harengus (Linnaeus, 1758).....	84
Clupea harengus membras (Linnaeus, 1758).....	87
Sprattus sprattus (Linnaeus, 1758)	90
Congridae.....	93
Conger conger (Linnaeus, 1758)	93
Coryphaenidae.....	96
Coryphaena hippurus (Linnaeus, 1758)	96
Cyprinidae.....	100
Abramis brama (Linnaeus, 1758)	100
Barbus barbus (Linnaeus, 1758).....	103
Carassius gibelio (Bloch, 1782).....	106
Cyprinus carpio (Linnaeus, 1758).....	109
Leuciscus aspius (Linnaeus, 1758).....	113
Tinca tinca (Linnaeus, 1758)	116
Engraulidae	119
Engraulis encrasicolus (Linnaeus, 1758)	119
Esocidae	122
Esox lucius (Linnaeus, 1758)	122
Gadidae.....	125
Gadus morhua (Linnaeus, 1758).....	125
Melanogrammus aeglefinus (Linnaeus, 1758).....	131
Merlangius merlangus (Linnaeus, 1758).....	134
Pollachius virens (Linnaeus, 1758).....	137
Trisopterus luscus (Linnaeus, 1758).....	146
Micromesistius poutassou (Risso, 1827).....	137

Trisopterus minutus (Linnaeus, 1758).....	149
Pollachius pollachius (Linnaeus, 1758)	140
Gadus macrocephalus (Tilesius, 1810).....	125
Gempylidae.....	152
Lepidocybium flavobrunneum (Smith, 1843)	152
Hexanchidae	156
Hexanchus griseus (Bonnaterre, 1788).....	156
Istiophoridae.....	160
Istiophorus platypterus (Shaw, 1792)	160
Labridae	163
Labrus bergylta (Ascanius, 1767)	163
Lampridae	166
Lampris guttatus (Brünnich, 1788).....	166
Latidae	170
Lates niloticus (Linnaeus, 1758).....	170
Lates calcarifer (Bloch, 1790)	170
Lethrinidae.....	176
Lethrinus microdon (Valenciennes, 1830)	176
Lethrinus nebulosus (Forsskål, 1775).....	179
Lophiidae	182
Lophius piscatorius (Linnaeus, 1758).....	182
Lotidae	185
Molva molva (Linnaeus, 1758).....	185
Lutjanidae	188
Aprion virescens (Valenciennes, 1830)	188
Lutjanus argentimaculatus (Forsskål, 1775).....	191
Lutjanus bohar (Forsskål, 1775)	195
Lutjanus campechanus (Poey, 1860).....	199
Lutjanus gibbus (Forsskål, 1775)	202
Lutjanus sebae (Cuvier, 1816)	205
Menidae.....	209
Mene maculata (Bloch & Schneider, 1801).....	209
Merlucciidae	212
Merluccius capensis paradoxus (Franca, 1960)	212

Merluccius hubbsi (Marini, 1933)	215
Merluccius merluccius (Linnaeus, 1758).....	218
Merluccius productus (Ayres, 1855)	221
Mobulidae.....	224
Mobula spp.	224
Moronidae	227
Dicentrarchus labrax (Linnaeus, 1758).....	227
Morone chrysops (Rafinesque, 1820).....	230
Mugilidae	233
Chelon labrosus (Linnaeus, 1758)	233
Liza aurata (Risso, 1810).....	236
Liza ramada (Risso, 1827).....	239
Mugil cephalus (Linnaeus, 1758)	242
Mulidae.....	246
Mullus barbatus (Linnaeus, 1758).....	246
Mullus surmuletus (Linnaeus, 1758).....	249
Parupeneus heptacanthus (Lacepède, 1802).....	252
Parupeneus indicus (Shaw, 1803)	255
Nemipteridae.....	258
Nemipterus japonicus (Bloch, 1791).....	258
Pangasiidae	261
Pangasianodon hypophthalmus (Sauvage, 1878).....	261
Percidae	264
Perca fluviatilis (Linnaeus, 1758).....	264
Sander lucioperca (Linnaeus, 1758).....	267
Pleuronectidae.....	270
Glyptocephalus cynoglossus (Linnaeus, 1758)	270
Hippoglossus hippoglossus (Linnaeus, 1758)	273
Limanda aspera (Linnaeus, 1758)	276
Limanda limanda (Linnaeus, 1758)	279
Microstomus kitt (Walbaum, 1792)	282
Platichthys flesus (Linnaeus, 1758)	285
Pleuronectes platessa (Linnaeus, 1758).....	288
Reinhardtius hippoglossoides (Walbaum, 1792)	291

Rachycentridae	294
Rachycentron canadum (Linnaeus, 1766).....	294
Rajidae	298
Raja montagui (Fowler, 1910)	298
Raja naevus (Müller & Henle, 1841)	300
Salmonidae	303
Coregonus lavaretus (Linnaeus 1758).....	303
Coregonus peled (Gmelin, 1788)	306
Hucho hucho (Linnaeus, 1758)	309
Oncorhynchus gorbuscha (Walbaum, 1792).....	312
Oncorhynchus keta (Walbaum, 1792).....	315
Oncorhynchus mykiss (Walbaum, 1792).....	318
Oncorhynchus nerka (Walbaum, 1792)	322
Oncorhynchus kisutch (Walbaum, 1792).....	325
Oncorhynchus tshawytscha (Walbaum, 1792).....	328
Salmo salar (Linnaeus, 1758)	331
Salmo trutta m. fario (Linnaeus, 1758)	334
Salvelinus alpinus subsp. alpinus (Linnaeus, 1758)	337
Salvelinus fontinalis (Mitchill, 1814)	341
Thymallus thymallus (Linnaeus, 1758).....	344
Scaridae.....	347
Chlorurus gibbus (Rüppell, 1829).....	347
Scarus ghobban (Forsskål, 1775).....	350
Sciaenidae.....	354
Argyrosomus regius (Asso, 1801).....	354
Atrobucca nibe (Jordan & Thompson, 1911)	357
Sciaena umbra (Linnaeus, 1758)	360
Scombridae	363
Acanthocybium solandri (Cuvier, 1832)	363
Auxis rochei (Risso, 1810)	367
Auxis thazard (Lacepède, 1800)	370
Euthynnus affinis (Cantor, 1849).....	374
Euthynnus alletteratus (Rafinesque, 1810).....	377
Katsuwonus pelamis (Linnaeus, 1758).....	380

Sarda orientalis (Temminck & Schlegel, 1844).....	384
Sarda sarda (Bloch, 1793)	387
Scomber australasicus (Cuvier, 1832)	390
Scomber japonicus (Houttuyn, 1782)	393
Scomber scombrus (Linnaeus, 1758).....	396
Scomberomorus cavalla (Cuvier, 1829).....	399
Scomberomorus maculatus (Mitchill 1815).....	402
Thunnus alalunga (Bonnaterre, 1788)	405
Thunnus albacares (Bonnaterre, 1788).....	409
Thunnus obesus (Lowe, 1839)	413
Thunnus thynnus (Linnaeus, 1758).....	417
Thunnus tonggol (Bleeker, 1851)	423
Scophthalmidae	426
Lepidorhombus whiffiagonis (Walbaum, 1792).....	426
Psetta maxima (Linnaeus, 1758)	429
Scophthalmus rhombus (Linnaeus, 1758)	432
Scorpaenidae	438
Scorpaena cardinalis (Solander & Richardson, 1842).....	438
Scorpaena scrofa (Linnaeus, 1758)	441
Scyliorhinidae.....	444
Scyliorhinus canicula (Linnaeus, 1758)	444
Scyliorhinus stellaris (Linnaeus, 1758)	447
Sebastidae.....	450
Sebastes marinus (Linnaeus, 1758).....	450
Serranidae.....	453
Cephalopholis argus (Schneider, 1801).....	453
Cephalopholis miniata (Forsskål, 1775)	457
Cephalopholis sonnerati (Valenciennes, 1828).....	460
Epinephelus flavocaeruleus (Lacepède, 1802).....	464
Epinephelus chlorostigma (Valenciennes, 1828)	467
Epinephelus malabaricus (Bloch & Schneider, 1801).....	470
Epinephelus marginatus (Lowe, 1834).....	474
Epinephelus morio (Valenciennes, 1828)	478
Variola louti (Forsskål, 1775).....	481

Siluridae	485
<i>Silurus glanis</i> (Linnaeus, 1758).....	485
Soleidae	487
<i>Dicologlossa cuneata</i> (Moreau, 1881)	487
<i>Solea vulgaris</i> (Risso, 1827).....	490
Sparidae	493
<i>Boops boops</i> (Linnaeus, 1758).....	493
<i>Dentex dentex</i> (Linnaeus, 1758)	496
<i>Dentex gibbosus</i> (Rafinesque, 1810)	499
<i>Diplodus vulgaris</i> (Geoffroy Saint-Hilaire, 1817).....	502
<i>Oblada melanura</i> (Linnaeus, 1758).....	505
<i>Pagellus erythrinus</i> (Linnaeus, 1758).....	508
<i>Pagrus caeruleostictus</i> (Valenciennes, 1830).....	511
<i>Sarpa salpa</i> (Linnaeus, 1758)	514
<i>Sparus aurata</i> (Linnaeus 1758).....	517
<i>Sparus pagrus</i> (Linnaeus, 1758)	520
<i>Spondyliosoma cantharus</i> (Linnaeus, 1758).....	523
Sphyraenidae	526
<i>Sphyraena sphyraena</i> (Linnaeus, 1758)	526
Sphyrnidae	529
<i>Sphyrna lewini</i> (Griffith & Smith, 1834).....	529
Squalidae	532
<i>Squalus acanthias</i> (Linnaeus, 1758).....	532
Stromateidae	535
<i>Pampus argenteus</i> (Euphrasen, 1788)	535
Triakidae.....	538
<i>Galeorhinus galeus</i> (Linnaeus, 1758).....	538
Triglidae	542
<i>Aspitrigla cuculus</i> (Linnaeus, 1758).....	542
<i>Eutrigla gurnardus</i> (Linnaeus, 1758).....	545
<i>Chelidonichthys lucerna</i> (Linnaeus, 1758).....	548
Trichiuridae	551
<i>Aphanopus carbo</i> (Lowe, 1839)	551
<i>Lepidopus caudatus</i> (Euphrasen, 1788).....	554

Xenocyprididae	557
Ctenopharyngodon idella (Valenciennes, 1844)	557
Hypophthalmichthys molitrix (Valenciennes, 1844)	560
Hypophthalmichthys nobilis (Richardson, 1845)	563
Xiphiidae	566
Xiphias gladius (Linnaeus, 1758)	566
Zeidae.....	570
Zeus faber (Linnaeus, 1758)	570

Úvod

Vážení kolegové,

dostává se Vám do rukou dílo, jehož účelem je poskytnout vodítko pro monitorování a kontrolu vykonávanou dozorovými orgány v oblasti sledovatelnosti rybích produktů. Pro potřebu laické i odborné veřejnosti nabízí širokou škálu druhů, s nimiž je možné se v rámci obchodu s rybami setkat, včetně druhů, které běžnému komerčnímu chovu nebo lovu nepodléhají.

Informace ke každému druhu zahrnují, mimo jiné, fotografie čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny, jejich popisy a možné záměny. S ohledem na množství uvedených druhů, podobností a možných záměn, doporučují autoři seznámit se nejprve s druhem, u něhož mají posoudit kvalitu a pravost, a následně i s čeleděmi a druhy uvedenými jako potenciálně zaměnitelnými. Je třeba uvést, že u značného počtu druhů není možné posuzovanou svalovinu přesně přiřadit pomocí diferenciálního popisu, ale je možné se pouze zhruba zorientovat, do jakého taxonu by měla patřit. Jako příklad lze uvést čeleď Sparidae, která zahrnuje jedny z nejběžněji obchodovaných druhů, přičemž objektivně přiřadit neznámý vzorek konkrétnímu druhu je prakticky nemožné. Podobná situace je i u jiných čeledí a mnohdy je možné vidět extrémní podobnost i napříč čeleděmi, což se týká nejen typicky exotických druhů čeledí Carangidae nebo Scombridae, ale například i mezi čeledí Xenocyprididae a Cyprinidae.

Vždy záleží především na zkušenosti posuzovatele a jeho schopnosti objektivně a kriticky posoudit určovaný vzorek. Zde se mimo jiné uplatní i znalost oblastí výskytu, které mohou rovněž pomoci přesnějšímu zařazení druhu.

Přejeme si, aby publikace sloužila svému účelu a zároveň umožnila široké veřejnosti zlepšení přehledu o obchodovaných druzích.

Vysvětlení použitých pojmů a zkratk:

FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations
Gaping	Mechanické oddělení jednotlivých segmentů svaloviny, resp. rozrušení jejich pojivové tkáně, přičemž mezi jednotlivými segmenty vznikají mezery, trhliny. Gaping je často projevem nešetrné manipulace nebo nevhodného skladování, zároveň jsou však druhy, jejich svalovina má takové charakteristiky, že se gapingu prakticky není možné vyhnout.

Kresba	Vzor, většinou světlý, který je viditelný na svalovině, resp. filetu po filetování. Jeho tvar, plošné rozšíření a viditelnost jsou mnohdy jedním z klíčových znaků druhu nebo čeledi.
Segmentace	Více či méně viditelné dělení na jednotlivé samostatné svalové části, dohromady tvořící celek v podobě filetu.
Tloušťka filetu	Označuje mohutnost vrstvy svaloviny, standardně je nejvyšší ve hřbetní partii filetu.
Výška filetu	Označuje rozměr určující vzdálenost mezi ventrálním a dorsálním okrajem filetu.

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI (abecedně, bez titulů)

Barbora Poslušná (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Bernard Schaut (MAKRO)

Celý tým BLUE FJORD

David Gela (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

David Matušinský (ICELANDIC FISH)

Hana Ash (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Ivo Krechler

Jan Matoušek (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Jiří Čech (KLATOVSKÉ RYBÁŘSTVÍ)

Jonáš Krechler

Josef Příborský (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Josef Vobr (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Khumo Sh Morake-Makhalemele (Aquaculture at South African Department of Agriculture, Forestry and Fisheries)

Kristýna Kašparová

Marius Deon Durholtz z (Aquaculture at South African Department of Agriculture, Forestry and Fisheries)

Martin Rada (MAKRO)

Michael Lastovica

Patrik Sadloň (MAKRO)

Pavel Benedikt (BLATENSKÁ RYBA)

Pavel Kozák (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Pavel Lepič (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Pavel Scheiner (RYBÁŘSTVÍ CHLUMEC NAD CIDLINOU)

Pavína Gálová (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Petr Čtrnáct (BIDFOOD)

Petr Doxanský (AG SEAFOOD)

Tomáš Jiráček (C.I.P.A.)

Tomáš Polícar (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Václav Nebeský (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Vít Náhlík (Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích)

Zdeněk Palkoska

Determinační popisy jednotlivých druhů ryb

Acipenseridae

Acipenser gueldenstaedtii (Brandt & Ratzeburg, 1833)

Obchodní označení	Jeseter ruský	
Synonymum obchodního označení	Jeseter Gúldenstädtův	
Taxonomické zařazení	Řád	Acipenseriformes
	Čeleď	Acipenseridae
	Rod	<i>Acipenser</i>
	Druh	<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozevní a Černé moře

Popis druhu

Tělo je protáhlé, výrazně konkávního profilu hřbetu a hlavy, největší výška těla je v oblasti prvního hřbetního štítku. Rypec krátký, široký a tupý o délce 4–7 % celkové délky těla. Spodní ret rozpolcený, vousky neobrvené, mezi řadami štítků jsou obvykle velké hvězdčité destičky. Dorůstá velikosti přes 200 cm a dosahuje hmotnosti více než 120 kg.¹ 8–19 hřbetních štítků, 24–50 bočních štítků, 6–13 břišních štítků, 15–31 žaberních tyčinek. Dorsum zlatohnědé, břicho nažloutlé.²

Čerstvá svalovina

¹ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes) 1.* Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 623 s., [8], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-5. Str. 392.

² KOTTELAT, M., FREYHOF, J. *Handbook of European Freshwater Fishes.* Berlin: Publications Kottelat, Cornol and Freyhof, 2007. 646 s. ISBN 978-2-8399-0298-4. Str. 51.

Bílá až načervenalá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Sytě žluté zbarvení částí s vyšším obsahem tuku. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část se sklony k rolování směrem do středu filetu. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny se svalovinou *Huso huso* a *Acipenser ruthenus*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadtii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Se zvyšujícím se věkem významně tmavne žluté zbarvení tučných částí. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina je však znatelně jemnější, zcela postrádá žluté tukové zbarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

Svalovina je jednoduše bílá až růžová vyjma tučných partií, které si ponechávají výrazně žlutý nádech. Dobře viditelná segmentace v celé výšce filetu. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část. Filet je podlouhlý a nízký. Od 1/4 se filet kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny se svalovinou *Huso huso* a *Acipenser ruthenus*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina však zcela postrádá žluté tukové zbarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Acipenseridae; Anarhichadidae.

Acipenser ruthenus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení:

Jeseter malý

Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Acipenseriformes
	Čeleď	Acipenseridae
	Rod	<i>Acipenser</i>
	Druh	<i>Acipenser ruthenus</i>

Výskyt dle FAO:

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Popis druhu

Tělo je protáhlé, konkávního profilu hřbetu a hlavy. Hřbetní strana šedohnědá nebo zelenohnědá, břišní žlutavá nebo špinavě hnědá, někdy narůžovělá, hřbetní a řitní ploutev je rezavě červená.³ Dorůstá délky až 125 cm a hmotnosti 16 kg. Rozlišovací znaky: dolní ret uprostřed rozpolcený, 4 krátké vousky kruhového průřezu na vnitřní straně obrvené, 56–71

³ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes) 1*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 623 s., [8], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-5. Str. 384.

bočních štítků kosočtverečného tvaru, které se navzájem překrývají, první hřbetní štítek není srostlý s hlavou, 11–27 žaberních tyčinek.⁴

Čerstvá svalovina

Bílá až načervenalá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Sytě žluté zbarvení částí s vyšším obsahem tuku. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část se sklony k rolování směrem do středu filetu. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny se svalovinou *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Se zvyšujícím se věkem významně tmavne žluté zbarvení tučných částí. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina je však zřetelně jemnější, zcela postrádá žluté tukové zbarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

⁴ KOTTELAT, M., FREYHOF, J. *Handbook of European Freshwater Fishes*. Berlin: Publications Kottelat, Cornol and Freyhof, 2007. 646 s. ISBN 978-2-8399-0298-4. Str. 55.

Hluboce zmrazená svalovina

Svalovina je jednoduše bílá až růžová vyjma tučných partií, které si ponechávají výrazně žlutý nádech. Dobře viditelná segmentace v celé výšce filetu. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část. Filet je podlouhlý a nízký. Od 1/4 se filet kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny se svalovinou *Huso huso* a *Acipenser gueldensteadii*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina však zcela postrádá žluté tukové zabarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Acipenseridae; Anarhichadidae.

Huso huso (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Vyza velká	
Synonymum obchodního označení	Beluga velká	
Taxonomické zařazení	Řád	Acipenseriformes
	Čeleď	Acipenseridae
	Rod	<i>Huso</i>
	Druh	<i>Huso huso</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – Vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – Vnitrozemské vody

Oblast 37 – Středozevní a Černé moře

Popis druhu

Tělo protáhlé, relativně nízké, rypec středně dlouhý, špičatý, mírně zvednutý. Ústa spodní, srpkovitá, spodní ret přerušovaný uprostřed. Na horní čelisti 4 vousky oválného nebo zploštělého tvaru. Hřbetní ploutev má 62–73 paprsků, řitní ploutev 28–41, ploutve nemají trny. Heterocerní ocasní ploutev. Na těle pět řad kostěných štítků. Dorsální oválné s podélným zubatým hřebenem. První nejmenší, kaudálně se zvětšují. Laterální štítky hladké, ventrální zarostlé do kůže. Barva hřbetu popelavě šedá až nazelenalá, boky světlejší, břicho bílé, rypec nažloutlý. Může dorůst až šesti metrů a váhy přes 1 000 kg, běžná velikost je 120–260 cm a hmotnost do 363 kg. ⁵

Čerstvá svalovina

Bílá až načervenalá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Sytě žluté zbarvení částí s vyšším obsahem tuku. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část se sklony k rolování směrem do středu filetu. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným šedým nádechem. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny se svalovinou *Acipenser gueldensteadii* a *Acipenser ruthenus*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Se

⁵ *Huso huso* (Linnaeus, 1758) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-03-15]. Dostupné z: <https://www.fao.org/fishery/en/aqspecies/2072/en>

zvyšujícím se věkem významně tmavne žluté zbarvení tučných částí. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina je však znatelně jemnější, zcela postrádá žluté tukové zbarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až načervenalá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Sytě žluté zbarvení částí s vyšším obsahem tuku. U větších kusů je patrné dorzální klenutí. Velmi tenká břišní část se sklony k rolování směrem do středu filetu. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným šedým nádechem. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny se svalovinou *Acipenser gueldensteadii* a *Acipenser ruthenus*, případně dalšími druhy dané čeledi, protože základní charakteristika svaloviny je u většiny druhů prakticky totožná. Vodítkem může být velikost, přičemž filety *Acipenser gueldensteadii* a *Huso huso* jsou výrazně robustnější. Se zvyšujícím se věkem významně tmavne žluté zbarvení tučných částí. Nápadná podobnost je i se svalovinou *Anarhichas lupus*, jehož svalovina je však znatelně jemnější, zcela postrádá žluté tukové zbarvení a břišní dutina zasahuje pouze do 1/3 délky filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Acipenseridae; Anarhichadidae.

Anarhichadidae

Anarhichas lupus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Zubatka pruhovaná

Synonymum obchodního označení

Vlkouš obecný, Vlkouš severní

Taxonomické zařazení

Řád Perciformes

Čeleď Anarhichadidae

Rod *Anarhichas*

Druh *Anarhichas lupus*

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

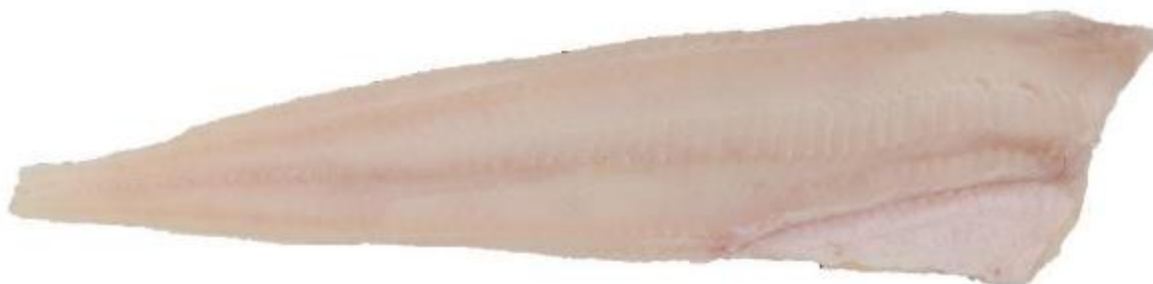
Popis druhu

Barva těla je žlutohnědá nebo modrošedá s 8–13 tmavě hnědými nebo načernalými pruhy na bocích a hřbetní ploutvi. Některé exempláře s malými černými skvrnami na hlavě a zádech. Hlava velká, kaudální část tupá. Tělo středně protáhlé. Hřbetní a řitní ploutve tvoří samostatné lemy. Počet paprsků řitní ploutve je menší než 50. Ocasní ploutev je více či méně zkrácená, někdy mírně zaoblená. Vomerinové zuby jsou delší než palatinové a přesahují je dozadu. Zuby čelistní jsou vpředu špičaté, zaoblené a často spíše opotřebované vzadu. Řady zubů v dolní čelisti se zužují za špičáky.⁶

Čerstvá svalovina

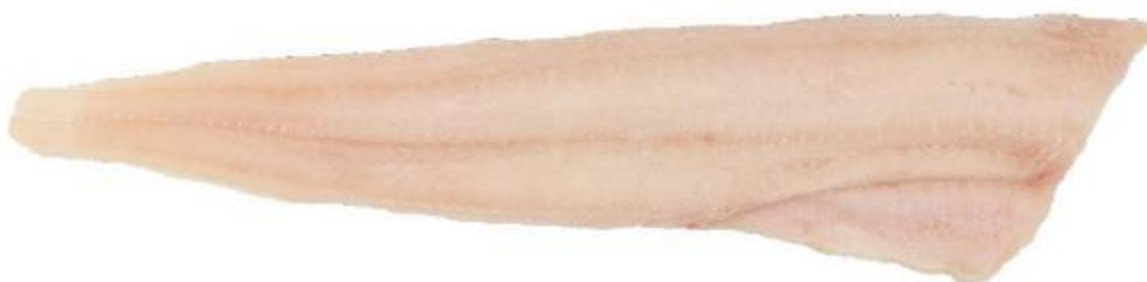
Bílá až narůžovělá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Dorzální klenutí je zcela minimální. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se viditelně kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 jeho kraniální výšky. 3 hůře patrné tmavší podélné pruhy v celé délce filetu v dorzální, centrální a ventrální části mimo břišní partii, která dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným řídkým výskytem velmi drobných šedých teček. Svalovina je velmi křehká a měkká s častým výskytem gappingu. Zaměnitelnost se svalovinou *Acipenser gueldenstedtii*, *Acipenser rhutenus* a *Huso huso*, případně dalšími druhy dané čeledi. Vodítkem může být velikost,

⁶ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 400.

příčemž filety čeledi *Acipenseridae* jsou výrazně robustnější, partie břišní dutiny zasahuje až do 2/3 délky filetu a chybí tmavší podélné pruhy.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až žlutobílá barva svaloviny s jasnou segmentací patrnou v celé výšce filetu. Dorzální klenutí je zcela minimální. Filet je podlouhlý a nízký, od 1/4 se viditelně kaudálně zužuje až na úroveň tenkého ocasního násadce, který tvoří 1/5 jeho kraniální výšky. 3 hůře patrné tmavší podélné pruhy v celé délce filetu v dorzální, centrální a ventrální části mimo břišní partii, která dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným řídkým výskytem velmi drobných šedých teček. Svalovina je velmi křehká a měkká s častým výskytem gapingu. Zaměnitelnost se svalovinou *Acipenser gueldensteadii*, *Acipenser rhutenus* a *Huso huso*, případně dalšími druhy dané čeledi. Vodítkem může být velikost, přičemž filety čeledi *Acipenseridae* jsou výrazně robustnější, partie břišní dutiny zasahuje až do 2/3 délky filetu a chybí tmavší podélné pruhy.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Anarhichadidae; Acipenseridae.

Anguillidae

Anguilla anguilla (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Úhoř říční

Synonymum obchodního označení

Úhoř evropský

Taxonomické zařazení

Řád	Anguilliformes
Čeleď	Anguillidae
Rod	<i>Anguilla</i>
Druh	<i>Anguilla anguilla</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Popis druhu

Ryba s hadovitým tvarem těla, hřbetní, řitní a ocasní ploutev jsou spojeny v jeden souvislý ploutevní lem, v němž nejsou vytvořeny tvrdé paprsky. Má malé oválné nepřekrývající se cykloidní šupiny, které jsou zarostlé hluboko v kůži. Hlava malá, úzká, konická, s koncovými ústy. Postranní čára je úplná. Juvenilní jedinci mají během sladkovodního života tmavě zelenohnědý až hnědočerný hřbet a břicho žlutavé až bělavé. Při nástupu pohlavního dospívání a zahájení zpětné migrace do moře získávají úhoři svatební šat. Boky jsou kovově lesklé, hřbet tmavý až černý, břicho stříbrobílé. Samci dorůstají do 50 cm, samice jsou větší, mohou dosahovat délky 150 cm. ^{7 8}

Čerstvá svalovina

⁷ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes) 2*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 698 s., [12], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-9. Str. 315-316.

⁸ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 182-185.

Bílá, šedo-bílá až světle olivově šedá s patrným žilkováním v dorzální části. Výrazná bílá kresba v celé ploše filetu, segmentace téměř neznatelná. Filet podlouhlý, úzký, bez dorzálního klenutí se špatně rozpoznatelnou tmavší centrální linií. Kaudální zeštíhlení krátké a pouze v terminální části. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným šedým nádechem. Záměna možná s druhem *Squalus acanthias*, jehož svalovina je mnohem bělejší, břišní partie dosahuje až 1/2 délky filetu a svalovina je téměř bez kresby, naopak s mnohem lépe znatelnou segmentací a zcela bez tmavší centrální linie. Další určení úhoře říčního je možné také díky vysokému obsahu tuku ve svalovině, rozpoznatelnému i pouhým dotykem.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, šedo-bílá až světle olivově šedá s patrným žilkováním v dorzální části. Výrazná bílá kresba v celé ploše filetu, segmentace téměř neznatelná. Filet podlouhlý, úzký, bez dorzálního klenutí s dobře rozpoznatelnou tmavší centrální linií. Kaudální zeštíhlení krátké a pouze v terminální části. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s možným šedým nádechem. Záměna možná s druhem *Squalus acanthias*, jehož svalovina je mnohem bělejší, břišní partie dosahuje až 1/2 délky filetu a svalovina je téměř bez kresby, naopak s mnohem lépe znatelnou segmentací a zcela bez tmavší centrální linie.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Squalidae.

Anoplopomatidae

Anoplopoma fimbria (Pallas, 1814)

Obchodní označení

Chmurnatka tmavá

Synonymum obchodního označení

Black code

Taxonomické zařazení

Řád	Scorpaeniformes
Čeleď	Anoplopomatidae
Rod	<i>Anoplopoma</i>
Druh	<i>Anoplopoma fimbria</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo je protáhlé, zbarvení načernalé nebo zelenošedé; obvykle s mírně bledšími skvrnami nebo řetízkovým vzorem na hřbetu a směrem dolů blednoucí. Jedna postranní čára se 190–195 šupinami, probíhající podél osy těla. Hřbetní ploutve dobře oddělené, první s 19–27 trny; druhá hřbetní ploutev s 16–20 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 15–19 měkkými paprsky. Dosahuje délky 120 cm a hmotnosti 57 kg, běžná délka 80 cm.^{9 10}

⁹ *Anoplopoma fimbria* (Pallas, 1814) [Aquatic Species Fact Sheets]. In: Fisheries and Aquaculture Division [online]. Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2023. [cit. 2023-09-15]. Dostupné z: [https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/3341/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Anoplopoma%20fimbria%20\(Pallas%2C%201814\)](https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/3341/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Anoplopoma%20fimbria%20(Pallas%2C%201814))

¹⁰ *Anoplopoma fimbria* (Pallas, 1814) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-09-15]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/512>

Čerstvá svalovina

Bílá až růžová barva s jasnou svalovou segmentací tvořící pravé konkávní a konvexní oblouky, probíhající zrcadlově v podélné ose a lámající se opačným směrem v úrovni břišní partie s černou výstelkou. Partie břišní dutiny dosahuje $\frac{3}{5}$ výšky a $\frac{1}{2}$ délky filetu. Tvar filetu je symetricky kónický a rozšiřuje se od kaudální části ke kraniální. V podélné ose je znatelná tmavší linie kopírující oblast páteře. Tmavší linie je znatelná i v horní třetině filetu v místech náchylných ke gapingu.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až růžová barva s jasnou svalovou segmentací tvořící pravé konkávní a konvexní oblouky, probíhající zrcadlově v podélné ose a lámající se opačným směrem v úrovni břišní partie s černou výstelkou. Partie břišní dutiny dosahuje 3/5 výšky a 1/2 délky filetu. Tvar filetu je symetricky kónický a rozšiřuje se od kaudální části ke kranální. V podélné ose je znatelná tmavší linie kopírující oblast páteře. Tmavší linie je znatelná i v horní třetině filetu v místech náchylných ke gapingu.

Zaměnitelnost čerstvé a mražené svaloviny

Velmi obtížně zaměnitelný druh, v případech specifických podmínek je možná záměna s druhy rodu *Gadus*.

Arripidae

Arripis trutta (Forster, 1801)

Obchodní označení

Kahavaj skvrnitý

Synonymum obchodního označení

Losos australský

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeľad'	Arripidae
Rod	<i>Arripis</i>
Druh	<i>Arripis trutta</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo středně protáhlé, štíhlé, aerodynamické. Oči malé, relativně velká ústa. Okraj kosti pod okem s výrazným zoubkováním u menších ryb. U větších jedinců šupiny hladké na dotek.¹¹ Hřbetní ploutev s dlouhou základnou, tvořena 9 trny a 15–17 paprsky. Řitní ploutev má 3 trny a 9–10 paprsků. Ocasní ploutev dvoulaločná. Dospělci dorsálně tmavě modro-zelení,

¹¹ BRAY, D. and GOMON, M. *Arripis trutta* (Forster, 1801), Eastern Australian Salmon. In: *Museums Victoria Collections* [online]. 2011 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://collections.museumsvictoria.com.au/species/13728>

ventrálně stříbřití. Dorsální část boků je poseta nepravidelnými tmavými skvrnami, uspořádanými do nezřetelných pruhů. Dorůstá až 89 cm, běžná velikost 47 cm.¹²

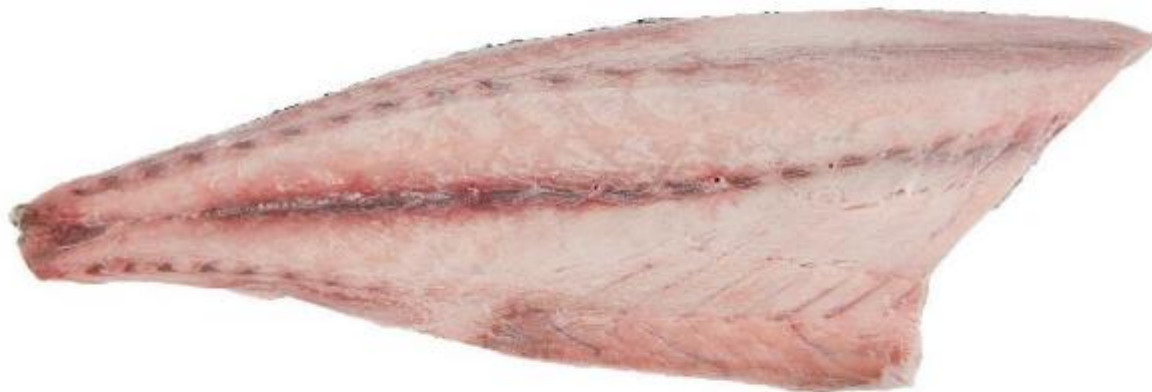
Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě červená barva s tmavšími přerušovanými liniemi v dorzální, centrální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v centrální a dorsálně kraniální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a hůře zratelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, s pozvolným dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce, výraznějším v poslední 1/5, a to až na 1/4 kraniální výšky. Svalovina velmi pevná bez specifické vůně. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny růžovo-bílá. Zaměnitelnost se svalovinou *Argyrosomus regius*, která je však celkově mnohem světlejší s méně výraznými podélnými liniemi. Dále s druhem *Seriola dumerili*, kde jsou jasně patrné kulovité dutinky v dorzální části žeberní partie, a druhem *Seriola quinqueradiata* s výrazně užší částí ocasního násadce. V podobě porcí snadno zaměnitelná s množstvím druhů čeledí Carangidae a Serranidae.

Hluboce zmrazená svalovina

¹² *Arripis trutta* (Forster, 1801) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Arripis-trutta.html>

Růžová až tmavě červená barva s tmavšími přerušovanými liniemi v dorzální, centrální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v centrální a dorsálně kranální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a hůře zratelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, s pozvolným dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce, výraznějším v poslední 1/5, a to až na 1/4 kranální výšky. Svalovina velmi pevná bez specifické vůně. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny růžovo-bílá. Zaměnitelnost je možná se svalovinou *Argyrosomus regius*, která je však celkově mnohem světlejší s méně výraznými podélnými liniemi. Dále s druhem *Seriola dumerili*, kde jsou jasně patrné kulovité dutinky v dorsální části žeberní partie, a druhem *Seriola quinqueradiata* s výrazně užší částí ocasního násadce. V podobě porcí dále snadno nespécifikovatelně zaměnitelná s množstvím druhů čeledí Carangidae a Serranidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Sciaenidae; Serranidae.

Atherinidae

Atherina boyeri (Risso, 1810)

Obchodní označení	Gavún štíhlý	
Synonymum obchodního označení	Grundle	
Taxonomické zařazení	Řád	Atheriniformes
	Čeleď	Atherinidae
	Rod	<i>Atherina</i>
	Druh	<i>Atherina boyeri</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Malé, podlouhlé, ze stran stlačené tělo. Malá hlava s velkým okem. Šikmé a koncové postavení úst, s výrazně delší dolní čelistí. Paprsky hřbetní ploutve s 6–9 pružnými trny (obecně 7 nebo 8) v první hřbetní ploutvi a s 9–15 (obecně 10–13) měkkými paprsky ve druhé hřbetní ploutvi. Řitní ploutev s 1 trnem a 12–18 měkkými paprsky. Hřbet nazelenale šedý s malými černými tečkami, bílé břicho, stříbrný pruh po straně. Ploutve čiré, téměř bezbarvé. Dorůstá až 13 cm, obvyklá velikost 7–9 cm.¹³

Čerstvá svalovina

¹³ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2111-2115.

Světle olivově zelená s dobře patrnou centrální linií černých bodů. Bez kresby, segmentace hůře patrná. Filet je rovnoměrně kónický bez dorzálního klenutí. Výška ocasního násadce tvoří 1/4 kraniální výšky. Svalovina jemná bez specifické vůně. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě šedá až stříbřitě černá. Vzhledem k velikosti druhu a jeho využití je jakákoliv záměna značně nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle olivově zelená s dobře patrnou centrální linií černých bodů. Bez kresby, segmentace hůře patrná. Filet je rovnoměrně kónický bez dorzálního klenutí. Výška ocasního násadce tvoří 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě šedá až stříbřitě černá. Vzhledem k velikosti druhu a jeho využití je jakákoliv záměna značně nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Záměna není pravděpodobná.

Belonidae

Belone belone (Linnaeus, 1760)

Obchodní označení	Jehlice rohozobá	
Synonymum obchodního označení	Jehlice mořská	
Taxonomické zařazení	Řád	Beloniformes
	Čeleď	Belonidae
	Rod	<i>Belone</i>

Druh

Belone belone

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Popis druhu

Hřbet tmavě modrozelený, boky stříbřité. Tělo protáhlé, úzké, mírně stlačené; ocasní násadec nestlačený, bez bočního kýlu. Horní a dolní čelist protáhlé do dlouhých zobáků s ostrými zuby; spodní čelist o něco delší než horní. Hřbetní a řitní ploutev jsou umístěny zrcadlově, velmi blízko ocasnímu násadci. Ocasní ploutev silně rozeklaná. Šupiny malé, cykloidní, opadavé. Běžná délka lovených ryb je do 75 cm, jsou známi jedinci délky přes 100 cm.¹⁴ Barva zářivě modrozelená na hřbetě, ploutve s modrozelenými odstíny; břicho a boky ventrálně stříbrno-bílé.¹⁵

Čerstvá svalovina

¹⁴ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 166.

¹⁵ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2122.

Olivově šedá svalovina s neznatelnou segmentací v dorzální části filetu a se špatně znatelnou segmentací ve ventrální části. Lépe viditelná je pouze v dorzálně kraniální části filetu. Dobře znatelná je žilnatá kresba všech částí filetu. Místy je jasně patrné zelené zbarvení způsobené biliverdinem. Střední osou filetu prochází tmavší tenká linie. Filet je nízký, protáhlý, prakticky bez klenutí, v břišní partii je svalovina výrazně tenčí. V poslední třetině se kaudálně rovnoměrně zužuje až do tenké části ocasního násadce, který tvoří 1/4 jeho kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílé až šedé zbarvení s dobře znatelnou segmentací ve ventrální a dorzálně kraniální části filetu. Znaky biliverdinového zbarvení a žilnatinové kresby jsou neznatelné nebo zcela mizí. Střední osou filetu prochází tmavší tenká linie. Filet je nízký, protáhlý, prakticky bez klenutí, v břišní partii je svalovina výrazně tenčí. V poslední třetině se kaudálně rovnoměrně zužuje až do tenké části ocasního násadce, který tvoří 1/4 jeho kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Vzhledem k charakteristikám je záměna prakticky vyloučena.

Bramidae

Brama brama (Bonnaterre, 1788)

Obchodní označení	Pražma obecná	
Synonymum obchodního označení	Brama	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Bramidae

Rod *Brama*

Druh *Brama brama*

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Poměrně vysoké, ze stran silně zploštělé tělo. Hlava tupě zakončená. Tenký ocasní násadec. Silně vykrojená ocasní ploutev se špičatě zakončenými laloky. Ústa jsou šikmá, směřující vzhůru, s vyčnívající spodní čelistí. Dlouhá hřbetní a řitní ploutev. Hřbetní ploutev začíná nad základnou prsní ploutve. Prsní ploutev dlouhá, sahá do půlky řitní ploutve. Břišní ploutve malé, umístěny pod prsními ploutvemi. Barva je kovově stříbřitě černá, konečky ploutví černé; prsní ploutve nahoře černé, dole světlejší; výstelka úst černá.¹⁶ Běžná velikost 40 cm, maximální velikost 100 cm a hmotnost 6 kg.¹⁷

Čerstvá svalovina

Růžová až růžovobílá, v partii břišní dutiny červená až červenohnědá. Segmentace dobře viditelná především v centrální části filetu. V dorzální části 2 bílé linie. První dobře viditelná po celé délce filetu, druhá je sice znatelná, ale dobře viditelná je až od 1/2 filetu kaudálně dále. V centrální části je výrazná rýha. Ventrálně jsou hůře znatelné 2 světlejší linie, vedoucí od konce břišní dutiny až k ocasnímu násadci. Výška břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 2/5 délky filetu (včetně dorzálně kraniální části). Výstelka břišní dutiny je černošedá se stříbřitou kresbou a je velmi snadno odstranitelná. Pod ní následně zůstává bílá vazivová tkáň. Záměna je vzhledem k charakteristikám nepravděpodobná.

¹⁶ SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 634.

¹⁷ *Brama brama* (Bonnaterre, 1788). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Brama-brama.html>

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až růžovobílá, v partii břišní dutiny červená až červenohnědá. Segmentace špatně viditelná. 2 linie v dorzální části. První viditelná pouze v 1/2 kraniálně, poté se ztrácí. Druhá je dobře znatelná díky odlišnému odstínu svaloviny v celé délce filetu. V centrální části je výrazná tmavší rýha. Ventrálně znatelná 1 světlejší linie, vedoucí od konce břišní dutiny až k ocasnímu násadci. Výška břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 2/5 délky filetu (včetně dorzálně kraniální části). Výstelka břišní dutiny je černošedá se stříbřitou kresbou. Záměna je vzhledem k charakteristikám nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Carangidae

Caranx ignobilis (Forsskål, 1775)

Obchodní označení

Kranas obrovský

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeleď	Carangidae
Rod	<i>Caranx</i>
Druh	<i>Caranx ignobilis</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

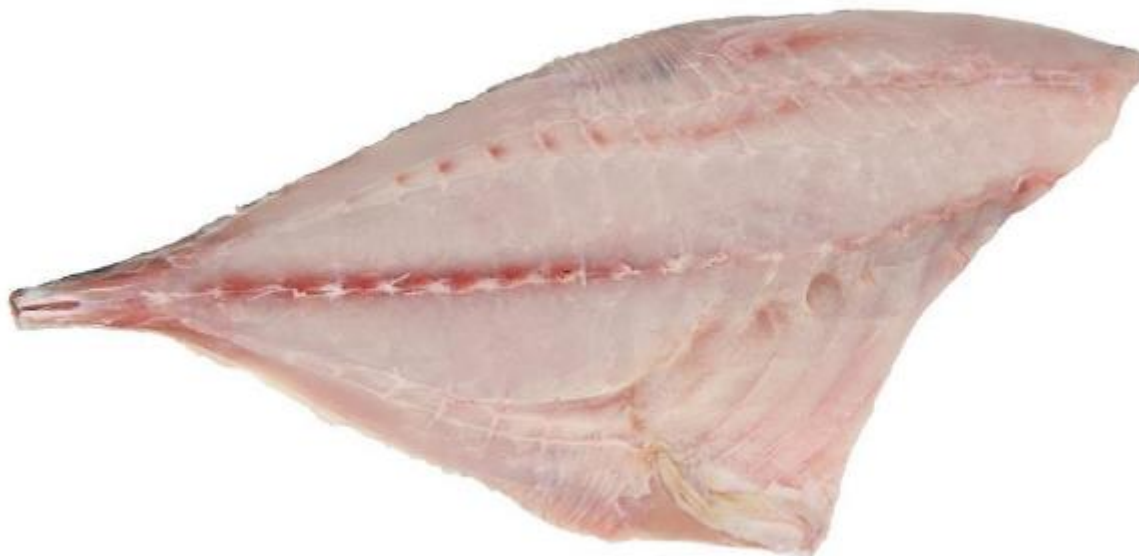

Největší druh rodu *Caranx*. Charakteristicky strmý profil hlavy. Postranní čára rovná, s 26–38 tvrdými šupinami. Barva u dospělců dorzálně stříbrně šedá až černá, ventrálně světlejší. Bez černé skvrny na horním okraji operkula. Ploutve šedé až černé, u ryb ze zakalených

pobřežních vod do žluta. ¹⁸ Řitní ploutev obvykle jasnější. Dorůstá až 170 cm, běžná velikost je 100 cm. Maximální publikovaná hmotnost 80 kg. ¹⁹

Čerstvá svalovina

Bílá až šedorůžová barva s tmavšími červenými místy (body) v centrální a dorzální části filetu, bez výrazné segmentace. V některých případech se mohou body slévat do celé linie. V okrajové části dorzální a ventrální části filetu je patrná kresba, typická pro tuto čeleď. Vysoké dorzální klenutí a radikální snižování výšky filetu od 1/2 délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/12 jeho kraniální výšky. V dorzální části žeberní partie jsou kulovité dutinky, které jsou rozpoznávacím znakem. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/5 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého tubusu. Výstelka břišní dutiny je matně bílá. Výška filetu a tenký ocasní násadec snižují možnost záměny s jinými druhy dané čeledi jako např. *Seriola lalandi* a *Pseudocaranx dentex*. Dále se jedná o možné záměny především se zástupci čeledi Serranidae (např. *Cephalopholis sonnerati* nebo *Epinephelus flavocaeruleus*) a Lutjanidae (např. *Lutjanus campechanus*, *Lutjanus argentimaculatus* a *Lutjanus bohar*). Všechny uvedené druhy, vyjma zástupců čeledi Carangidae, mají výrazně mohutnější část ocasního násadce.

¹⁸ SMITH-VANIZ, W. F. Carangidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 647.

¹⁹ *Caranx ignobilis* (Forsskål, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1895>

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až šedorůžová barva s tmavšími místy (body) v centrální a dorzální části filetu, bez výrazné segmentace. V některých případech se mohou body slévat do celé linie. Vysoké dorzální klenutí a radikální snižování výšky filetu od 1/2 jeho délky až po ocasní násadec, který tvoří 1/12 kraniální výšky. Kresba v okrajové části dorzální a ventrální části filetu není patrná. Dle způsobu zpracování mohou být v blízkosti žeberní partie kulovité dutinky, nejsou však pravidlem. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je matně bílá. Výška filetu a tenký ocasní násadec snižují možnost záměny s jinými druhy dané čeledi jako např. *Seriola lalandi* a *Pseudocaranx dentex*. Dále se jedná o možné záměny především se zástupci čeledi Serranidae (např. *Cephalopholis sonnerati* nebo *Epinephelus flavocaeruleus*) a Lutjanidae (např. *Lutjanus campechanus*, *Lutjanus argentimaculatus* a *Lutjanus bohar*). Všechny uvedené druhy, vyjma zástupců čeledi Carangidae, mají výrazně mohutnější část ocasního násadce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Carangidae; Serranidae; Lutjanidae.

Caranx latus (Agassiz, 1831)

Obchodní označení	Kranas velkooký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Carangidae
	Rod	<i>Caranx</i>
	Druh	<i>Caranx latus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Popis druhu

Tělo protáhlé, vysoké a mírně stlačené. Oko velké. Horní čelist sahá k zadnímu okraji oka. Laloky hřbetní a řitní ploutve prodloužené. Prsní ploutve delší než hlava. Postranní čára se silným, středně dlouhým předním obloukem, rovná část s 32–39 štitky. Šupiny malé a

cykloidní (hladké na dotek). Přítomny bilaterální párové kaudální kýly. Zbarvení těla svrchu tmavě modré až modrošedé, zespodu stříbřitě bílé nebo zlaté, s lalokem hřbetní ploutve a někdy zadními štítky černými nebo tmavými a bez oválné černé skvrny na prsních ploutvích. Mladí jedinci s 5 tmavými pruhy na těle. Maximální velikost je nejistá, minimálně do 80 cm celkové délky a hmotnosti 16 kg. Běžná velikost do 50 cm.²⁰

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s tmavšími červenými místy (body) v centrální a dorzální části filetu, s patrnou, ale nevýraznou segmentací. V některých případech se mohou body slévat do celé linie. V okrajové části dorzální a ventrální části filetu je patrná kresba, typická pro tuto čeleď. Vysoké dorzální klenutí a radikální snižování výšky filetu od 1/2 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/12 kranální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého tubusu. Výstelka břišní dutiny je matně bílá. Díky svému zbarvení a charakteristice je druh obtížně zaměnitelný v podobě celého filetu. V případě pouhé jeho části je možná záměna především za druh *Elagatis bipinnulata*.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁰ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opisthognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1441.

Světle až tmavě růžová s tmavšími červenými místy (body) v centrální a dorzální části filetu, bez patrné segmentace. V některých případech se mohou body slévat do celé linie. Kresba v okrajové části dorzální a ventrální části filetu je velmi špatně patrná nebo neznatelná. Vysoké dorzální klenutí a radikální snižování výšky filetu od 1/2 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/12 kraniální výšky, je významným určovacím znakem. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého tubusu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Díky svému zbarvení a charakteristice je druh zaměnitelný především s druhy *Pseudocaranx dentex* a *Caranx ignobilis*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae.

Caranx sexfasciatus (Quoy & Gaimard, 1825)

Obchodní označení	Kranas šestipruhý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Carangidae
	Rod	<i>Caranx</i>

Druh

Caranx sexfasciatus

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo podlouhlé a stlačené. Horní čelist zasahuje až za zadní okraj oka. Dvě samostatné hřbetní ploutve, první s 8 trny, druhá s 1 trnem a 19–22 měkkých paprsků. Řitní ploutev se 2 oddělenými trny následovanými 1 trnem a 14–17 měkkými paprsky. Laloky hřbetní a řitní ploutve prodloužené. Hlava a tělo stříbřitě olivové až duhové, hřbet modrozelený, stříbřitě

olivové až bělavé boky. Na horním okraji operkulu malá načernalá skvrna. Postranní čára je tmavá – černá.²¹ Dorůstá velikosti až 120 cm, běžná velikost 60 cm. Maximální publikovaná váha 18 kg.²²

Čerstvá svalovina

Růžovobílá až hnědočervená se špatně znatelnou segmentací. Dorzálně je dobře viditelná tmavě červená linie, začínající jako celistvá v kranialní části a přibližně od 1/2 filetu se mění v přerušovanou s nástupem typické obdélníkové kresby. Centrální částí dominuje celistvý tmavý pruh v celé délce filetu, společně s dutinkou začínající v kranialní části hned pod tmavou linií a vedoucí až do 2/3 délky. Plynulé dorzální klenutí a radikální snižování výšky filetu od 1/2 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/12 kranialní výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého tubusu. Výstelka břišní dutiny je matně bílá.

Hluboce zmrazená svalovina

²¹ Family: Carangidae [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-07-28]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/ad468e/AD468eBY.pdf>

²² *Caranx sexfasciatus* (Quoy & Gaimard, 1825). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Caranx-sexfasciatus.html>

Růžová až hnědočervená a černá, zcela bez segmentace. Dorzálně je dobře viditelná tmavě červená linie, začínající jako celistvá v kranialní části a přibližně od 1/2 filetu se mění v přerušovanou. Typická obdélníková kresba není viditelná. Centrální části dominuje celistvý tmavý pruh v celé délce filetu, společně s dutinkou začínající v kranialní části hned pod tmavou linií a vedoucí až do 2/3 délky. Dorzální klenutí je plynulé s radikálním snižováním výšky filetu od 1/2 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/12 kranialní výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého tubusu. Výstelka břišní dutiny je matně růžová.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Záměna není pravděpodobná.

Elagatis bipinnulata (Quoy & Gaimard, 1825)

Obchodní označení	Kranas duhový	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Carangidae

Rod *Elagatis*
Druh *Elagatis bipinnulata*

Výskyt dle FAO:

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
Oblast 37 – Středozemní a Černé moře
Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
Oblast 51 – Západní Indický oceán
Oblast 57 – Východní Indický oceán
Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo značně protáhlé, vřetenovité. Hlava špičatá, ústa malá, horní čelist končí před úrovní oka. Dvě hřbetní ploutve následované přídatnou ploutvičkou. Ocasní ploutev homocerní, hluboce vykrojená. Postranní čára mírně zakřivená nad prsní ploutví. Tělo pokryté ktenoidními šupinami. Barva dorzálně tmavě olivově modrá nebo zelená, břicho bílé. Na boku 2 úzké, světle modré nebo modro-bílé pruhy, s širšími olivově zelenými nebo žlutými pruhy mezi nimi. Ploutve tmavé, s olivovým nebo žlutým nádechem. Dorůstá maximálně 120 cm, běžná velikost je 80 cm a hmotnost do 10 kg. ²³

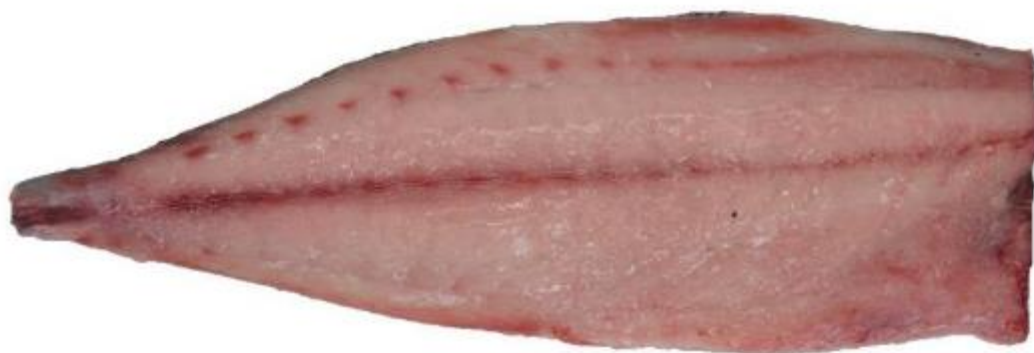
Čerstvá svalovina

²³ CARPENTER, K.E. (ed.) *The living marine resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1448.

Růžová, šedorůžová až červená barva s tmavšími místy (body), především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. V oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. Typická obdélníková kresba je patrná v celé dorzální části. Kresba ventrální části začíná od konce břišní partie a je dobře viditelná až po partii ocasního násadce. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je 1/4 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Svalovina ve formě celého filetu je špatně zaměnitelná. Výjimku tvoří druh *Seriola dumerili*, který má téměř shodné charakteristiky až na drobné kulovité dutinky v dorzální části žeberní partie.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová, šedorůžová až červená barva s tmavšími místy (body), především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez znatelné segmentace. V oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. Obdélníková kresba v okrajové části dorzální a ventrální části filetu není patrná. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je 1/4 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžová. Svalovina ve formě celého filetu je špatně zaměnitelná. Výjimku tvoří druhy *Seriola dumerili* a *Arripis trutta*, který má téměř shodné charakteristiky až na drobné kulovité dutinky v dorzální části žeberní partie. Druh *Arripis trutta* má mnohem jasnější a tmavší body v podélných liniích.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Arripidae.

Pseudocaranx dentex (Bloch & Schneider, 1801)

Obchodní označení	Kranas zubatý	
Synonymum obchodního označení	Kranas georgijský	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Carangidae

Rod *Pseudocaranx*

Druh *Pseudocaranx dentex*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo protáhlé, středně vysoké, ze stran stlačené. Oko relativně malé, se slabým tukovým víčkem. Pysky zřetelně papilární, horní čelist nedosahuje předního okraje oka, u velkých jedinců přesahuje přes dolní čelist. Dvě oddělené hřbetní ploutve, první s 8 trny a druhá s 1 trnem a 24–28 měkkými paprsky. Prsní ploutve delší než hlava. Hřbet světle nazelenalý až ocelově modrý, boky stříbřité. Po stranách těla a na bázi měkkých hřbetních a řitních ploutví žlutý pruh. Ocasní ploutev a hřbetní ploutve tmavě žluté. Černá skvrna na horním okraji operkula. Běžná velikost do 40 cm a hmotnost do 10,7 kg. Maximální délka 82 cm.²⁴

Čerstvá svalovina:

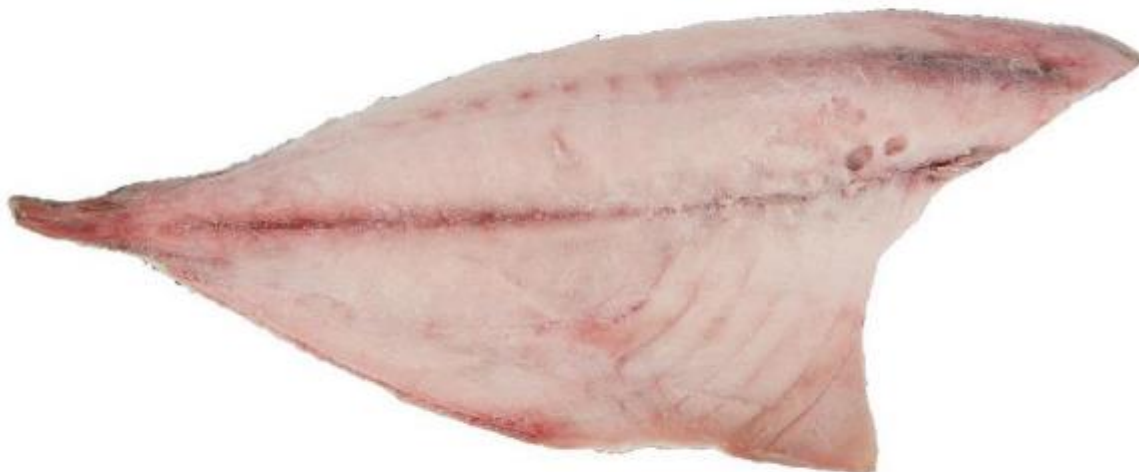

Velmi světlá, bílorůžová na většině plochy, bez zřetelné segmentace. Dorzálně je dobře viditelná tmavě červená linie, začínající jako celistvá v kranialní části a přibližně od 1/2 filetu se mění v přerušovanou. Typická obdélníková kresba je patrná v celé dorzální části. Kresba ventrální části začíná od konce břišní partie a je dobře viditelná až po partii ocasního násadce. Centrální části dominuje celistvý tmavý pruh v celé délce filetu s výskytem kulovitých dutinek v kranialní části těsně nad linií. Dorzální klenutí je plynulé s radikálním snižováním výšky filetu od 3/4 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/8 jeho celkové výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost s jiným druhem je vzhledem k jeho charakteristikám nepravděpodobná.

²⁴ CARPENTER, K. E., NIEM, V. H. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Pacific. Volume 4: Bony fishes part 2 (Mugilidae to Carangidae)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 1999. 721 s. [Str. 2069-2790]. ISBN 92-5-104301-9. Str. 2730.

Hluboce zmrazená svalovina:

Velmi světlá, bílorůžová na většině plochy bez znatelné segmentace. Dorzálně je dobře viditelná tmavě červená linie, začínající jako celistvá v kraniální části a přibližně od 1/2 filetu se mění v přerušovanou. Typická obdélníková kresba není znatelná. Centrální části dominuje celistvý tmavý pruh v celé délce filetu s výskytem kulovitých dutinek v kraniální části těsně nad linií. Dorzální klenutí je plynulé s radikálním snižováním výšky filetu od 3/4 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/8 jeho celkové výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílorůžová. Zaměnitelnost s jiným druhem je vzhledem k jeho charakteristikám nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Záměna není pravděpodobná.

Seriola dumerili (Risso, 1810)

Obchodní označení	Kranas dumerilův	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeď	Carangidae
Rod	<i>Seriola</i>
Druh	<i>Seriola dumerili</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

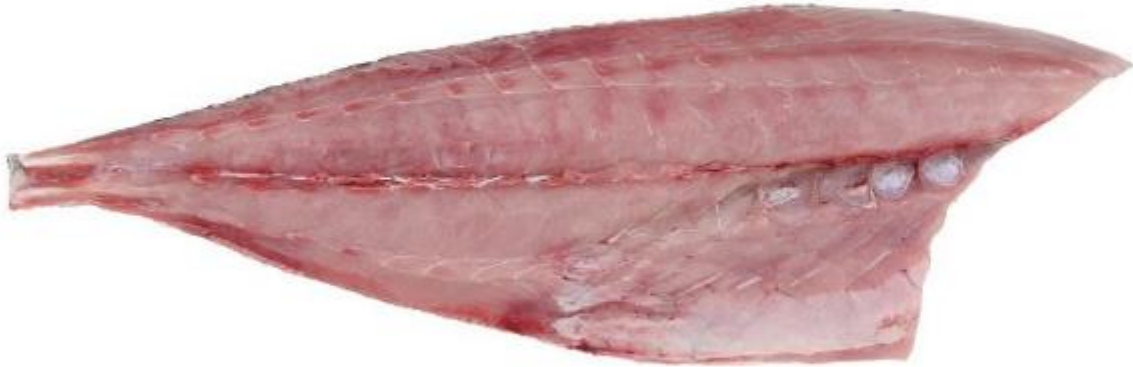

Tělo protáhlé a mírně stlačené, s horním profilem o něco konvexnějším než spodním. Postranní čára zakřivená. Modrošedý až olivový hřbet, boky a břicho stříbřitě bílé, někdy nahnědlé nebo s narůžovělým nádechem. Obvykle patrný tmavý šijový pruh procházející okem až k základu první hřbetní ploutve a jantarový pruh procházející od oka středem těla.²⁵ Dvě hřbetní ploutve, první výrazně menší pouze s tvrdými paprsky – u větších jedinců může první paprsek chybět nebo být zapuštěný. Dosahuje délky přes 180 cm a hmotnosti přes 80 kg. Běžná délka do 100 cm.²⁶

Čerstvá svalovina

²⁵ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2499.

²⁶ SMITH-VANIZ, W. F. Carangidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 657.

Růžová, šedorůžová až červená barva s tmavšími místy (body), především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. V oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. V okrajové části dorzální a ventrální části filetu je jasně patrná obdélníková kresba, typická pro tuto čeleď. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je $1/5$ kraniální výšky filetu. V dorzální části žeberní partie jsou kulovité dutinky, které jsou rozpoznávacím znakem. Partie břišní dutiny dosahuje $1/2$ výšky a $2/5$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Svalovina ve formě celého filetu je špatně zaměnitelná. Výjimku tvoří druh *Elagatis bipinnulata*, který má téměř shodné charakteristiky, až na již zmiňované kulovité dutinky.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová, šedorůžová až červená barva s tmavšími místy (body), především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. V oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. V okrajové části dorzální a ventrální části filetu je špatně patrná obdélníková kresba, typická pro tuto čeleď. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je 1/5 kraniální výšky filetu. V dorzální části žeberní partie jsou kulovité dutinky, které jsou rozpoznávacím znakem. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 2/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Svalovina ve formě celého filetu je špatně zaměnitelná. Výjimku tvoří druhy *Elagatis bipinnulata* a *Arripis trutta*, které mají téměř shodné charakteristiky, až na již zmiňované kulovité dutinky. Druh *Arripis trutta* má navíc mnohem jasnější a tmavší body v podélných liniích.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Arripidae.

Seriola lalandi (Valenciennes, 1833)

Obchodní označení	Kranas americký
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes

Čeď	Carangidae
Rod	<i>Seriola</i>
Druh	<i>Seriola lalandi</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47– Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo protáhlé, štíhlé a mírně stlačené, s horním a spodním profilem podobným; oko relativně malé. Hřbetní část modrá až olivová, boky a břicho bílé, může mít i růžový nádech. Bronzový pruh se táhne od špičky tlamky, přes oko v celé délce těla až po ocasní násadec. V kranální části je tmavší a kaudálním směrem bledne. Bazální části ploutví nažloutlé. Dorso-posteriální

část horní čelisti přiměřeně štíhlá a oblá, sahá pod přední okraj zornice. 2 hřbetní ploutve, u dospělých jedinců sedmý trn chybí nebo je zapuštěný. Dosahuje délky 150 cm a hmotnosti 50 kg.²⁷

Čerstvá svalovina

Bílá až šedorůžová barva s tmavšími červenými místy (body) v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. Ve většinové části dorzální a ventrální části filetu je patrná bílá kresba, typická pro tuto čeleď. Žeberní část má charakteristické bílé mramorování, které u většiny jiných druhů chybí. Dorzální klenutí je plynulé s kónickým snižováním výšky filetu od 1/4 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/5 jeho celkové výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je čistě bílá. Zaměnitelnost s jiným druhem je vzhledem k jeho charakteristikám nepravděpodobná až na druh *Seriola quinqueradiata*, který má velmi podobné charakteristiky, ale je výrazně tmavší a červenohnědá místa jsou mnohem rozsáhlejší.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁷ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2502.

Bílá barva s tmavšími červenými místy (body) v dorzální, centrální a ventrální části filetu, segmentace není viditelná. Ve většinové části dorzální a ventrální části filetu je patrná kresba, typická pro tuto čeleď. Dorzální klenutí je plynulé s kónickým snižováním výšky filetu od 1/4 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/5 jeho celkové výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je šedobílá. Zaměnitelnost s jiným druhem je vzhledem k jeho charakteristikám nepravděpodobná až na druh *Seriola quinqueradiata*, který má velmi podobné charakteristiky, ale je výrazně tmavší a červenohnědá místa jsou mnohem rozsáhlejší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae.

Seriola quinqueradiata (Temminck & Schlegel, 1845)

Obchodní označení

Kranas východní

Synonymum obchodního označení

Hamachi, King fish

Taxonomické zařazení

Řád Perciformes

Čeleď Carangidae

Rod	<i>Seriola</i>
Druh	<i>Seriola quinqueradiata</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

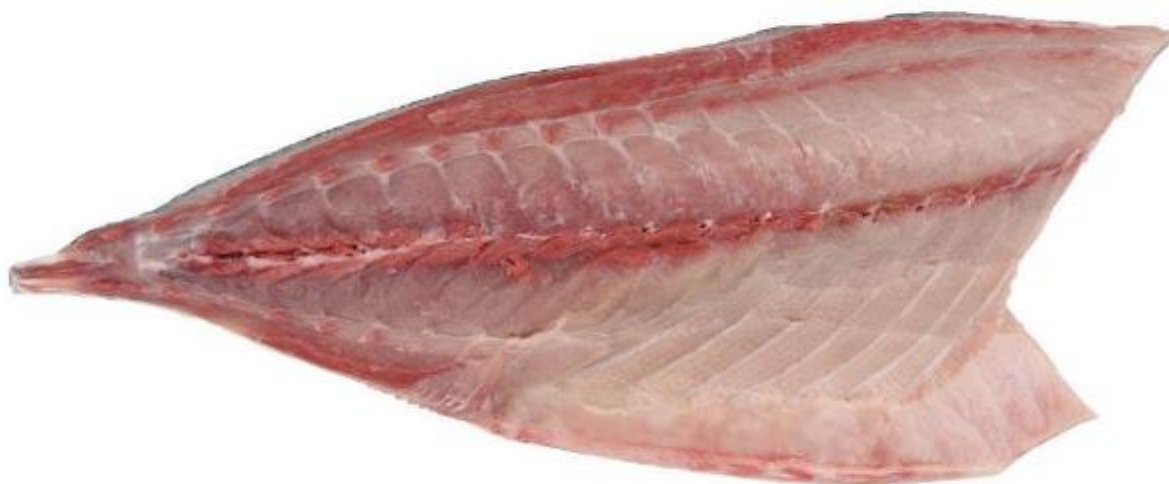
Protáhlé tělo, z boku lehce stlačené se zakřivenou postranní čarou bez štítků. Bočně zesílená je pouze část ocasního násadce. Modrý, modrozelený až šedý nebo černý hřbet, od střední linie těla jsou boky a břicho stříbřitě bílé, někdy nahnědlé nebo s narůžovělým nádechem. Ve střední ose těla se táhne od oka po ocas žlutý pruh.²⁸ 2 hřbetní ploutve (VI–VII, 29–36). Typické je žluté až žlutavě hnědé zbarvení ocasní ploutve. Dorso-posteriální část horní čelisti

²⁸ *Seriola quinqueradiata* (Temminck & Schlegel, 1845) [FAO Species Fact Sheets]. Food and Agriculture Organization of the United Nations [online]. Rome, Italy: FAO, 2023, [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/culturedspecies/Seriola_quinqueradiata/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Cultured%20Aquatic%20Species%20Information%20Programme%20-%20Seriola%20quinqueradiata%20%28Temminck%20%26amp%3B%20Schlegel%2C%2C%201845%29

je ostře hranatá a délka prsní a hrudní ploutve téměř stejná (na rozdíl od *Seriola lalandi*). Dorůstá délky 150 cm a hmotnosti 40 kg.²⁹

Čerstvá svalovina

Růžová, šedorůžová až červenohnědá barva s tmavšími body a liniemi, především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. V periferní části dorzální oblasti a oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. Ve ventrální části jsou tmavší body pouze kaudálně od konce břišní partie. V okrajové části dorzální a ventrální části filetu je jasně patrná obdélníková kresba, typická pro tuto čeleď. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je 1/7 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. V podobě celého filetu je záměna možná s druhem *Seriola lalandi*, který má podobnou tvarovou charakteristiku, ale je výrazně světlejší. Záměna s dalšími druhy je nepravděpodobná.

²⁹ *Seriola quinqueradiata* (Temminck & Schlegel, 1845) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/381>

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová s tmavými červenohnědými body a liniemi, především v dorzální, centrální a ventrální části filetu, bez výrazné segmentace. V periferní části dorzální oblasti a oblasti páteře tvoří tmavší zbarvení celou linii. Ve ventrální části jsou tmavší body pouze kaudálně od konce břišní partie. Obdélníková kresba, typická pro tuto čeleď, není patrná. Filet je protáhlý, nízký, s pozvolným kónickým zužováním až k tenkému ocasnímu násadci, jehož výška je 1/7 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. V podobě celého filetu je záměna možná s druhem *Seriola lalandi*, který má podobnou tvarovou charakteristiku, ale je výrazně světlejší, dále potom s druhem *Arripis trutta*, který má však výrazně širší část ocasního násadce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Arripidae.

Trachinotus baillonii (Lacepède, 1801)

Obchodní označení

Vidlatka černoskvrnná

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeleď	Carangidae
Rod	<i>Trachinotus</i>
Druh	<i>Trachinotus bailloni</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Oválné, silně stlačené tělo. Hlava malá, tupě špičatá, s velkým okem a malými předními ústy. Ocasní ploutev heterocerkní, hluboce vykrojená. Tělo pokryté šupinami. Postranní čára téměř rovná. Barva je dorzálně stříbřitě modrá až šedá, ventrálně stříbrně bílá. Na postranní čáře 1–5 černých skvrn (u ryb menších než 15 cm nejsou), počet skvrn narůstá s věkem. Hřbetní, řitní

a ocasní ploutve šedé až černé, laloky nejtmavší. ³⁰ Dorůstá maximálně 60 cm, běžná velikost 35 cm. Maximální publikovaná hmotnost 1,5 kg. ³¹

Čerstvá svalovina

Růžovobílá až olivově šedá bez znatelné segmentace. V dorzální části je v celé délce dobře patrná obdélníková kresba doprovázená linií tmavších hnědočervených bodů. Centrální linie je úzká a tmavě červená. Ventrální linie tmavších bodů je neznatelná, stejně jako hůře viditelná obdélníková kresba. Dorzální klenutí tvoří plynulý oblouk s radikálním snižováním výšky filetu v poslední 1/5 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 3/5 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Snadná zaměnitelnost s druhy čeledí Lethrinidae a Sparidae. Klíčový rozdíl spočívá ve zkráceném dorzálním klenutí, přičemž zástupcům uvedených čeledí chybí celá jeho kraniálně klesající část.

Hluboce zmrazená svalovina

³⁰ SMITH-VANIZ, W. F. Carangidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 658, 659.

³¹ *Trachinotus bailloni* (Lacepède, 1801). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 06-2023 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/trachinotus-bailloni>

Růžová až olivově šedá bez ztelné segmentace. V dorzální části je v celé délce dobře patrná obdélníková kresba doprovázená linií tmavších hnědočervených bodů. Centrální linie je úzká a tmavě červená. Ventrální linie tmavších bodů je neznatelná, stejně jako hůře viditelná obdélníková kresba. Dorzální klenutí tvoří plynulý oblouk s radikálním snižováním výšky filetu v poslední 1/5 jeho délky až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/4 kranální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 3/5 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Snadná zaměnitelnost s druhy čeledí Lethrinidae a Sparidae. Klíčový rozdíl spočívá ve zkráceném dorzálním klenutí, přičemž zástupcům uvedených čeledí chybí celá jeho kranálně klesající část.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lethrinidae; Sparidae.

Trachurus trachurus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Kranas obecný

Synonymum obchodního označení

Stavrida

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeleď

Carangidae

Rod *Trachurus*
Druh *Trachurus trachurus*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
Oblast 37 – Středozemní a Černé moře
Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
Oblast 51 – Západní Indický oceán
Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo podlouhlé, vyšší, z boku mírně stlačené, s horním a spodním profilem přibližně stejným. Oko velké.³² Modrozelený, šedý až téměř černý hřbet přechází do stříbřitě bílé břišní části, významným znakem je zakřivená postranní čára a černá skvrna na operkulu. Hřbetní ploutve jsou dvě, první výrazně kratší, pouze s tvrdými paprsky (VIII+I, 30–36). Řitní ploutve jsou také

³² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2511.

dvě (II+I, 24–32). Šupiny v postranní čáře jsou prodloužené, s kýlem. Dorůstá velikosti 70 cm a hmotnosti 2 kg, běžná velikost je 22 cm. ³³

Čerstvá svalovina

Žlutobílá až olivově šedá s hůře viditelnými hnědočervenými body v dorzální části. Centrální a ventrální linie je červená. Poměrně dobře znatelná segmentace. Dorzální a ventrální obdélníkové kresby jsou dobře viditelné. Filet je nízký, protáhlý, kónický, s minimálním dorzálním klenutím a rapidním zúžením v poslední 1/4 až na 1/8 jeho kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Vzhledem k velikosti a charakteristikám není zaměnitelnost s jinými druhy pravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

³³ Trachurus trachurus (Linnaeus, 1758) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 06-2023 [cit. 2023-08-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1365>.

Žlutobílá až olivově šedá s hůře viditelnými hnědočervenými body v dorzální části. Centrální a ventrální linie je červená. Poměrně dobře znatelná segmentace. Dorzální a ventrální obdélníkové kresby jsou dobře viditelné. Filet je nízký, protáhlý, kónický, s minimálním dorzálním klenutím a rapidním zúžením v poslední 1/4 až na 1/8 jeho kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, kde je kaudálně protažena až do úzkého kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Vzhledem k velikosti a charakteristikám není zaměnitelnost s jinými druhy pravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Záměna není pravděpodobná.

Carcharhinidae

Prionace glauca (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Žralok modravý obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Carcharhiniiformes
	Čeleď	Carcharhinidae

Rod *Prionace*
Druh *Prionace glauca*

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
Oblast 51 – Západní Indický oceán
Oblast 57 – Východní Indický oceán
Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Velmi štíhlé, vřetenovité tělo, rostrum značně prodloužené. Dvě hřbetní ploutve: první hřbetní ploutev s úzce zaobleným vrcholem, větší než druhá. Prsní ploutve dlouhé, úzké, mírně půlměsícovité se zaoblenými špičkami. Na každé straně ocasního násadce je slabý kýl. Hřbet tmavě modrý, boky světle modré. Břicho bílé, po smrti vybledne do purpurově černé. Špičky prsních a řitních ploutví tmavé. Maximální celková délka až 380 cm, většina exemplářů až 335 cm. Velikost při narození asi 34-48 cm.³⁴

Čerstvá svalovina

³⁴ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 1: Introduction, molluscs, crustaceans, hagfishes, sharks, batoid fishes and chimaeras* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 600 s. [Str. 0-600]. ISBN 92-5-104825-8. Str. 493.

Bílá až bílošedá s neznatelnou segmentací, vyjma segmentace v příčném řezu, která dělí filet na část loinovou a ventrální. V celé dorzální části jsou dobře viditelné 2 bílé linie. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá a narůžovělá v celé ploše břišní partie. Svalovina je velmi jemná a těžko zaměnitelná, filet robustní. Částečná podobnost je v případě druhu *Conger conger*, který má podobné zbarvení, je bez bílých linií, ale s bílou kresbou a tmavší centrální linií. Zároveň je znatelná silná spermatická vůně. Dále potom s druhem *Aphanopus carbo*, jehož filet je však nesrovnatelně tenčí.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednotlivě světle růžová se znatelnou segmentací v dorzální části. V celé dorzální části jsou hůře viditelné 2 světlé linie. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je jednotlivě světle růžová. Filet je robustní a svalovina těžko zaměnitelná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Congridae; Trichiuridae.

Cichlidae

Oreochromis niloticus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Tlamoun nilský	
Synonymum obchodního označení	Tilápie	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Cichlidae
	Rod	<i>Oreochromis</i>
	Druh	<i>Oreochromis niloticus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Amerika, Severní – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Amerika, jižní – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Mohutné, vysoké a zavalité tělo, s relativně malou hlavou. Samci jsou modravě růžoví, někdy s tmavým hrdlem a břichem. Ploutve břišní a řitní mohou být také tmavé. Samice jsou obvykle nahnědlé se stříbřitě bílým břichem a asi 10 tenkými svislými pruhy. Ocasní ploutev

je příčně pruhovaná četnými tenkými svislými pruhy. U menších ryb jsou poměrně široké, tvoří oblouk a začínají u kořene ocasní ploutve.³⁵ Počet pruhů je od 3 do 40, přičemž počet se s věkem zvyšuje.³⁶ Hřbetní ploutev je jedna s 15–17 trny a 11–13 paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 9–11 paprsky. Maximální délka je 60 cm a hmotnost přes 4 kg.³⁷

Čerstvá svalovina

Šedavě bílá až jasně červená s dobře znatelnou segmentací a černošedou výstelkou břišní dutiny. Výrazná červená linie je patrná především v oblasti páteře a okrajových částech základu ploutví. Tyto části však bývají odstraněny v průběhu zpracování. Svalovina je pevná a nemá sklony ke gapingu. Filet je robustní a vysoký s mírným klenutím a velmi krátkou částí ocasního násadce, jehož výška dosahuje 1/3 jeho kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Tvarem a zbarvením může připomínat jedince čeledi Carangidae nebo Sparidae. Carangidae však bývají výrazně větší, s menším poměrem ocasního násadce, a mají jasnější dorzální kresbu. Zástupcům čeledi Sparidae chybí výrazná červená svalovina.

³⁵ GENNER, M. J., TURNER, G. F., NGATUNGA, B. P. *A guide to the Tilapia Fishes of Tanzania* [online]. 08-2018 [cit. 2023-04-21]. 29 s. Str. 22. Dostupné z:

https://martingenner.weebly.com/uploads/1/6/2/5/16250078/tanzania_tilapia_guide_edition1_2018.pdf

³⁶ KOTTELAT, M., FREYHOF, J. *Handbook of European Freshwater Fishes*. Berlin: Publications Kottelat, Cornol and Freyhof, 2007. 646 s. ISBN 978-2-8399-0298-4. Str. 543.

³⁷ *Oreochromis niloticus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-20]. Dostupné z:

<https://www.fishbase.se/summary/oreochromis-niloticus.html>

Je-li ovšem filet stažený z kůže a zároveň porcovaný, je možné jej velmi snadno zaměnit se svalovinou *Ctenopharyngodon idella*!

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá svalovina s tmavě červenými až hnědými částmi, především v oblasti páteře. Segmentace je u mohutného a vysokého filetu ještě výraznější než u čerstvé svaloviny, je jasně viditelná v celé ploše filetu, a redukuje tak zaměnitelnost se zástupci čeledi Carangidae. Filet je krátký, robustní a vysoký, s mírným klenutím a velmi krátkou částí mohutného ocasního násadce, jehož výška dosahuje 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Pokud je u filetu zachovaná černošedá výstelka, je možnost záměny zcela minimální.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae, Sparidae, Xenocyprididae.

Clariidae

Clarias gariepinus (Burchell, 1822)

Obchodní označení

Keříčkovec jihoafrický červenolemý

Synonymum obchodního označení

Sumeček africký, Klarias

Taxonomické zařazení

Řád	Siluriformes
Čeď	Clariidae
Rod	<i>Clarias</i>
Druh	<i>Clarias gariepinus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo je protáhlé, válcovité s velkou, shora zploštělou hlavou. Hlava silně osifikovaná, s velkými ústy, nese čtyři páry vousů. Hřbetní a řitní ploutev silně prodloužené, tvořené pouze měkkými paprsky. Prsní ploutev má jeden tvrdý trn, břišní ploutev šest měkkých paprsků, ocasní ploutev zaoblená. Tělo pokryté hladkou kůží bez šupin. Barva celého těla mramorovaná,

našedivěle olivová až černavá. Na světle obvykle zesvětlá.³⁸ Dorůstá maximální velikosti 170 cm, běžná velikost 90 cm.³⁹ Zaměnitelnost s *Heterobranchus longifilis*, který má navíc velkou tukovou ploutev, kratší hřbetní ploutev, méně paprsků ve hřbetní ploutvi (26–35).⁴⁰

Čerstvá svalovina

Světle růžová až tmavě červená s typickým příčným světlým až bílým pruhováním v celé délce filetu, občas hraničícím až s mramorováním. 3 bílé linie ve střední části a 2 červené linie v dorzální a ventrální části jsou hůře viditelné v závislosti na zpracování. Velmi výrazná segmentace, jasně znatelná i pouhým dotykem, s občasným výskytem gapingu, především v dorzální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá a břišní partie zasahuje do výše 2/3 a 1/3 délky filetu. Filet je velmi mohutný, kuželovitého tvaru s pozvolným kónickým zužováním kaudálním směrem. Oproti *Heterobranchus longifilis* x *Clarias gariepinus* působí *Clarias gariepinus* úzce a nížce. Záměna s uvedeným druhem je téměř jistá.

³⁸ DE GRAAF, G. J., JANSSEN, J. A. L. *Artificial Reproduction and Pond Rearing of the African Catfish Clarias gariepinus in Sub-Saharan Africa: A Handbook*. [FAO Fisheries Technical Paper No. 362] [online]. Rome: FAO, 1996 [Cit. 2023-04-21]. 73 s. ISBN 92-5-103916. Dostupné z <http://www.nefisco.org/downloads/Clarias.PDF>. Str. 16.

³⁹ *Clarias gariepinus* (Burchell, 1822) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-20]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1934>

⁴⁰ LEGENDRE, M., et al. A comparative study on morphology, growth rate and reproduction of *Clarias gariepinus* (Burchell, 1822), *Heterobranchus longifilis* (Valenciennes, 1840) and their reciprocal hybrids (Pisces, Clariidae). *Journal of Fish Biology*. 1992, 40(1), str. 59-79. Str. 64.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá až červená s rozpoznatelným typickým příčným světlým až bílým pruhováním v celé délce filetu, 5 podélných linií je dobře viditelných, obzvláště dorzální, centrální a ventrální. Velmi výrazná segmentace s občasným výskytem gapingu, především v kraniálně dorzální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá a břišní partie zasahuje do výše 2/3 a 1/3 délky filetu. Filet je velmi mohutný, kuželovitěho tvaru s pozvolným kónickým zužováním kaudálním směrem. Oproti *Heterobranchus longifilis* x *Clarias gariepinus* působí *Clarias gariepinus* úzce a nízce. Záměna s uvedeným druhem je téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clariidae.

Heterobranchus longifilis (Valenciennes, 1840)
x *Clarias gariepinus* (Burchell, 1822)

Obchodní označení

Claresse

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Siluriformes

Čeleď	Clariidae
Rod	<i>Heterobranchus</i>
Druh	<i>Heterobranchus longifilis</i> x <i>Clarias gariepinus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Popis druhu

Hlava dlouhá a široká. Čelní fontanela dlouhá a úzká. Týlní fontanela oválného tvaru. Zuby uspořádány do širokého kartáče. Suprabranchiální orgán dobře vyvinutý. Ocasní ploutev zaoblená. Otvory sekundárních kanálků jsou sotva viditelné, ale vykazují pravidelný vzor. Hřbet a boky šedé, šedohnědé až tmavě hnědé, břicho světle hnědé až bělavé. Někteří jedinci mramorovaní, zejména na zadní části těla. Ocasní ploutev často překřížená několika svislými pruhy, z nichž jeden je bělavý, zadní okraj ploutve často bíle lemovaný. Zadní část tukové ploutve tmavší než přední část. Maximální délka 150 cm a váha 55 kg.⁴¹

⁴¹ *Heterobranchus longifilis* (Valenciennes, 1840). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-28]. Dostupné z: <https://www.fishbase.de/summary/Heterobranchus-longifilis>

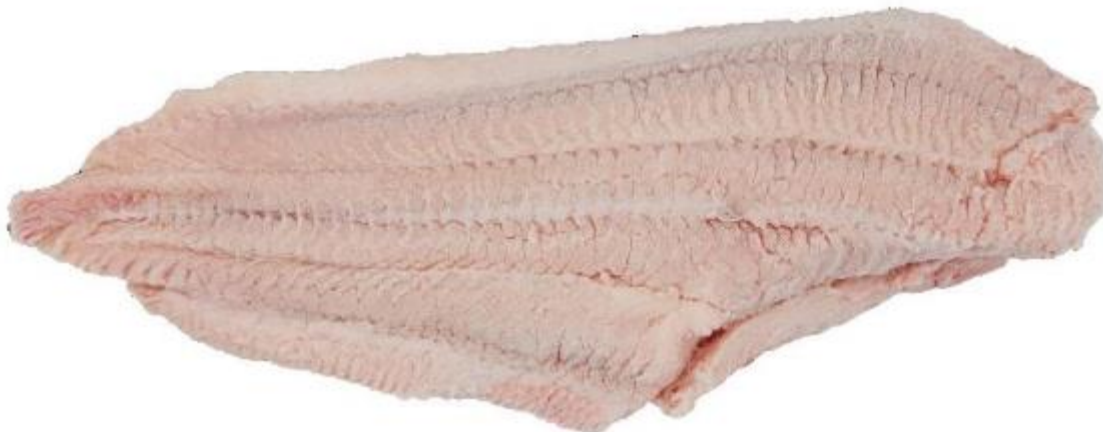

Čerstvá svalovina

Světle růžová až tmavě červená s typickým příčným světlým až bílým pruhováním v celé délce filetu, 3 bílými liniemi ve střední části a 2 červenými liniemi v dorzální a ventrální části. Velmi výrazná segmentace, jasně znatelná i pouhým dotykem, s občasným výskytem gapingu, především v kranálně dorzální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá a břišní partie zasahuje do výše $2/3$ a $1/3$ délky filetu. Filet je velmi robustní s pozvolným kónickým zužováním kaudálním směrem. Oproti *Clarias gariepinus* působí krátce a mohutně. Záměna s uvedeným druhem je téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až narůžovělá s hůře viditelným typickým příčným světlým až bílým pruhováním v celé délce filetu, 5 podélných linií je bez barevných rozdílů, ale dobře viditelných. Velmi výrazná segmentace, jasně znatelná i pouhým dotykem, s občasným výskytem gapingu, především v kraniálně dorzální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá a břišní partie zasahuje do výše 2/3 a 1/3 délky filetu. Filet je velmi robustní s pozvolným kónickým zužováním kaudálním směrem. Oproti *Clarias gariepinus* působí krátce a mohutně. Záměna s uvedeným druhem je téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clariidae.

Clupeidae

Sardina pilchardus (Walbaum, 1792)

Obchodní označení

Sardinka obecná

Synonymum obchodního označení

Sardinka evropská

Taxonomické zařazení

Řád

Clupeiformes

Čeľad'	Clupeidae
Rod	<i>Sardina</i>
Druh	<i>Sardina pilchardus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře

Popis druhu

Velmi štíhlé, subcylindrické tělo, v abdominální části se šupinovými štítky, které ovšem netvoří kýl. Hřbet zelený až olivový, směrem k ventrální straně těla přechází ze zlatavé do stříbřitě bílé. Z operkula vychází 3 až 5 zřetelných kostěných strií a jeho kaudální část je bez tkáňového lemu. Hřbetní ploutev je přibližně uprostřed těla a je bez tvrdých paprsků. Poslední 2 měkké paprsky řitní ploutve jsou prodloužené. Dorůstá délky 25 cm, běžná velikost je 15–20 cm.⁴²

Čerstvá svalovina

⁴² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 1734.

Růžovošedá až olivová ve hřbetní partii, ventrálně narůžovělá až žlutavá v části dutiny břišní. Zřetelná segmentace v celé části filetu. V oblasti postranní čáry se mohou vyskytovat jasně červené skvrny, spojující se do linie. Filet je protáhlý, nízký, v kaudální části se jednostranně dorzálně zužuje. Svalovina je velmi jemná. Strukturou a stavbou filetu velmi podobná druhu *Engraulis encrasicolus*, který je ovšem výrazně menší, podobně jako *Sprattus sprattus*. Významná podobnost je i u druhu *Clupea harengus*, který je naopak mnohem větší a robustnější, stejně jako *Clupea harengus membras*. Všechny uvedené druhy jsou v rámci svaloviny velmi snadno zaměnitelné, neboť mají praktický shodný popis svaloviny, včetně černé až černošedé výstelky břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednolitá bílá až narůžovělá v celé ploše filetu bez významných rozdílů. V oblasti páteře znatelná sytější růžová až červená barva. Segmentace je výrazná a dobře čitelná. Záměna možná s *Engraulis encrasicolus* a *Sprattus sprattus*, jediným vodítkem je velikost. Druhy *Clupea harengus* a *Clupea harengus membras* jsou mnohem větší a robustnější, navíc v mražené formě poměrně dobře determinovatelné. I přesto je záměna poměrně snadná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clupeidae; Engraulidae.

Clupea harengus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Sled' obecný atlantický	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Clupeiformes
	Čeleď	Clupeidae
	Rod	<i>Clupea</i>
	Druh	<i>Clupea harengus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Popis druhu

Tělo protáhlé a poměrně štíhlé, břicho oválné. Hřbetní část zeleno-modrá, ventrálně přechází do stříbřité. Šupinové štítky bez kýlu. Operkulum bez radiálních kostěných strií. Báze břišních ploutví je umístěna za vertikální osou prvního paprsku hřbetní ploutve. Dorůstá délky do 40 cm, běžná délka je 20–25 cm.⁴³

Čerstvá svalovina

⁴³ WHITEHEAD, P. J. P. *FAO species catalogue. Vol. 7. Clupeoid Fishes of the World (suborder Clupeoidei): Chirocentridae, Clupeidae, and Pristigasteridae. An annotated and illustrated catalogue of the herrings, sardines, pilchards, sprats, shads, anchovies and wolf-herrings.* [FAO fisheries synopsis]. Rome: FAO, 1985. 579 s. ISBN 9251023409, 9789251023402. Str. 116.

Růžovobílá až olivová, často s rozsáhlými červenými skvrnami, které však mohou zcela absentovat. Obecně je variabilita zbarvení svaloviny sledě velmi široká od bílé až po červenou. Dobře patrná segmentace a kresba v dorzální části filetu. Výstelka dutiny břišní je šedočerná až černá. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pilchardus* a *Sprattus sprattus*, významným znakem je její výrazně menší velikost, stejně jako u *Engraulis encrasicolus*. Svalovina *Clupea harengus membras* je prakticky totožná.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžovobílá až olivová, často s rozsáhlými červenými skvrnami, které však mohou zcela absentovat a nejsou ostře ohraničeny. Lokální rozdíly ve zbarvení prakticky zmizely a jsou znatelné pouze plynulé přechody z jednoho odstínu do druhého. Hůře je patrná segmentace a kresba v celé části filetu. Výstelka dutiny břišní si zachovává šedočerné až černé zbarvení. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pilchardus* a *Sprattus sprattus*, významným znakem je jejich výrazně menší velikost, stejně jako u *Engraulis encrasicolus*. Svalovina *Clupea harengus membras* je prakticky totožná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clupeidae; Engraulidae.

Clupea harengus membras (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Sled' obecný baltický	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Clupeiformes
	Čeleď	Clupeidae
	Rod	<i>Clupea</i>

Druh

Clupea harengus membras

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Popis druhu

Protáhlé tělo. Břicho oválné. Cykloidní šupiny. Jedna menší hřbetní ploutev. Ocasní ploutev homocerní, poměrně hluboce vykrojená. Zbarvení hřbetu šedé až černé, boky stříbřité až kovově lesklé, břicho světlé. Ploutve světlé. Dorůstá velikosti 20 cm, a hmotnosti 25-50 g.⁴⁴ Baltický sled *Clupea harengus membras* je považován za poddruh sledě atlantického (*Clupea harengus*).⁴⁵

⁴⁴ *Baltic Herring*. *The Great Soviet Encyclopedia*. The Gale Group, Inc. 1970-1979. [cit. 2023-08-28]. Dostupné z: <https://encyclopedia2.thefreedictionary.com/Baltic+Herring>

⁴⁵ *FACT SHEET ON CLUPEA HARENGUS MEMBRAS, BALTIC HERRING (CLUPEIDAE)* [Assessment reports, HELCOM Indicator Fact Sheets, Species/biotopes Fact Sheets and working practices] [online]. HELCOM HABITAT 11/2009. Kotka, Finland: Helsinki Commission, 2009 [cit. 2023-06-19]. Dostupné z:

Čerstvá svalovina

Růžovo-bílá až olivová, často s rozsáhlými červenými skvrnami, které však mohou zcela absentovat. Obecně je variabilita zbarvení svaloviny sledě velmi široká od bílé až po červenou. Dobře patrná segmentace a kresba v dorzální části filetu. Výstelka dutiny břišní je šedočerná až černá. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pilchardus* a *Sprattus sprattus*, významným znakem je jejich výrazně menší velikost, stejně jako u *Engraulis encrasicolus*. Svalovina *Clupea harengus* je prakticky totožná.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžovo-bílá až olivová, často s rozsáhlými červenými skvrnami, které však mohou zcela absentovat a nejsou ostře ohraničeny. Lokální rozdíly ve zbarvení prakticky zmizely a jsou znatelné pouze plynulé přechody z jednoho odstínu do druhého. Hůře je patrná segmentace a kresba v celé části filetu. Výstelka dutiny břišní si zachovává šedočerné až černé zbarvení. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pulchardus* a *Sprattus sprattus*, významným znakem je jejich výrazně menší velikost, stejně jako u *Engraulis encrasicolus*. Svalovina *Clupea harengus membras* je prakticky totožná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clupeidae; Engraulidae.

Sprattus sprattus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Šprot severní obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Clupeiformes
	Čeleď	Clupeidae
	Rod	<i>Sprattus</i>

Druh

Sprattus sprattus

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Dlouhé, úzké, mírně válcovité tělo. Spodní čelist mírně vyčnívající. Skřelové víčko bez kostěných strií. Základ břišních ploutví pod nebo před základem hřbetní ploutve. Poslední dva paprsky řitní ploutve nezvětšené. Břišní strana se silným štítkovým kýlem.⁴⁶ Hřbet tmavě šedý až černý, boky stříbřité, bez tmavých skvrn. Dorůstá 16 cm, běžná velikost 12 cm.⁴⁷

Čerstvá svalovina

⁴⁶ WHITEHEAD, P. J. P. *FAO species catalogue. Vol. 7. Clupeoid Fishes of the World (suborder Clupeoidei): Chirocentridae, Clupeidae, and Pristigasteridae. An annotated and illustrated catalogue of the herrings, sardines, pilchards, sprats, shads, anchovies and wolf-herrings.* [FAO fisheries synopsis]. Rome: FAO, 1985. 579 s. ISBN 9251023409, 9789251023402. Str. 49-50.

⁴⁷ *Sprattus sprattus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-13]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Sprattus-sprattus.html>

Růžovobílá až olivová, obecně je variabilita zbarvení svaloviny šprotu velmi široká od růžovobílé až po červenou. Dobře patrná segmentace v dorzální části filetu. Výstelka dutiny břišní je šedočerná až černá. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pilchardus* a *Engraulis encrasicolus*, významným znakem je jejich výrazně větší velikost, stejně jako u *Clupea harengus* a *Clupea harengus membras*, které mají velmi podobnou charakteristiku.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžovobílá až žluto-hnědá, lokální rozdíly ve zbarvení prakticky zmizely a jsou znatelné pouze plynulé přechody z jednoho odstínu do druhého. Hůře je patrná segmentace v celé části filetu. Výstelka dutiny břišní si zachovává šedočerné až černé zbarvení. Celý filet je kónický, zúžení je patrnější v dorzálním směru. Záměna je možná se *Sardina pulchardus* a *Engraulis encrasicolus*. Významným znakem je jejich výrazně menší velikost, stejně jako u svaloviny *Clupea harengus* a *Clupea harengus membras*, která je prakticky totožná. Oba druhy jsou však mnohem větší a robustnější.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clupeidae; Engraulidae.

Congridae

Conger conger (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Úhoř mořský

Synonymum obchodního označení

Úhořovec mořský

Taxonomické zařazení

Řád

Anguilliformes

Čeleď

Congridae

Rod	<i>Conger</i>
Druh	<i>Conger conger</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Protáhlé štíhlé tělo, ocas zploštělý, tenký. Ústa malá, mírně spodní, nezasahující za hranici oka, rty dobře vyvinuté. Nozdry umístěné po stranách hlavy, před očima. Prsní ploutve vyvinuté. Ploutevní lem se segmentovanými paprsky. Tělo bez šupin, barva světle krémová až černá, světlejší na břišní straně. Středové ploutve s typicky tmavým okrajem. Postranní čára dobře znatelná, přechází až na hlavu jako jasně viditelné póry.⁴⁸ Hřbetní ploutev začíná blíže prsní ploutvi než k análnímu otvoru.⁴⁹ Maximální délka 3 m, běžná délka 1 m.⁵⁰

⁴⁸ SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 161.

⁴⁹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 1680.

Čerstvá svalovina

Bílá až narůžovělá s výraznější růžovou až červenohnědou linií v oblasti páteře. Svalovina je pravidelně a jasně segmentována, včetně výrazné žebříčkové kresby v celé dorsální a druhé polovině ventrální části filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Filet je relativně nízký a poměrně robustní. V případě celého filetu je riziko záměny minimální, je-li posuzována pouze jednotlivá porce bez kůže, je zde vysoká pravděpodobnost záměny s druhy čeledi Gadidae. Vodítkem může být typická spermatická vůně svaloviny úhoře mořského a tmavší dorzální kresba svaloviny u tresek. Možná záměna je i s druhem *Prionace glauca*, u něhož však absentuje zmíněná kresba a je výrazně robustnější.

Hluboce zmrazená svalovina

⁵⁰ Conger conger (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/conger-conger>

Bílá až narůžovělá s výraznější růžovou až červenohnědou linií v oblasti páteře. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá až nažloutlá. Segmentace hůře patrná a celkově působí svalovina jednoduše. Filet je relativně nízký a velmi robustní. V případě celého filetu je riziko záměny minimální, je-li posuzována pouze jednotlivá porce nebo část bez kůže, je zde vysoká pravděpodobnost záměny s druhy čeledi Gadidae, případně rodu *Hippoglossus*. Vodítkem může být tmavší dorzální kresba svaloviny u některých druhů tresek, která je však v mraženém stavu rovněž špatně viditelná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carcharinidae; Gadidae; *Hippoglossus* sp.

Coryphaenidae

Coryphaena hippurus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Koryféna velká

Synonymum obchodního označení

Mahi-mahi, Zlak nachový, Dorado

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď	<i>Coryphaenidae</i>
Rod	<i>Coryphaena</i>
Druh	<i>Coryphaena hippurus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středomoří a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

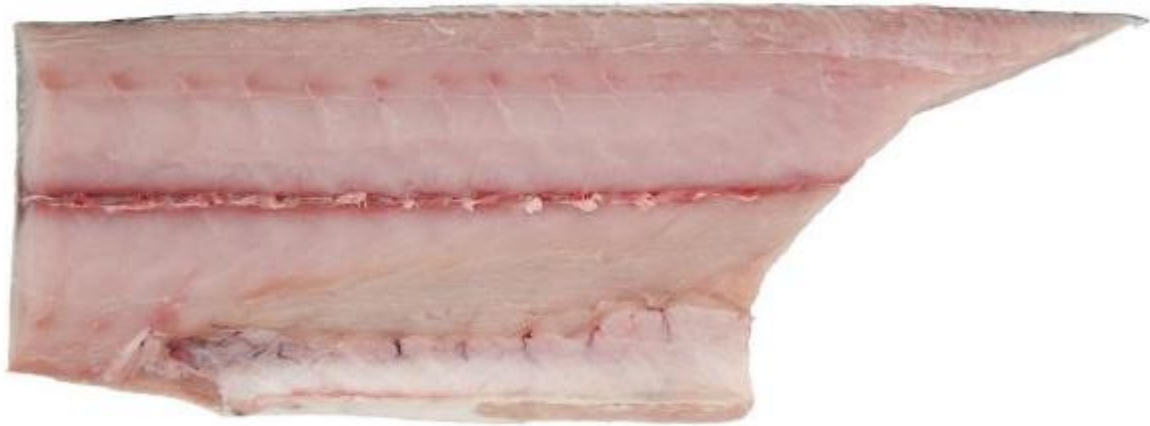
Popis druhu

Tělo protáhlé, z boků stlačené, velká ústa s mnoha drobnými zuby. U větších samců je na přední části hlavy kostnatý hřeben. Hřbetní a řitní ploutve jsou velmi dlouhé, pokračující téměř k ocasní ploutvi, bez ostrých trnů, pouze s měkkými paprsky. Hřbetní ploutev začíná na úrovni oka, řitní ve středu těla. Prsní ploutev je delší než polovina délky hlavy. Ocasní ploutev je hluboce rozeklaná, bez kýlů na ploutvi nebo ocasním násadci. Šupiny jsou malé a cykloidní (hladké). Zbarvení je velmi variabilní. Hřbet modro zeleně kovově lesklý. Boky stříbřité se zlatým leskem. 1 řada černých skvrn pod hřbetní ploutví. 1, 2 nebo více řad černých skvrn na a pod postranní čarou, některé roztroušené nepravidelně. Dorůstá délky 2 m a hmotnosti do 40 kg.⁵¹

Čerstvá svalovina

⁵¹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2450, 2453.

Růžová až červenohnědá s výrazným tmavě červeným pruhem v oblasti páteře. V dorsální a ventrální části jsou patrné tmavší načervenalé skvrny a dílčí kresba. Svalovina je bez viditelné segmentace. Filet v podélné ose souměrný a robustní. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. V případě posuzování porce je možná záměna s druhy čeledi Carangidae nebo Serranidae, jejichž svalovina má velmi podobnou barvu, kresbu i tvar porce.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až šedorůžová s hnědočerveným pruhem v oblasti páteře. Segmentace patrná v podobě šupinkování, především ve ventrální části. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny žluto-růžová bez stříbřitého lesku. Filet souměrný a robustní. Snadná zaměnitelnost s druhy čeledi Carangidae nebo Serranidae, jejichž svalovina má velmi podobnou barvu, kresbu i tvar porce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Serranidae.

Cyprinidae

Abramis brama (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Cejn velký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Cyprinidae
	Rod	<i>Abramis</i>

Druh

Abramis brama

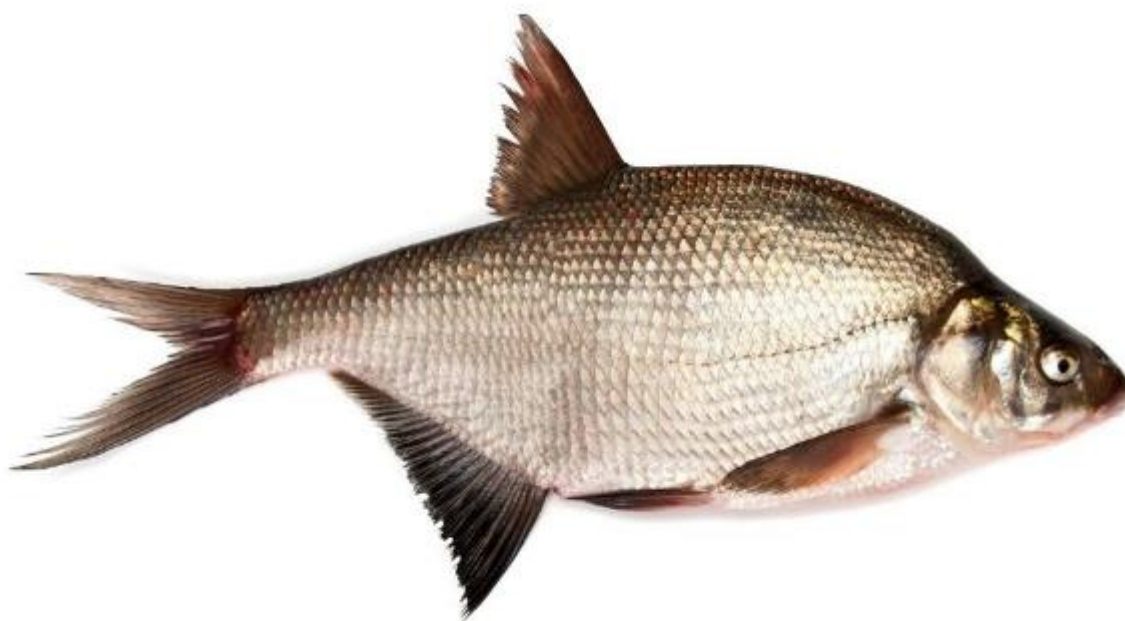
Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo vysoké, z boků stlačené. Drobnější cykloidní šupiny pevně vrostlé v kůži. Hlava krátká se zlatožlutou oční duhovkou. Na přední části hřbetu je za hlavou rýha nepokrytá šupinami. Na spodní straně těla za břišními ploutvemi je kýl bez šupin. V mladém věku je stříbřitě šedý, starší jedinci jsou nazelenalí až namodralí s šedočerným hřbetem. Ploutve jsou nápadně tmavé, šedé až načernalé, jen párové jsou světlejší, ale i ty stářím tmavnou. Boky se vyznačují stříbřitým leskem, u starších jedinců jsou nazlátlé či žlutavé. Cejn velký dorůstá délky až 85 cm a hmotnosti 7 kg, běžná velikost je 30–50 cm a hmotnost 1–2 kg. Dožívá se stáří 17 let.⁵²

Čerstvá svalovina

⁵² HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 244.

Bílošedá, narůžovělá až olivová barva s výraznou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Filet je vysoký, ale ne robustní, na první pohled vysoce dorzálně klenutý. Svalovina velmi jemná. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 až 3/4 výšky a 1/2 délky filetu a je velmi tenká. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá až červená barva se znatelnou segmentací a znatelnými podélnými liniemi, které mrazem ztmavly. Filet je vysoký, ale ne robustní, na první pohled vysoce dorzálně klenutý. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 až 3/4 výšky a 1/2 délky filetu a je velmi tenká. V případě celého filetu nebo jeho částí je zaměnitelnost možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae; Xenocyprididae.

Barbus barbus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Parma obecná	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Cyprinidae
	Rod	<i>Barbus</i>

Druh

Barbus barbus

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo protáhlé, válcovité s protaženým rypcem. Hřbet je za zátylkem obloukovitě ohnutý. Ústa spodní, pysky masité, na spodní čelisti dva páry vousků. První pár menší, umístěný na konci rypce a druhý pár delších vousků v koutcích úst. Ocasní ploutev je často asymetrická, její dolní lalok bývá delší nežli horní. Poslední nerozvětvený paprsek hřbetní ploutve na zadní straně pilovitý. Hřbet olivově zelený, boky nazelenalé nebo nazlátlé, břicho běložluté. Dorůstá délky až 120 cm a hmotnosti až 6 kg.⁵³

Čerstvá svalovina

⁵³ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 233-235.

Bílá, bílošedá až olivová, narůžovělá až místy červená, s výraznou segmentací a dobře viditelnou kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Filet je podlouhlý, robustní a výrazně nižší než filety ostatních druhů, v přední části ztlačně dorzálně klenutý. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je možná záměna s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, v menších velikostech především s druhem *Cyprinus carpio*. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, v oblasti páteře červená, hůře znatelná segmentace a téměř neznatelné podélné linie. Je vysoký a robustní, partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je možná záměna s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, v menších velikostech především s druhem *Leuciscus aspius*. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae a Xenocyprididae.

Carassius gibelio (Bloch, 1782)

Obchodní označení	Karas stříbřitý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Cyprinidae
	Rod	<i>Carassius</i>
	Druh	<i>Carassius gibelio</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo je vysoké, ze stran stlačené, celé je pokryto lehce opadavými velkými šupinami. Ústa bez vousků, žaberní víčka mírně vypouklá. Hřbet tmavě šedý a boky stříbřité. Šupiny jsou temně lemované. Hřbetní a ocasní ploutve tmavě šedé, párové ploutve a ploutev řitní jsou světlejší. Na posledním nerozvětveném paprsku hřbetní ploutve je asi 15 různě velikých drobných zoubků. Dorůstá do velikosti 50 cm a hmotnosti do 3 kg.⁵⁴ Je snadno zaměnitelný s mladými věkovými kategoriemi *Cyprinus carpio*.

Čerstvá svalovina

⁵⁴ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 263.

Velmi variabilní zbarvení od světle růžové až červené po bílošedou až olivovou. V porovnání s ostatními druhy segmentace méně patrná, stejně jako kresba v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Cyprinidae a Xenocypridae. Tmavší, červené až červenohnědé zbarvení je v oblasti páteře a těsně za hlavou. Filet je vysoký a robustní, lehce dorzálně klenutý. Textura méně pevná. Partie břišní dutiny sahá do 4/5 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černě mramorovaná. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocypridae. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá až červenohnědá barva se znatelnou segmentací a špatně znatelnými podélnými liniemi. Tmavší zbarvení zůstává v oblasti páteře a těsně za hlavou. Filet je vysoký a robustní, lehce dorzálně klenutý. Partie břišní dutiny sahá do 4/5 výšky a 2/3 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, v menších velikostech především s druhem *Cyprinus carpio*. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae a Xenocyprididae.

Cyprinus carpio (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Kapr obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Cyprinidae
	Rod	<i>Cyprinus</i>

Druh

Cyprinus carpio

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tvar těla je velmi variabilní, většinou protáhlý s mohutným tělesným rámcem, z boků stlačeným, celým nebo zčásti pokrytým cykloidními šupinami. Hlava poměrně krátká, tupá, ústa směřovaná dolů. Na horním pysku jsou 4 vousky. První tvrdý paprsek hřbetní a řitní ploutve je opatřen drobnými zpětnými háčky. Nejčastější zbarvení je tmavozelený až hnědý hřbet, boky špinavě žluté. Spodní strana břicha bílá až nažloutlá. Hřbetní a ocasní ploutev mají barvu hřbetu, ocasní má načervenalý nádech. Párové ploutve žlutavé nebo načervenalé. Kapr obecný dorůstá délky 120 cm a hmotnosti 37 kg.⁵⁵

Čerstvá svalovina

⁵⁵ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 268.

Barva velmi variabilní v závislosti na potravě. Bílá, bíložedá až olivová, narůžovělá až jasně červená, s výraznou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Tmavší, červené až červenohnědé zbarvení je v oblasti páteře a těsně za hlavou. Filet je vysoký a robustní, lehce dorzálně klenutý. Svalovina pevná a pružná. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá až červenohnědá barva se znatelnou segmentací a špatně znatelnými podélnými liniemi. Tmavší zbarvení zůstává v oblasti páteře a těsně za hlavou. Filet je vysoký a robustní, lehce dorzálně klenutý. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae. Výjimku tvoří druh *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae a Xenocyprididae.

Leuciscus aspius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Bolen dravý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeď	Cyprinidae
	Rod	<i>Leuciscus</i>
	Druh	<i>Leuciscus aspius</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo protáhlé, štíhlé, ze stran stlačené. Ústa hluboce rozeklaná, sahající až pod úroveň očí. Spodní čelist zasahuje před horní. Ocasní ploutev hluboce vykrojená. Na břicho je za břišními ploutvemi kýl pokrytý šupinami. Báze břišních ploutví se nachází před bází ploutve hřbetní. Hřbet šedomodrý, někdy nazelenalý, boky stříbřité a břicho bílé. Hřbetní a ocasní ploutve jsou šedé, okraje temnější. Řitní a párové ploutve jsou načervenalé. Běžně dorůstá 60–80 cm a váhy 4–8 kg, výjimečně až 100 cm a hmotnosti 15 kg.⁵⁶

Čerstvá svalovina

⁵⁶ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 209-210.

Bílošedá, narůžovělá až olivová barva s výraznou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů Cyprinidae a Xenocyprididae. Filet je vysoký, ale ne robustní. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. V případě celého filetu nebo jeho částí je záměna možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, především druhem *Barbus barbus*. Výjimku tvoří *Tinca tinca*, který má odlišnou charakteristiku svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Narůžovělá až červená barva s neznatelnou segmentací a velmi špatně viditelnými světlejšími podélnými pruhy. Filet je vysoký, ale ne robustní. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Záměna je možná prakticky s jakýmkoliv druhem se světlejší svalovinou.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae, Xenocyprididae.

Tinca tinca (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Lín obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Cyprinidae
	Rod	<i>Tinca</i>
	Druh	<i>Tinca tinca</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Zavalitá ryba s krátkým vyšším tělem, malýma očima a spodními vysunovatelnými ústy s jedním párem malých vousků na horním pysku. Šupiny jsou velmi drobné, hluboko uložené v kůži a překryté silnou sliznatou vrstvou. Všechny ploutve jsou zaoblené. Ocasní ploutev je jen slabě vykrojená. Převládající barvou je temně zelená, hřbet je tmavší, boky zelenohnědé až zelenošedé se žlutavým až zlatavým leskem. Samci mají nápadně delší břišní ploutve

překrývající řitní otvor. Dožívá se až 19 let. Dorůstá 30–80 cm a hmotnosti 1,2–6 kg.⁵⁷
Záměna s jinými druhy není možná.

Čerstvá svalovina

Robustní, mohutný filet s nápadně krátkou částí ocasního násadce, dobře viditelná segmentace s téměř nezřetelnými 5 lineárními světlejšími pruhy. Dobře znatelná je pouze linie v oblasti páteře. Barva je velmi variabilní. Bílá až bíložedá, případně narůžovělá v oblasti břišní partie se stříbřitě bílou výstelkou břišní dutiny. Kraniální část s jasně červeným nádechem v celé výšce filetu. Hřbetní svalovina je bílá, bíložedá, olivová až namodralá. Břišní partie je v poměru 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Zaměnitelnost celého filetu s jiným druhem je vysoce nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

⁵⁷ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 214.

Robustní, mohutný filet s nápadně krátkou částí ocasního násadce, dobře viditelná segmentace s téměř nezřetelnými 5 lineárními světlejšími pruhy. Dobře znatelná je pouze linie v oblasti páteře. Barva je velmi variabilní. Bílá až bílošedá, případně narůžovělá v oblasti břišní partie se stříbřitě bílou výstelkou břišní dutiny. Kraniální část s jasně červeným nádechem v celé výšce filetu. Hřbetní svalovina je bílá, bílošedá, olivová až namodralá. Břišní partie je v poměru 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Zaměnitelnost celého filetu s jiným druhem je vysoce nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Engraulidae

Engraulis encrasicolus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Sardel obecná

Synonymum obchodního označení

Sardel evropská, Ančovička obecná, Ančovička evropská

Taxonomické zařazení

Řád

Clupeiformes

Čeľad'	Engraulidae
Rod	<i>Engraulis</i>
Druh	<i>Engraulis encrasicolus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo štíhlé, vřetenovité, na průřezu oválné. Rostrum protáhlé, přesahující dolní čelist. Ústa jsou spodní, okraj horní čelisti dosahuje daleko za hranici oka. Špička spodní čelisti dosahuje do úrovně čichových jamek. Hřbetní ploutev krátká, skládá se z 12–13 paprsků, bazální část přibližně uprostřed délky těla. Řitní ploutev 13–15 paprsků a začíná až za kaudálním okrajem ploutve hřbetní. Barva hřbetu modro-zelená, rychle blednoucí do šedé. Břicho světlé. Na bocích výrazný stříbrný pruh, svrchu tmavě šedě ohraničený, věkem mizící. Ocasní ploutev má tmavý okraj. Dorůstá maximální velikosti 20 cm, běžná velikost je 12–15 cm.⁵⁸

⁵⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 1717.

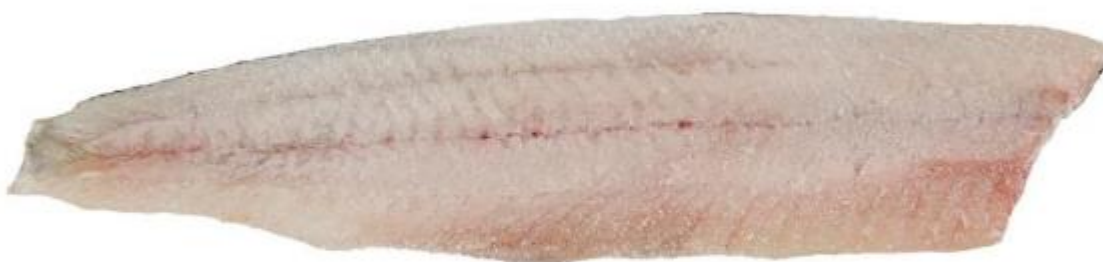

Čerstvá svalovina

Bílošedá, žluto růžová až olivová ve hřbetní partii, narůžovělá až žlutavá v části dutiny břišní. Tmavší narůžovělý pruh se táhne celou střední osou těla. Zřetelná segmentace v celé části filetu. S ohledem na reálnou velikost filetu pouhým okem hůře patrná. Filet je protáhlý a nízký. Svalovina je velmi jemná. Strukturou a stavbou filetu velmi podobná druhům *Sardina pilchardus* a *Sprattus sprattus*, který je téměř totožný. Dále druhům *Clupea harengus* a *Clupea harengus membras*, které jsou ovšem výrazně větší.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednotná bílá až narůžovělá v celé ploše filetu bez významných rozdílů. V oblasti páteře ztelná sytější růžová až červená barva. Filet je protáhlý a nízký. Segmentace výrazná a dobře čitelná. Strukturou a stavbou filetu velmi podobná druhům *Sardina pilchardus* a *Sprattus sprattus*, který je téměř totožný. Dále s druhy *Clupea harengus* a *Clupea harengus membras*, které jsou ovšem výrazně větší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Clupeidae.

Esocidae

Esox lucius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Štika obecná

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Esociformes

Čeleď

Esocidae

Rod	<i>Esox</i>
Druh	<i>Esox Lucius</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo válcovitě protáhlé, přední část hlavy shora nápadně zploštělá, zadní část naopak bočně stlačená. Hřbetní ploutev posazena v zadní části těla nad úroveň řitní ploutve.⁵⁹ Široce rozevíratelná ústa s ozubenou dolní čelistí. Zuby jsou rovněž na patrových kostech i na kosti radličné. Tělo je pokryto cykloidními šupinami. Postranní čára často přerušovaná, ale nad i pod ní jsou rovnoběžné kratší doplňkové postranní čáry. Základními barvami jsou zelená, černá, žlutá, na bocích vzájemně splývající v obvykle žlutozelenou s četnými světlými skvrnami. Párové ploutve bývají žlutobílé, někdy načervenalé. Nepárové ploutve jsou pokryty

⁵⁹ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 297.

skvrnami, někdy uspořádanými do řad.⁶⁰ Dorůstá až 150 cm a hmotnosti cca 28 kg, běžná velikost 55 cm.⁶¹

Čerstvá svalovina

Narůžovělá až oranžová s jasnější červenou linií v oblasti páteře a stříbřitě bílou výstelkou břišní dutiny, která je v poměru 2/3 výšky a 4/5 délky filetu. Segmentace je jasně patrná. Těsně nad linií v oblasti páteře je ještě jedna souběžná přerušovaná světlá linie. Místy může být znatelné drobné černé žilkování. Filet je podlouhlý a mohutný, bez dorzálního klenutí a s nápadně krátkou částí ocasního násadce. Svalovina velmi jemná. Čerstvý filet má velmi specifickou vůni a je těžko zaměnitelný s jinými druhy.

Hluboce zmrazená svalovina

⁶⁰ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes) 1*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 623 s., [8], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-5. Str. 560.

⁶¹ *Esox lucius* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://fishbase.de/summary/Esox-lucius.html>

Narůžovělá až oranžová s jasnější červenou linií v oblasti páteře a stříbřitě bílou výstelkou břišní dutiny, která je v poměru 2/3 výšky a 4/5 délky filetu. Segmentace je jasně patrná. Souběžná přerušovaná světlá linie nad linií páteřní je neznatelná. Místy může být patrné drobné černé žilkování. Filet je podlouhlý a mohutný, bez dorzálního klenutí a s nápadně krátkou částí ocasního násadce, těžko zaměnitelný s jinými druhy.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Nepravděpodobná.

Gadidae

Gadus macrocephalus (Tilesius, 1810)

Obchodní označení	Treska pacifická bílá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae

Rod	<i>Gadus</i>
Druh	<i>Gadus macrocephalus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo poměrně dlouhé, velká hlava. 3 hřbetní a 2 řitní ploutve. Dlouhý vous na spodní čelisti. Mezera mezi druhou a třetí hřbetní ploutví, která je kratší než průměr oka. Postranní čára s výrazným obloukem pod 1. a 2. hřbetní ploutví, přímá směrem k ocasu a končí pod 3. hřbetní ploutví. Zbarvení dorzálně hnědé nebo šedé, ventrálně světlejší. Tmavé skvrny nebo vzory po stranách. Ploutve tmavé. Hřbetní, řitní a ocasní ploutve s bílými okraji, které jsou širší na řitní a ocasní ploutvi než na hřbetní ploutvi. Dorůstá až 119 cm a hmotnosti 22,7 kg.⁶²

Čerstvá svalovina

⁶² *Gadus macrocephalus* (Tilesius, 1810). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/308>

Čistě bílá až bílošedá, se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další dvě vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně robustnější bez dorzálního klenutí a svalovina světlejší. Druh *Gadus morhua* je prakticky totožný, včetně černo-šedě mramorované výstelky břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další dvě vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně robustnější bez dorzálního klenutí a svalovina světlejší. Druh *Gadus morhua* je prakticky totožný, včetně černo-šedě mramorované výstelky břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Gadus morhua (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Treska obecná

Synonymum obchodního označení

Treska skvrnitá, Cod

Taxonomické zařazení

Řád Gadiformes

Čeleď Gadidae

Rod	<i>Gadus</i>
Druh	<i>Gadus morhua</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Popis druhu

Hlava poměrně úzká s vyčnívající horní čelistí a výrazným vousem na dolní čelisti. Světlá postranní čára se zakřivením nad prsními ploutvemi. 3 hřbetní ploutve jsou mezi sebou oddělené malými mezerami, 2 řitní ploutve, též oddělené mezerou. Břišní ploutve výrazně posunuty do kraniální části pod úroveň ploutví prsních. Nahnědlý, nazelenalý až šedý hřbet a horní část boků, ventrálně světlejší.⁶³ Dorůstá délky 2 m a hmotnosti 96 kg.⁶⁴

Čerstvá svalovina

⁶³ *Gadus morhua* (Linnaeus, 1758) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023, [cit. 2023-04-24]. Dostupné z:

<https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/2218/en>

⁶⁴ *Gadus morhua* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/gadus-morhua.html>

Čistě bílá až bílošedá, se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další dvě vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně robustnější bez dorzálního klenutí a svalovina světlejší. Druh *Gadus macrocephalus* je prakticky totožný, včetně černo-šedě mramorované výstelky břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede v celé oblasti páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Segmentace méně patrná až neznatelná. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně robustnější bez dorzálního klenutí a svalovina světlejší. Druh *Gadus macrocephalus* je prakticky totožný, včetně černo-šedě mramorované výstelky břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Melanogrammus aeglefinus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska jednoskvrnná skvrnitá
Synonymum obchodního označení	Treska skvrnitá
Taxonomické zařazení	Řád Gadiformes

Čeľad'	Gadidae
Rod	<i>Melanogrammus</i>
Druh	<i>Melanogrammus aeglefinus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Popis druhu

Tělo robustní, větvenovitě. Horní čelist a rypec vyčnívající nad dolní čelist. Vous na bradě kratší než průměr oka. Tři hřbetní ploutve, první nejvyšší, téměř trojúhelníková. Dvě řitní ploutve. Hřbetní i řitní ploutve mají pouze měkké paprsky. Ocasní ploutev mírně vykrojená až uťatá. Prsní ploutev nedosahuje k řitní ploutvi. Hřbet tmavě šedý s fialovým nádechem nebo zelenohnědý, boky stříbřitě šedé, břicho bílé. Velká černá skvrna mezi prsní ploutví a postranní čárou. Postranní čára tmavá. Dorůstá až 112 cm, běžná velikost v Severním moři 30–40 cm, v Barentsově moři 47–66 cm.⁶⁵

⁶⁵ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 152.

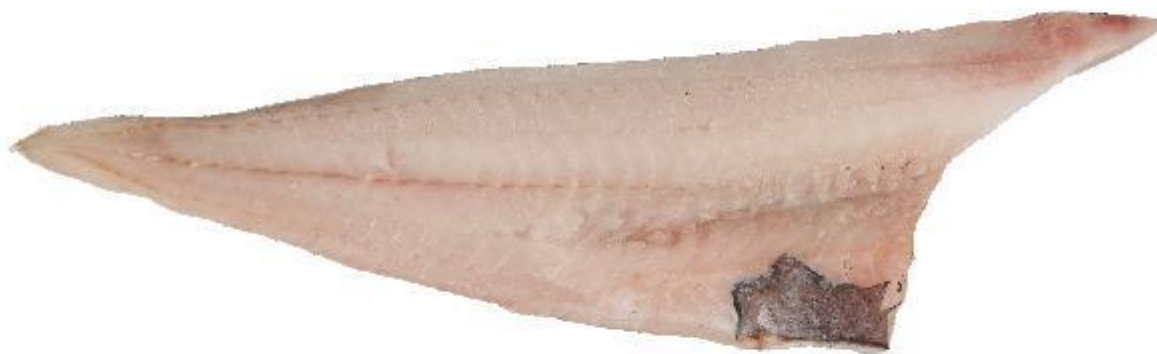

Čerstvá svalovina

Růžová až růžovošedá, filet se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černošedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý v kraniální části, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Pollachius pollachius*. Proti tomuto druhu je však filet výrazně nižší. Významným znakem je černošedá výstelka, která u druhu *Pollachius pollachius* chybí.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až růžovobílá, filet se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Je viditelná výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Pollachius pollachius*. Proti tomuto druhu je však filet výrazně nižší. Významným znakem je černo-šedá výstelka, která u druhu *Pollachius pollachius* chybí.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Merlangius merlangus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska merlan, bezvousá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae

Rod	<i>Merlangius</i>
Druh	<i>Merlangius merlangus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo štíhlé, hlava malá. Horní čelist mírně přečnívá přes dolní čelist. Vousek na dolní čelisti malý nebo chybí. Hřbetní ploutev je rozdělená na tři mezerami oddělené části. Řitní ploutev rozdělená na dvě části, přední část delší, části se dotýkají nebo téměř dotýkají. Barva hřbetu šedo-hnědá až zeleno-modrá. Boky stříbrné, někdy šedé se žlutavými skvrnami. Břicho bílé. Nad bází prsní ploutve často černá skvrna. Postranní čára viditelná, tmavší než boky. Zaměnitelná s *Micromesistius poutassou*, které více přečnívá horní čelist a má větší mezery

mezi hřbetními ploutvemi.⁶⁶ Maximální zaznamenaná délka 91,5 cm, běžná délka 23,5 cm, maximální publikovaná hmotnost 3,1kg.⁶⁷

Čerstvá svalovina

Šedobílá, narůžovělá až růžovohnědá, filet se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede v celé oblasti páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná, avšak světlejší než u *Gadus morhua*. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Gadus morhua*. Proti těmto druhům je však filet výrazně tmavší a lehce dorzálně klenutý.

Hluboce zmrazená svalovina

⁶⁶ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 155.

⁶⁷ *Merlangius merlangus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-23]. Dostupné z:

<https://www.fishbase.se/summary/Merlangius-merlangus.html>

Šedobílá, narůžovělá až růžovohnědá, podélné linie téměř neznatelné, vyjma linie v ose oblasti páteře. Segmentace velmi dobře patrná. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná, avšak světlejší než u *Gadus morhua*. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/3 délky filetu. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Trisopterus luscus* a *Gadus Morhua*. Proti těmto druhům je však jen lehce dorzálně klenutý.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Micromesistius poutassou (Risso, 1827)

Obchodní označení

Modrý witling

Synonymum obchodního označení

Treska modravá

Taxonomické zařazení

Řád Gadiformes

Čeleď Gadidae

Rod *Micromesistius*

Druh

Micromesistius poutassou

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo štíhlé, vřetenovité. Hlava delší než výška těla, oko velké. Ústa přední, dolní čelist vystupuje před horní, vousek chybí. Tři oddělené hřbetní ploutve, mezera mezi 2. a 3. větší než mezi 1. a 2. První dvě hřbetní ploutve relativně vysoké, ve tvaru trojúhelníku. Třetí nižší a delší. Dvě na sebe navazující řitní ploutve, první s výrazně delší základnou. Ocasní ploutev dvojlaločná. Prsní ploutve delší než břicho. Postranní čára viditelná, rovná. Barva modro-šedá na hřbetě, boky světlejší, břicho bílé. Někdy tmavé skvrny u báze prsních ploutví. Dorůstá až 50 cm, běžná velikost 15–30 cm.⁶⁸ Maximální publikovaná hmotnost 830 g.⁶⁹

⁶⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2033.

Čerstvá svalovina

Růžová až růžovošedá, filet se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, minimálně dorzálně klenutý v kraniální části, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Melanogrammus aeglefinus*. Proti tomuto druhu je však menší a má zcela černou výstelku břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

⁶⁹ *Micromesistius poutassou* (Risso, 1827). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Micromesistius-poutassou>

Růžová až růžvooranžová, filet se třemi špatně viditelnými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Je viditelná výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, minimálně dorzálně klenutý v kraniální části, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Melanogrammus aeglefinus*. Proti tomuto druhu je však menší, více do oranžova a má zcela černou výstelku břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Pollachius pollachius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska evropská, pollak	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae
	Rod	<i>Pollachius</i>

Druh

Pollachius pollachius

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Dolní čelist výrazně přesahuje horní, vousek na dolní čelisti chybí. Tři hřbetní ploutve. Tmavá boční linie, která se ostře zakřivuje přes prsní ploutev a pokračuje po celém těle. Žádná tmavá skvrna na základně prsní ploutve. Meziprostory hřbetních a řitních ploutví krátké. Sensorické kanály s velkými póry na hlavě. Barva těla je proměnlivá. Tmavý hřbet, ostře odlišený od stříbrošedých boků a břicha. Horní část těla se žlutými až oranžovými pruhy nebo skvrnami. Postranní čára nazelenalá. Ploutve jsou rovnoměrně tmavé s výjimkou břišních ploutví, které jsou nažloutlé. Maximální délka 130 cm a váha 18 kg. Běžná velikost 75 cm a hmotnost 8 kg.⁷⁰

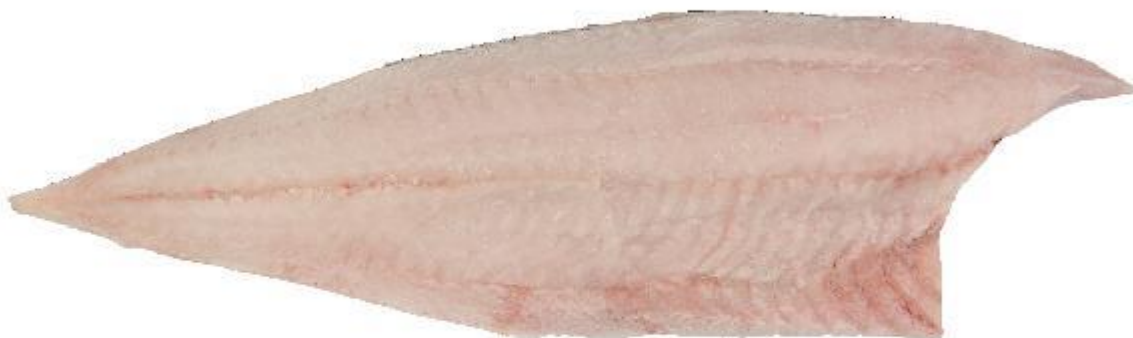
Čerstvá svalovina

⁷⁰ *Pollachius pollachius* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Pollachius-pollachius.html>

Růžová až růžovošedá, filet se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, robustní, lehce dorzálně klenutý v kraniální části, od druhé poloviny se kaudálně symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Melanogrammus aeglefinus*. Proti tomuto druhu je však filet robustnější. Významným znakem je chybějící černo-šedá výstelka.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednotlivě růžová, filet se třemi velmi špatně viditelnými liniemi. Jedna linie vede v celé oblasti páteře, a další 2 vždy těsně pod okrajem, ventrální především ve druhé polovině kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je růžová. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Je viditelná výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální a střední části filetu. Filet je podlouhlý, robustní, lehce dorzálně klenutý v kraniální části, od druhé poloviny se kaudálně symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Melanogrammus aeglefinus*. Proti tomuto druhu je však filet robustnější. Významným znakem je chybějící černo-šedá výstelka.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Pollachius virens (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska tmavá, šedá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae

Rod	<i>Pollachius</i>
Druh	<i>Pollachius virens</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Popis druhu

Dolní čelist přesahuje horní, vousek na dolní čelisti velmi krátký. Tři hřbetní ploutve, prostor mezi první a druhou menší než mezi druhou a třetí. Prsní ploutev nedosahuje k začátku první řitní ploutve. Barva hřbetu tmavě zelená, boky stříbřitě šedé, břicho bílé. Postranní čára bílá, dosahuje k první hřbetní ploutvi, není výrazně zakřivená nad prsní ploutví. Dosahuje velikosti 130 cm, běžná velikost 30–110 cm. Zaměnitelná s *Pollachius pollachius*, které však vousek na dolní čelisti chybí a postranní čára je nazelenalá s výrazným zakřivením kolem prsní ploutve.⁷¹

Čerstvá svalovina

⁷¹ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 158-159.

Šedá, šedorůžová až nafialovělá, filet se třemi výraznými hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. U tohoto druhu jsou velmi výrazné. Linie v dorzální a střední části filetu jsou patrné v celé jeho délce. Ventrální linie pouze v jeho kaudální polovině. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Segmentace je jasně patrná s možným rozsáhlým gapingem. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, je však výrazně tmavší, má světlou výstelku břišní dutiny a obě horní linie jsou dobře znatelné v celé délce těla.

Hluboce zmrazená svalovina

Šedá, šedorůžová až růžová. Ze tří hnědožlutých přerušovaných linií, typických pro tuto čeleď, je patrná pouze linie ve střední části filetu, a i ta velmi špatně. Ventrální linie pouze v jeho kaudální polovině. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Segmentace je jasně patrná s možným rozsáhlým gapingem. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, je však výrazně tmavší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Trisopterus luscus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska francouzská	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae
	Rod	<i>Trisopterus</i>

Druh

Trisopterus luscus

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo vysoké a stlačené. Dolní čelist kratší než horní, horní čelist dosahuje za střed oka. Tři hřbetní ploutve se dotýkají, nebo téměř dotýkají. Anální otvor na úrovni přední části první hřbetní ploutve. Břišní ploutve s mírně prodlouženým paprskem. Barva dorzálně červeno-hnědá, boky stříbrné s nádechem šedomodré, břicho bílé. Postranní čára zlatá, výrazně vyklenutá nad prsní ploutví, dosahuje do konce ocasního násadce. Po stranách těla 4–5 nevýrazných tmavých pruhů. Černá skvrna nad základnou prsní ploutve. Dosahuje velikosti až 45 cm, obvyklá velikost 15–20 cm.⁷²

Čerstvá svalovina

⁷² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2034.

Čistě bílá až bíložedá, se třemi tmavšími přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. V tomto případě jsou velmi špatně viditelné. Jedna linie vede v celé oblasti páteře a další 2 vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu. Výstelka dutiny břišní je černošedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý, vysoce dorzálně klenutý a rychle se kaudálně symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Gadus morhua*, *Gadus macrocephalus* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně kratší a vyšší s vysokým dorzálním klenutím.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bíložedá. Ze tří hnědožlutých přerušovaných linií, typických pro tuto čeleď, je patrná pouze linie ve střední části filetu, avšak zato velmi jasně. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý, vysoce dorzálně klenutý a rychle se kaudálně symetricky kónicky zužuje. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae, především s *Gadus morhua* a *Merlangius merlangus*. Proti těmto druhům je však filet výrazně kratší a vyšší bez dorzálního klenutí.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Trisopterus minutus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Treska malá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Gadidae
	Rod	<i>Trisopterus</i>

Druh

Trisopterus minutus

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo relativně vysoké, ocasní násadec spíše dlouhý než vysoký. Hlava poměrně velká s velkým okem, ústa přední, vous na bradě dobře vyvinutý. Tři hřbetní a dvě řitní ploutve, na sebe navazující nebo s minimální mezerou. Ploutve tvořeny pouze paprsky. druhá hřbetní a první řitní nejdelší. Třetí hřbetní a druhá řitní podobné velikostí i tvarem. Ocasní ploutev mírně konkávní. Břišní ploutve s lehce prodlouženými paprsky. Postranní čára patrná, tvoří mírný oblouk nad prsní ploutví a pokračuje až do konce ocasního násadce. Barva žlutohnědá dorzálně, boky světlejší, břicho stříbřitě šedé. Černá skvrna u báze prsní ploutve. Dorůstá až 40 cm, běžná velikost 15–20 cm.⁷³

Čerstvá svalovina

⁷³ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2035.

Čistě bílá až bíložlutá, se třemi hnědými až hnědožlutými přerušovanými liniemi, typickými pro tuto čeleď. Jedna linie vede celou oblastí páteře a další dvě vždy těsně pod okrajem, především v kaudální části filetu, který je svou velikostí výrazně menší než u ostatních druhů. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae (např. *Gadus macrocephalus* nebo *Gadus morhua*). Nejlepším rozpoznávacím znakem je ve všech případech velikost.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednotlivě žlutobílá, s jedinou viditelnou tmavší linií v centrální části filetu, který je svou velikostí výrazně menší než u ostatních druhů. Výstelka dutiny břišní je černo-šedě mramorovaná. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Je viditelná výrazná segmentace se sklony ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části filetu. Filet je podlouhlý a kaudálně se symetricky kónicky zužuje. Dorzální klenutí prakticky chybí. Svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Gadidae (např. *Gadus macrocephalus* nebo *Gadus morhua*). Nejlepším rozpoznávacím znakem je ve všech případech velikost a výrazně žlutavé zbarvení.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae.

Gempylidae

Lepidocybium flavobrunneum (Smith, 1843)

Obchodní označení

Pamakrela temná

Synonymum obchodního označení

Butterfish, máslová ryba, makrela máslová

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeleď	Gempylidae
Rod	<i>Lepidocybium</i>
Druh	<i>Lepidocybium flavobrunneum</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

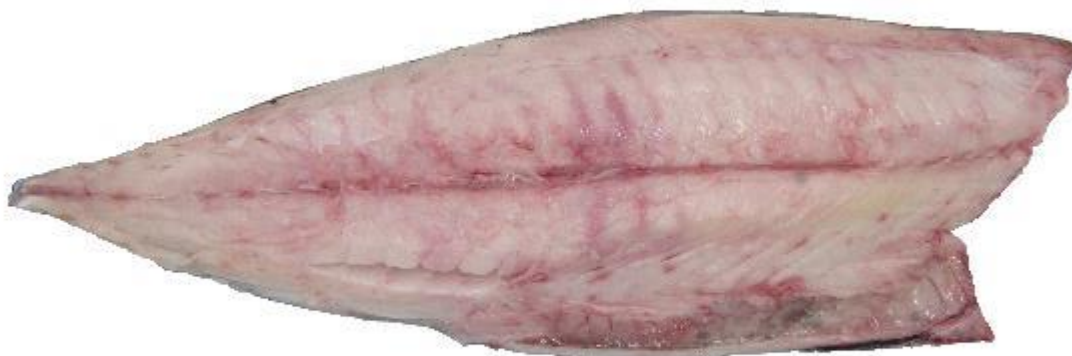

Tělo vřetenovité, mírně stlačené. Hlava středně velká, ústa přední. Dvě hřbetní ploutve, oddělené mezerou. První hřbetní ploutev velmi nízká, s 8–9 trny, druhá hřbetní ploutev s 16–18 paprsky, následovaná 4–6 přidavnými ploutvičkami. Řitní ploutev s 1–2 složenými trny a 12–14 paprsky. Ocasní násadec se silným středním kýlem, lemovaným z každé strany 2 doplňkovými kýly. Postranní čára klikatá, šupiny středně malé. Tělo rovnoměrně tmavě hnědé, s věkem téměř černé.⁷⁴ Dorůstá velikosti až 2 m, běžná velikost 1,5 m, maximální publikovaná hmotnost 45,0 kg.⁷⁵

Čerstvá svalovina

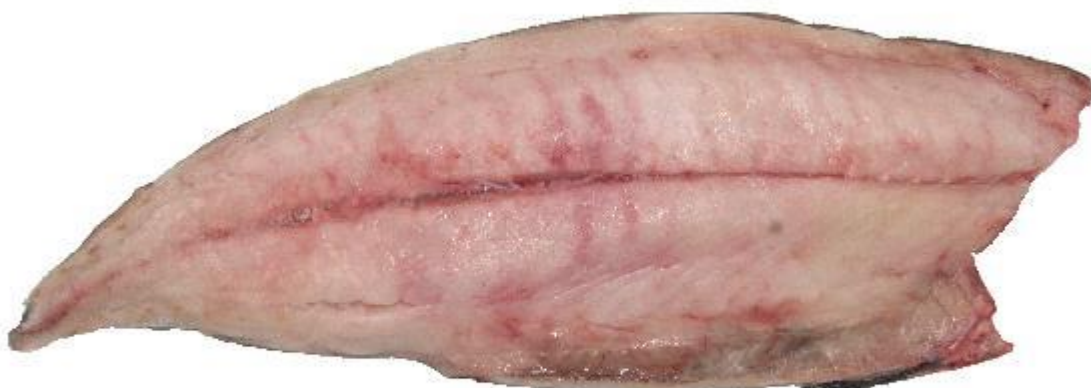
⁷⁴ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1819.

⁷⁵ *Lepidocybium flavobrunneum* (Smith, 1843). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1042>

Jednotlivě smetanově bílá až bílošedá s možnými růžovými skvrnami, způsobenými většinou manipulací. Velmi dobře viditelná segmentace náchylná ke gappingu v celé ploše filetu. Filet je robustní, ve střední části lehce dorzálně klenutý. Od druhé poloviny se symetricky kónicky zužuje až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/8 kraniální výšky filetu. Břišní partie sahá do 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je světle šedá. Svalovina je ve formě filetu těžko zaměnitelná s jinými druhy.

Hluboce zmrazená svalovina

Jednotlivě smetanově bílá až bílošedá s možnými růžovými skvrnami, způsobenými manipulací. Je zachována velmi dobře viditelná segmentace náchylná ke gapingu v celé ploše filetu. Filet je robustní, ve střední části lehce dorzálně klenutý. Od druhé poloviny se symetricky kónicky zužuje až po tenký ocasní násadec, který tvoří 1/8 kraniální výšky filetu. Břišní partie sahá do 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je světle šedá. Svalovina je ve formě filetu těžko zaměnitelná s jinými druhy.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Záměna není pravděpodobná.

Hexanchidae

Hexanchus griseus (Bonnaterre, 1788)

Obchodní označení	Žralok šedý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Hexanchiformes
	Čeleď	Hexanchidae
	Rod	<i>Hexanchus</i>

Druh

Hexanchus griseus

Výskyt dle FAO:

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Střezemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

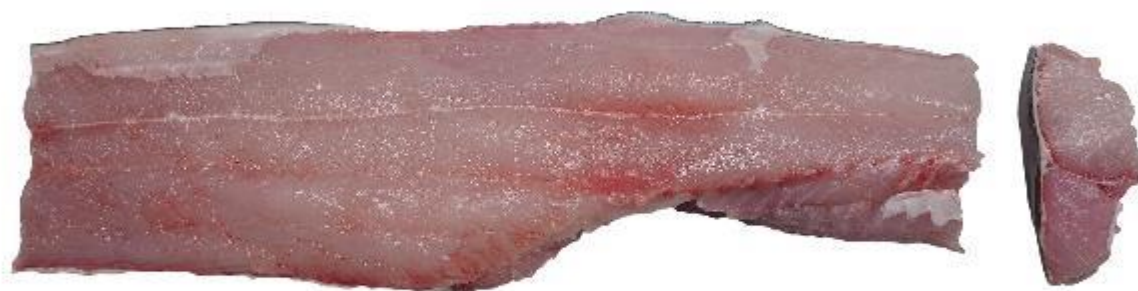

Tělo je vřetenovité, poměrně zavalité. Hlava mohutná, rostrum široce zaoblené, ústa spodní. 6 výrazně prodloužených žaberních štěrbin. 1 hřbetní ploutev, začínající za břišními ploutvemi. Řitní ploutev menší než hřbetní. Ocasní ploutev silně asymetrická, s výrazným subterminálním zářezem, spodní lalok velmi krátký. Ocasní násadec bez kýlů a prekaudálních zářezů. Hřbet šedý, černohnědý nebo hnědý, boky světlejší, se světlým pruhem podél boku. Ploutve s bílými okraji. Maximální celková délka 600 cm, normální délka 300 cm. ^{76 77}

Čerstvá svalovina

⁷⁶ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 1: Introduction, molluscs, crustaceans, hagfishes, sharks, batoid fishes and chimaeras* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 600 s. [Str. 0-600]. Str. 374-376.

⁷⁷ *Hexanchus griseus (Bonnaterre, 1788)* In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-11-02]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Hexanchus-griseus.html>

Růžová až růžovo-oranžová s bílou linií v celé délce filetu. V centrální části je patrná vazivová linie. Svalovina je jemná, ale pevná, s dobře viditelnou segmentací. Na řezu filetu, který je relativně plochý, jasně viditelná struktura a oddělení dorsální a ventrální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Svalovinu je v případech steaků možné snadno zaměnit se svalovinou *Acanthocybium solandri*. V jiných případech je záměna téměř vyloučena.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až růžovo-oranžová s bílou linií v celé délce filetu. V centrální části je patrná vazivová linie. Svalovina je jemná, ale pevná, s dobře viditelnou segmentací. Na řezu filetu, který je relativně plochý, jasně viditelná struktura a oddělení dorsální a ventrální části. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Svalovinu je v případech steaků možné snadno zaměnit se svalovinou *Acanthocybium solandri*. V jiných případech je záměna téměř vyloučena.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Istiophoridae

Istiophorus platypterus (Shaw, 1792)

Obchodní označení	Plachetník širokoploutvý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Carangiformes
	Čeleď	Istiophoridae
	Rod	<i>Istiophorus</i>

Druh

Istiophorus platypterus

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

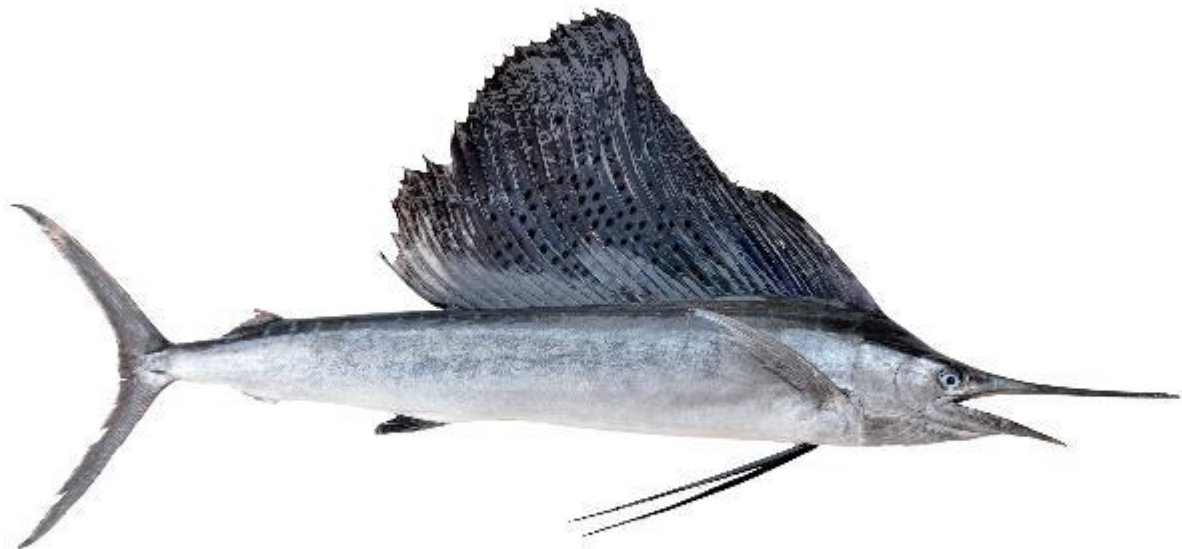
Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo protáhlé, z boků mírně stlačené. Horní čelist protáhlá do dlouhého, tvrdého bodce kruhového průřezu. Dvě hřbetní ploutve. První veliká, plachtovitá, druhá hřbetní ploutev je malá. Řitní ploutve dvě. Prsní ploutve velmi dlouhé, dosahují téměř k řitnímu otvoru, tvořeny 1 trnem a několika paprsky srostlými dohromady. Ploutve jsou zatažitelné do ventrálních rýh. Ocasní násadec s dvojitými kýly na každé straně. Hřbet tmavě modrý, břicho světle modré až bílé, boky hnědo modré. 20 řad příčných pruhů po stranách, složených z mnoha světle modrých kruhových skvrn. První hřbetní ploutev tmavě modrá nebo černomodrá, s rozptýlenými černými tečkami. Zbývající ploutve černohnědé nebo tmavě modré. Maximální velikost přesahuje 340 cm celkové délky a 100 kg hmotnosti.⁷⁸

Čerstvá svalovina

Růžová až sytější červená, zdatně protkaná vazivovou tkání, rozdělující filet na jednotlivé části. Svalovina je velmi jemná a pevná, na řezu rozdělena do drobnějších segmentů elipsoidního tvaru, podobně jako u zástupců rodu *Sphirna*, s nimiž je svalovina velmi snadno zaměnitelná, bez možnosti efektivního diferenciatního popisu. Záměna s dalšími druhy není pravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

⁷⁸ NAKAMURA, I. Billfishes of the World: FAO Species Catalogue, Volume 5. Food & Agriculture Organization of the United Nations (FAO), 1985. 225 s. ISBN 9251022321. Str. 24.

Růžová až sytě červená, zdatelně protkaná vazivovou tkání, rozdělující filet na jednotlivé části. Svalovina je velmi jemná a pevná, na řezu rozdělena do drobnějších segmentů elipsoidního tvaru, podobně jako u zástupců rodu *Sphirna*, s nimiž je svalovina velmi snadno zaměnitelná, bez možnosti efektivního diferenciálního popisu. Záměna s dalšími druhy není pravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Sphirna spp.

Labridae

Labrus bergylta (Ascanius, 1767)

Obchodní označení	Pyskoun skvrnitý velký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Labridae
	Rod	<i>Labrus</i>
	Druh	<i>Labrus bergylta</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Popis druhu

Mohutná hlava s koncovými ústy a výraznými čelistmi s tlustými pysky a mohutnými špičáky vpředu. Hřbetní ploutev dlouhá, nepřerušovaná s 18–21 trny a 9–13 měkkými paprsky. Řítní ploutev složená ze 3 trnů a 8–12 paprsků. Tělo, hlava i ploutve většinou hnědé až dočervena, někteří jedinci dozelená, s početnými bílými skvrnami. Tělo pokryto temnými vertikálními pruhy, nebo se na něm vyskytuje široký bílý laterální pruh. Pruhy mohou chybět. Postranní čára mírně zakřivená.⁷⁹ Maximální velikost 65,9 cm, běžná velikost 50 cm. Maximální publikovaná hmotnost 4,4 kg.⁸⁰

Čerstvá svalovina

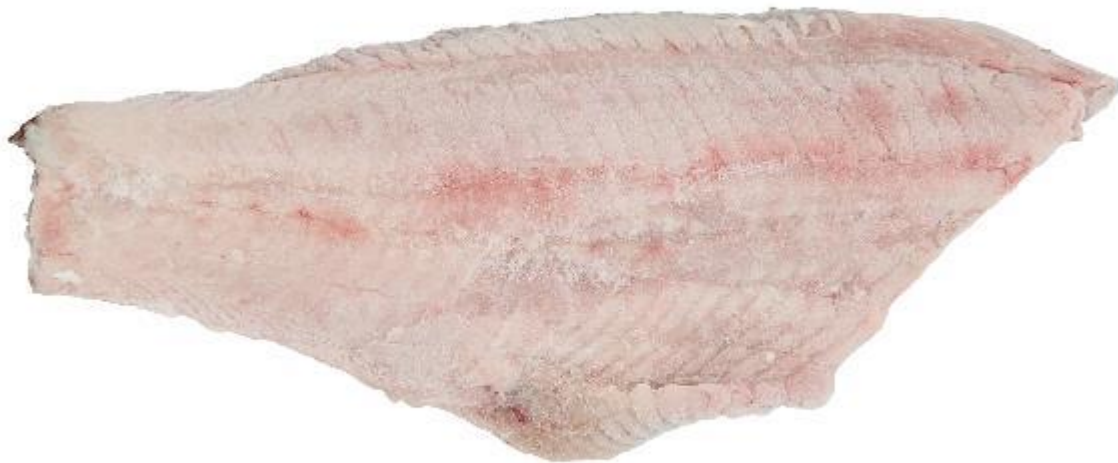
⁷⁹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2750.

⁸⁰ *Labrus bergylta* (Ascanius, 1767). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/labrus-bergylta>

Jednotlivě světle až tmavě růžová s jasnou segmentací a bílou kresbou tvaru dlouhých obdélníků v celé ploše filetu, který je robustní, vysoký, kónický a lehce dorzálně klenutý, s mohutnou částí ocasního násadce, jehož výška tvoří téměř 1/2 kraniální výšky. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Partie břišní dutiny zasahuje do 3/4 výšky a 1/2 délky filetu. Záměna je možná především se zástupci čeledi Mulidae, kde je znakem výrazný rozdíl v běžné velikosti. Dále potom s druhy *Scarus gibbus* a *Scarus ghobban*, kteří mají totožnou charakteristiku až na menší poměr ocasního násadce vůči kraniální výšce filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

Špinavě bílá, světle růžová až růžová s jasnou segmentací bez výraznějších dalších znaků. Filet robustní, vysoký, kónický a lehce dorzálně klenutý, jednoduše zbarvený s mohutnou částí ocasního násadce. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Partie břišní dutiny zasahuje do 3/4 výšky a 1/2 délky filetu. Barvou a tvarem může být zaměněn prakticky s kterýmkoliv exotickým druhem podobného tvaru, především z čeledí Mulidae, Scaridae, Sparidae nebo Carangidae. Ve všech případech je vodítkem poměr ocasního násadce vůči kraniální výšce filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Mulidae; Scaridae; Sparidae.

Lampridae

Lampris guttatus (Brünnich, 1788)

Obchodní označení

Perletník nádherný

Synonymum obchodního označení

Leskyně skvrnitá, opah

Taxonomické zařazení

Řád

Lampriformes

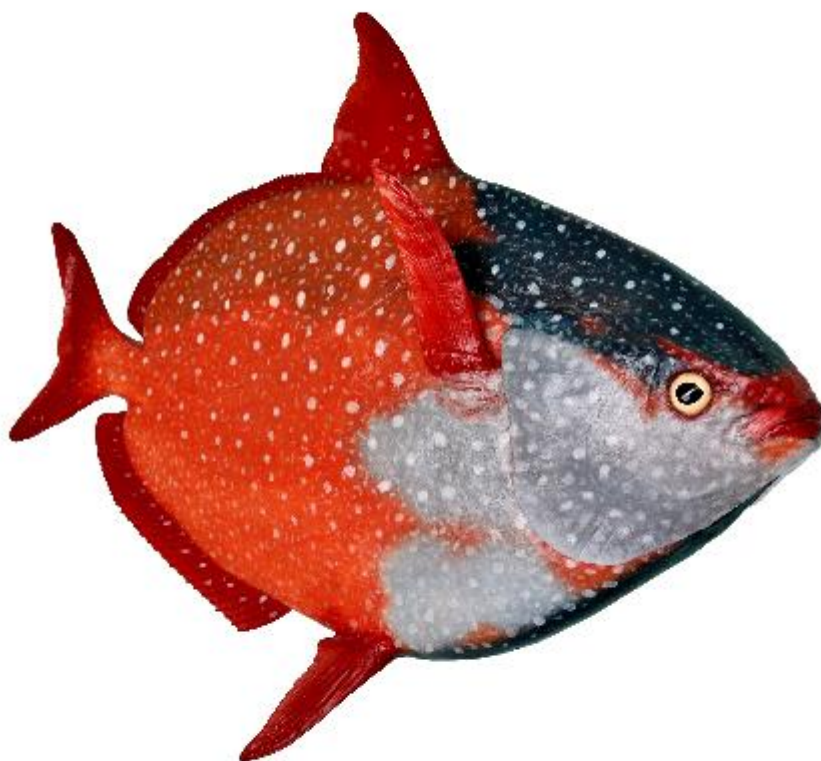

Čeď	Lampridae
Rod	<i>Lampris</i>
Druh	<i>Lampris guttatus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Střezemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 48 – Antarktický Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo veliké, vysoké, ze stran stlačené. Ústa malá a bezzubá. Hřbetní a řitní ploutve dlouhé, s vysokým předním lalokem. Prsní ploutve protáhlé, ve tvaru kopy, posazené vysoko na těle. Postranní čára výrazně zakřivená nad prsní ploutví. Tělo pokryto velmi malými, hladkými šupinami. Barva hřbetu kovově modrá až lahově zelená. Boky nazelenalé nebo namodralé s odlesky zlaté a purpurové. Břicho a boky ventrálně červené, čelisti a ploutve jasně šarlatové. Celé tělo pokryto malými stříbrnými skvrnami. Dorůstá až 185 cm a 220–275 kg, obvyklá velikost je 120 cm.⁸¹

Čerstvá svalovina

⁸¹ CARPENTER, K. E. (ed.). *The living marine resources of the Western Central Atlantic. Volume 2. Bony fishes part 1 (Acipenseridae to Grammatidae)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 781 s. [str. 601-1374]. ISBN 9251048266. Str. 952.

Růžovohnědá s dobře viditelnou segmentací a mnohanásobnou bílou kresbou tvaru písmene „V“ v celé dorzální části filetu. Svalovina je jemná, ale pevná, se sklony ke gapingu, podobně jako u zástupců rodu *Thunnus*. Na řezu je dobře vidět množství segmentů elipsoidního tvaru. Tvarem, barvou a strukturou je svalovina velmi specifická a je obtížné ji zaměnit. Výjimečně je možná záměna se svalovinou rodu *Thunnus*, především druhu *Thunnus albacares* a *Thunnus alalunga*, všechny ostatní komerčně lovené druhy mají svalovinu výrazně červenější a tmavší.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžovohnědá s dobře viditelnou segmentací a mnohanásobnou bílou kresbou tvaru písmene „V“ v celé dorsální části filetu. Svalovina je jemná, ale pevná, se sklony ke gapingu, podobně jako u zástupců rodu *Thunnus*. Na řezu je dobře vidět množství segmentů elipsoidního tvaru. Tvarem, barvou a strukturou je svalovina velmi specifická a je obtížné ji zaměnit. Výjimečně je možná záměna se svalovinou rodu *Thunnus*, především druhu *Thunnus albacares* a *Thunnus alalunga*, všechny ostatní komerčně lovené druhy mají svalovinu výrazně červenější a tmavší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Thunnus spp.; Lampridae.

Latidae

Lates calcarifer (Bloch, 1790)

Obchodní označení

Lates stříbřitý

Synonymum obchodního označení

Lates stříbrný, robalo stříbřitý, okoun

Barramundi

Taxonomické zařazení

Řád Perciformes

Čeď Latidae

Rod	<i>Lates</i>
Druh	<i>Lates calcarifer</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo středně vysoké, protáhlé a z boku stlačené. Hlava zašpičatělá. Spodní okraj preoperkula se 3 nebo 4 (výjimečně více) velkými plochými trojúhelníkovými trny. Čichové jamky na každé straně hlavy blízko u oka. Ústa velká, čelisti dosahující až k očím. Hřbetní ploutev hluboce vykrojená, se 7–9 tvrdými a 10–11 měkkými paprsky. Řitní ploutev s 3 tvrdými a 7–8 měkkými paprsky. Ocasní ploutev zaoblená. Šupiny pevně fixované, ktenoidní. Dospělí jedinci stříbrní s olivově šedým, popř. šedomodrým hřbetem (ryby z kalných vod jsou tmavší a matnější). Běžná velikost 1,5 m a 55 kg, maximální délka 2 m.⁸²

⁸² FULTON-HOWARD, B. *Lates calcarifer*. In: DEWEY, T. et al. (eds.) *Animal Diversity Web* [online]. 2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://animaldiversity.org/accounts/Lates_calcarifer/

Čerstvá svalovina

Světle růžová až šedá s výraznou segmentací a náchylností ke gappingu, především v dorzálně-kraniální části. V kraniální části filetu je dále velmi dobře patrná bílá vazivová tkáň tvořící nepravidelnou kresbu, především v kraniální partii těsně nad podélnou osou. Dále 2 červené linie, 1 přerušovaná v dorzální a 1 plná v centrální části. Filet je podlouhlý s výrazným dorzálním klenutím v centrální části a pozvolným kónickým zužováním až k části ocasního násadce, který tvoří cca 1/2–1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Záměna je snadná především s filetem druhu *Lates niloticus*, který je prakticky totožný až na znatelně světlejší barvu svaloviny a růžovou výstelku břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová až šedá se zachovanou znatelnou segmentací a náchylností ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části. V kraniální části filetu je dále velmi dobře patrná bílá vazivová tkáň tvořící nepravidelnou kresbu, především v kraniální partii těsně nad podélnou osou. Dále 2 červené linie, 1 přerušovaná v dorzální a 1 plná v centrální části. Filet je podlouhlý s výrazným dorzálním klenutím v centrální části a pozvolným kónickým zužováním až k části ocasního násadce, který tvoří cca 1/2–1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Záměna je snadná především s filetem druhu *Lates niloticus*, který je prakticky totožný až na znatelně světlejší barvu svaloviny a růžovou výstelku břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Latidae.

Lates niloticus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Okoun nilský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Latidae

Rod *Lates*

Druh *Lates niloticus*

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Popis druhu

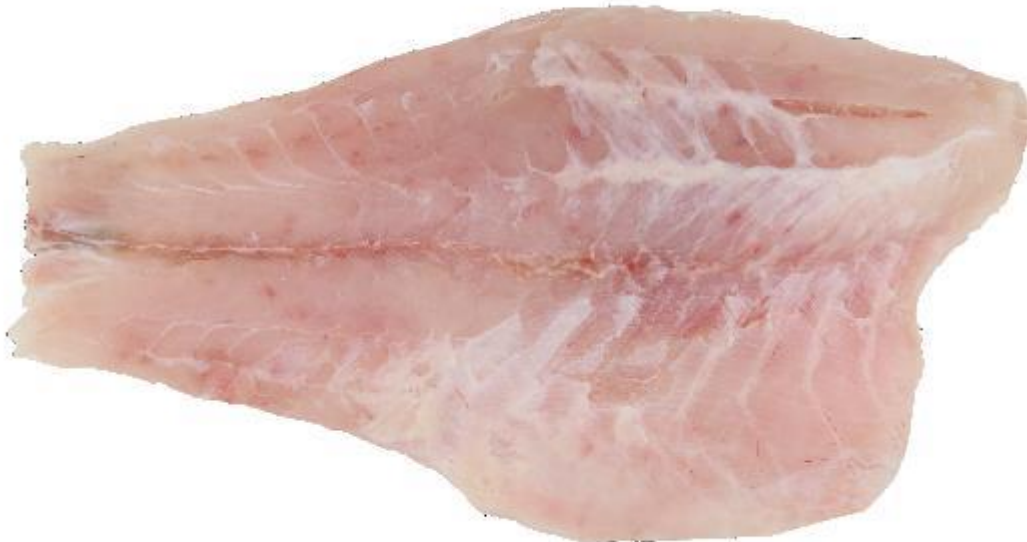
Tělo protáhlé, vysoké, ze stran stlačené. Hlava má konkávní profil, operkulum s jedním trnem. Hřbetní ploutev rozdělená na dvě části. První složená z 7–8 tvrdých paprsků, druhá z jednoho tvrdého a 8–11 měkkých paprsků. Řitní ploutev má tři ostny a 6–9 měkkých paprsků. Ocasní ploutev zaoblená. Postranní čára dosahuje až k bázi ocasní ploutve.⁸³ Tělo celostříbrné,

⁸³ *Lates niloticus* (Linnaeus, 1758) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-08-02]. Dostupné z: <https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/2275/en?title=FAO%20Fisheries%20%26amp%3B%20Aquaculture%20-%20Aquatic%20species>

dorzálně tmavě šedo-modré, šedo-stříbrné na bocích a břichu, ploutve šedavé. Maximální velikost 200 cm a 200 kg, běžná velikost 100 cm.⁸⁴

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a náchylností ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části. V kraniální části filetu je dále velmi dobře patrná bílá vazivová tkáň tvořící nepravidelnou kresbu, především v kraniální partii těsně nad podélnou osou. Filet je kůlovitého tvaru s výrazným dorzálním klenutím v centrální části a pozvolným kónickým zužováním až k části ocasního násadce, který tvoří cca 1/2–1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je světle růžová. Záměna je snadná především s filetem druhu *Lates calcifer*, který je prakticky totožný až na znatelně tmavší barvu svaloviny a stříbřitě bílou výstelku břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

⁸⁴ *Lates niloticus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-08-02]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/lates-niloticus.html>

Světle růžová až bílá, se zachovanou segmentací s náchylností ke gapingu, především v dorzálně-kraniální části. Filet je křivého tvaru s výrazným dorzálním klenutím v centrální části a pozvolným kónickým zužováním až k části ocasního násadce, který tvoří cca 1/2-1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je světle růžová. Záměna je snadná především s filetem druhu *Lates calcifer*, který je prakticky totožný až na zřetelně tmavší barvu svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Latidae.

Lethrinidae

Lethrinus microdon (Valenciennes, 1830)

Obchodní označení

Cejnovka drobnozubá

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeleď

Lethrinidae

Rod

Lethrinus

Druh

Lethrinus microdon

Výskyt dle FAO

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

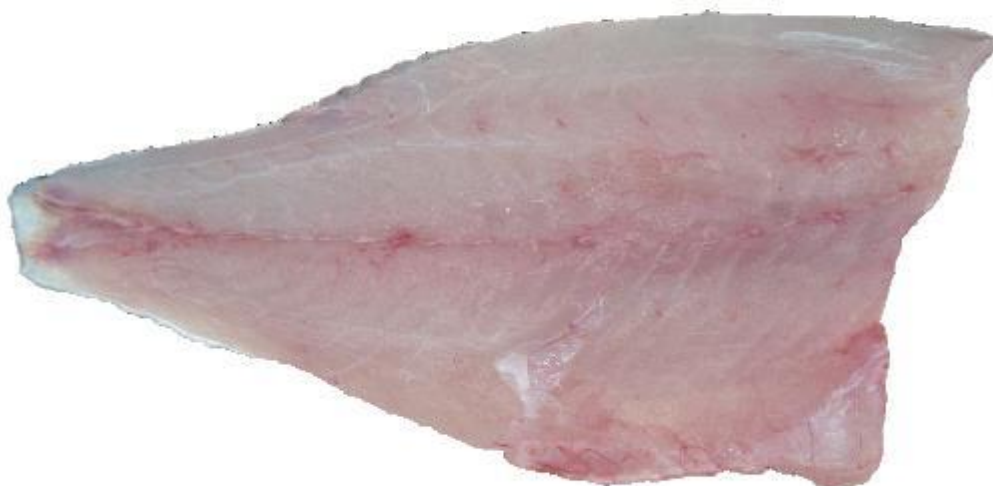

Poměrně protáhlé tělo. Hřbetní profil mírně konkávní. Hřbetní ploutev má 10 tvrdých a 9 měkkých paprsků. Řitní ploutev se 3 tvrdými a 8 měkkými paprsky. Vnitřní povrch základny prsní ploutve bez šupin. (*Lethrinus nebulosus* má tento povrch pokrytý šupinami). Zadní část operkula je plně šupinatá. Tělo šedé nebo hnědé s rozptýlenými nepravidelnými tmavými skvrnami po stranách. Někdy 3 tmavé pruhy vycházející z oka dopředu. Ploutve světlé nebo

oranžové.⁸⁵ Maximální délka 80 cm a nejvyšší publikovaná hmotnost 4,9 kg, běžná délka 40 cm.⁸⁶

Čerstvá svalovina

Světle růžová až růžová s přerušovanou linií hnědých podélných skvrn v druhé polovině dorzálně kaudální části filetu, jasnou segmentací a četnou obdélníkovou kresbou v dorzální i ventrální periferní části. Pozvolné dorzální klenutí přechází od poloviny filetu v kónické zužování až k ocasnímu násadci, který tvoří cca 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá až bílo-růžová. Zaměnitelnost je pravděpodobná s druhem *Lethrinus nebulosus*, který je zcela totožný. Dále druh *Trachinotus bailloni*, který má větší dorzálně kraniální klenutí, a rozsáhlé množství druhů čeledi Sparidae, u nichž jsou jedinými rozlišovacími znaky tmavší centrální linie a užší části ocasního násadce.

Hluboce zmrazená svalovina

⁸⁵ CARPENTER, K. E., NIEM, V. H. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Pacific. Volume 5: Bony Fishes Part 3 (Menidae to Pomacentridae)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2001. 589 s. [Str. 2791-3380]. ISBN 92-5-104587-9. Str. 3035.

⁸⁶ *Lethrinus microdon* (Valenciennes, 1830) . In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1845>

Světle růžová až růžová s přerušovanou linií hnědých podélných skvrn ve druhé polovině dorzálně kaudální části filetu, jasnou segmentací a četnou obdélníkovou kresbou v dorzální i ventrální periferní části. Pozvolné dorzální klenutí přechází od poloviny filetu v kónické zužování až k ocasnímu násadci, který tvoří cca 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá až bílo-růžová. Zaměnitelnost je pravděpodobná s druhem *Lethrinus nebulosus*, který je zcela totožný. Dále druh *Trachinotus bailloni*, který má větší dorzálně kraniální klenutí a rozsáhlé množství druhů čeledi Sparidae, u nichž jsou jedinými znaky tmavší centrální linie a užší části ocasního násadce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae, Lethrinidae; Sparidae.

Lethrinus nebulosus (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Cejnovka modrá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Lethrinidae

Rod *Lethrinus*
Druh *Lethrinus nebulosus*

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
Oblast 51 – Západní Indický oceán
Oblast 57 – Východní Indický oceán
Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Středně vysoké tělo. Hřbetní profil u oka téměř rovný, nebo u velkých jedinců výrazně konkávní. Hřbetní ploutev s 10 tvrdými a 9 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 tvrdými a 8 měkkými paprsky. Vnitřní povrch základny prsní ploutve hustě pokrytý šupinami (*Lethrinus microdon* má tento povrch bez šupin). Zadní část operkula plně šupinatá. Zbarvení těla nažloutlé nebo bronzové, zespodu světlejší. 3 modré pruhy nebo série modrých skvrn vycházejících dopředu a ventrálně z oka. Ploutve bělavé nebo nažloutlé. Břišní ploutve tmavé.

Okraj hřbetní ploutve načervenalý.⁸⁷ Maximální délka 87 cm a nejvyšší publikovaná hmotnost 8,4 kg, běžná délka 70 cm.⁸⁸

Čerstvá svalovina

Světle růžová až růžová s přerušovanou linií hnědých podélných skvrn ve druhé polovině dorzálně kaudální části filetu, jasnou segmentací a četnou obdélníkovou kresbou v dorzální i ventrální periferní části. Pozvolné dorzální klenutí přechází od poloviny filetu v kónické zužování až k ocasnímu násadci, který tvoří cca 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá až bílo-růžová. Zaměnitelnost je pravděpodobná s druhem *Lethrinus microdon*, který je zcela totožný. Dále s druhem *Trachinotus bailloni*, který má větší dorzálně kraniální klenutí, a rozsáhlé množství druhů čeledi Sparidae, u nichž jsou jedinými rozlišovacími znaky tmavší centrální linie a užší části ocasního násadce.

Hluboce zmrazená svalovina

⁸⁷ CARPENTER, K. E., NIEM, V. H. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Pacific. Volume 5: Bony Fishes Part 3 (Menidae to Pomacentridae)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2001. 589 s. [Str. 2791-3380]. ISBN 92-5-104587-9. Str. 3037.

⁸⁸ *Lethrinus nebulosus* (Forsskål, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-24]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1846>

Světle růžová až růžová s přerušovanou linií hnědým podélných skvrn ve druhé polovině dorzálně kaudální části filetu, jasnou segmentací a četnou obdélníkovou kresbou v dorzální i ventrální periferní části. Pozvolné dorzální klenutí přechází od poloviny filetu v kónické zužování až k ocasnímu násadci, který tvoří cca 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá až bílo-růžová. Zaměnitelnost je pravděpodobná s druhem *Lethrinus microdon*, který je zcela totožný. Dále druh *Trachinotus bailloni*, který má větší kraniální dorzálně kranální klenutí, a rozsáhlé množství druhů čeledi Sparidae, u nichž jsou jedinými rozlišovacími znaky tmavší centrální linie a užší části ocasního násadce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae, Lethrinidae; Sparidae.

Lophiidae

Lophius piscatorius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Řas mořský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Lampriformes

Čeď	Lophiidae
Rod	<i>Lophius</i>
Druh	<i>Lophius piscatorius</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Hlava a tělo v přední části velmi široké, horizontálně zploštělé, kaudálně se zužuje. Celé tělo i hlava pokryty mnoha masitými výběžky. Dorzální a laterální strany hlavy nesou mnoho ostrých trnů, ústa jsou velká, kavernózní. Kůže volná, bez šupin. Trny první hřbetní ploutve dlouhé, silné a nesoucí mnoho výběžků. První hlavový trn přeměněn na světelné lákadlo kořisti. Barva je dorzálně strakatě šedá až temně hnědá, ventrálně světle hnědá. Na prsních

ploutvích výrazný tmavý pruh. Dorůstá až 200 cm, obvyklá délka 100 cm, nejvyšší publikovaná hmotnost 57,7 kg.^{89 90}

Čerstvá svalovina

Bílá až žlutobílá bez významných výkyvů v celém rozsahu filetu, který má válcovitý tvar s velmi robustní kranialní a centrální částí. Kaudálně se zužuje a ztenčuje. Segmentace je jasně patrná s nápadnou kresbou ležícího “W” v kaudální části. Vzhledem ke svému tvaru a barvě je zaměnitelný víceméně pouze se svalovinou jiných druhů čeledi Lophidae nebo hřbetní částí filetu zástupců čeledi Gadidae (např. *Gadus morhua* nebo *Gadus macrocephalus*).

Hluboce zmrazená svalovina

⁸⁹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2049.

⁹⁰ *Lophius piscatorius* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-26]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Lophius-piscatorius.html>

Bílá až šedobílá bez významných výkyvů v celém rozsahu filetu, který má válcovitý tvar s velmi robustní kraniální a centrální částí. Kaudálně se zužuje a ztenčuje. Segmentace je hůře patrná s nápadnou kresbou ležícího “W” v kaudální části. Vzhledem ke svému tvaru a barvě je zaměnitelný víceméně pouze se svalovinou jiných druhů čeledi Lophidae nebo hřbetní částí filetu zástupců čeledi Gadidae (např. *Gadus morhua* nebo *Gadus macrocephalus*).

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Lophidae.

Lotidae

Molva molva (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Mník mořský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Gadiformes
	Čeleď	Lotidae
	Rod	<i>Molva</i>

Druh

Molva molva

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní a Černé moře

Popis druhu

Tělo dlouhé, hadovité. Hlava štíhlá, protáhlá, horní čelist mírně vyčnívající, vous na spodní čelisti delší než průměr oka. Dvě hřbetní ploutve, jedna řitní ploutev, obsahují pouze měkké paprsky. Břišní ploutve krátké, nepřesahující konec prsních ploutví, ocasní ploutev uťatá. Barva dorzálně červenohnědá až zelenošedá, ventrálně světlejší až bílá. Tmavá skvrna na zadním konci první hřbetní ploutve. Běžná velikost 106 cm, maximální délka 200 cm a nejvyšší publikovaná hmotnost 45,0 kg.^{91 92}

⁹¹ MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 133-134.

⁹² *Molva molva* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/33>

Čerstvá svalovina

Bílá až růžová s nevýraznou segmentací. Tmavší pruh v centrální části filetu, který je velmi mohutný, bez dorzálního klenutí, od 2/3 se kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Svalovina je jemná a pevná. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Svalovina je ve formě celého filetu zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lotidae. V případě porovnávání pouze porcí je snadno zaměnitelná s mnoha druhy rodu *Gadus* (např. *Gadus morhua*, *Gadus macrocephalus*). Vodítkem mohou být 3 tmavé linie, typické pro tento rod. Dále potom s druhem *Silurus glanis*, který však postrádá tmavou střední linii.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až růžová s nevýraznou segmentací. Tmavší pruh v centrální části filetu, který je velmi mohutný, bez dorzálního klenutí, od 2/3 se kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Svalovina je jemná a pevná. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Svalovina je ve formě celého filetu snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lotidae. V případě porovnávání pouze porcí je snadno zaměnitelná s mnoha druhy rodu *Gadus* (např. *Gadus morhua*, *Gadus macrocephalus*). Vodítkem mohou být 3 tmavé linie, typické pro tento rod. Dále potom s druhem *Silurus glanis*, který však postrádá tmavou střední linii.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Lotidae; Siluridae.

Lutjanidae

Aprion virescens (Valenciennes, 1830)

Obchodní označení	Chňapal velký
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes

Čeleď	Lutjanidae
Rod	<i>Aprion</i>
Druh	<i>Aprion virescens</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

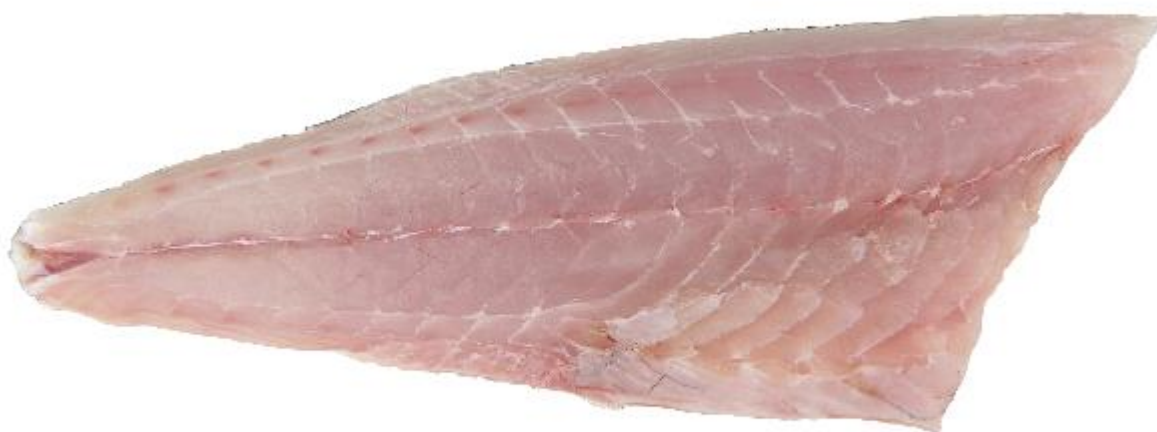

Tělo protáhlé a robustní. Zřetelná vodorovná rýha na čenichu ventrálně k nosním dírkám; zuby v obou čelistech v pásech, se silnými špičáky vpředu. Poslední paprsky z hřbetní a řitní ploutve jsou nejdelší. Ocasní ploutev dvoulaločná. Šupiny v postranní čáře s kanálky. Barva

těla tmavě zelená, modravá nebo modro-šedá. Dorůstá velikosti až 112 cm, běžná velikost 90 cm.⁹³

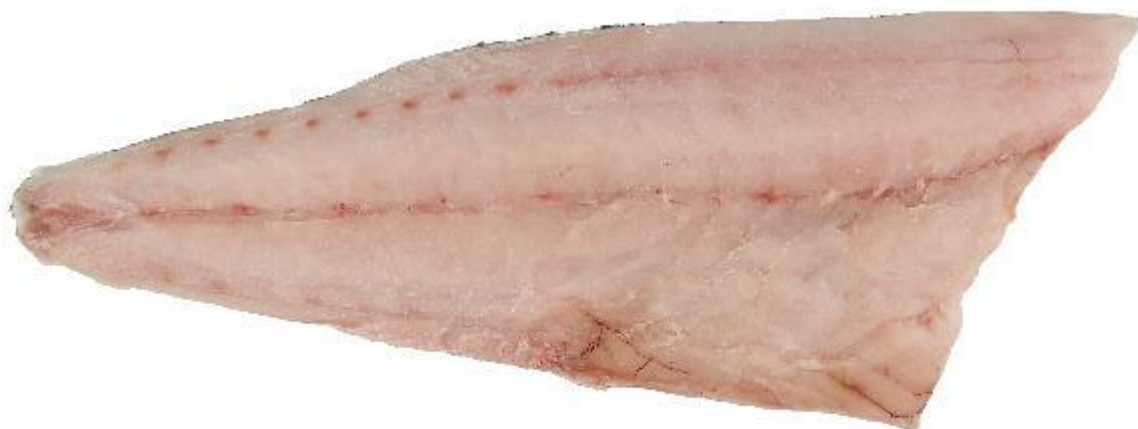
Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová barva s tmavšími přerušovanými liniemi v dorzální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v dorzálně kraniální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a dobře znatelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, se zcela minimálním dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce, výraznějším v poslední 1/5, a to až na 1/4 kraniální výšky. Svalovina velmi pevná bez specifické vůně. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny růžovobílá. Na rozdíl od většiny druhů dané čeledi nemá konvexně zakřivenou dorzální tmavší linii a nemá tmavší linii v centrální části. Značná podobnost čerstvé svaloviny je se zástupci čeledi Mullidae, které mají velmi podobnou charakteristiku, ale dosahují výrazně menších rozměrů a záměna je tak prakticky vyloučena.

Hluboce zmrazená svalovina

⁹³ Aprion virescens (Valenciennes, 1830). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Aprion-virescens.html>

Světle růžová barva s tmavšími přerušovanými liniemi v dorzální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v dorsálně kraniální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a dobře znatelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, se zcela minimální dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce, výraznějším v poslední 1/5, a to až na 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny růžovobílá. Na rozdíl od většiny druhů dané čeledi nemá konvexně zakřivenou dorzální tmavší linii a nemá tmavší linii v centrální části. Značná podobnost hluboce zmrazené svaloviny je se zástupci čeledi Mullidae, které mají velmi podobnou charakteristiku, ale dosahují výrazně menších rozměrů a záměna je tak prakticky vyloučena. Záměna je možná s druhem *Agyrosomus regius*, který má však velmi výrazné tmavě červené skvrny v dorzální, centrální i ventrální části filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Sciaenidae.

Lutjanus argentimaculatus (Forsskål, 1775)

Obchodní označení

Chňapal stříbroskvrnný

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeď	Lutjanidae
Rod	<i>Lutjanus</i>
Druh	<i>Lutjanus argentimaculatus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody
- Oblast 37 – Středozevní a Černé moře
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozevní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

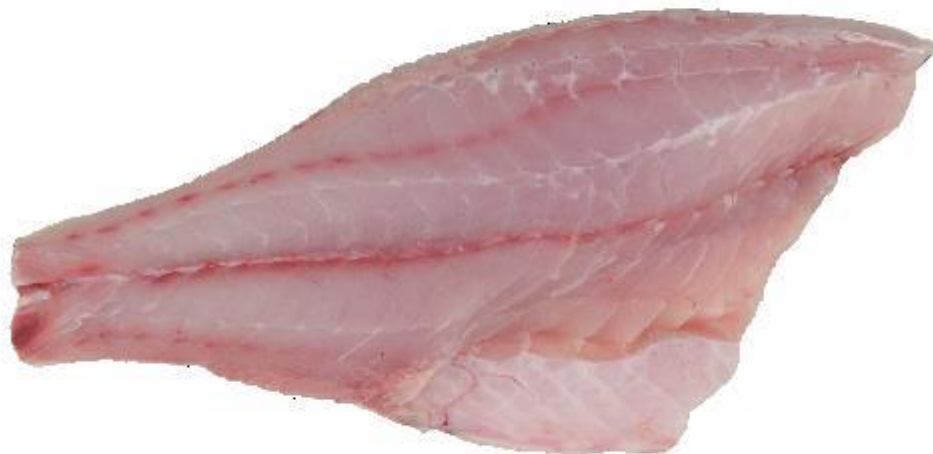
Popis druhu

Tělo vřetenovité, středně hluboké. Hlava velká, ústa přední. Preoperkulární výběžek jen málo vyvinutý. Hřbetní ploutev je tvořena 10 trny a 13–14 paprsky. Řitní ploutev má 3 trny a 8–10 paprsků. Ocasní ploutev mírně vykrojená nebo uťatá. Barva těla na hřbetě zelenohnědá, přecházející až do červena, břicho stříbřité nebo bělavé (jedinci žijící v hlubokých vodách obvykle celkově načervenalí). Juvenilní jedinci s řadou asi 8 bílých pruhů na těle a 2 modrých pruhů přes líce. Dosahuje velikosti až 150 cm, běžná velikost 80 cm.⁹⁴

Čerstvá svalovina

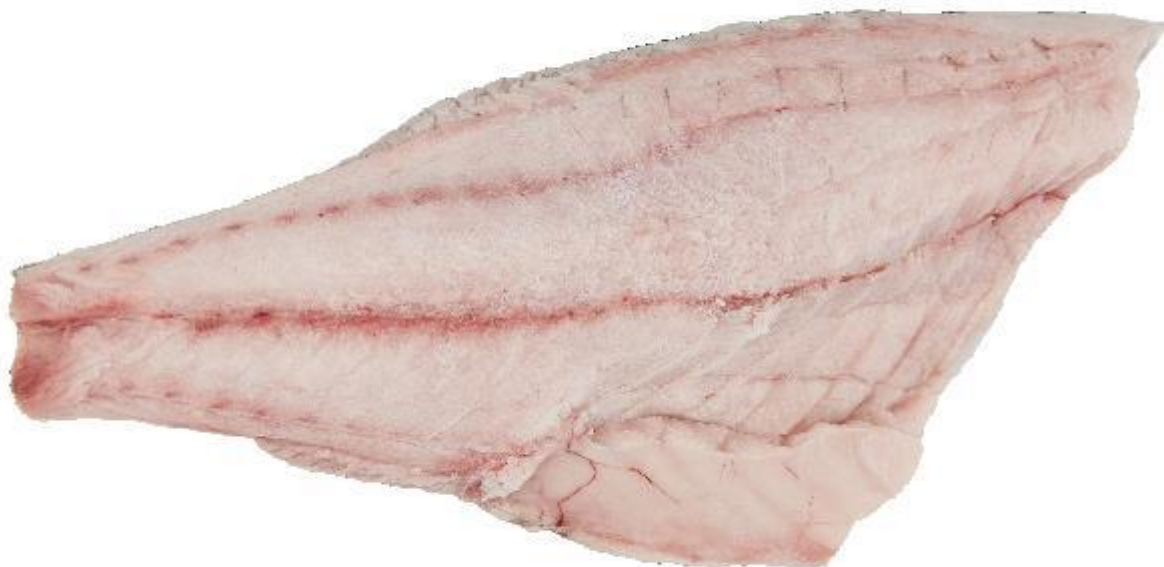
Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus bohar*, který je prakticky totožný, s výraznějšími liniemi a poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/4, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů.

⁹⁴ *Lutjanus argentimaculatus* (Forsskål, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Lutjanus-argentimaculatus.html>

Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kranální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus bohar*, který je prakticky totožný, s výraznějšími liniemi a poměrem ocasního násadce vůči kranální výšce 1/4, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kranální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Lutjanus bohar (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Chňapal dvouskvrnný bohar	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Lutjanidae
	Rod	<i>Lutjanus</i>
	Druh	<i>Lutjanus bohar</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Středně vysoké tělo. Zřetelná rýha nebo důlek od čichových jamek k přední části oka. Preoperkulární okraj s výrazným mělkým zářezem a zoubkováním. Hřbetní ploutev s 10 trny (zřídka 11) a 14 měkkými paprsky. Ocasní ploutev mírně rozeklaná. Postranní čára rovná až mírně klenutá. Barva těla tmavě červenohnědá se slabými tmavými pruhy. Juvenilní a někteří dospělí mají dvě stříbřitě bílé skvrny na zádech. Prsní ploutve růžové s výrazně černým okrajem. Mladší jedinci mají někdy kaudální část těla a ocas bílý. Běžná délka do 76 cm, výjimečně 90 cm a maximální hmotnost 12,5 kg.^{95 96}

Čerstvá svalovina

⁹⁵ Lutjanus bohar (Fabricius, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/1417>

⁹⁶ Family: LUTJANIDAE [FAO Species Fact Sheets]. In: FISCHER, W., WHITEHEAD, P. J. P. (eds.). *Eastern Indian Ocean-Fishing Area 57 and Western Central Pacific - Fishing Area 71. Bony Fishes: Families* [online]. Rome: FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS, 1974. [Cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/e9163e/e9163e2l.pdf>

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je prakticky totožný, s méně výraznými liniemi a poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/3, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus morio*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je prakticky totožný, s méně výraznými liniemi, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus morio*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Lutjanus campechanus (Poey, 1860)

Obchodní označení	Chňapal rudý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Lutjanidae
	Rod	<i>Lutjanus</i>
	Druh	<i>Lutjanus campechanus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Popis

Tělo relativně vysoké, ústa velká. Hřbetní ploutev jednoduchá, trnová část ploutve není hluboce naříznutá na spojení s měkkou částí. Membrány měkké hřbetní a řitní ploutve s šupinami Řitní u exemplářů delších než 5 cm úhlově zkosená. Ocasní ploutev uťatá až mírně vykrojená. Porézní šupiny v postranní čáře. Zbarvení dorzálně šarlatové až cihlově červené; ventrální strana a břicho růžové; duhovka oka červená; tmavá skvrna pod přední částí měkké

hřbetní ploutve; ploutve většinou červené; ocasní ploutev s tmavým distálním okrajem. Maximální celková délka do více než 100 cm, běžně do 60 cm.⁹⁷

Čerstvá svalovina

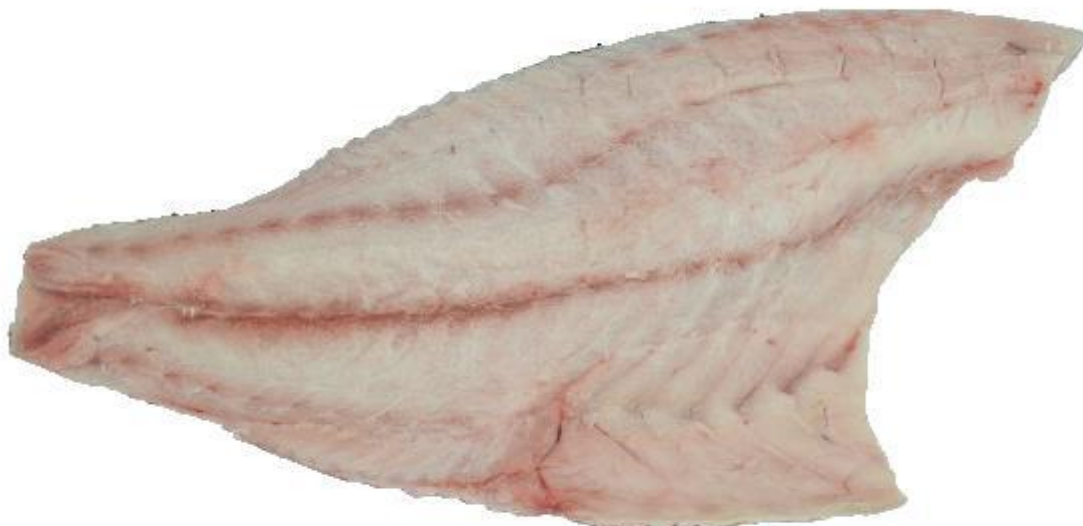

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je prakticky totožný, pouze s výraznějšími liniemi, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus marginatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

⁹⁷ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opisthognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1492.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je prakticky totožný pouze s výraznějšími liniemi, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus marginatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Lutjanus gibbus (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Chňapal klenutý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Lutjanidae
	Rod	<i>Lutjanus</i>
	Druh	<i>Lutjanus gibbus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Malý chňapal s vysokým tělem. Preoperkulární zářez hluboký a úzký, do kterého zapadá dlouhý interoperkulární trn. Měkké části hřbetní a řitní ploutve se šupinatým pouzdrém. Ocasní ploutev hluboce rozeklaná, její horní lalok je u dospělých jedinců větší než dolní a laloky jsou zřetelně zaobleny. Šupiny na hlavě začínající za okem. Barva červená až našedlá, oranžový odstín na spodní části operkula a v axilu prsní ploutve, prsní ploutve červené nebo obvykle tmavě hnědé až načernalé. Měkká část hřbetní ploutve, řitní a ocasní ploutve s úzkým bílým okrajem. Juvenilní jedinci s velkou kulatou černou skvrnou na bázi ocasní ploutve. Maximální publikovaná velikost 56,8 cm, běžná velikost 45 cm.^{98 99}

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4

⁹⁸ Family: LUTJANIDAE [FAO Species Fact Sheets]. In: FISCHER, W., WHITEHEAD, P. J. P. (eds.). *Eastern Indian Ocean - Fishing Area 57 and Western Central Pacific - Fishing Area 71. Bony Fishes: Families* [online]. Rome: FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS, 1974. [Cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/e9163e/e9163e2l.pdf>

⁹⁹ *Lutjanus gibbus* (Forsskål, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-28]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/lutjanus-gibbus.html>

kraniální výšky. Břišní partie dosahuje $2/3$ výšky a $1/2$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus sabae*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus chlorostigma*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše $1/2$.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, světle až tmavě růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V $1/2$ může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve $2/3$ v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří $1/4$ kraniální výšky. Břišní partie dosahuje $2/3$ výšky a $1/2$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus sabae*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše

možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus chlorostigma*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Lutjanus sebae (Cuvier, 1816)

Obchodní označení	Chňapal císařský červený	
Synonymum obchodního označení	Red snapper	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Lutjanidae
	Rod	<i>Lutjanus</i>
	Druh	<i>Lutjanus sebae</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Vysoký chňapal s rovným nebo konvexním profilem hlavy. Zřetelný interoperkulární trn rostoucí s věkem. Okraje preoperkula jemně zoubkované. Měkké části hřbetní a řitní ploutve špičaté. Dospělí jedinci tmavě červení, mladší a menší dospělci růžoví s tmavým červeným pásem od 1. hřbetního trnu přes oko ke špičce rostra, druhý tmavý pruh od středu trnové části hřbetní ploutve k břišní ploutvi a třetí pruh od základny posledních trnů hřbetní ploutve šikmo dolů přes ocasní násadec a podél spodních paprsků ocasní ploutve. Okraj měkké části hřbetní ploutve, horní okraj ocasní a přední paprsky řitní ploutve tmavé. Dorůstá až 116 cm, běžná velikost 60 cm. Nejvyšší publikovaná hmotnost 32,7 kg.^{100 101}

Čerstvá svalovina

¹⁰⁰ Family: LUTJANIDAE [FAO Species Fact Sheets]. In: FISCHER, W., WHITEHEAD, P. J. P. (eds.). *Eastern Indian Ocean-Fishing Area 57 and Western Central Pacific- Fishing Area 71. Bony Fishes: Families* [online]. Rome: FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS, 1974. [Cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/e9163e/e9163e2l.pdf>

¹⁰¹ *Lutjanus sebae* (Cuvier, 1816). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Lutjanus-sebae.html>

Světle až tmavě rŮřzov se 2 hŮře či lépe viditelnými pŮeruřovanmi liniemi tmavých bodŮ, centrnmi linimi, ve které se mohou slévat bl a erven body, a jasnou segmenta. Dorzln linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve stŮedn části. V 1/2 mŮže být celistv. Ventrln linie zan v oblasti konce bŮiřn dutiny a bŮv hŮře viditeln. Dále je v celé ploře filetu dobŮe patrn bl obdlnkov kresba. Vysok dorzln klenut pŮechz kaudln ve 2/3 v knck zŮřzovn aŮ k mohutnému ocasnímu násadci, kter tvoŮr 1/4 kraniln vŮřky. BŮiřn partie dosahuje 2/3 vŮřky a 1/2 délky filetu. VŮstelka bŮiřn dutiny je stŮrbŮit bl. erstv svalovina je velmi snadno zamniteln s dalřimi druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné napŮ. s druhem *Lutjanus gibbus*, kter je prakticky totoŮn, ale i s řadou dalřch. Rozsah odstínŮ svaloviny je natolik individuální, Ůe není moŮn považovat barvu za urovc znak. Určitým vodítkem mŮže být vŮřka klenut, ale i tato charakteristika je spáře moŮnst zŮřzen vŮbĚru podobných druhŮ. Záměna je dále moŮn s celou eled Serranidae, zvlřt pak s druhem *Epinephelus chlorostigma*, kter je opět prakticky totoŮn. Jediným moŮnm vodítkem je pomĚr vŮřky bŮiřn partie vŮči kraniln vŮřce filetu, pŮiemŮ se u čeledi Serranidae blř spáře 1/2.

Hluboce zmrazen svalovina

Bílá, světle až tmavě růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Lutjanidae, mimo jiné např. s druhem *Lutjanus gibbus*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Epinephelus chlorostigma*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Serranidae blíží spíše 1/2.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Menidae

Mene maculata (Bloch & Schneider, 1801)

Obchodní označení

Měsícovec skvrnitý

Synonymum obchodního označení

Moonfish

Taxonomické zařazení

Řád Carangiformes

Čeleď Menidae

Rod *Mene*

Druh *Mene maculata*

Výskyt dle FAO

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo extrémně hluboké, diskovité, po stranách silně zploštělé; ventrálně velmi ostře klenuté. Ústa daleko vytažitelná. Ploutve bez ostnů, báze řitní ploutve a první paprsek břišní ploutve výrazně prodloužené. Zbarvení těla na hřbetě tmavě kovově modré, zbytek stříbřitý, řada kulatých až vejčitých, tmavě břidlicově modrých skvrn nad a pod boční linií. Hřbetní ploutve namodralé, ostatní ploutve průsvitné nebo mírně tmavé. Dorůstá až 30 cm, normální velikost 20 cm.^{102 103}

Čerstvá svalovina

¹⁰² Mene maculata (Bloch & Schneider, 1801). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-04]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Mene-maculata.html>

¹⁰³ NELSON, J. S., GRANDE, T., WILSON, V. H. M. *Fishes of the world: Fifth edition*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, 2016. 711 s. ISBN: 9871118342336. Str.387.

Světle až tmavě růžová s hůře znatelnou segmentací a dvěma liniemi tvořícími společně tvar písmene Y. Obě začínají společně již v oblasti ocasního násadce a pokračují centrální částí. Dorzální linie je červená, a čím blíže kraniální části, tím více se dorsálně klene. Ventrální linie je tvořena vazivem a je bílá. Její klenutí je opačným směrem, a čím blíže kraniální části, tím více se ventrálně klene. Tvar filetu tvoří téměř rovnostranný trojúhelník, s kratší kraniální základnou. Tvarově se čerstvá svalovina podobá filetu druhu *Zeus faber*, což je ovšem jediná podobnost těchto druhů, a záměna je velmi nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová s hůře znatelnou segmentací a dvěma liniemi tvořícími společně tvar písmene Y. Obě začínají společně již v oblasti ocasního násadce a pokračují centrální částí. Dorzální linie je červená, a čím blíže kraniální části, tím více se dorzálně klene. Ventrální linie je tvořena vazivem a je bílá. Její klenutí je opačným směrem, a čím blíže kraniální části, tím více se ventrálně klene. Tvar filetu tvoří téměř rovnostranný trojúhelník, s kratší kraniální základnou. Tvarově se hluboce zmrazená svalovina podobá filetu druhu *Zeus faber*, což je ovšem jediná podobnost těchto druhů, a záměna je velmi nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Nepravděpodobná.

Merlucciidae

Merluccius capensis paradoxus (Franca, 1960)

Obchodní označení

Štikozubec kapský hlubokomořský

Synonymum obchodního označení

Mořská štika, Hejk, Merlůza

Taxonomické zařazení

Řád

Gadiformes

Čeď	Merlucciidae
Rod	<i>Merluccius</i>
Druh	<i>Merluccius capensis paradoxus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Popis druhu

Podlouhlé tělo. Velká hlava s velkými ústy a poměrně malými zuby. Dvě samostatné hřbetní ploutve, první krátká, trojúhelníková a vyšší než druhá hřbetní ploutev s dlouhou základnou. Řitní ploutev podobná druhé hřbetní ploutvi. Prsní ploutve dlouhé a štíhlé. Břišní ploutve mají hrdelní postavení. Ocasní ploutev s mírně konvexním okrajem. Hlava zcela šupinatá. Hřbet tmavě šedý, na bocích světlejší, na břicho světle šedý. Dutina ústní a jazyk našedlý. Přítomna černá submandibulární značka. Běžně 40 až 60 cm, maximálně samice do 80 cm a samci do 50 cm.¹⁰⁴

¹⁰⁴ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2012.

Čerstvá svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Čerstvá svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být velmi jemná svalovina *Merluccius capensis paradoxus* a jeho enormní náchylnost ke gapingu.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gappingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Hluboce zmrazená svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být jeho enormní náchylnost ke gappingu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae, Merlucciidae.

Merluccius hubbsi (Marini, 1933)

Obchodní označení

Štikozubec argentinský

Synonymum obchodního označení

Mořská štika, Hejk, Merlůza

Taxonomické zařazení

Řád Gadiformes

Čeď Merlucciidae

Rod	<i>Merluccius</i>
Druh	<i>Merluccius hubbsi</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Popis druhu

Podlouhlé tělo, hlava krátká. První hřbetní ploutev s 1 trnem a 9–12 paprsky, druhá hřbetní ploutev s 34–40 paprsky. Řitní ploutev s 36–41 paprsky. Prsní ploutve poměrně krátké. Okraj ocasní ploutve je u dospělých obvykle zkrácen, ale u menších ryb někdy konvexní. Šupiny poměrně velké. Zbarvení stříbřité se zlatým leskem na hřbetě, břicho stříbřitě bílé.¹⁰⁵ Dosahuje maximální velikosti 95 cm, běžná velikost – samci 50 cm, samice 60 cm.¹⁰⁶

Čerstvá svalovina

¹⁰⁵ *Merluccius hubbsi* (Marini, 1933) [Aquatic Species Fact Sheets]. In: *Fisheries and Aquaculture Division* [online]. Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2023. [cit. 2023-06-27]. Dostupné z: <https://www.fao.org/fishery/en/aqspecies/3027/en>

¹⁰⁶ *Merluccius hubbsi* (Marini, 1933). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Merluccius-hubbsi.html>

Čistě bílá až bíložedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Čerstvá svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být velmi jemná svalovina *Merluccius hubbsi* a jeho enormní náchylnost ke gapingu.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gappingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Hluboce zmrazená svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být jeho enormní náchylnost ke gappingu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Merlucciidae.

Merluccius merluccius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Štikozubec evropský

Synonymum obchodního označení

Mořská štika, Hejk, Merlůza

Taxonomické zařazení

Řád Gadiformes

Čeď Merlucciidae

Rod	<i>Merluccius</i>
Druh	<i>Merluccius merluccius</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

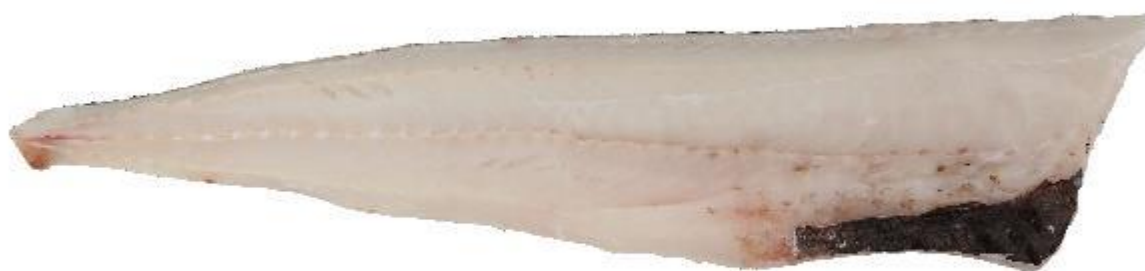

Tělo dlouhé, štíhlé. Hlava masivní, ústa velká, přední. Horní čelist dosahuje do úrovně středu oka, spodní čelist mírně přesahuje horní čelist. Dvě oddělené hřbetní ploutve, první trojúhelníková s krátkou základnou, vyšší než druhá hřbetní ploutev. Druhá hřbetní ploutev s dlouhou základnou a typickým zářezem. Řítní ploutev velmi podobná druhé hřbetní. Břišní a prsní ploutve dlouhé a štíhlé, základna břišních ploutví pod operkulem, před prsními ploutvemi. Ocasní ploutev menší než hlava, v mládí utátá, s věkem se rozvětňuje. Tělo i hlava pokryté šupinami, postranní čára víceméně rovná. Barva dorzálně stříbrně šedá, boky

světlejší, břicho bílé. Nemá submandibulární skvrnu. Dorůstá až 140 cm, běžná velikost 60 cm.¹⁰⁷

Čerstvá svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorsální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Čerstvá svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae, které však bývají menší. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být velmi jemná svalovina *Merluccius merluccius* a jeho enormní náchylnost ke gapingu.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁰⁷ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2011.

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Hluboce zmrazená svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae, které však bývají menší. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být jeho enormní náchylnost ke gapingu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Merlucciidae.

Merluccius productus (Ayres, 1855)

Obchodní označení

Štikozubec kanadský

Synonymum obchodního označení

Mořská štika, Hejk, Merlůza

Taxonomické zařazení

Řád Gadiformes

Čeleď Merlucciidae

Rod	<i>Merluccius</i>
Druh	<i>Merluccius productus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

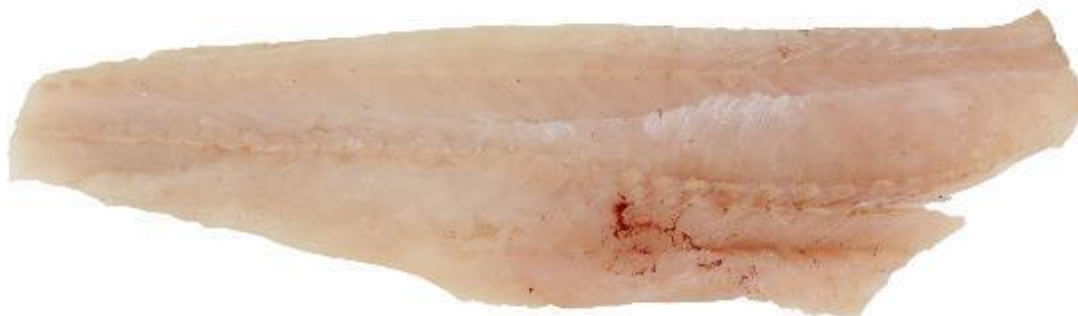
Podlouhlé tělo. Velká hlava s vyčnívající dolní čelistí. Má 3 hřbetní ploutve, první a druhá jsou odděleny mezerou. První hřbetní ploutev s 10–13 paprsky. Druhá hřbetní ploutev s 37–44 paprsky. Řitní ploutev s 39–44 paprsků. Prsní ploutve se 14–17 paprsky. Zbarvení hřbetu stříbřitě šedé a na břiše bělavé.¹⁰⁸ Dorůstá až 105 cm, běžná velikost 60 cm.¹⁰⁹

¹⁰⁸ Štikozubec tichooceánský: *Merluccius productus* (Ayres, 1855). In: *Biological Library* [online]. 1999-2023 [cit. 2023-06-27]. Dostupné z: <https://www.biolib.cz/cz/taxon/id316771/>

¹⁰⁹ *Merluccius productus* (Ayres, 1855). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Merluccius-productus.html>

Čerstvá svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gappingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Čerstvá svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být velmi jemná svalovina *Merluccius productus* a jeho enormní náchylnost ke gappingu.

Hluboce zmrazená svalovina

Čistě bílá až bílošedá, se třemi nažloutlými až hnědožlutými přerušovanými liniemi. Jedna vede celou oblastí páteře a další dvě vždy v dorzální a ventrální periferní části. Výstelka dutiny břišní je černá až černošedá. Břišní partie zasahuje až do 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výrazná segmentace se sklony ke gapingu v celé ploše filetu, který je podlouhlý, bez dorzálního klenutí a kaudálně se symetricky kónicky zužuje až do ztracena. Hluboce zmrazená svalovina je zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Merlucciidae. Efektivní diferenciální popis není. Dále potom s množstvím druhů čeledi Gadidae. Vodítkem může být jeho enormní náchylnost ke gapingu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Merlucciidae.

Mobulidae

Mobula spp.

Obchodní označení	Manta	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Myliobatiformes
	Čeď	Mobulidae

Rod *Mobula*
Druh *Mobula spp.*

Výskyt dle FAO

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis

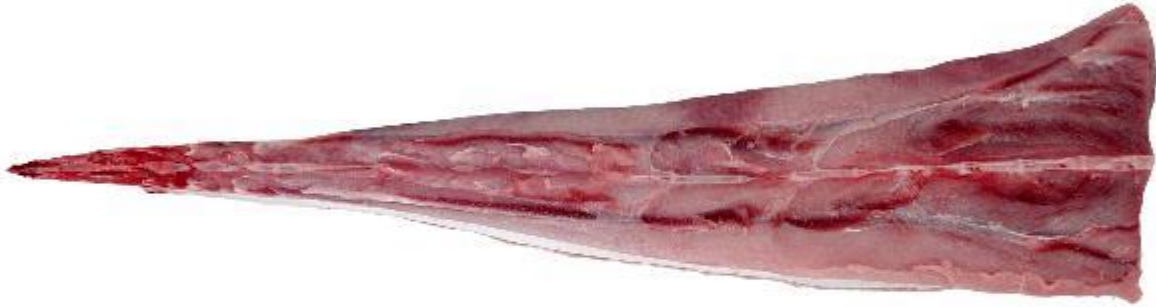

Hlava, tělo a prsní ploutve tvoří silně hranatý disk, téměř dvakrát širší než dlouhý. Hlava před žaberními štěrbinami zřetelně oddělena od zbytku disku, s párem prodloužených, lopatkovitých hlavových ploutví, oddělených konkávním nebo rovným předním okrajem hlavy. Pět párů žaberních otvorů na spodní straně disku. Vnitřní žaberní otvory opatřeny unikátními filtračními deskami, umožňujícími filtrovat malé organismy z vody. Čelisti s malými špičatými zuby, obvykle více než 100 řad v každé čelisti nebo pouze v 1 čelisti. Středně velká hřbetní ploutev na bázi ocasu; přítomný nebo nepřítomný malý, pozůstatkový bodec. Ocas štíhlý, bičovitý, bez ocasní ploutve. Středně velké až gigantické ryby, maximální šířka alespoň 6,7 m a hmotnost přes 2 000 kg.¹¹⁰

¹¹⁰ SMITH, J. L. B., SMITH M. M. Mobulidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 134.

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křídel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je velmi tučná a je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků a vaziv. Celé křídlo má tvar téměř rovnostranného trojúhelníku se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do tenkých vláken. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s množstvím druhů nejen daného rodu, ale i čeledě a řádu.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křidel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je velmi tučná a je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků a vaziv. Celé křídlo má tvar téměř rovnostranného trojúhelníku se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do tenkých vláken. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s množstvím druhů nejen daného rodu, ale i čeledě a řádu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Myliobatiformes.

Moronidae

Dicentrarchus labrax (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Mořčák evropský
Synonymum obchodního označení	Vlk mořský, Mořský vlk, Okoun mořský
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes
	Čeleď Moronidae

Rod	<i>Dicentrarchus</i>
Druh	<i>Dicentrarchus labrax</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo protáhlé, vřetenovité. Hlava dlouhá, kónická, s velkými mírně horními ústy. Dolní čelist zasahuje za přední okraj oka. Operkulum pilovité. Dvě hřbetní ploutve. Ocasní ploutev laločnatá, mírně rozvětvená. Postranní čára viditelná. Barva dorzálně stříbrně šedá do modravé, boky stříbrné, břicho a ploutve někdy lehce dožluta. Maximální zaznamenaná délka 103 cm, běžná velikost 50 cm.^{111 112}

¹¹¹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetradontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for

Čerstvá svalovina

Bíložlutá až olivově šedá se znatelnou segmentací. Celý filet je štíhlý, symetricky kónický bez výraznějšího dorzálního klenutí, které se může objevit u větších jedinců. 3 podélné červeno-hnědé linie, dorzální a centrální jasně patrné, místy mohou být přerušované, ventrální znatelná od kaudální části břišní partie. Může se objevit černá žilnatinová kresba v celé části hřbetní partie, není však determinačním znakem. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Čerstvá svalovina velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Moronidae a Sparidae. Oproti filetu *Morone chrysops* je štíhlejší a nižší s hnědšími pruhy. Zástupci čeledi Sparidae mívají dobře znatelné vysoké dorzální klenutí, které zde chybí.

Hluboce zmrazená svalovina

Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2353.

¹¹² *Dicentrarchus labrax* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/Dicentrarchus-labrax.html>

Bílošedá až olivově šedá s neznatelnou segmentací. Celý filet je štíhlý, symetricky kónický bez výraznějšího dorzálního klenutí, které se může objevit u větších jedinců. 3 podélné červeno-hnědé linie, dorzální a centrální jasně patrné, místy mohou být přerušované, ventrální znatelná od kaudální části břišní partie. Může se objevit černá žilnatinová kresba v celé části hřbetní partie, není však determinačním znakem. Výstelka břišní dutiny bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Hluboce zmrazená svalovina velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Moronidae a Sparidae. Oproti filetu *Morone chrysops* je štíhlejší a nižší s hnědšími pruhy. Zástupci čeledi Sparidae mívají dobře znatelné vysoké dorzální klenutí, které zde chybí.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Moronidae; Sparidae.

Morone chrysops (Rafinesque, 1820)

Obchodní označení	Mořčák stříbřitý
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes

Čeď	Moronidae
Rod	<i>Morone</i>
Druh	<i>Morone chrysops</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Relativně vysoké tělo, vřetenovitého tvaru. Trn na operkulu, preoperkulum jemně zubaté. Ústa přední. Hřbetní ploutev rozdělena na 2 části. Tělo i většina hlavy pokryté ktenoidními šupinami. Ocasní ploutev mírně rozvětvená. Tělo dorsálně stříbřitě šedé až ocelově modré, boky bílé až světle nazelenalé. Na bocích jsou výrazné horizontální černé pruhy, u některých jedinců jsou pruhy tvořeny sérií teček, bodů. Oko má žlutavý nádech. Dorůstá až 45 cm, běžná velikost 25 cm.^{113 114}

Čerstvá svalovina

¹¹³ D. A. Etnier, W. C. Starnes, R. T. Bryant, The fishes of Tennessee. The University of Tennessee Press, Knoxville, printed in Korea 1993. 689 s. ISBN 0-87049-711-1. Str. 389, 391.

¹¹⁴ *Morone chrysops* (Rafinesque, 1820). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Morone-chrysops>

Bíložlutá až olivově šedá se znatelnou segmentací a dobře viditelnou obdélníkovou kresbou. Celý filet je poměrně robustní, lehce dorzálně klenutý. Od 1/2 se kaudálně kónicky zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 výšky kraniální. 3 podélné červeno-hnědé linie, dorzální a centrální jasně patrné, místy mohou být přerušované, ventrální znatelná od kaudální části břišní partie. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Čerstvá svalovina velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Moronidae a Sparidae. Oproti filetu *Dicentrarchus labrax* je mohutnější a vyšší s červenějšími pruhy. Zástupci čeledi Sparidae mívají dobře znatelné vysoké dorzální klenutí, které zde většinou chybí, ale i přesto je záměna velmi snadná.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až bílošedá se znatelnou segmentací, především v dorzální části filetu. Celý filet je poměrně robustní, symetricky kónický bez výraznějšího dorzálního klenutí, které se může objevit u větších jedinců. 3 podélné červeno-hnědé pruhy, dorzální a centrální jasně patrné, místy mohou být přerušované, ventrální znatelný od kaudální části břišní partie. Může se objevit černá žilnatinová kresba v celé části hřbetní partie, není však determinacním znakem. Výstelka stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Hluboce zmrazená svalovina velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Moronidae a Sparidae. Oproti filetu *Dicentrarchus labrax* je mohutnější a vyšší s červenějšími pruhy. Zástupci čeledi Sparidae mívají dobře znatelné vysoké dorzální klenutí, které zde většinou chybí, ale i přesto je záměna velmi snadná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Moronidae; Sparidae.

Mugilidae

Chelon labrosus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Cípal pyskatý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Mugiliformes
Čeleď	Mugilidae
Rod	<i>Chelon</i>
Druh	<i>Chelon labrosus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Středně velký až velký druh se středně vysokým tělem. Dvě hřbetní ploutve: první ploutev se 4 trny, druhá hřbetní ploutev s 9 článkovanými paprsky. Na bocích ktenoidní šupiny. Šupiny na hřbetě s podélnými rýhami. Hřbet tmavě zelenošedý nebo modrý. Boky stříbřitě šedé s 6 až 8 tmavšími podélnými šedými pruhy. Pruhy na hřbetní části boků tmavší a nápadnější než

na břišní části. Břicho špinavě bílé. Hřbetní ploutve tmavé. Řitní ploutev šedavá, ale méně pigmentovaná než hřbetní ploutve. Maximální délka 60 cm.¹¹⁵

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s bílou centrální linií v kaudální části 2/2 filetu. Hůře viditelná segmentace a bílá kresba s obdélníkovým vzorem v celé ploše. Svalovina je pevná a jemná. Filet podlouhlý, mohutný, s lehkým dorsálním klenutím a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny snadná s druhem *Liza aurata*, který je velmi podobný, má však nepravidelnou kresbu. Dále s druhem *Liza ramada*, který má nepravidelnou kresbu a jasnější segmentaci. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

¹¹⁵ Carpenter, K.E. & De Angelis, N., eds..The living marine resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes). FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes, Rome, FAO 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 978-92-5-109267-5. Str. 2086.

Tmavě růžová až téměř oranžová s tmavší centrální linií v kaudální části 2/2 filetu. Hůře viditelná segmentace a bílá kresba s obdélníkovým vzorem v celé ploše. Filet podlouhlý, mohutný, s lehkým dorsálním klenutím a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny snadná s druhy *Liza aurata* a *Liza ramada*, které jsou velmi podobné, avšak světlejší. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Mugilidae.

Liza aurata (Risso, 1810)

Obchodní označení	Cípal zlatý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Mugiliformes
	Čeleď	Mugilidae

Rod *Liza*

Druh *Liza aurata*

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Střední až velký druh, tělo štíhlé. Ústa široká, spodní čelist bez zubů. 2 hřbetní ploutve. Druhá hřbetní a řitní ploutev mají na přední a bazální části malé šupiny, jinak jsou holé. Prsní ploutve nedosahují úrovně začátku první hřbetní ploutve. Absence černé skvrny na bázi prsní ploutve. Šupiny cykloidní, obvykle s jednou podélnou rýhou na hřbetě. Hřbetní strana modrošedá, boky stříbřitě šedé s 6 nebo 7 tmavými podélnými pruhy, na hřbetě tmavší než na břišní straně. Břicho špinavě bílé. Zlatá skvrna na operkulu. Hřbetní ploutev tmavá, jemně

skvrnitá, řitní a břišní ploutve světlé. Maximální uváděná celková délka těla 55 cm, běžně 30 cm.¹¹⁶

Čerstvá svalovina

Bílá až tmavě růžová s bílou centrální linií v kaudální části 2/2 filetu. Jasně viditelná segmentace a bílá kresba v celé ploše s proměnlivým vzorem. Svalovina je pevná a jemná. Filet podlouhlý, mohutný, bez výrazného dorsálního klenutí a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny snadná s druhem *Chelon labrosus*, který je velmi podobný, má však pravidelnou kresbu. Dále s druhem *Liza ramada*, který je prakticky totožný až na špatně viditelnou segmentaci. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

¹¹⁶ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2088.

Bílá až růžová s hůře patrnou segmentací. Filet podlouhlý, mohutný, bez výrazného dorsálního klenutí a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny snadná s druhem *Chelon labrosus*, který je velmi podobný, má však tmavě růžové až oranžové zbarvení. Dále s druhem *Liza ramada*, který je prakticky totožný. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Mugilidae.

Liza ramada (Risso, 1827)

Obchodní označení	Cípal evropský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Mugiliformes
	Čeleď	Mugilidae
	Rod	<i>Liza</i>

Druh

Liza ramada

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Vřetenovité tělo. Masivní hlava, nad očima zploštělá. Rostrum krátké, tupé, ústa malá. Dvě hřbetní ploutve dobře oddělené, první se 4 až 5 trny. Druhá hřbetní ploutev s 9 (zřídka 8 nebo 10) článkovanými paprsky. Prsní ploutve jsou umístěny vysoko na bocích. Velké šupiny. Zbarvení: hřbet modrošedý, boky stříbřitě šedé s tmavšími podélnými pruhy; pruhy na hřbetní části boků jsou tmavší a nápadnější než na břišní části; břicho je bělavé. Rozptýlená zlatá skvrna na operkulu a další těsně za okem (ne tak výrazná jako u *Liza aurata*). Ploutve

světle šedé nebo nažloutlé; tmavá skvrna na začátku prsní ploutve. Maximální zaznamenaná velikost 70 cm, běžná velikost 25 cm.^{117 118}

Čerstvá svalovina

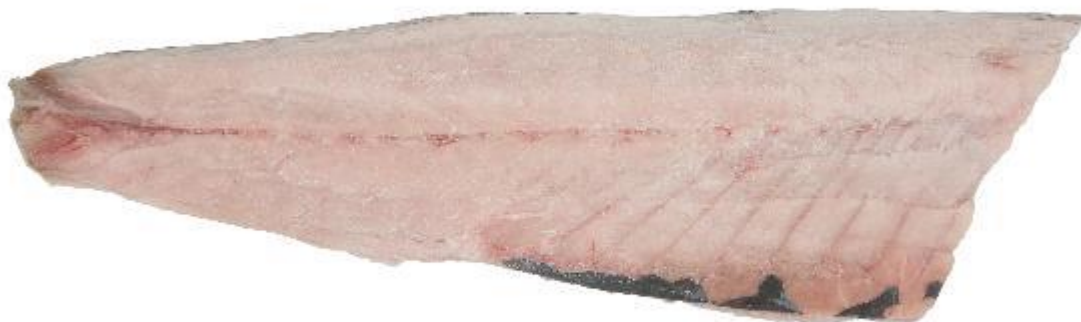

Bílá až tmavě růžová s bílou centrální linií v kaudální části 2/2 filetu. Hůře viditelná segmentace a bílá kresba s obdélníkovým vzorem v celé ploše. Svalovina je pevná a jemná. Filet podlouhlý, mohutný, bez dorsálního klenutí a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 2/5 kranální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny snadná s druhem *Chelon labrosus*, který je velmi podobný, má však výraznější kresbu. Dále s druhem *Liza aurata*, který je prakticky totožný až na nepravidelnou kresbu a jasnější segmentaci. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

¹¹⁷ Liza ramada (Risso, 1827). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://fishbase.net.br/summary/Chelon-ramada.html>

¹¹⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2097.

Bílá až tmavě růžová s bílou centrální linií v kaudální části 2/2 filetu. Hůře viditelná segmentace a bílá kresba s obdélníkovým vzorem v celé ploše. Filet podlouhlý, mohutný, bez dorsálního klenutí a kónicky se zužuje až k části ocasního násadce, který dosahuje 2/5 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny snadná s druhem *Chelon labrosus*, který je velmi podobný, má však výraznější kresbu. Dále s druhem *Liza aurata*, který je prakticky totožný až na nepravidelnou kresbu a jasnější segmentaci. Všechny druhy mohou být barevně velmi variabilní od téměř bílé po tmavě růžovou. Záměna s jinými druhy je nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Mugilidae.

Mugil cephalus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Cípal hlavatý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Mugiliformes

Čeď	Mugilidae
Rod	<i>Mugil</i>
Druh	<i>Mugil cephalus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 2 – Amerika, Severní – Vnitrozemské vody
- Oblast 3 – Amerika Jižní – Vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – Vnitrozemské vody
- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středomoří a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihovýchodní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo robustní, na průřezu válcovité, mírně stlačené. Začátek druhé hřbetní ploutve těsně za svislou úroveň začátku řitní ploutve. Druhá hřbetní a řitní ploutev s malými šupinami na předních bazálních částech, jinak holé. Zbarvení: exempláře z moře dorzálně šedavě olivové nebo šedohnědé, boky stříbřité, břicho bělavé; na bocích asi 7 až 10 podélných tmavých pruhů. Ryby z brakických vod mohou mít hřbet matně modrý nebo špinavě hnědý, boky jsou matnější. Hřbetní a ocasní ploutve tmavší, břišní a řitní ploutve světlé. Prsní ploutve s tmavou skvrnou na začátku. Maximální uváděná délka je 120 cm, běžná délka do 35 cm.^{119 120}

Čerstvá svalovina

¹¹⁹ Carpenter, K.E.; Niem, V.H. (eds) FAO species identification guide for fishery purposes. The living marine resources of the Western Central Pacific. Volume 4. Bony fishes part 2 (Mugilidae to Carangidae). Rome, FAO. 1999. 721 s. [Str. 2069-2790]. ISBN 92-5-104301-9. Str. 1079.

¹²⁰ Mugil cephalus (Linnaeus, 1758) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-30]. Dostupné z: <https://fishbase.net.br/summary/Mugil-cephalus.html>

Světle růžová v celé ploše filetu, s dobře viditelnou segmentací a nevýraznou kresbou. Svalovina je pevná a jemná, podobně jako u ostatních druhů čeledě. Filet je robustní, podlouhlý, s velmi pozvolným dorsální klenutím ve střední části, které následně přechází v kónické zužování až na úroveň silného ocasního násadce, který tvoří 1/2 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černo šedá až zeleno hnědá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny není.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová v celé ploše filetu, s dobře viditelnou segmentací a nevýraznou kresbou. Filet je robustní, podlouhlý, s velmi pozvolným dorsální klenutím ve střední části, které následně přechází v kónické zužování až na úroveň silného ocasního násadce, který tvoří 1/2 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černo šedá až zeleno hnědá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny není.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Mulidae

Mullus barbatus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Sultánka nachová karmínová	
Synonymum obchodního označení	Parmice	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Mullidae
	Rod	<i>Mullus</i>

Druh

Mullus barbatus

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

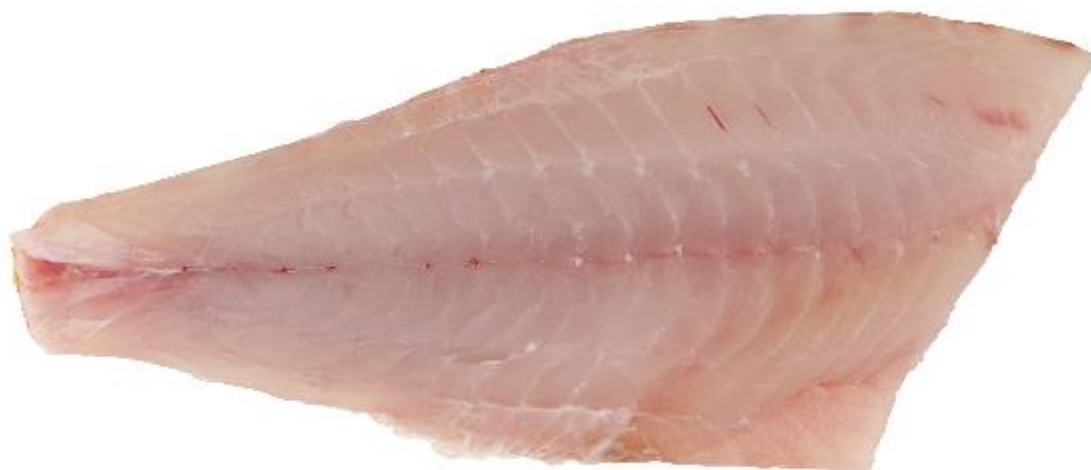

Tělo středně dlouhé, ze stran mírně zploštělé. Hlava v profilu ostře zkosená, ústa malá, spodní. Na spodní čelisti dva masité vousy, dosahují délky prsních ploutví. Operkulum bez trnu. Dvě hřbetní ploutve, první tvořena osmi 8 trny, první trn výrazně zkrácený. Barva růžová až do červena, ploutve lehce růžové až téměř transparentní, bez znaků. Dorůstá maximálně 30 cm, obvyklá délka 22–25 cm.¹²¹

¹²¹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2658.

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je zřetelná světlá linie složená ze samostatných nebo spojených bodů, která je součástí světlejší kresby, rozdělující fileť na nepravidelné kosodélníky. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se fileť rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kranialní výšky. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až světle růžová se znatelnou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je zatelná tmavší linie, podobná linie kopíruje klenutí kaudální části břišní partie. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Mullidae.

Mullus surmuletus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Sultánka pruhovaná	
Synonymum obchodního označení	Parmice	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Mullidae
	Rod	<i>Mullus</i>

Druh

Mullus surmuletus

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

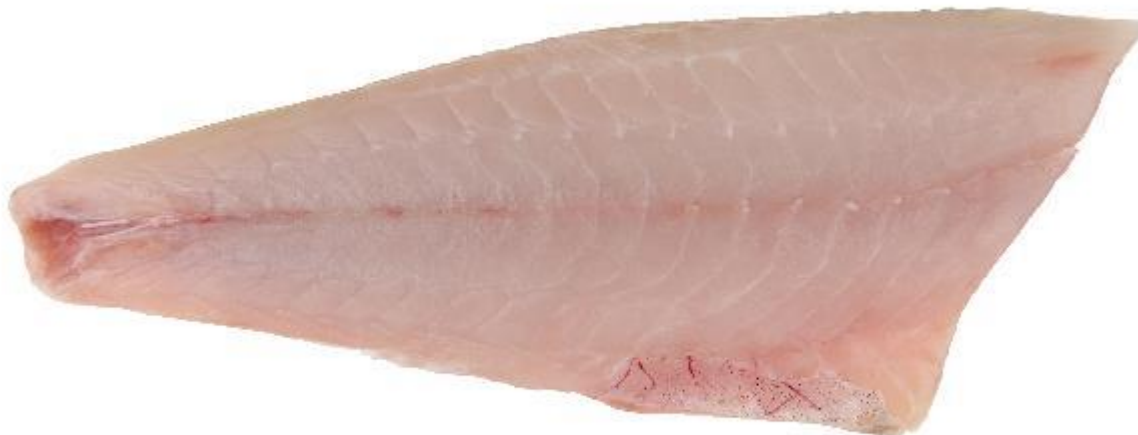

Tělo středně protažené, lehce z boků zploštělé. Rostrum není příliš strmé, ústa jsou malá, spodní. Na bradě dva vousy delší než prsní ploutve. Bez trnitých výrůstků na operkulu. Dvě oddělené hřbetní ploutve. Ocasní ploutev dvoulaločná. Vyskytuje se ve dvou typických barevných variantách. Ryby z pobřežních oblastí mají tělo dorsálně hnědé, ventrálně hnědočervené, s hnědými obrysy šupin. Ryby žijící mimo pobřežní oblasti mají tělo světlé s podélnými červenými, hnědými a žlutými pruhy. Obě varianty mají první hřbetní ploutev se žlutými nebo tmavými skvrnami. Dorůstá až 40 cm, běžná velikost 25 cm.^{122 123}

Čerstvá svalovina

¹²² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2659

¹²³ *Mullus surmuletus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-30]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Mullus-surmuletus.html>

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je zřetelná světlá linie složená ze samostatných nebo spojených bodů, která je součástí světlejší kresby, rozdělující filet na nepravidelné kosodélníky. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až světle růžová se znatelnou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je znatelná tmavší linie, podobná linie kopíruje klenutí kaudální části břišní partie. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Mullidae.

Parupeneus heptacanthus (Lacepède, 1802)

Obchodní označení	Parmice drobnoskvorná	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Muliidae
	Rod	<i>Parupeneus</i>

Druh

Parupeneus heptacanthus

Výskyt dle FAO

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

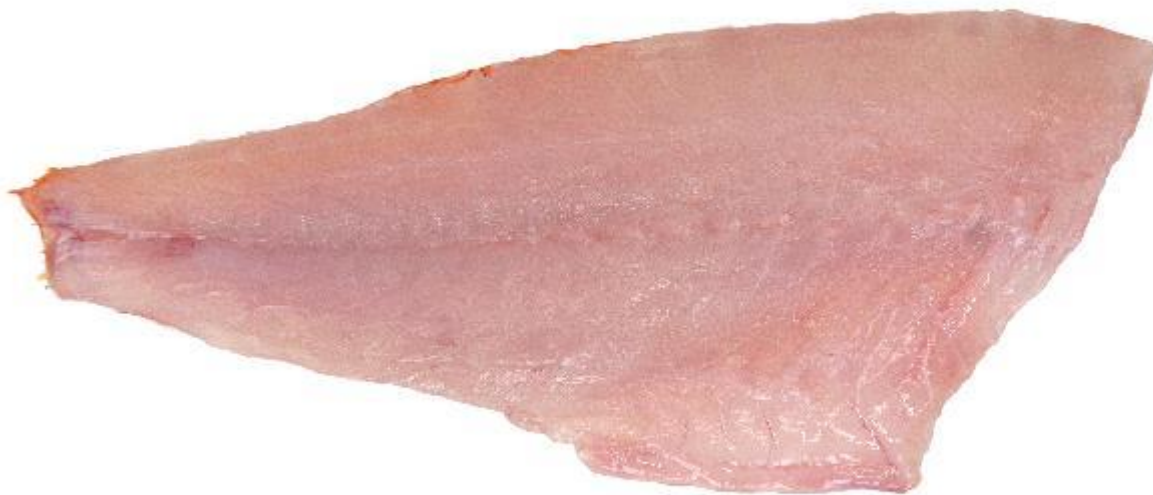

Tělo relativně vysoké. Hlava velká, v profilu konvexní, ústa přední. Pod spodní čelistí dva dlouhé hmatové vousky. Dvě hřbetní ploutve, první hřbetní ploutev větší. Obě trojúhelníkovitého tvaru, s nejdelším prvním trnem. Ocasní ploutev dvojlaločná špičatá. Tělo hnědožluté až světle červené, okraje šupin tmavší, ventrálně až stříbřitě bílé, dospělci s malou červenohnědou skvrnou na horní straně těla těsně pod sedmou a osmou postranní šupinou; nevýrazný úzký žlutý pruh často viditelný nad postranní čarou (zřetelnější u

juvenilních jedinců). Hřbetní šupiny často s bledě modrou nebo perleťovou skvrnou. Dorůstá velikosti 36 cm, běžná velikost 25 cm.¹²⁴

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je zřetelná světlá linie složená ze samostatných nebo spojených bodů, která je součástí světlejší kresby, rozdělující filet na nepravidelné kosodélníky. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gapping. Partie břišní dutiny dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Hluboce zmrazená svalovina

¹²⁴ Parupeneus heptacanthus (Lacepède, 1802). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-30]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Parupeneus-heptacanthus.html>

Bílá až světle růžová se znatelnou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je znatelná tmavší linie, podobná linie kopíruje klenutí kaudální části břišní partie. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost hluboce zmražené svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmražené svaloviny

Mullidae.

Parupeneus indicus (Shaw, 1803)

Obchodní označení	Parmice indická	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Muliidae
	Rod	<i>Parupeneus</i>

Druh

Parupeneus indicus

Výskyt dle FAO

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

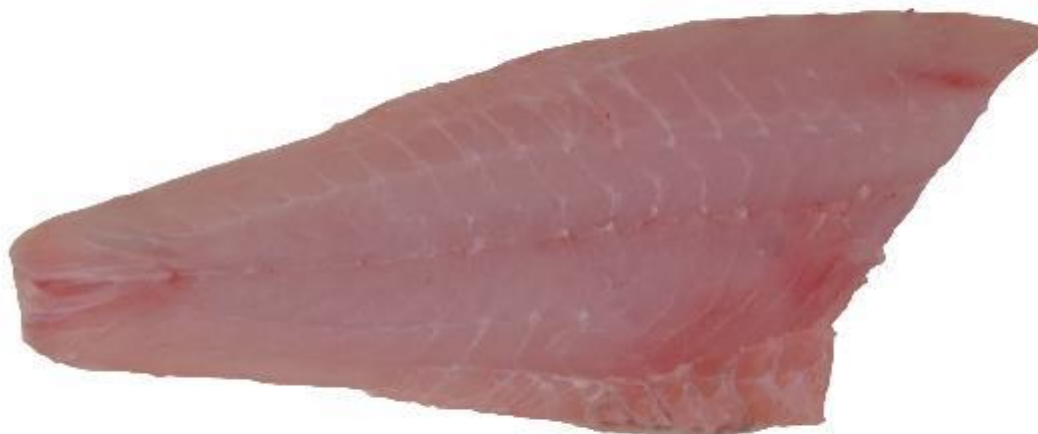

Tělo poměrně protáhlé. 2 dlouhé štíhlé vousky dosahující k zadní části preoperkula. Dvě dobře oddělené hřbetní ploutve, první hřbetní ploutev velmi krátká. Hřbet zelenohnědý až červenohnědý, okraje šupiny úzce tmavé. Kulatá černá skvrna větší než oko na straně ocasního násadce. Velká, vodorovně protáhlá žlutá skvrna (někdy částečně bílá) se středem na boční postranní čáře pod zadní částí první hřbetní ploutve. Ocasní ploutev s

bleděmodrými linkami rovnoběžnými s paprsky ploutve. Maximální celková délka 40 cm, běžně do 30 cm.¹²⁵

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je zřetelná světlá linie složená ze samostatných nebo spojených bodů, která je součástí světlejší kresby, rozdělující filet na nepravidelné kosodélníky. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinační znak neexistuje.

Hluboce zmrazená svalovina

¹²⁵ CARPENTER, K. E., NIEM, V. H. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Pacific. Volume 5: Bony Fishes Part 3 (Menidae to Pomacentridae)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2001. 589 str. [str. 2791-3380]. ISBN 92-5-104587-9. S. 3190.

Bílá až světle růžová se znatelnou segmentací a pozvolným dorzálním klenutím. V dorzální a ventrální části filetu je znatelná tmavší linie, podobná linie kopíruje klenutí kaudální části břišní partie. V případě nižší kvality je běžný celoplošný gaping. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Kaudálním směrem se filet rovnoměrně kónicky zužuje, v části ocasního násadce tvoří 1/3 kraniální výšky. Zaměnitelnost hluboce mražené svaloviny je běžná s dalšími druhy čeledi Mullidae, žádný determinací znak neexistuje.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmražené svaloviny

Mullidae.

Nemipteridae

Nemipterus japonicus (Bloch, 1791)

Obchodní označení	Špičatník zlatopruhý japonský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Nemipteridae

Rod	<i>Nemipterus</i>
Druh	<i>Nemipterus japonicus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo je středně vysoké, nejvyšší bod na začátku hřbetní ploutve. Prsní ploutve velmi dlouhé. Ocasní ploutev rozeklaná, horní lalok o něco delší než dolní a je z něj vytvořeno krátké až středně dlouhé vlákno. Barva: dorzálně narůžovělá, zesponu stříbřitá. Temeno hlavy za okem se zlatým leskem. Světlé zlatožluté pruhy podél těla. Výrazná červená skvrna pod počátkem postranní čáry. Hřbetní ploutev bělavá, okraj ploutve žlutý, lemovaný červeně. Světlý

citrónový pruh u základny hřbetní ploutve. Prsní ploutve průsvitné, narůžovělé. Ocasní ploutev růžová. Maximální délka 25 cm, běžně do 15 cm.¹²⁶

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a špatně viditelnou kresbou. Častý plošný gaping. 2 periferní tmavší přerušované linie. Dorzální v celé délce filetu, kraniální část hůře viditelná. Ventrální až od druhé poloviny filetu kaudálně, rovněž hůře viditelná. Dobře ztelná tmavě růžová centrální linie. Filet je malý, lehce dorzálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem až k ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Poměr břišní partie je přibližně 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny unikátně zlatooranžová. Díky tomu je čerstvá svalovina prakticky nezaměnitelná.

Hluboce zmrazená svalovina

¹²⁶ *Nemipterus japonicus* (Bloch, 1791). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-30]. Dostupné z: <https://fishbase.net.br/summary/Nemipterus-japonicus.html>

Světle až tmavě růžová s výraznou segmentací a špatně viditelnou kresbou. Častý plošný gaping. 2 periferní tmavší přerušované linie, dorzální v celé délce filetu, kaniální část hůře viditelná. Ventrální až od druhé poloviny filetu kaudálně, rovněž hůře viditelná. Dobře znatelná tmavě růžová centrální linie. Filet je malý, lehce dorzálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem až k ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kaniální výšky. Poměr břišní partie je přibližně 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny unikátně zlatooranžová. Díky tomu je hluboce zmrazená svalovina prakticky nezaměnitelná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Pangasiidae

Pangasianodon hypophthalmus (Sauvage, 1878)

Obchodní označení	Pangasius dolnooký
Synonymum obchodního označení	Pangas
Taxonomické zařazení	Řád Siluriformes

Čeleď	Pangasiidae
Rod	<i>Pangasianodon</i>
Druh	<i>Pangasianodon hypophthalmus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo bez šupin, dlouhé, laterálně zploštělé. Hlava relativně malá, ústa široká. U úst 2 páry vousků, horní kratší než dolní. Kraniálně umístěná hřbetní ploutev má bázi kratší než řitní ploutev. Ocasní ploutev je heterocerkní. Postranní čára rovná. Juvenilní jedinci mají černý pruh podél postranní čáry a pod postranní čarou. Dospělci jednotně šedí, někdy se zelenkavým nádechem a stříbřitými boky. Tmavý pruh uprostřed řitní ploutve. Periferní část ocasní ploutve je výrazně světlejší a tvoří jasně viditelný lem. Dosahuje maximálně 130 cm a 44 kg.¹²⁷

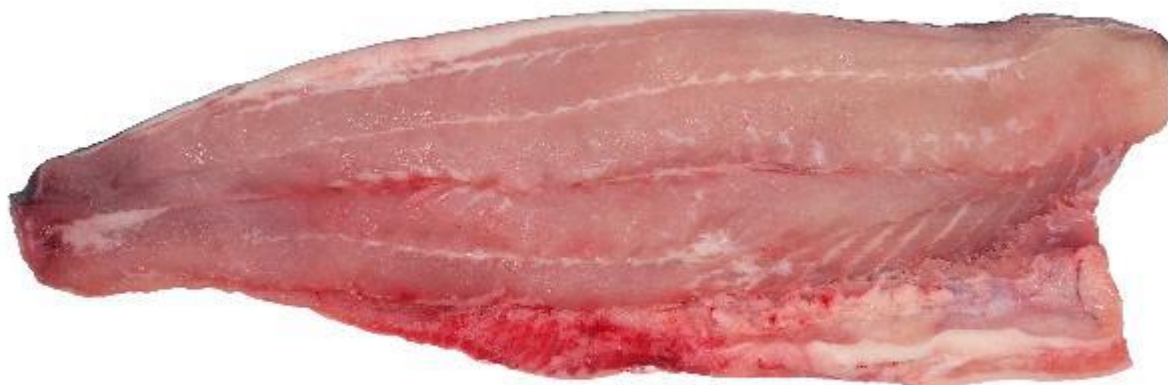
Čerstvá svalovina

¹²⁷ GRIFFITHS, D., KHANH, P. V., TRONG, T. Q. *Pangasianodon hypophthalmus* (Sauvage, 1878) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-04-04]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/bm085e/bm085e.pdf>

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací, především v dorzální části. Svalovina je jemná a relativně měkká. 3 jasně viditelné bílé linie. Dorzální v celé délce filetu, centrální od 1/3 dále kaudálně. Ventrální linie od konce břišní dutiny dále. Filet je protáhlý, s odkazem na tvar těla relativně vysoký s minimálním dorzálním klenutím, které přechází až do části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Ve 2/3 je ostré ventrální zúžení. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, přičemž dále pokračuje až do 3/4 formou kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je vzhledem k charakteristikám nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací, především v dorzální části. Svalovina je jemná a relativně měkká. 3 jasně viditelné bílé linie. Dorzální v celé délce filetu, centrální od 1/3 dále kaudálně. Ventrální linie od konce břišní dutiny dále. Filet je protáhlý, s odkazem na tvar těla relativně vysoký s minimálním dorzálním klenutím, které přechází až do části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Ve 2/3 je ostré ventrální zúžení. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu, přičemž dále pokračuje až do 3/4 formou kónického tubusu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je vzhledem k charakteristikám nepravděpodobná, nicméně jistá podobnost je s druhem *Hypophthalmichthys nobilis*, který je ovšem mnohem robustnější a nemá tubusové prodloužení břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Xenociprididae.

Percidae

Perca fluviatilis (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Okoun říční

Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Percidae
	Rod	<i>Perca</i>
	Druh	<i>Perca fluviatilis</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Vysoké, z boku stlačené tělo, pokryté ktenoidními šupinami. Na hřbetě jsou dvě ploutve, báze první ploutve delší než báze druhé ploutve. Břišní ploutve posunuty téměř pod základ prsních ploutví. Tělo převážně žlutozelené až šedé, hřbet zelenočerný, boky žlutavé až žlutohnědé s mosazným leskem, břicho žlutavé až bělavé. Na bocích 5–9 hnědých až hnědočerných příčných pruhů. Přední hřbetní ploutev šedá až hnědošedá, s výraznou černou skvrnou mezi posledními 2–3 ostny. Druhá hřbetní ploutev je žlutozelená nebo žlutohnědá, průhledná. Prsní ploutve nažloutlé, břišní a řitní a ocasní ploutev červená. Oči mají oranžovou duhovku.

Dosahují obvykle velikosti 25 cm a 0,5 kg hmotnosti. Největší jedinci mají 50 cm a hmotnost do 3 kg.¹²⁸

Čerstvá svalovina

Bílorůžová, růžová až olivově šedá. Olivově šedé zbarvení je nejběžnější. V celé dorzální části se mohou vyskytovat černé žilnaté kresby, podobně jako u *Dicentrarchus labrax* nebo *Sander lucioperca*. Svalovina je jemná a velmi pevná. Tvar filetu je variabilní dle každé populace od štíhlé, rovnoměrně kónické, až po vysoký, v kaudální části prudce zúžený. Vždy s dorzálním klenutím a velmi úzkou částí ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Svalovina je výrazně jemnější než u zástupců čeledi Moronidae. Bez tmavších podélných linií. Segmentace je jasně patrná. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Čerstvá svalovina velmi snadno zaměnitelná s výše uvedenými druhy a dalšími zástupci čeledi Moronidae, Sparidae nebo Percidae.

Hluboce zmrazená svalovina

¹²⁸ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 355-356.

Bílá až bílošedá. V celé dorzální části se mohou vyskytovat černé žilnaté kresby, podobně jako u *Dicentrarchus labrax* nebo *Sander lucioperca*. Tvar filetu je variabilní dle každé populace od štíhlé, rovnoměrně kónické, až po vysoký, v kaudální části prudce zúžený. Vždy s dorzálním klenutím a velmi úzkou částí ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Bez tmavších podélných linií. Segmentace je jasně patrná. Výstelka břišní dutiny bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Hluboce zmrazená svalovina velmi snadno zaměnitelná s výše uvedenými druhy a dalšími zástupci čeledi Moronidae, Sparidae nebo Percidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Moronidae; Percidae; Sparidae.

Sander lucioperca (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Candát obecný

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeleď

Percidae

Rod

Sander

Druh

Sander lucioperka

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Protáhlé robustní tělo torpédovitého tvaru, z boků mírně zploštělé. Hlava klínovitá s poměrně velkýma očima. Na konci dolní čelisti vynikají dva ostré zuby. Na hřbetě přítomny dvě ploutve oddělené mezerou. Břišní ploutve posunuty dopředu až k prsním ploutvím. Hřbet zelenošedý, popřípadě až temně modrý, směrem dolů na boky světlejší. Břicho žlutobílé až bílé. Na hřbetě a na bocích bývá 8–12 černo zelených pruhů, obvykle přecházejících směrem k břichu v nepravidelné skvrnění. Základní zbarvení ploutví je šedavě až zelenavě hnědé, prsní ploutve jsou břidlicově šedé, břišní a řitní ploutve mají slabě oranžový nádech. Na hřbetní a ocasní ploutvi jsou tmavé skvrny, často uspořádané do řad. Dorůstá do délky 130 cm a váhy 20 kg.¹²⁹

¹²⁹ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 350.

Čerstvá svalovina

Bílošedá až olivově šedá. V celé dorzální části se mohou vyskytovat černé žilnaté kresby, podobně jako u *Dicentrarchus labrax* nebo *Perca fluviatilis*. Svalovina je jemná a velmi pevná. Filet je štíhlý, rovnoměrně kónický, v kaudální části zúžený až na 1/3 kraniální výšky. Vždy s plynulým dorzálním klenutím, které je s rostoucí hmotností výraznější. 3 tmavší, hůře znatelné podélné pruhy. Centrální narůžovělý až červený. Segmentace jasně patrná. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Svalovina je výrazně jemnější než u zástupců čeledi Moronidae. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Čerstvá svalovina velmi snadno zaměnitelná s výše uvedenými druhy a dalšími zástupci čeledi Moronidae, Sparidae nebo Percidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až bílošedá. V celé dorzální části se mohou vyskytovat černé žilnaté kresby, podobně jako u *Dicentrarchus labrax* nebo *Perca fluviatilis*. Filet je štíhlý, rovnoměrně kónický, v kaudální části zúžený až na 1/3 kraniální výšky. Vždy s plynulým dorzálním klenutím, které je s rostoucí hmotností výraznější. 3 tmavší, dobře znatelné podélné pruhy. Centrální narůžovělý až červený. Segmentace jasně patrná. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Břišní partie zasahuje až do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Hluboce zmrazená svalovina velmi snadno zaměnitelná s výše uvedenými druhy a dalšími zástupci čeledi Moronidae, Sparidae nebo Percidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Moronidae; Percidae; Sparidae.

Pleuronectidae

Glyptocephalus cynoglossus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Platýs protažený

Synonymum obchodního označení

Platýs šedohnědý

Taxonomické zařazení

Řád

Pleuronectiformes

Čeď	Pleuronectidae
Rod	<i>Glyptocephalus</i>
Druh	<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo zploštělé, relativně protáhlé. Ústa velká, symetrická, dolní čelist vyčnívá, začíná už od úrovně poloviny oka, nebo za okem. Dorzální ploutev výrazná, začíná nad úrovní horního oka. Řitní ploutev dlouhá, výrazná. Šupiny hladké, cykloidní. Postranní čára zřetelná, výrazně zakřivená kolem prsní ploutve. Barva na svrchní straně zeleno-hnědá až tmavě hnědá, u mladých jedinců mramorovaná nebo se světlými skvrnami. Spodní (slepá) strana bílá. Dosahuje délky 78 cm, běžná délka 50cm.¹³⁰

Čerstvá svalovina

¹³⁰ Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 S. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 424, 425.

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a pevná. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo jiné se jedná např. o *Limanda limanda* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda aspera* se jedná např. o *Limanda limanda* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmražené svaloviny

Pleuronectidae; Scopthalmidae; Soleidae.

Hippoglossus hippoglossus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Halibut bílý, atlantický	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeď	Pleuronectidae
	Rod	<i>Hippoglossus</i>

Druh

Hippoglossus hippoglossus

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo zploštělé, relativně protáhlé. Ústa velká, symetrická, dolní čelist vyčnívá, začíná už od úrovně poloviny oka, nebo za okem. Dorzální ploutev výrazná, začíná nad úrovní horního oka. Řitní ploutev dlouhá, výrazná. Prsní ploutev má na vrchní straně 15–16 paprsků. Šupiny hladké, cykloidní. Postranní čára znatelná, výrazně zakřivená kolem prsní ploutve. Barva na svrchní straně zeleno-hnědá až tmavě hnědá, u mladých jedinců mramorovaná nebo se světlými skvrnami. Spodní (slepá) strana bílá. Zaznamenaná maximální velikost 365 cm, 266 kg.¹³¹ Běžná velikost samice 250 cm, samce 140 cm.¹³²

¹³¹ Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 s. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 430-431.

¹³² Hippoglossus stenolepis (Schmidt, 1904) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023, [cit. 2023-05-03]. Dostupné z: [https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/2542/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Hippoglossus%20stenolepis%20\(Schmidt%2C%201904\)](https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/2542/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Hippoglossus%20stenolepis%20(Schmidt%2C%201904))

Čerstvá svalovina

Bílá, bílošedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 výraznými růžovými až červenými podélnými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Svalovina je velmi jemná, měkká, ale pevná. Filet je velmi mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se velmi rychle zužuje. Druh s těžko zaměnitelnou čerstvou svalovinou. Od ostatních druhů se odlišuje 3 podélnými pruhy a mohutností.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílošedá až bíložlutá se 3 výraznými růžovými až červenými podélnými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Filet je velmi mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se velmi rychle zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 podélnými pruhy a mohutností.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Soleidae; Scopthalmidae.

Limanda aspera (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Limanda drsná	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Pleuronectidae
	Rod	<i>Limanda</i>
	Druh	<i>Limanda aspera</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

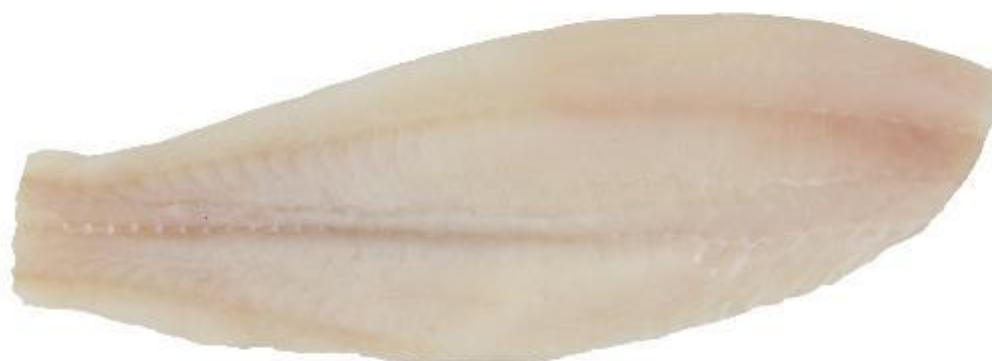
Popis druhu

Oválné vyšší tělo. Malá asymetrická ústa. Na svrchní straně ktenoidní šupiny. Vrchní strana hnědá, spodní sněhově bílá. Hřbetní, řitní a ocasní ploutev nažloutlé. Černá čára podél základny hřbetní a řitní ploutve. Průměrná velikost okolo 30 cm.¹³³

Čerstvá svalovina

¹³³ Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 S. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 434

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a pevná. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda limanda* se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda limanda* se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Scopthalmidae; Soleidae.

Limanda limanda (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Platýs limanda

Synonymum obchodního označení

Limanda obecná, Platýs drsnotělý

Taxonomické zařazení

Řád Pleuronectiformes

Čeleď Pleuronectidae

Rod *Limanda*

Druh *Limanda limanda*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo je poměrně vysoké, jeho výška je 2 až 2,5krát větší než standardní délka. Ústa poměrně malá, dosahují těsně před spodní oko. Ktenoidní šupiny na svrchní straně, cykloidní šupiny na spodní straně. Hřbetní ploutev a řitní ploutev protažené. Zbarvení obvykle pískově hnědé, měnící se od světle hnědé po šedohnědou, s malými tmavšími skvrnami na svrchní straně. Spodní strana bílá.¹³⁴ Běžná velikost 11–25 cm, maximálně však 40 cm a hmotnost 1 kg.¹³⁵

Čerstvá svalovina

¹³⁴ *Limanda limanda* (Linnaeus, 1758). In: [FAO Species Fact Sheets]. Food and Agriculture Organization of the United Nations [online]. Rome, Italy: FAO, 2020 [cit. 2023-06-19]. Dostupné z: <https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/3361/en?title=FAO%20Fisheries%20%26amp%3B%20Aquaculture%20-%20Aquatic%20species>

¹³⁵ *Limanda limanda* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/695>

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a pevná. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda aspera* se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda aspera* se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Lepidorhombus whiffiagonis*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Scotthalmidae; Soleidae.

Microstomus kitt (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Platýs malohlavý, červený	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeď	Pleuronectidae

Rod *Microstomus*
Druh *Microstomus kitt*

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Vyšší vejčitý tvar těla. Ústa velmi malá, asymetrická s tlustými rty. Absence trnu řitní ploutve. Hřbetní ploutev začíná nad úrovní oka. Ocasní násadec velmi krátký, ocasní ploutev zaoblená. Kůže tlustá, hladká, kluzká. Šupiny cykloidní, malé, přilnavé. Boční linie s nízkou křivkou nad prsní ploutví. Oční strana je hnědá až šedá, často tečkovaná nebo skvrnitá bledými i tmavými skvrnami. Řitní a hřbetní ploutev s tmavými skvrnami. Často oválná žlutá nebo oranžová skvrna za prsní ploutví. Slepá strana bílá. Dosahuje maximálně 66 cm.¹³⁶

Čerstvá svalovina

¹³⁶ Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 s. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 444.

Bílá, bílošedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 nevýraznými růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Filet je na svou velikost poměrně mohutný s jasnou segmentací. Svalovina jemná a měkká. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. Oproti druhu *Solea vulgaris* se vyznačuje pouze oblejším tvarem a méně výrazným centrálním pruhem.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílošedá až bíložlutá se 3 růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výrazný v centrální a 1 ve ventrální části. Filet je na svou velikost poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. Oproti druhu *Solea vulgaris* se vyznačuje pouze oblejším tvarem.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Scopthalmidae; Soleidae.

Platichthys flesus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Platýs malý
Synonymum obchodního označení	Platýs říční, Flounder
Taxonomické zařazení	Řád Pleuronectiformes
	Čeleď Pleuronectidae
	Rod <i>Platichthys</i>

Druh

Platichthys flesus

Výskyt dle FAO

Oblast 5 – Evropa – Vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo vejčité, zploštělé, poměrně vysoké. Ústa malá, asymetrická. Postokulární hřeben víceméně členitý, zakončený výběžkem nad operkulem. Hřbetní ploutev začíná nad úrovní oka, řitní o něco dále. Obě dosahují k ocasnímu násadci. Ocasní ploutev zaoblená nebo uťatá. Tělo na vrchní straně pokryté kostěnými destičkami, nejvíce kolem postranní čáry a podél základny hřbetní a řitní ploutve. Částečně pokrytá i spodní strana. Mezi destičkami drobné šupiny. Horní strana ryby hnědavá, do šeda, nebo olivová, jednobarevná nebo s tmavšími skvrnami a červenými tečkami. Spodní strana bílá. Dorůstá až 61 cm, běžná velikost 40 cm.¹³⁷

Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 s. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 446.

Čerstvá svalovina

Světle růžová, prakticky průsvitná, čímž ji do značné míry pohledově ovlivňuje barva kůže. Hůře viditelná segmentace. 3 tmavší linie, 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a měkká. Tvar filetu je podlouhlý, lehce oválný, oboustranně souměrný a klenutý. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá až černo zelená, ventrálního stříbřitě bílá s možným nazelenalým nádechem. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina dobře rozpoznatelná, byť je záměna stále možná, především s menšími druhy v rámci čeledi.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až světle růžová, dobře viditelná segmentace. 3 tmavší linie, 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a měkká. Tvar filetu je podlouhlý, lehce oválný, oboustranně souměrný a klenutý. Výstelka břišní dutiny dorsálního filetu je šedo černá až černo zelená, ventrálního stříbřitě bílá s možným nazelenalým nádechem. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina dobře rozpoznatelná, byť je záměna stále možná, především s menšími druhy v rámci čeledi.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae.

Pleuronectes platessa (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Platýs obecný, velký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Pleuronectidae
	Rod	<i>Pleuronectes</i>

Druh

Pleuronectes platessa

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

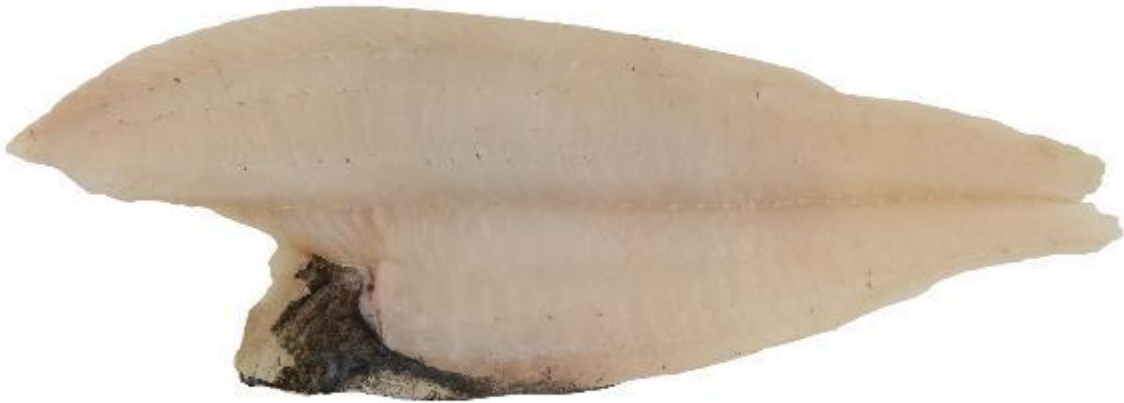
Popis druhu

Vyšší vejčitý tvar těla. Ústa velmi malá, asymetrická. Maxilla sahající až pod přední část oka. Výrazná řitní ploutev. Hřbetní ploutev začíná nad nebo kousek před středem horního oka. Ocasní ploutev je zaoblená nebo dvojitě seříznutá. Postranní čára s malým obloukem nad prsní ploutví. Malé cykloidní šupiny. Oční strana hnědá nebo zelenohnědá s výraznými červenými nebo oranžovými skvrnami. Slepá strana bílá, někdy se žlutými nebo hnědými skvrnami. Běžně dorůstá 45–50 cm, výjimečně 90–100 cm.¹³⁸

Čerstvá svalovina

Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 s. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 450.

Bílá, bílošedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 špatně znatelnými podélnými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Svalovina je velmi měkká a pevná. Filet je drobný s hůře znatelnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně lehce klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje špatně znatelnými pruhy a segmentací. Záměna čerstvé svaloviny je vzhledem k obecné podobě mezi druhy velmi snadná.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílošedá až bíložlutá se 3 špatně znatelnými podélnými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Filet je drobný s hůře znatelnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně lehce klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje pouze 1 dobře znatelným pruhem a celkovou drobností. Nicméně záměna hluboce zmrazené svaloviny je vzhledem k obecné podobě mezi druhy velmi snadná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené

Pleuronectidae; Soleidae; Scopthalmidae.

Reinhardtius hippoglossoides (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Halibut tmavý grónský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Pleuronectidae
	Rod	<i>Reinhardtius</i>

Druh

Reinhardtius hippoglossoides

Výskyt dle FAO

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo oválného protáhlého tvaru, ze shora zploštělé. Dorsální strana nachově hnědá až černá. Ventrální strana tmavá. Horní oko viditelné z ventrální strany. Ústa velká, symetrická. Maxila zasahující pod zadní část oka nebo za oko. 4-5 pórů na okraji operkula. Absence trnu řitní ploutve. Hřbetní ploutev začíná za horním okem. Ocasní ploutev zkrácená nebo mírně špičatá. Postranní čára téměř rovná, mírně se svažující nad prsní ploutví. Šupiny malé, cykloidní. Běžná velikost 80-100 cm a hmotnosti 11-25 kg. Maximální velikost 120 cm a váhy 45 kg. ^{139 140}

¹³⁹ Mecklenburg, C.W., A. Lynghammar, E. Johannesen, I. Byrkjedal, J.S. Christiansen, A.V. Dolgov, O.V. Karamushko, T.A. Mecklenburg, P.R. Møller, D. Steinke, and R.M. Wienerroither. 2018. Marine Fishes of the Arctic Region. Conservation of Arctic Flora and Fauna, Akureyri, Iceland. 464 s. ISBN: ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 454

Čerstvá svalovina

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a pevná. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez zachované břišní partie. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo jiné se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Limanda aspera*.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁴⁰ Reinhardtius hippoglossoides (Walbaum, 1792) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2020 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/2544/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Reinhardtius%20hippoglossoides%20%28Walbaum%2C%201792%29>

Bílá, bílo žlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorsální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez zachované břišní partie. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo jiné se jedná např. *Glyptocephalus cynoglossus* nebo *Limanda aspera*.

Zaměnitelnostčerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Scopthalmidae; Soleidae.

Rachycentridae

Rachycentron canadum (Linnaeus, 1766)

Obchodní označení	Kranasovec štíhlý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Rachycentridae
	Rod	<i>Rachycentron</i>

Druh

Rachycentron canadum

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 48 – Antarktický Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

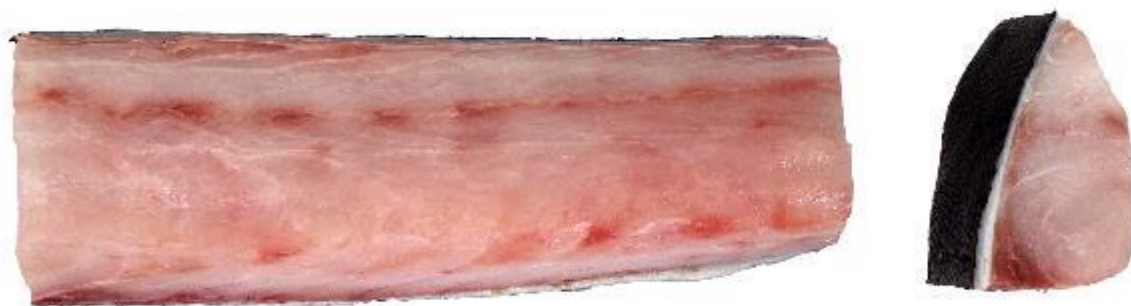
Popis druhu

Tělo protáhlé, hlava široká a zploštělá. Ústa velká, koncová, s vyčnívajícím dolním čelistí. První hřbetní ploutev se 7 až 9 (obvykle 8) krátkými izolovanými trny, které nejsou spojeny blánou; druhá hřbetní ploutev dlouhá s prodlouženými kraniálními paprsky. Řítní ploutev podobná 2. hřbetní ploutvi, kratší; ocasní ploutev je u dospělců srpkovitá, horní lalok je delší než dolní (u juvenilů je ocasní ploutev zakulacená). Postranní čára vpředu mírně zvlněná. Zbarvení: hřbet a boky tmavě hnědé, se 2 ostře ohraničenými úzkými stříbřitými pruhy; břicho nažloutlé. Maximální velikost 200 cm a 68 kg, běžně však dorůstají 110 cm.^{141 142}

Čerstvá svalovina

Bílá až šedorůžová barva se 2 tmavými liniemi v celé délce filetu. 1 přerušovaná v dorzální části a 1 celistvá v části centrální. V celé ploše filetu je patrná drobná kresba a dobře znatelná segmentace. Svalovina je jemná a pevná. Filet mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Záměna čerstvé svaloviny je možná s druhem *Argyrosomus regius*,

¹⁴¹ CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opisthognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1420.

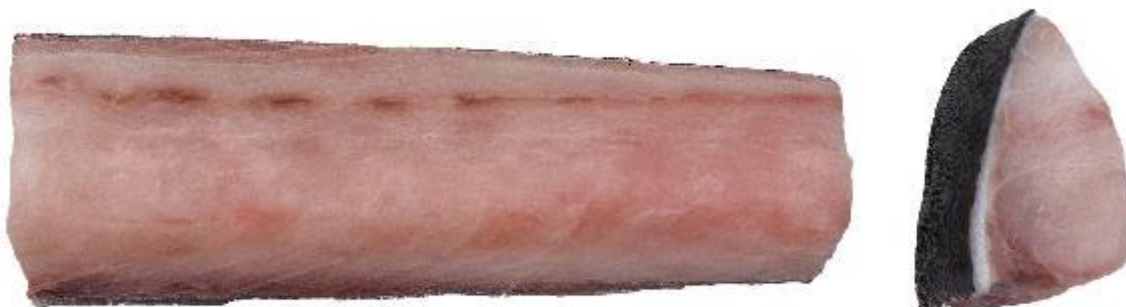
¹⁴² *Rachycentron canadum* (Linnaeus, 1766). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-04]. Dostupné z:

<https://www.fishbase.se/summary/rachycentron-canadum>

který je velmi podobný, pouze ve ventrální části je ještě jedna přerušovaná linie. V podobě porcí je snadná záměna s druhy čeledí Carangidae a Serranidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až šedorůžová barva se 2 tmavými liniemi v celé délce filetu. 1 přerušovaná v dorzální části a 1 celistvá v části centrální. V celé ploše filetu je patrná drobná kresba a dobře znatelná segmentace. Filet mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná s druhem *Argyrosomus regius*, který je velmi podobný, pouze ve ventrální části je ještě jedna přerušovaná linie. V podobě porcí je snadná záměna s druhy čeledí Carangidae a Serranidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Sciaenidae; Serranidae.

Rajidae

Raja montagui (Fowler, 1910)

Obchodní označení	Rejnok skvrnitý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Rajiformes
	Čeleď	Rajidae
	Rod	<i>Raja</i>
	Druh	<i>Raja montagui</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo částečně kosodélníkové, zploštělé. Rostrum krátké, párové ploutve srostlé v křídla, na konci zaoblené. Z vrchu těla vyčnívají oddělené výrůstky očí. Vrchní strana u mladých jedinců hladká, u starších trnitá. Na hřbetě vyrůstá pás 20–50 výrůstků, od rostra po první hřbetní ploutev. 1–2 výrůstky mezi dvěma stejně velkými hřbetními ploutvemi na konci ocasu. Barva dorzálně nahnědlá, s množstvím malých černých skvrn. Okraj těla bez skvrn. Skvrny mohou tvořit tmavý kruh kolem světlého středu na kaudální straně křídel. Spodní strana bílá. Dorůstá velikosti 83,5 cm, obvyklá velikost 50 cm.¹⁴³

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křídel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků. Celé křídlo má trojúhelníkovitý tvar se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění, které je jeho pomyslnou nejdelší stranou. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do zcela tenkých vláken. Čerstvá svalovina je prakticky nerozpoznatelná od druhu *Raja naevus* a dalších druhů dané čeledi.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁴³ *Raja montagui* (Fowler, 1910). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/4329>

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křidel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků. Celé křídlo má trojúhelníkový tvar se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění, které je jeho pomyslnou nejdelší stranou. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do tenkých vláken. Hluboce zmrazená svalovina je prakticky nerozpoznatelná od druhu *Raja naevus* a dalších druhů dané čeledi.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Rajiformes; Rajidae.

Raja naevus (Müller & Henle, 1841)

Obchodní označení	Rejnok dvouskvrnný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Rajiformes
	Čeleď	Rajidae
	Rod	<i>Raja</i>

Druh

Raja naevus

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo zploštělé, kosočtverečného tvaru. Párové ploutve srostlé v ploutevní lem (křídla). Rostrum krátké. Horní plocha zcela spinulózní, ale střed prsních ploutví u dospělých víceméně holý, spodní strana hladká až na ostnaté přední okraje. 9–13 trnů v celé řadě kolem vnitřního okraje oka a velkých trojúhelníkových trnů na šiji. Dvě paralelní řady silných trnů na každé straně střední linie podél ocasu. Horní plocha okrová až světle šedohnědá s velkou

kulatou černou oční skvrnou uprostřed laloků, spodní strana bílá. Běžná délka 40 cm, maximálně 81 cm.¹⁴⁴

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křídel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků. Celé křídlo má trojúhelníkový tvar se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění, které je jeho pomyslnou nejdelší stranou. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do tenkých vláken. Čerstvá svalovina je prakticky nerozpoznatelná od druhu *Raja montagui* a dalších druhů dané čeledi.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁴⁴ *Leucoraja naevus* (Müller & Henle, 1841). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Leucoraja-naevus.html>

Světle až tmavě růžová v podobě typických „křidel“, které vzniknou oddělením od trupu a stažením kůže. Svalovina je protkána množstvím radiálních chrupavčitých paprsků. Celé křídlo má trojúhelníkovitý tvar se zachováním části chrupavčité kostry v podobě jednostranného zpevnění, které je jeho pomyslnou nejdelší stranou. Směrem od zpevnění se tloušťka svaloviny rovnoměrně snižuje v celé ploše až do zcela tenkých vláken. Hluboce zmrazená svalovina je prakticky nerozpoznatelná od druhu *Raja montagui* a dalších druhů dané čeledi.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Rajiformes; Rajidae.

Salmonidae

Coregonus lavaretus (Linnaeus 1758)

Obchodní označení	Maréna severní	
Synonymum obchodního označení	Síh	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeď	Salmonidae

Rod	<i>Coregonus</i>
Druh	<i>Coregonus lavaretus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo štíhlé, protáhlé, se středně velkými snadno opadavými šupinami. Hlava poměrně malá, tupě zakončená. Ústa spodní. Tělo je stříbřité, hřbet temnější, s nádechem do modré, černé nebo zelené, břicho někdy se slabě nažloutlým leskem. Hřbetní a ocasní ploutev temnější, šedavá až načernalá. Párové ploutve a řitní ploutev vždy světlé. Běžná velikost okolo 50–60 cm a hmotnosti 2–3 kg, maximální velikost 130 cm a hmotnost 10 kg. Snadná záměna a dalšími druhy síhů.^{145 146}

¹⁴⁵ Baruš V., Oliva O. a kol. *Mihulovci - Petromyzontes a ryby - Osteichthyes*. Praha: Academia, 1995. Fauna ČR a SR. 624 s. ISBN 80-200-0500-5. Str. 523, 524.

¹⁴⁶ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 322.

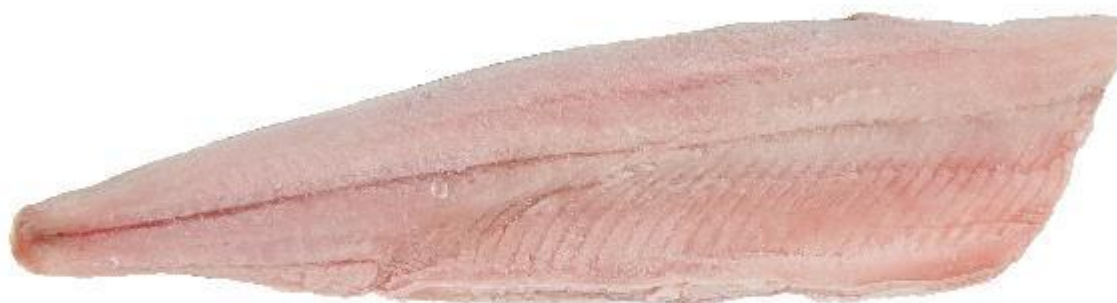

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová, vždy v závislosti na potravní nabídce. V celé ploše filetu je zřetelná segmentace a hůře patrná bílá kresba. 1 tmavší centrální linie, 1 světlá dorzální v celé délce filetu a 1 světlá ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3–1/4 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s dalšími druhy rodu *Coregonus* a jejich kříženci, bez účinného diferenciálního popisu. Další záměna je teoreticky možná s druhem *Thymallus thymallus*, ale s ohledem na výskyt je to prakticky vyloučeno. Záměna s druhy jiných čeledí je nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová. V celé ploše filetu je zřetelná segmentace a neznatelná kresba. 1 tmavší centrální linie, 1 tmavší dorzální v celé délce filetu a 1 tmavší ventrální až od konce partie břišní dutiny. Především v dorzální části je velmi běžný gapping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3–1/4 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s dalšími druhy rodu *Coregonus* a jejich kříženci, bez účinného diferenciálního popisu. Další záměna je teoreticky možná s druhem *Thymallus thymallus*, ale s ohledem na výskyt je to prakticky vyloučeno. Záměna s druhy jiných čeledí je nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Salmonidae.

Coregonus peled (Gmelin, 1788)

Obchodní označení	Síh peled'	
Synonymum obchodního označení	Maréna	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes

Čeľad'	Salmonidae
Rod	<i>Coregonus</i>
Druh	<i>Coregonus peled</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 18 – Arktické moře

Popis druhu

Vysoké tělo s koncovými ústy, spodní čelist poněkud přehnutá přes horní. Šupiny snadno opadavé. Zejména u starších jedinců se hřbetní část těla za zátylkem obloukovitě zdvihá vzhůru. Hřbet, hlava a ploutve jsou tmavé. Břicho a boky jsou světlé, stříbřité. Na hřbetní ploutvi se nachází množství černých skvrnek rozmístěných v několika řadách. Tyto skvrnky u

druhu *Coregonus lavaretus* chybějí. Dosahuje délky 55 cm a hmotnosti 2-2,5 kg vzácně až 6 kg.¹⁴⁷

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová, vždy v závislosti na potravní nabídce. V celé ploše filetu je zřetelná segmentace a dobře patrná bílá kresba. 1 světlá centrální linie, 1 světlá dorzální v celé délce filetu a 1 světlá ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3–1/4 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s dalšími druhy rodu *Coregonus* a jejich kříženci, bez účinného diferenciálního popisu. Vodítkem může být celková výška filetu, která je u *Coregonus peled* větší než u *Coregonus lavaretus*. Záměna s druhy jiných čeledí je nepravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina:

¹⁴⁷ HANEL, L. a LUSK, S. Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 320.

Jednotlivě světle narůžovělá až bílá. V celé ploše filetu je zřetelná segmentace a neznatelná kresba. 1 tmavší centrální linie, 1 tmavší dorzální v celé délce filetu a 1 tmavší ventrální až od konce partie břišní dutiny. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3–1/4 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je narůžovělá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s dalšími druhy rodu *Coregonus* a jejich kříženci, bez účinného diferenciálního popisu. Vodítkem může být celková výška filetu, která je u *Coregonus peled* větší než u *Coregonus lavaretus*. Záměna s druhy jiných čeledí je nepravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Salmonidae.

Hucho hucho (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Hlavatka podunajská	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeleď	Salmonidae

Rod	<i>Hucho</i>
Druh	<i>Hucho hucho</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

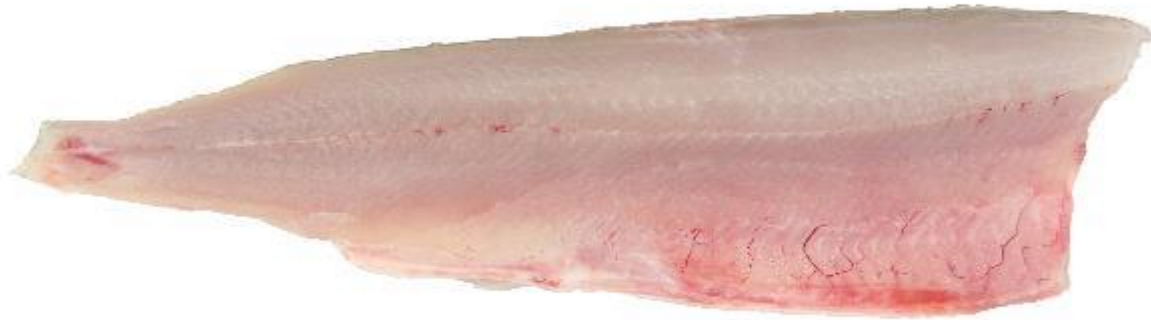
Popis druhu

Protáhlé torpédovité tělo, na průřezu téměř kulaté. Klínovitá shora zploštělá hlava. Velké oči. Koncová ústa s ozubenými, hluboce rozeklanými čelistmi. Zuby na radliční kosti tvoří se zuby patrovými nepřerušovaný oblouk (rozlišovací znak od ostatních lososovitých ryb). Ploutve vzhledem k tělu poměrně malé, ocasní ploutev mělce vykrojena. Hřbet a horní část hlavy šedozelená až tmavohnědá, boky zbarvené podobně jako hřbet, avšak světlejší a často s fialovým nádechem. Břicho žlutobílé nebo stříbrobílé. Ploutve popelavě žluté, na koncích s hnědým až červenavým tónem. Tuková ploutvička zlatohnědá až červenavá. Na hlavě, hřbetě a bocích černé nebo hnědavé skvrny. U nedospělých jedinců 7–12 nápadných příčných tmavých pruhů. Maximální délka 180 cm a hmotnost 60 kg.¹⁴⁸

Čerstvá svalovina

¹⁴⁸ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 316-319.

Bílorůžová až olivově šedá s hůře patrnou segmentací. Filet je mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a má tvar položené vinné láhve s razantním přechodem do krátké a velmi úzké části ocasního násadce. Výška filetu je v této části pouze 1/5 výšky kraniální. Ve střední části je znatelná světlejší podélná linie. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části je bílá až bílorůžová. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s ostatními druhy čeledi Salmonidae v podobné velikosti. Velmi dobrým znakem je zúžení filetu v části ocasního násadce a celková mohutnost.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílo až růžovobílá s dobře patrnou segmentací. Filet je mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a má tvar položené vinné láhve s razantním přechodem do krátké a velmi úzké části ocasního násadce. Výška filetu je v této části pouze 1/5 výšky kraniální. Ve střední části je znatelná světlejší podélná linie. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části je bílá až bílorůžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s ostatními druhy čeledi Salmonidae v podobné velikosti. Velmi dobrým znakem je zúžení filetu v části ocasního násadce a celková mohutnost.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Oncorhynchus gorbuscha (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Losos gorbuša divoký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeleď	Salmonidae
	Rod	<i>Oncorhynchus</i>

Druh

Oncorhynchus gorbuscha

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, proudnicové, lehce bočně stlačené. Hřbetní ploutev s 10–15 paprsky, řitní ploutev s 11–19 paprsky, tuková ploutvička velká, břišní ploutve s axilárním výběžkem. Ocasní ploutev laločnatá. Ryby v moři dorzálně ocelově modré až modrozelené, stříbrné na bocích, ventrálně bílé. Velké oválné skvrny na hřbetě, tukové ploutvičce a obou lalocích ocasní ploutve. Na rozdíl od *Oncorhynchus mykiss* mají samci mohutný hrb. Dorůstá délky až 76 cm a hmotnosti 6,8 kg, obvyklá velikost 50,5 cm.¹⁴⁹

¹⁴⁹ *Oncorhynchus gorbuscha* (Walbaum, 1792). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-22]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Oncorhynchus-gorbuscha.html>

Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce a části roku. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi jemná a křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae a rodu *Oncorhynchus*, především *Oncorhynchus mikiss*.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae a rodu *Oncorhynchus*, především *Orcorhynchus mikiss*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Oncorhynchus keta (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Losos keta pacifický	
Synonymum obchodního označení	Chui	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeleď	Salmonidae
	Rod	<i>Oncorhynchus</i>
	Druh	<i>Oncorhynchus keta</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, proudnicové, lehce bočně stlačené. Ústa přední, normálně málo šikmá, ale u dospělých samců značně deformovaná, se spodní čelistí zvětšenou, na špičce vytočenou. Hřbetní ploutev s 10–14 paprsky, kaudálně na hřbetě tuková ploutvička. Řitní ploutev s 13–17 paprsky, ocasní ploutev uťatá až mírně vykrojená. Velcí jedinci dorzálně ocelově modří s černými skvrnami, boky stříbrné, ventrálně stříbřité až bílé. U samců na špičkách ocasní, řitní a prsní ploutve odstíny černé. Dosahuje délky až 100 cm a hmotnosti 15,9 kg, běžná velikost 58 cm.¹⁵⁰

¹⁵⁰ *Oncorhynchus keta* (Walbaum, 1792). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Oncorhynchus-keta.html>

Čerstvá svalovina

Oranžová až červená, výrazně závislá na potravní nabídce a ročním období. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhem *Oncorhynchus tshawytscha*. Druhy *Oncorhynchus kisutch*, *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar* mají filet znatelně nižší.

Hluboce zmrazená svalovina:

Červená až šarlatová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gapping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená avalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhem *Oncorhynchus tshawytscha*. Druhy *Oncorhynchus kisutch*, *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar* mají filet znatelně nižší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Salmonidae.

Oncorhynchus mykiss (Walbaum, 1792)

Obchodní označení

Pstruh duhový

Synonymum obchodního označení

Pstruh lososovitý, Pstruh růžovomasý

Taxonomické zařazení

Řád Salmoniformes

Čeď Salmonidae

Rod *Oncorhynchus*

Druh *Oncorhynchus mykiss*

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody
- Oblast 8 – Antarktida – vnitrozemské vody
- Oblast 18 – Arktické moře
- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tvarem těla se podobá pstruhovi obecnému, ale tělo je užší a vyšší. Ústa menší a horní čelist dosahuje nebo mírně přesahuje zadní okraj oka. Ocasní ploutev vykrojená, u starších jedinců uťatá nebo mírně vypouklá. Hřbet tmavozelený, někdy s hnědavým tónem, boky světlejší, břicho zelenošedé až modrošedé s fialovým nádechem, někdy i stříbřité. Na těle, zvláště na hřbetní straně, nepravidelné černé skvrny. Kolem postranní čáry se táhne duhový pás. U samců se objevuje hákovité zakončení spodní čelisti. Maximální délka 120 cm a hmotnost 25,4 kg.¹⁵¹

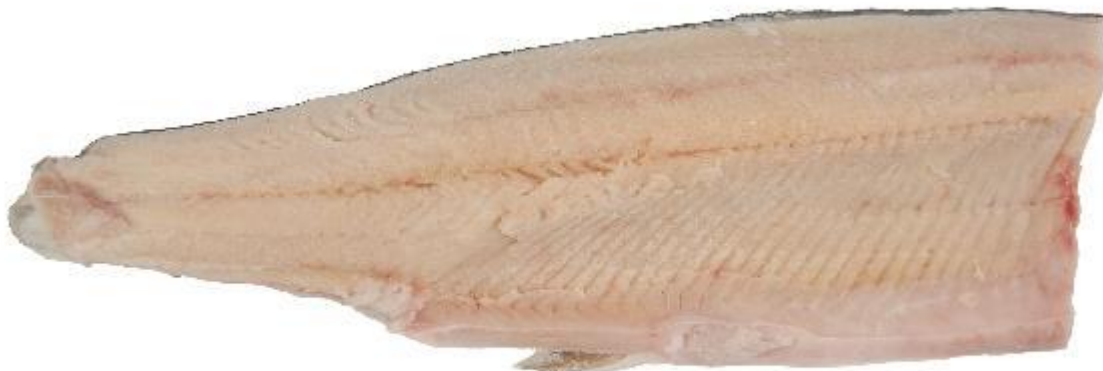
Čerstvá svalovina

¹⁵¹ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 310-312.

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce, v umělých chovech až sytě oranžová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi jemná a křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Salmo trutta m. fario*, *Salvelinus fontinalis* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Salmo trutta m. fario*, *Salvelinus fontinalis* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Oncorhynchus nerka (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Losos nerka červený	
Synonymum obchodního označení	Sockeye	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeleď	Salmonidae
	Rod	<i>Oncorhynchus</i>

Druh

Oncorhynchus nerka

Výskyt dle FAO:

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Vřetenovité tělo, proudnicové, bočně stlačené. Hlava tupě špičatá, kuželovitá, oko spíše malé, rypec spíše špičatý. 1 hřbetní ploutev s 11–16 paprsky, tuková ploutvička, řitní ploutev 13–18 paprsků, ocasní ploutev vykrojená. Postranní čára rovná. Zbarvení dorzálně a kraniálně tmavě ocelově modré až zelenomodré, stříbřité na bocích a bílé až stříbřité na břiše. Bez tmavých skvrn na hřbetě, někteří jedinci mohou mít tmavé skvrny a nepravidelné znaky na hřbetní ploutvi. Dorůstá velikosti maximálně 84 cm a hmotnosti 7,7 kg, běžná velikost 58 cm.¹⁵²

Čerstvá svalovina

Červená až šarlatová, výrazně závislá na potravní nabídce a ročním období. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je výrazně méně tučná než u ostatních druhů. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus kisutch* a *Salmo salar*, určitým vodítkem může být nižší tučnost a výrazně červené zbarvení. Druhy *Oncorhynchus keta* a *Oncorhynchus tshawytscha* mají filet znatelně vyšší.

¹⁵² *Oncorhynchus nerka* (Walbaum, 1792). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-30]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/Oncorhynchus-nerka.html>

Hluboce zmrazená svalovina:

Červená až šarlatová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gapping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus kisutch* a *Salmo salar*, určitým vodítkem může být zbarvení a velikost. Druhy *Oncorhynchus keta* a *Oncorhynchus tshawytscha* mají filet znatelně vyšší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae

Oncorhynchus kisutch (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Losos kisuč stříbrný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeď	Salmonidae

Rod	<i>Oncorhynchus</i>
Druh	<i>Oncorhynchus kisutch</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, proudnicové, s věkem se výška těla zvětšuje. Jedna hřbetní ploutev s 9–13 paprsky, plus tenká tuková ploutvička. Řitní ploutev s 12–17 paprsky, postranní čára téměř rovná. Zbarvení kaudálně a dorzálně tmavě kovově modré nebo nazelenalé, zářivě stříbrná

barva na bocích, břicho bílé. Kaudálně, dorzálně a na horním laloku ocasní ploutve malé černé skvrny. Dosahuje délky 108 cm a hmotnosti 15 kg, běžná velikost 71 cm.¹⁵³

Čerstvá svalovina

Červená až šarlatová, výrazně závislá na potravní nabídce a ročním období. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je výrazně méně tučná než u ostatních druhů. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kranální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar*. Druhy *Oncorhynchus keta* a *Oncorhynchus tshawytscha* mají filet znatelně vyšší.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁵³ *Oncorhynchus kisutch* (Walbaum, 1792). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-30]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/Oncorhynchus-kisutch.html>

Červená až šarlatová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gapping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kranialní výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar*, určitým vodítkem může být zbarvení a velikost. Druhy *Oncorhynchus keta* a *Oncorhynchus tshawytscha* mají filet znatelně vyšší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Oncorhynchus tshawytscha (Walbaum, 1792)

Obchodní označení	Losos čavyča
Synonymum obchodního označení	Losos královský
Taxonomické zařazení	Řád Salmoniformes
	Čeď Salmonidae
	Rod <i>Oncorhynchus</i>

Druh

Oncorhynchus tshawytscha

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 8 – Antarktida – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, proudnicové, u velkých jedinců ztelně bočně stlačené, poněkud vyšší než u jiných druhů Salmonidae. Hřbetní ploutev s 10–14 paprsky, řitní ploutev s 13–19 paprsky.

Zbarvení dorzálně tmavě nazelenalé až modročerné, ventrálně stříbřité až bílé. Četné malé, tmavé skvrny podél hřbetu a na obou ocasních lalocích, linie dásně dolní čelisti černá. Dosahuje délky až 150 cm. Nejvyšší publikovaná hmotnost 61,4 kg. Běžná délka je 70 cm.¹⁵⁴

Čerstvá svalovina

Oranžová až červená, výrazně závislá na potravní nabídce a ročním období. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gapping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhem *Oncorhynchus keta*. Druhy *Oncorhynchus kisutch*, *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar* mají filet ztelně nižší.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁵⁴ *Oncorhynchus tshawytscha* (Walbaum, 1792). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-22]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Oncorhynchus-tshawytscha.html>

Červená až šarlatová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhem *Oncorhynchus keta*. Druhy *Oncorhynchus kisutch*, *Oncorhynchus nerka* a *Salmo salar* mají filet znatelně nižší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Salmo salar (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Losos atlantický obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeleď	Salmonidae
	Rod	<i>Salmo</i>
	Druh	<i>Salmo salar</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo torpédovitého tvaru, avšak na bocích zploštělé a relativně vysoké. Hlava kuželovitě zašpičatělá. Šupiny jsou drobné. Hřbet šedo-stříbřitě zbarvený, boky světle šedé až stříbřité s černými tečkami v podobě písmene „x” nebo hvězdy. Břicho světle stříbřité, žlutobílé až bílé. U samců se v době tření zvětšují přední zuby a prodlužuje dolní čelist, která se zároveň hákovitě zahýbá. Maximální hmotnost až 46,8 kg a délka 150 cm.¹⁵⁵

Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce, v umělých chovech až sytě oranžová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi křehká a tučná. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus kisutch* a *Oncorhynchus nerka*, určitým vodítkem může být zbarvení a velikost. Druhy *Oncorhynchus keta* a *Oncorhynchus tshawytscha* mají filet znatelně vyšší.

¹⁵⁵ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 299-300.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především druhy *Oncorhynchus kisutch* a *Oncorhynchus nerka*, určitým vodítkem může být zbarvení a velikost.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Salmo trutta fario (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Pstruh obecný potoční	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes

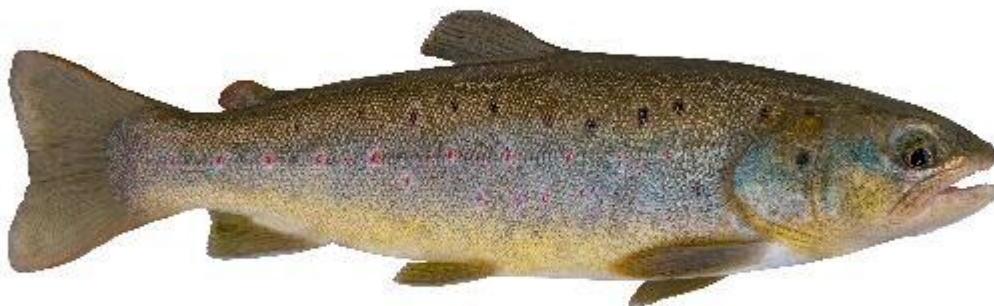

Čeleď	Salmonidae
Rod	<i>Salmo</i>
Druh	<i>Salmo trutta fario</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody
- Oblast 8 – Antarktida – vnitrozemské vody
- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Vřetenovitý tvar těla. Prsní a břišní ploutve poměrně krátké, ocasní ploutev u mladších jedinců mírně vykrojená, u starších zakončená rovně nebo mírně vyklenutá. Základní zbarvení na bocích a hřbetě šedohnědé, zlatohnědé nebo modrozelenohnědé. Hřbet tmavý, boky směrem k břichu postupně světlejší. Břicho bílé, nažloutlé až šedavé. Na hřbetě nad postranní čarou temné až černé skvrny. Na bocích podél postranní čáry jsou červené až karmínové či rezavohnědé skvrny, částečně lemované bílé až nažloutlé. Vzrostlí samci mají dolní čelist hákovitě zakončenou. Maximální délka 100 cm a hmotnost 20 kg.¹⁵⁶

Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce, v umělých chovech až sytě oranžová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi jemná a křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kranialní výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salvelinus fontinalis* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

¹⁵⁶ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 305-309.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salvelinus fontinalis* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Salvelinus alpinus subsp. alpinus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Siven arktický alpský

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Salmoniformes

Čeď	Salmonidae
Rod	<i>Salvelinus</i>
Druh	<i>Salvelinus alpinus alpinus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 8 – Antarktida – vnitrozemské vody

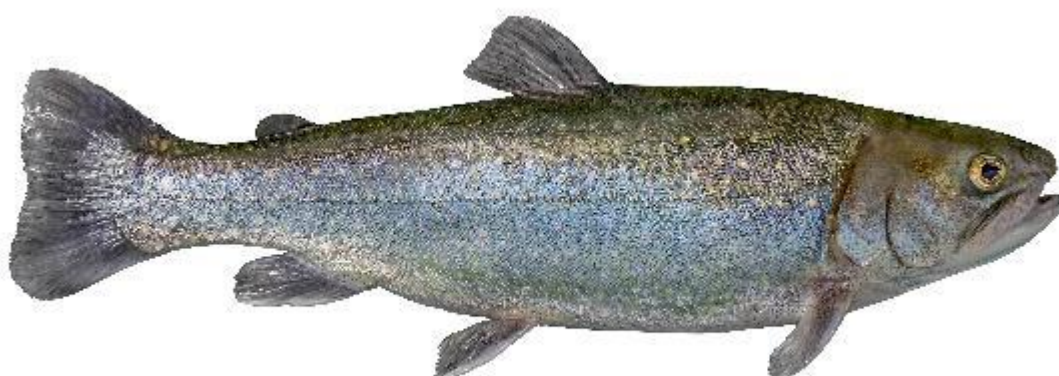
Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Vřetenovitý tvar těla. Koncová, silně rozeklaná ústa s ozubenými čelistmi. Šupiny velmi drobné a hluboko zapuštěné v kůži. 4–5 tvrdých paprsků a 8–16 měkkých paprsků ve hřbetní ploutvi, 3–4 tvrdé paprsky a 7–15 měkkých paprsků v řitní ploutvi. Hřbet tmavý, spíše hnědý, občas se zeleným nádechem. Boky jsou světlejší, břicho bledé. Boky a hřbet jsou hojně posety růžovými až červenými skvrnami. Přední okraje prsních, břišních a řitních ploutví, někdy i ocasní s úzkým bílým okrajem. Dosahuje délky 107 cm a hmotnosti 15 kg, běžná délka je 40 cm.^{157 158}

Čerstvá svalovina

¹⁵⁷ *Salvelinus alpinus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/247>

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce, v umělých chovech až sytě oranžová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi jemná a křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salmo trutta m. fario* nebo *Salvelinus fontinalis*.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salmo trutta m. fario* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salmo trutta m. fario* nebo *Salvelinus fontinalis*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Salvelinus fontinalis (Mitchill, 1814)

Obchodní označení	Siven americký
Synonymum obchodního označení	Siven potoční
Taxonomické zařazení	Řád Salmoniformes

Čeleď	Salmonidae
Rod	<i>Salvelinus</i>
Druh	<i>Salvelinus fontinalis</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody
- Oblast 8 – Antarktida – vnitrozemské vody
- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo má typický vřetenovitý tvar, vyšší než u pstruha obecného. Koncová, silně rozeklaná ústa s ozubenými čelistmi. Šupiny velmi drobné a hluboko zapuštěné v kůži. Šedozelené zbarvení, tmavší hřbet. Množství rumělkově červených skvrnek, četné světlé okrouhlé skvrnky na

bocích. Na hřbetě zřetelná meandrovitá kresba. Ploutev břišní, řitní a prsní s prvními paprsky krémově bílými. Břicho je žlutobílé. Ocasní ploutev při okraji temně skvrnitá, tuková ploutev šedavá. Běžná hmotnost 0,5–1 kg při délce 30–40 cm. Výjimečně délka až 100 cm a hmotnost 9 kg.¹⁵⁹

Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě oranžovočervená, výrazně závislá na potravní nabídce, v umělých chovech až sytě oranžová. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a výraznou světlou segmentovou kresbou v prakticky celém rozsahu plochy. 1 bílá centrální linie, 1 dorzální v celé délce filetu a 1 ventrální až od konce partie břišní dutiny. Svalovina je velmi jemná a křehká. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. Od 1/3 se kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Čerstvá svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salmo trutta m. fario* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁵⁹ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 313-315.

Růžová až tmavě oranžovočervená. Filet je robustní se zřetelným dorzálním klenutím, jasnou segmentací a neznatelnou kresbou. Především v dorzální části je velmi běžný gaping. 3 znatelné linie v centrální, dorzální a ventrální části filetu, který se od 1/3 kaudálně pozvolna rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří až 1/3 kraniální výšky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je snadno zaměnitelná s druhy čeledi Salmonidae, především *Oncorhynchus mykiss*, *Salmo trutta m. fario* nebo *Salvelinus alpinus alpinus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Thymallus thymallus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Lipan obecný podhorní	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Salmoniformes
	Čeď	Salmonidae
	Rod	<i>Thymallus</i>

Druh

Thymallus thymallus

Výskyt dle FAO

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 18 – Arktické moře

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Štíhlé protáhlé tělo torpédovitého tvaru připomínající síhy. Hlava poměrně malá. Oči velké, ústa drobná se spodním postavením pod přesahujícím rypcem, nedosahující ani ke svislici od předního okraje oka. Celé tělo pokryté středně velkými šupinami. Nápadná je velká, pestře zbarvená hřbetní ploutev, zejména u samců. Mezi hřbetní a ocasní ploutví je tuková ploutvička, ocasní ploutev je hluboce vykrojená. Má tmavě šedozelený až do modra zbarvený hřbet, boky jsou šedomodré, šedozelené, žlutozelené. Běžná délka je 35–50 cm a hmotnost do 1 kg.¹⁶⁰

¹⁶⁰ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 327-330.

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až olivově šedá, dle potravní nabídky až naoranžovělá s dobře patrnou segmentací. Filet je drobný, štíhlý, s pozvolným dorzálním klenutím a má tvar položené vinné láhve s razantním přechodem do krátké a velmi úzké části ocasního násadce. Ve střední části je znatelná tmavší podélná linie. Výška filetu je v této části pouze 1/5 výšky v kraniální části. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části je bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s ostatními druhy čeledi Salmonidae v podobné velikosti. Velmi dobrým znakem je zúžení filetu v části ocasního násadce.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až bílorůžová s dobře patrnou segmentací a jasně viditelnou růžovou až červenou linií v celé délce centrální části filetu. Filet je drobný, štíhlý, s pozvolným dorzálním klenutím a má tvar položené vinné láhve s razantním přechodem do krátké a velmi úzké části ocasního násadce. Výška filetu je v této části pouze 1/5 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části je bílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s ostatními druhy čeledi Salmonidae v podobné velikosti. Velmi dobrým znakem je zúžení filetu v části ocasního násadce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Salmonidae.

Scaridae

Chlorurus gibbus (Rüppell, 1829)

Obchodní označení

Ploskozubec rudomořský

Synonymum obchodního označení

Papouščí ryba

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

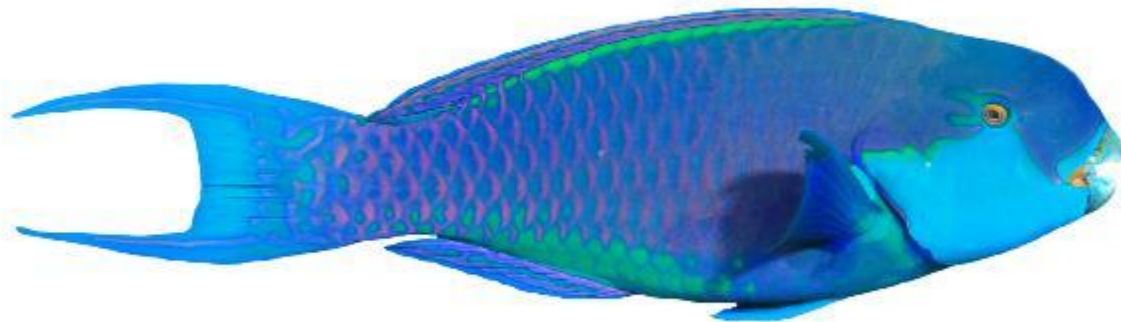

Čeľad'	Scaridae
Rod	<i>Chlorurus</i>
Druh	<i>Chlorurus gibbus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Vřetenovité, středně vysoké tělo. Ústa koncová. Dorzální profil mezi ústy a očima vždy silně konvexní, v terminální fázi se stává hrbolatým. Zuby srostlé do zubních destiček v horní a dolní čelisti. Laloky ocasní ploutve jsou na konci velmi dlouhé. Za okem je nepravidelná matná bělavá skvrna, lemovaná tmavě zelenou barvou, obvykle delší než vyšší, která dosahuje k operkulárnímu okraji. Hřbetní a řitní ploutev světle oranžová až lososově růžová s modrým okrajem a středním modrozeleným pruhem. Ocasní ploutev lososově růžová až oranžová s namodralými okraji, střed ploutve se zeleným pruhem. Prsní ploutve fialovozelené, břišní ploutve narůžovělé. Dorůstá velikosti až 70 cm a hmotnosti 4 kg.^{161 162}

³ Family: Scaridae [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/ad468e/AD468eJU.pdf#%5B0,%7B%22name%22:%22FitH%22%7D,846>

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou segmentací a celoplošnou kresbou ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují. Svalovina je tuhá a pevná. Filet je mohutný, plynule dorzálně klenutý, od 1/2 se ztelně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černým tečkováním. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je jistá s druhem *Scarus gibbus*, který je zcela totožný. Dále potom s celou řadou druhů v rámci různých čeledí jako např. s druhy *Sparus pagrus*, *Lethinus microdon* nebo *Labrus bergylta*. Jediným účinným znakem je černé tečkování výstelky břišní dutiny a v případě čeledí Sparidae a Lethrinidae úzká část ocasního násadce a celková drobnější konstituce filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁶² *Chlorurus gibbus* (Rüppell, 1829). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Chlorurus-gibbus.html>

Růžová až olivově šedá s výraznou segmentací a celoplošnou kresbou ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují. Filet je mohutný, plynule dorzálně klenutý, od 1/2 se zřetelně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černým tečkováním. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je jistá s druhem *Scarus ghobban*, který je zcela totožný. Dále potom s celou řadou druhů v rámci různých čeledí jako např. s druhy *Sparus pagrus*, *Lethinus microdon* nebo *Labrus bergylta*. Jediným účinným znakem je černé tečkování výstelky břišní dutiny a v případě čeledí Sparidae a Lethrinidae úzká část ocasního násadce a celková drobnější konstituce filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Labridae; Lethrinidae; Scaridae; Sparidae.

Scarus ghobban (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Ploskozubec modropruhý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeď	Scaridae
Rod	<i>Scarus</i>
Druh	<i>Scarus ghobban</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, středně vysoké. Ústa přední, vybavená zubními destičkami z poloviny krytými pysky. Hřbetní ploutev má 9 trnů a 10 paprsků, řitní ploutev má 3 trny a 9 paprsků. Ocasní ploutev u mladých jedinců okrouhlá, u starších exemplářů s prodlouženými laloky. Tělo pokryté velkými silnými šupinami. Barva šupin je zpočátku modravá, ventrálně přechází v bělavou až světle červenou. Okraje šupin žluté až oranžovo-žluté. Na těle 5 vertikálních, výrazněji modrých pruhů. Hlava žlutavá, s modrými pruhy. Starší samci lehce nazelenalí dorzálně na těle a hlavě, šupiny mají tenký okraj lososově růžové. Boky těla postupně méně zelené a více lososově růžové. Ocasní ploutev zelená, okraje laloků lososově červené. Dorůstá délky až 75 cm, běžná velikost 30 cm. ^{163 164}

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou segmentací a celoplošnou kresbou ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují. Svalovina je tuhá a pevná. Filet je mohutný, plynule dorzálně klenutý, od 1/2 se zdatně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černým tečkováním. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je jistá s druhem *Scarus gibbus*, který je zcela totožný. Dále potom s celou řadou druhů v rámci různých čeledí

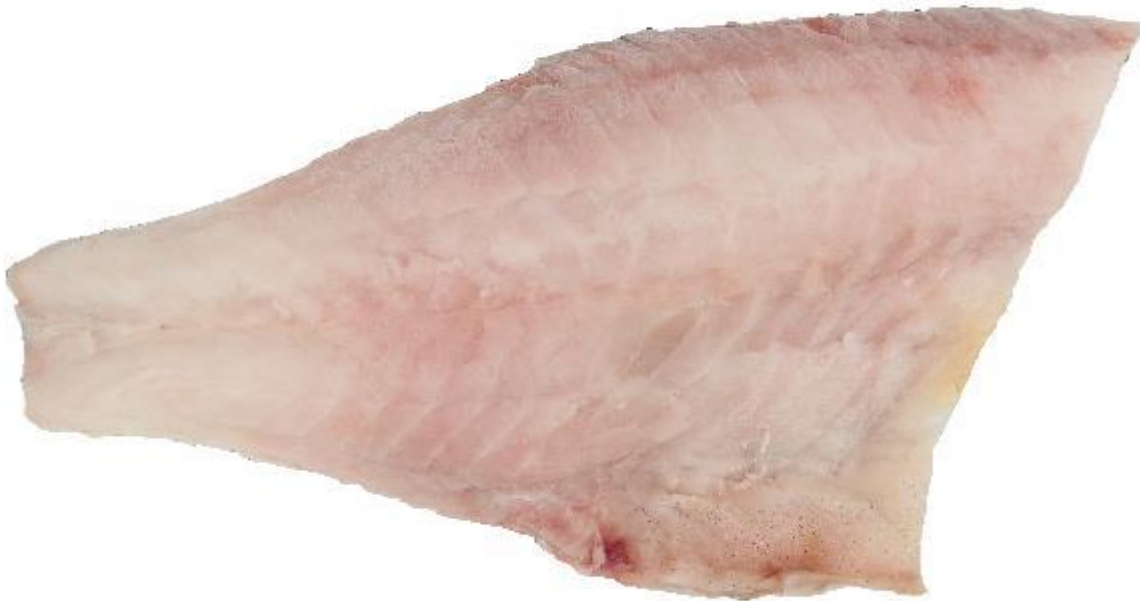
¹⁶³ *Scarus ghobban* (Fabricius, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-28]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Scarus-ghobban.html>

¹⁶⁴ Sparidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 712-713.

jako např. s druhy *Sparus pagrus*, *Lethinus microdon* nebo *Labrus bergylta*. Jediným účinným znakem je černé tečkování výstelky břišní dutiny a v případě čeledí Sparidae a Lethrinidae úzká část ocasního násadce a celková drobnější konstituce filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou segmentací a celoplošnou kresbou ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují. Filet je mohutný, plynule dorzálně klenutý, od 1/2 se zřetelně zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černým tečkováním. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je jistá s druhem *Scarus gibbus*, který je zcela totožný. Dále potom s celou řadou druhů v rámci různých čeledí jako např. s druhy *Sparus pagrus*, *Lethinus microdon* nebo *Labrus bergylta*. Jediným účinným znakem je černé tečkování výstelky břišní dutiny a v případě čeledí Sparidae a Lethrinidae úzká část ocasního násadce a celková drobnější konstituce filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Labridae; Lethrinidae; Scaridae; Sparidae.

Sciaenidae

Argyrosomus regius (Asso, 1801)

Obchodní označení	Smuha královská šedá	
Synonymum obchodního označení	Ombrina	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Sciaenidae
	Rod	<i>Argyrosomus</i>
	Druh	<i>Argyrosomus regius</i>

Výskyt dle FAO

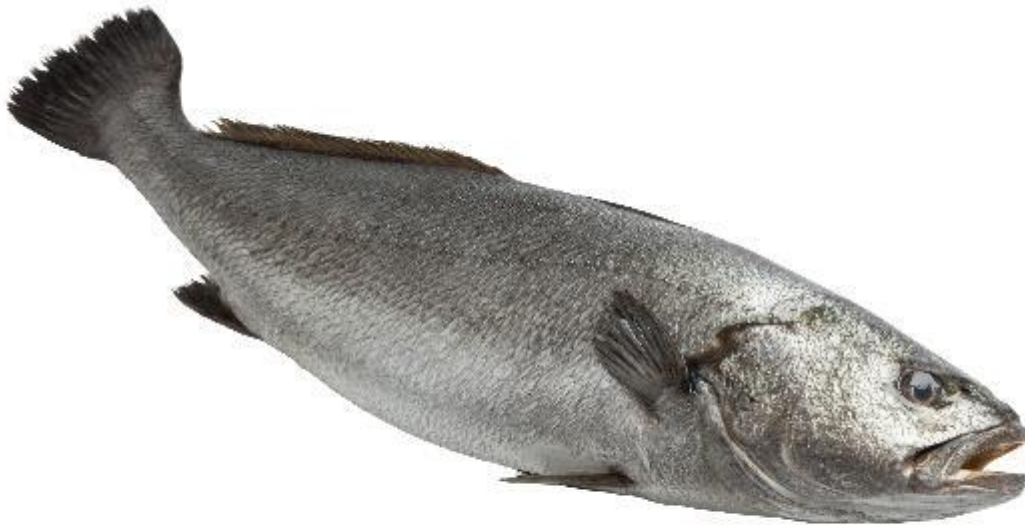
Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 51 – Západní Indický oceán

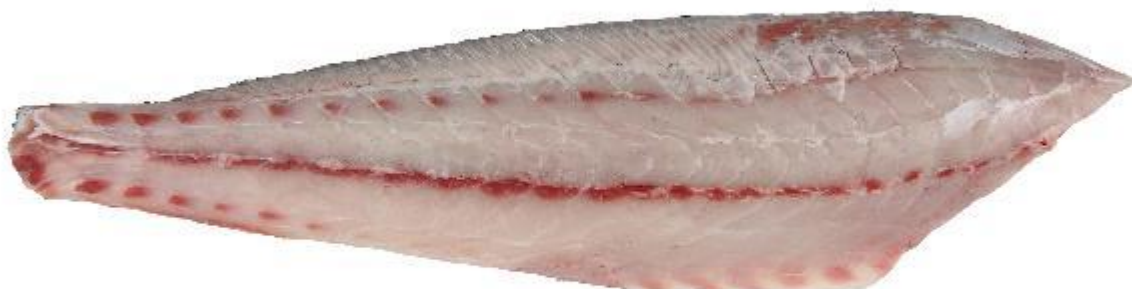
Popis druhu

Velké protáhlé středně zploštělé tělo. Koncová, šikmá ústa, bezvousá. Přední okraj operkula mírně pilovitý. Hřbetní ploutev rozdělená na 2 části. Prsní ploutve krátké. Ocasní ploutev kosočtverečná až esovitá. Barva stříbřitě šedá se zlatým odleskem na hřbetu. Vnitřek tlamy nažloutlý až oranžový. Prsní ploutve variabilně pigmentované. Operkulum zevnitř tmavé, navenek působící jako tmavá skvrna. Běžná velikost 50 cm, ale dorůstá až 200 cm.¹⁶⁵

Čerstvá svalovina

¹⁶⁵ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetradontiformes) and Sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 781 s. [Str. 2343–3124], ISBN 978-92-5-109267-5. Str. 2639.

Bílá až šedorůžová barva s tmavšími místy (body) v dorzální, centrální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v centrální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a dobře znatelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 3/4 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Protáhlý tvar filetu a jeho zbarvení zhoršuje možnost záměny čerstvé svaloviny s druhem *Arripis trutta*, který je však celkově tmavší s mnohem výraznějšími přerušovanými podélnými liniemi. V případě hodnocení pouze části filetu je možná snadná záměna především s druhy čeledi Carangidae, Serranidae nebo Rachycentridae, konkrétně s druhem *Rachycentron canadum*, který je velmi podobný, pouze ve ventrální části je ještě jedna přerušovaná linie.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až šedorůžová barva s tmavšími místy (body) v dorzální, centrální a ventrálně kaudální části filetu. V některých případech se mohou body slévat do celé linie, především v centrální části. V celé ploše filetu je patrná kresba a dobře znatelná segmentace. Filet je mohutný, štíhlý, s minimálním dorzálním klenutím a symetrickým kónickým zužováním v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny bílá. Protáhlý tvar filetu a jeho zbarvení zhoršuje možnost záměny hluboce zmrazené svaloviny s druhem *Arripis trutta*, který je však celkově tmavší s mnohem výraznějšími přerušovanými podélnými liniemi. V případě hodnocení pouze části filetu je možná snadná záměna především s druhy čeledi Carangidae, Serranidae nebo Rachycentridae, konkrétně s druhem *Rachycentron canadum*, který je velmi podobný, pouze ve ventrální části je ještě jedna přerušovaná linie.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Arripidae; Carangidae; Serranidae.

Atrobucca nibe (Jordan & Thompson, 1911)

Obchodní označení

Smuha nibe

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeleď	Sciaenidae
Rod	<i>Atrobucca</i>
Druh	<i>Atrobucca nibe</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Středně velký druh. Ústa velká, šikmá. Horní čelist vyčnívající dozadu pod zadní okraj oka. Velké a malé zuby v obou čelistech. Hřbetní ploutev rozdělená na 2 části. Řitní ploutev se 2 trny a 7 měkkými paprsky, druhý trn krátký. Šupiny cykloidní na operkulu a hrdle. Ktenoidní na jiných částech hlavy a těla. Postranní čára dosahuje k bázi ocasní ploutve. Zbarvení těla

stříbřité, břicho bělavé. Výstelka úst, žaberní komory a tělesné dutiny černá. Maximální standardní délka 45 cm, běžně do 25 cm.¹⁶⁶

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a 2 tmavšími podélnými liniemi. Dorzální v celé délce filetu, v 1/3 celistvá, dále přerušovaná. Centrální může být plná i přerušovaná, začíná po posledním žeberním obratli. Filet je drobný, lehce dorzálně klenutý, od 1/2 se dále kaudálně kónicky zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kranialní výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá až černá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny s jinými druhy nepravděpodobná, ale možná s celou řadou druhů čeledi Moranidae nebo Sparidae.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁶⁶ Carpenter, K.E., Niem, V.H. (eds). *The living marine resources of the Western Central Pacific. Volume 5. Bony fishes part 3 (Menidae to Pomacentridae)*. [FAO species identification guide for fishery purposes] Rome: Food and Agriculture Organisation, 2001. 589 str. [Str. 2791-3380]. ISBN 92-5-104587-9. S. 3133

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a 2 tmavšími podélnými liniemi. Dorzální v celé délce filetu, v 1/3 celistvá, dále přerušovaná. Centrální může být plná i přerušovaná, začíná po posledním žeberním obratli. Filet je drobný, lehce dorzálně klenutý, od 1/2 se dále kaudálně kónicky zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá až černá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s jinými druhy nepravděpodobná, ale možná s celou řadou druhů čeledí Moranidae nebo Sparidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Moranidae, Sparidae.

Sciaena umbra (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Smuha tmavá	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Sciaenidae
	Rod	<i>Sciaena</i>
	360	

Druh

Sciaena umbra

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo podlouhlé, ze stran mírně zploštělé, hřbet silně vyklenutý. Rostrum kónické, ústa spodní, okraj preoperkula pilovitý, často s několika trny. Hřbetní ploutev rozdělena na dvě části první ve tvaru trojúhelníku, navazuje nízká paprscitá ploutev. Řitní ploutev tvořena 2 trny a 7–8 paprsky, druhý trn nápadně silný, nedosahuje délky prvního. Ocasní ploutev uťatá. Barva šedavě stříbrná, se zlatým nebo kovovým nádechem. Okraj operkula kouřově tmavý. Břišní a řitní ploutev uhlově černé, okraj měkké části hřbetní ploutve tmavý. Dorůstá až 50 cm, běžná velikost 30 cm.¹⁶⁷

Čerstvá svalovina

¹⁶⁷ Carpenter, K.E., De Angelis, N.(eds.). *The living marine resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and Sea turtles*. [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes], Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 781 s. [Str. 2343-3124]. Str. 2650

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a 2 tmavšími podélnými liniemi. Dorzální v celé délce filetu, v 1/3 celistvá, dále přerušovaná. Centrální plná, začíná až po posledním žeberním obratli. Svalovina je jemná a pevná. Filet na svou velikost mohutný, silně dorzálně klenutý, přičemž klenutí je téměř ve tvaru půloblouku. Od 1/2 se dále kaudálně kónicky zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny s jinými druhy je poměrně snadná, především s mnoha druhy čeledi Sparidae a Moronidae, které mají velmi podobnou charakteristiku. Vodítkem může být půlobloukové klenutí, které u podobných druhů chybí.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací v celé ploše filetu, částečnou bílou kresbou a 2 tmavšími podélnými liniemi. Dorzální v celé délce filetu, v 1/3 celistvá, dále přerušovaná. Centrální plná, začíná až po posledním žeberním obratli. Svalovina je jemná a pevná. Filet na svou velikost mohutný, silně dorzálně klenutý, přičemž klenutí je téměř ve tvaru půloblouku. Od 1/2 se dále kaudálně kónicky zužuje až k části ocasního násadce, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s jinými druhy je poměrně snadná, především s mnoha druhy čeledi Sparidae a Moronidae, které mají velmi podobnou charakteristiku. Vodítkem může být půlobloukové klenutí, které u podobných druhů chybí.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Sparidae; Moronidae.

Scombridae

Acanthocybium solandri (Cuvier, 1832)

Obchodní označení

Makrela Solandrova

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Scombriformes
Čeleď	Scombridae
Rod	<i>Acanthocybium</i>
Druh	<i>Acanthocybium solandri</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo velmi protáhlé, vřetenovité a jen mírně bočně stlačené. Zadní část maxily je zcela skryta pod preorbitální kostí. První hřbetní ploutev s 23 až 27 trny, 9 hřbetních a řitních ploutví. Dva malé interpelvické výběžky mezi břišními ploutvemi. Hřbet duhově modravě zelený. Po stranách se rozprostírají četné tmavé svislé pruhy pod postranní čarou. Maximální délka do 210 cm. ¹⁶⁸

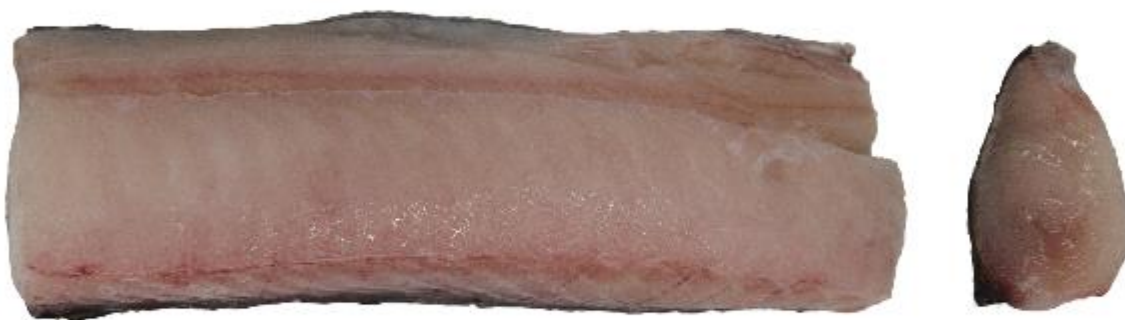
Čerstvá svalovina

¹⁶⁸ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1842

Růžová až růžovo oranžová s jasnou segmentací a 2 výraznými červenými liniemi. 1 v dorsální a 1 v centrální části. V dorsální části jsou zároveň v celé délce 2 tenké bílé linie. Svalovina je jemná a pevná se sklonem ke gappingu v kranální části. Filet je mohutný, podlouhlý, bez dorzálního klenutí, rozdělen podélnou linií na 2 stejné části. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je možná především s druhem *Sarda sarda* a *Sarda orientalis*, které mají však výrazně tmavší svalovinu. Na řezu tvoří dorsální i ventrální část soustředné kruhové segmenty, čímž se výrazně liší od druhu *Rachycentron canadum*.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až růžovo oranžová s jasnou segmentací a 2 výraznými červenými liniemi. 1 v dorsální a 1 v centrální části. V dorsální části jsou zároveň v celé délce 2 tenké bílé linie. Svalovina je jemná a pevná se sklonem ke gapingu v kranální části. Filet je mohutný, podlouhlý, bez dorzálního klenutí, rozdělen podélnou linií na 2 stejné části. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je možná především s druhy *Sarda sarda* a *Sarda orientalis*, které mají však výrazně tmavší svalovinu. Na řezu tvoří dorsální i ventrální část soustředné kruhové segmenty, čímž se výrazně liší od druhu *Rachycentron canadum*.

Zaměnitelnost druhu

Rachycentridae; Scombridae.

Auxis rochei (Risso, 1810)

Obchodní označení

Tuňák makrelovitý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád Scombriformes

Čeleď Scombridae

Rod *Auxis*

Druh

Auxis rochei

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

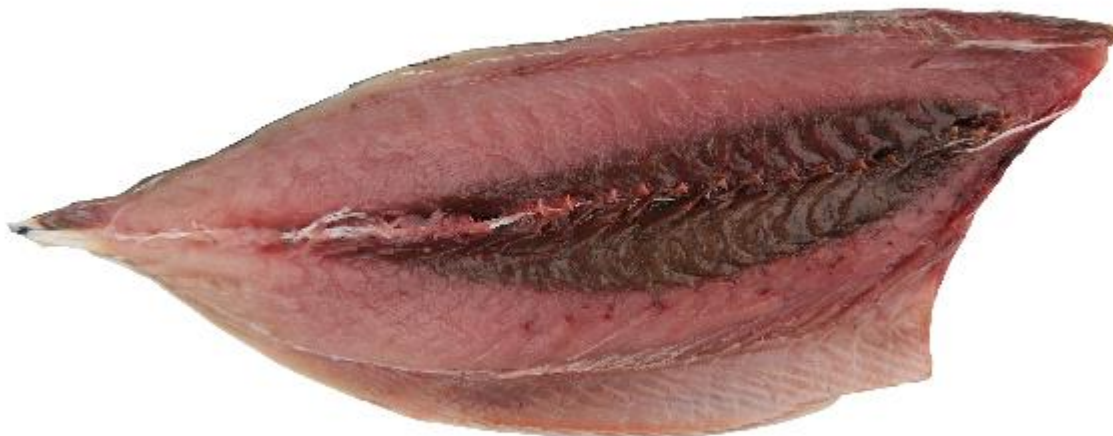

Tělo robustní, protáhlé a zaoblené. Dvě krátké hřbetní ploutve, mezera mezi nimi v délce báze první ploutve. Za druhou hřbetní ploutví 8 a za řitní ploutví 7 přídatných ploutviček. Prsní ploutve krátké. Tělo bez šupin, kromě opláštění z velkých šupin umístěného dorzálně a

kraniálně. Nejmohutnější opláštění pod bází 2. hřbetní ploutve. U báze ocasní ploutve 4 kýly – 2 mohutné, 2 menší. Barva černo-modravá, přecházející do tmavě nachové až černé na hlavě. Na části hřbetu bez šupin 15 a více relativně širokých, téměř vertikálních pruhů. Břicho bílé, prsní a břišní ploutve nachové s tmavou vnitřní stranou. Dorůstá až 40 cm, běžná velikost 35 cm.¹⁶⁹

Čerstvá svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

¹⁶⁹ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opisthognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1843.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Auxis thazard (Lacepède, 1800)

Obchodní označení

Tuňák nepravý

Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae
	Rod	<i>Auxis</i>
	Druh	<i>Auxis thazard</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

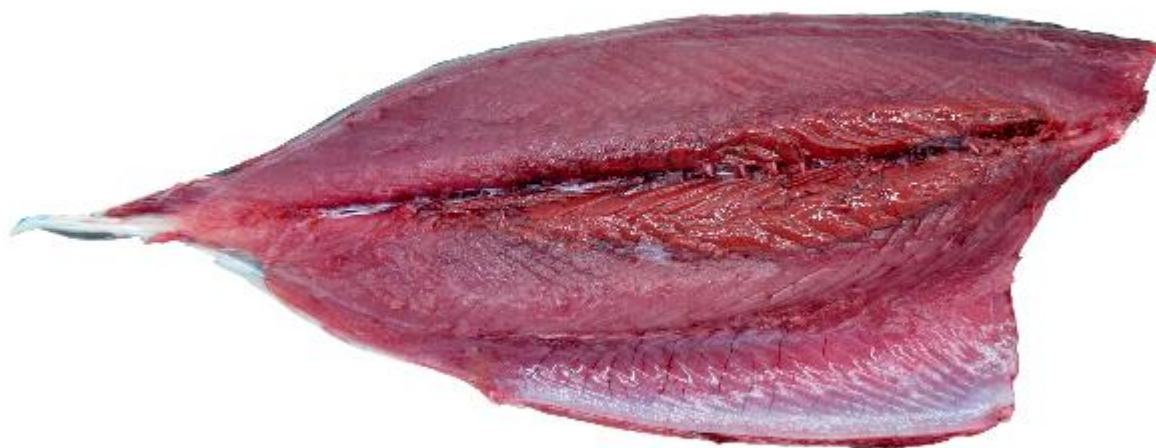
Popis druhu

Tělo robustní, protáhlé, na průřezu okrouhlé. Ústa velká, přední. Hřbetní ploutve dvě, za druhou hřbetní ploutví 8 ploutviček. Řitní ploutev následovaná 7 ploutvičkami. 2 silné kýly na každé straně báze ocasní ploutve mezi 2 menšími kýly. Ocasní ploutev široce rozvětvená. Korzelet, dobře vyvinutý a úzký v zadní části. Ostatní části těla bez šupin. Barva černo-modravá, na hlavě přecházející až v tmavě růžovou a černou. Vzor úzkých, šikmých až téměř vodorovných, tmavých vlnitých čar v místě bez šupin nad postranní čarou. Dorůstá až 65 cm, běžná velikost 60 cm.¹⁷⁰

Čerstvá svalovina

¹⁷⁰Auxis thazard (Lacepède, 1800), In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Auxis-thazard.html>

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Euthynnus Elletteratus* nebo *Euthynnus affinis*. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Euthynnus Elletteratus* nebo *Euthynnus affinis*. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Euthynnus affinis (Cantor, 1849)

Obchodní označení

Tuňák východní

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

Čeď	Scombridae
Rod	<i>Euthynnus</i>
Druh	<i>Euthynnus affinis</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Středně velká ryba s robustním, protáhlým, vřetenovitým tělem. 2 velké hřbetní ploutve. Druhá mnohem nižší než první, následována 8-10 ploutvičkami. Řitní ploutev následovaná 6-8 ploutvičkami. Velmi štíhlý ocasní násadec s výrazným bočním kýlem mezi 2 malými kýly na bázi ocasní ploutve. Tělo bez šupin kromě korseletu a postranní čáry. Barva hřbetu tmavě

modrá s komplikovaným pruhovaným vzorem, který nepřesahuje vpřed za střed první hřbetní ploutve. Spodní strany a břicho stříbřitě bílé. Několik charakteristických tmavých skvrn mezi břišními a prsními ploutvemi (ale nemusí být vždy přítomny). Dorůstá až 100 cm, obvyklá velikost 60 cm. Maximální publikovaná váha 14 kg.¹⁷¹

Čerstvá svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Auxis rochei* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

¹⁷¹ *Euthynnus affinis* (Cantor, 1849). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z <https://www.fishbase.se/summary/96>.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Auxis rochei* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Euthynnus alletteratus (Rafinesque, 1810)

Obchodní označení

Tuňák malý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Scombriformes
Čeď	Scombridae
Rod	<i>Euthynnus</i>
Druh	<i>Euthynnus alletteratus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středomoří a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Robustní a vřetenovité tělo. Dvě úzce oddělené hřbetní ploutve. První má silně konkávní obrys. Druhá mnohem nižší než první, následovaná 8 ploutvičkami. Řitní ploutev následovaná 7 ploutvičkami. Tělo hladké, šupinatý pouze korzelet a postranní čára. Ocasní násadec má na obou stranách výrazný středový kýl mezi 2 malými kýly. Zbarvení hřbetu tmavě modré s

komplikovaným pruhovaným vzorem táhnoucím se od kaudální části směrem ke kranální části, nepřesahujícím střed první hřbetní ploutve. Boky a břicho stříbřitě bílé. Několik charakteristických tmavých skvrn mezi břišní a prsní ploutví. Maximální velikost do 100 cm, běžně do 75 cm a hmotnosti asi 6 kg.¹⁷²

Čerstvá svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

¹⁷² CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opisthognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1845.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Katsuwonus pelamis (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Tuňák pruhovaný, bonito

Synonymum obchodního označení

Bonito pruhovaný, Bonito bonito

Taxonomické zařazení

Řád	Scombriformes
Čeleď	Scombridae
Rod	<i>Katsuwonus</i>
Druh	<i>Katsuwonus pelamis</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovité, protáhlé a na průřezu kulaté. Dvě hřbetní ploutve oddělené mezerou menší než oko, následované 7-9 ploutvičkami. Řitní ploutev následována 7-8 ploutvičkami. Ocasní ploutev široce rozvětvená. U báze ocasní ploutve z každé strany silný kýl, mezi dvěma menšími kýly. Šupiny na korzeletu a postranní čáře, jinak bez šupin. Barva dorzálně tmavě purpurově modrá, ventrálně stříbřitá, se 4 až 6 velmi nápadnými podélnými tmavými pruhy, které se u živých exemplářů mohou jevit jako nesouvislé linie tmavých skvrn. Dorůstá až 108 cm a hmotnosti 32,5-34,5 kg, běžná velikost 80 cm a 8-10 kg.¹⁷³

Čerstvá svalovina

¹⁷³ Collette, B.B., Nauen C.E., *FAO species 1983, catalogue. Vol. 2. Scombrids of the world. An annotated and illustrated catalogue of tunas, mackerels, bonitos and related species known to date.* Rome 1983. 137 s. ISBN 95-5-101381-0. Str. 42.

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Auxis thazard* nebo *Euthynnus affinis*. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Auxis rochei*, *Auxis thazard* nebo *Euthynnus affinis*. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Sarda orientalis (Temminck & Schlegel, 1844)

Obchodní označení

Pelamida východní

Synonymum obchodního označení

Tunec východní

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

Čeď	Scombridae
Rod	<i>Sarda</i>
Druh	<i>Sarda orientalis</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

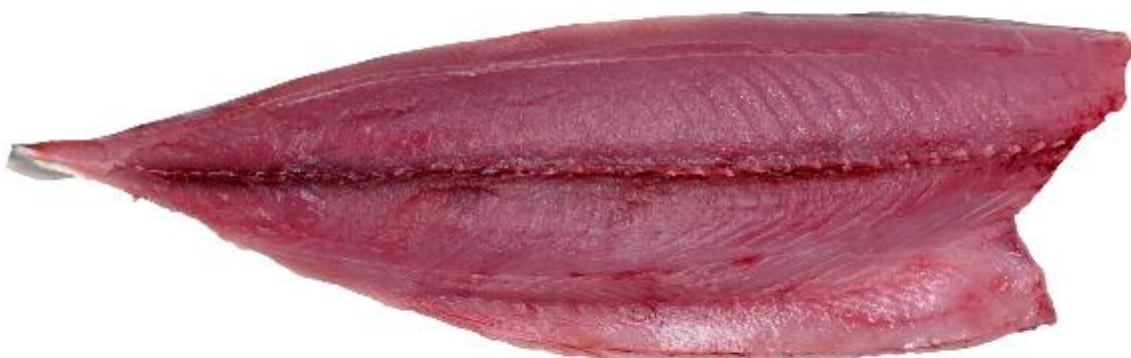

Tělo vřetenovitého tvaru, kranialně pokryté velkými kostěnými šupinami, na zbytku těla malé cykloidní šupiny. Dvě hřbetní ploutve, plus 7–9 přídavných ploutviček. První hřbetní ploutev s výrazně delší základnou. Řitní ploutev 6–7 přídavných ploutviček. Ocasní ploutev heteroceršní, laloky poměrně široce rozevřené. Velký střední kýl se 2 menšími kýly na každé

straně ocasního násadce. Barva svrchu ocelově modrá ventrálně s 5–11 úzkými tmavými pruhy, dorzálně stříbřitá, první hřbetní ploutev tmavá. Dorůstá až 102 cm, běžná velikost 55 cm, nejvyšší zaznamenaná hmotnost 10,7 kg.^{174 175 176}

Čerstvá svalovina

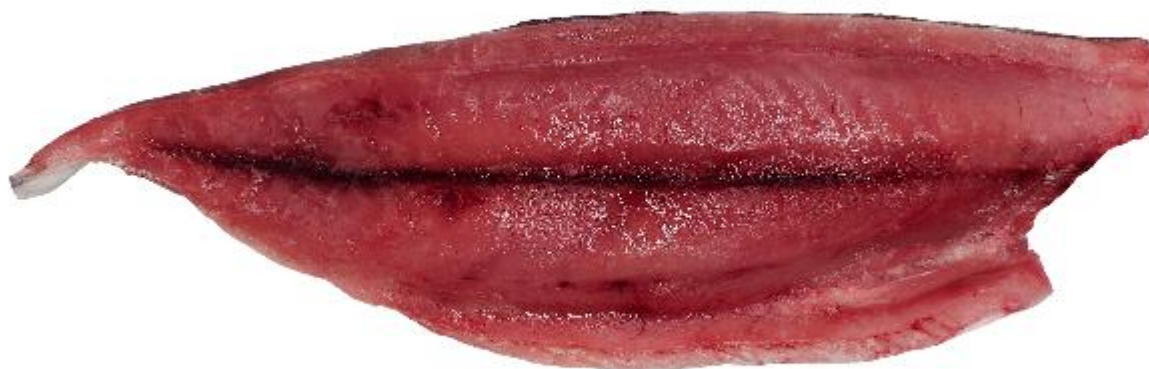
Tmavě růžová s výrazným hnědočerveným pruhem v centrální části a světlejší zdvojenou bílou linií v dorzální a bílou drobnou kresbou v části ventrální. Všechny pruhy jsou dobře znatelné v celé délce filetu. Segmentace znatelná, ale nevýrazná. Celý filet je velmi robustní, v celé délce dorzálně klenutý, v poslední třetině se kaudálně velmi rychle kónicky zužuje až do úzkého proužku části ocasního násadce. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s druhem *Sarda sarda*, který je prakticky totožný. S dalšími druhy není vzhledem k běžným velikostem záměna pravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁷⁴SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 str. ISBN 978-3-642-82860-7, str. 835.

¹⁷⁵ *Sarda orientalis* (Temminck & Schlegel, 1844), fishider.org. [cit. 2023-04-04]. Dostupné z: <https://fishider.org/en/guide/osteichthyes/scombridae/sarda-orientalis>

¹⁷⁶ *Sarda orientalis* (Temminck & Schlegel, 1844), In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-27]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Sarda-orientalis.html>

Tmavě růžová až tmavě hnědá s výrazným hnědočerveným pruhem v centrální části a hůře znatelným tmavším pruhem v dorzální a ventrální části. Všechny pruhy jsou patrné v celé délce filetu. Segmentace velmi dobře viditelná. Kresba neznatelná. Celý filet je velmi robustní, v celé délce dorzálně klenutý, v poslední třetině se kaudálně velmi rychle kónicky zužuje až do úzkého proužku části ocasního násadce. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s druhem *Sarda sarda*, který je prakticky totožný. S dalšími druhy není vzhledem k běžným velikostem záměna pravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Sarda sarda (Bloch, 1793)

Obchodní označení	Pelamida atlantická, obecná	
Synonymum obchodního označení	Tunec atlantická, tunec obecná	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae
	Rod	<i>Sarda</i>

Druh

Sarda sarda

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Střezemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

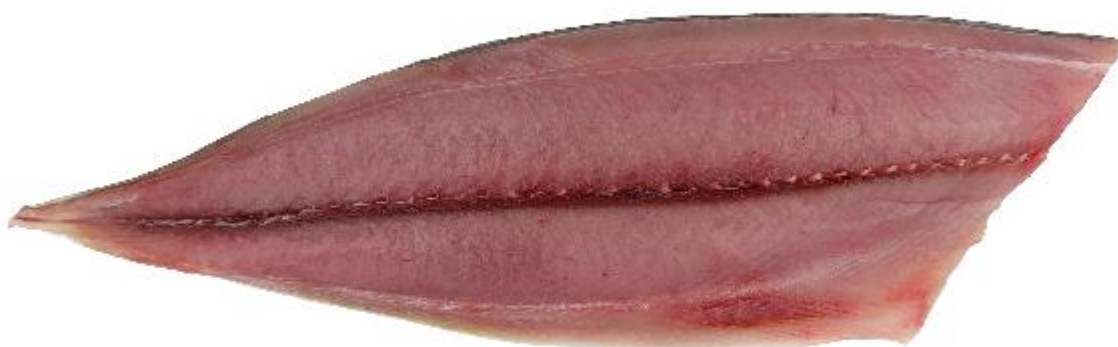
Popis druhu

Malá ryba s relativně štíhlým tělem tuňákovitého tvaru. Dvě hřbetní ploutve blízko u sebe. Za druhou hřbetní ploutví 7–9, za řitní ploutví 6–8 přídavných ploutviček. Postranní čára nápadně zvlněná. Šupiny malé (kromě korzeletu), ocasní násadec štíhlý s dobře vyvinutým laterálním kýlem, mezi 2 kýly postranními. Barva dorzálně ocelově modrá, s 5–11 tmavými šikmými pruhy, vedoucími zezadu dopředu, laterálně stříbrná. Dorůstá až 85 cm a hmotnosti 5 kg, běžná velikost 50 cm a hmotnost 2 kg.¹⁷⁷

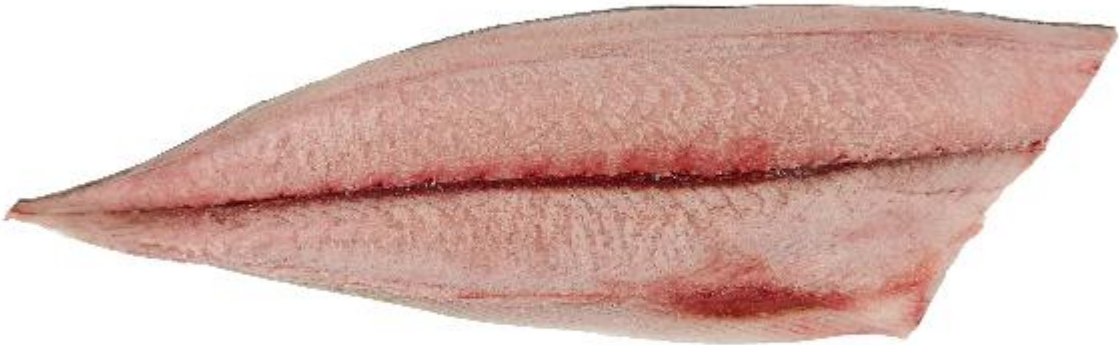
Čerstvá svalovina

¹⁷⁷ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1847.

Tmavě růžová s výrazným hnědočerveným pruhem v centrální části a světlejší zdvojenou bílou linií v dorzální a bílou drobnou kresbou v části ventrální. Všechny pruhy jsou dobře znatelné v celé délce filetu. Segmentace znatelná, ale nevýrazná. Celý filet je velmi robustní, v celé délce dorzálně klenutý, v poslední třetině se kaudálně velmi rychle kónicky zužuje až do úzkého proužku části ocasního násadce. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s druhem *Sarda orientalis*, který je prakticky totožný. S dalšími druhy není vzhledem k běžným velikostem záměna pravděpodobná.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová až tmavě hnědá s výrazným hnědočerveným pruhem v centrální části a hůře znatelným tmavším pruhem v dorzální a ventrální části. Všechny pruhy jsou patrné v celé délce filetu. Segmentace velmi dobře viditelná. Kresba neznatelná. Celý filet je velmi robustní, v celé délce dorzálně klenutý, v poslední třetině se kaudálně velmi rychle kónicky zužuje až do úzkého proužku části ocasního násadce. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s druhem *Sarda orientalis*, který je prakticky totožný. S dalšími druhy není vzhledem k běžným velikostem záměna pravděpodobná.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scomber australasicus (Cuvier, 1832)

Obchodní označení	Makrela modravá
Synonymum obchodního označení	Makrela indopacifická, Makrela australská
Taxonomické zařazení	Řád Scombriformes
	Čeleď Scombridae
	Rod <i>Scomber</i>

Druh

Scomber australasicus

Výskyt dle FAO

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovitého tvaru. Hlava protáhlá, s relativně velkýma očima a předními ústy. Tělo pokryté relativně malými šupinami. Dvě hřbetní ploutve, plus přídavné ploutvičky. Řítní ploutev bez trnů plus přídavné ploutvičky. Ocasní ploutev dvojlaločná. Tělo má dorzálně tmavé šikmé čáry, které se klikatí a vlní; břicho perleťově bílé s tenkými, zvlněnými, přerušovanými čarami, místy vypadají jako skvrny. Dorůstá maximálně 40 cm, běžná velikost 30 cm. ^{178 179}

¹⁷⁸ *Scomber australasicus* (Cuvier, 1832). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-09-26]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Scomber-australasicus>

¹⁷⁹ Collette, B.B., Nauen C.E., *FAO species 1983, catalogue. Vol. 2. Scombrids of the world. An annotated and illustrated catalogue of tunas, mackerels, bonitos and related species known to date*. Rome 1983. 137 str. ISBN 95-5-101381-0. Str. 56.

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až červená, s výrazným červeným pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším přerušovaným pruhem v dorzální části. Drobná bílá kresba v periférii dorzální a ventrální části filetu. Dobře patrná segmentace s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu je společně s výraznou vůní průvodním znakem druhu. Svalovina je křehká a jemná. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost čerstvé svaloviny s druhy *Scomber scombrus* a *Scomber japonicus*, které jsou prakticky totožné.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílorůžová až růžová, s výrazným tmavým pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším pruhem v dorzální části. Kresba neznatelná. Dobře patrná segmentace s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu. Výstelka břišní části černošedá. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s druhy *Scomber scombrus* a *Scomber japonicus*, které jsou prakticky totožné.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scomber japonicus (Houttuyn, 1782)

Obchodní označení

Makrela japonská

Synonymum obchodního označení

Makrela měchýřnatá

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

Čeleď

Scombridae

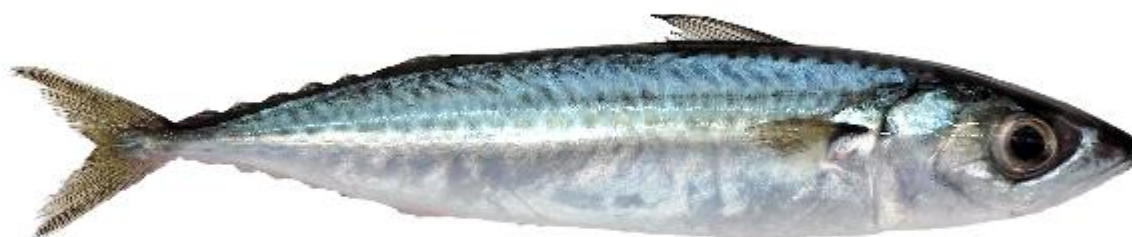

Rod *Scomber*
Druh *Scomber japonicus*

Výskyt dle FAO

Oblast 51 – Západní Indický oceán
Oblast 57 – Východní Indický oceán
Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovitého tvaru s velkou hlavou s velkými předními ústy. Dvě hřbetní ploutve plus 5 přídavných ploutviček. Řitní ploutev plus 5 přídavných ploutviček. Trn řitní ploutve oddělený od paprsků. Ocasní ploutev laločnatá. Hřbet tmavší, šedomodrá, se šikmými čarami, které se klikatí a vlní. Břicho světlejší. Břicho čisté (pacifické populace) nebo označené skvrnami nebo

zvlněnými přerušovanými čarami (atlantická populace). Dorůstá až 50 cm, běžná velikost 30 cm.^{180 181}

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až červená, s výrazným červeným pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším přerušovaným pruhem v dorzální části. Drobná bílá kresba v periferii dorzální a ventrální části filetu. Dobře patrná segmentace s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu je společně s výraznou vůní průvodním znakem druhu. Svalovina je křehká a jemná. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost čerstvé svaloviny s druhy *Scomber scombrus* a *Scomber australasicus*, které jsou prakticky totožné.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁸⁰ *Scomber japonicus* (Houttuyn, 1782). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-08]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/Scomber-japonicus.html>

¹⁸¹ Collette, B.B., Nauen C.E., FAO species 1983, catalogue. Vol. 2. Scombrids of the world. An annotated and illustrated catalogue of tunas, mackerels, bonitos and related species known to date. Rome 1983. 137 s. ISBN 95-5-101381-0. Str. 57.

Bílorůžová až růžová, s výrazným tmavým pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším pruhem v dorzální části. Kresba neznatelná. Dobře patrná segmentace s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu. Výstelka břišní části černošedá. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s druhy *Scomber scombrus* a *Scomber australasicus*, které jsou prakticky totožné.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scomber scombrus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Makrela obecná, atlantická	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae

Rod	<i>Scomber</i>
Druh	<i>Scomber scombrus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Podlouhlé, na průřezu kulaté tělo. Dvě zřetelně oddělené hřbetní ploutve. 5 hřbetních a 5 řitních přídatných ploutviček. Malá chlopeč mezi břišními ploutvemi, dva malé kýly na každé straně tenkého ocasního násadce. Ocasní ploutev široce rozvětvená. Šupiny na těle malé, větší dorzálně za hlavou a kolem prsních ploutví. Hřbet a ocas modro-zelené s tmavými, zakřivenými svislými pruhy. Boky kovové. Stříbrná až bílá ventrální část těla. Ocasní ploutev silně rozeklaná. Běžná velikost 30-40 cm, maximální velikost 60 cm a hmotnost 3,4 kg.¹⁸²

¹⁸² MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 422.

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až červená, s výrazným červeným pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším přerušovaným pruhem v dorzální části. Drobná bílá kresba v periférii dorzální a ventrální části filetu. Dobře patrná segmentace, s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu, je společně s výraznou vůní průvodním znakem druhu. Svalovina je křehká a jemná. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost čerstvé svaloviny s druhy *Scomber japonicus* a *Scomber australasicus*, které jsou prakticky totožné.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílorůžová až růžová, s výrazným tmavým pruhem v centrální části filetu a špatně znatelným tmavším pruhem v dorzální části. Kresba neznatelná. Dobře patrná segmentace s výrazným sklonem ke gapingu v celé ploše filetu. Výstelka břišní části černošedá. Filet je na svou velikost mohutný, s plynulým, dorzálně i ventrálně symetrickým klenutím v celé délce. Od poloviny filetu se kaudálně kónicky zužuje až do tenké špičky. Břišní partie zasahuje do 2/3 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedá. Snadná zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s druhy *Scomber japonicus* a *Scomber australasicus*, které jsou prakticky totožné.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scomberomorus cavalla (Cuvier, 1829)

Obchodní označení	Makrelovec královský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae

Rod	<i>Scomberomorus</i>
Druh	<i>Scomberomorus cavalla</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Popis druhu

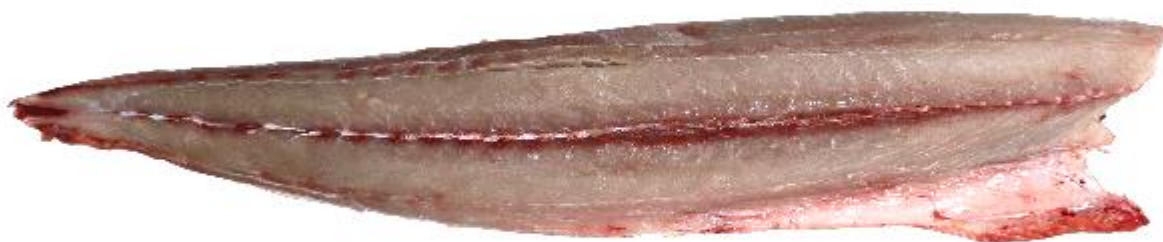

Tělo protáhlé, silně stlačené. Dvě sotva oddělené hřbetní ploutve. Na ocasním násadci 8–9 hřbetních a 9-10 řitních ploutviček. Dva výběžky mezi břišními ploutvemi. Postranní čára se prudce zakřivuje dolů pod druhou hřbetní ploutev. Tělo celé pokryté šupinami. Prsní ploutve bez šupin, kromě základů. Hřbet duhový modrozelený, boky stříbřité. Přední třetina první hřbetní ploutve pigmentovaná. Běžná velikost do 70 cm. Maximálně do 150 cm délky a 36 až 45 kg. ¹⁸³

¹⁸³ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for

Čerstvá svalovina

Bílo šedá až olivově šedá s výrazně tmavě červenou centrální linií v celé délce filetu. Dále 2 červené přerušované linie, vždy po jedné v dorsální a ventrální periferní části. V obou případech je linie navíc bíle lemována. Segmentace velmi dobře patrná. Svalovina jemná a pevná, s vysokou náchylností ke gapingu v místech segmentů. Filet je podlouhlý, minimálně dorsálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem k části ocasního násadce. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s druhem *Scomberomorus maculatus*, který je prakticky totožný.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílo šedá až olivově šedá s výrazně tmavě červenou centrální linií v celé délce filetu. Dále 2 červené přerušované linie, vždy po jedné v dorsální a ventrální periferní části. Segmentace velmi dobře patrná. Svalovina s vysokou náchylností ke gappingu v místech segmentů. Filet je podlouhlý, minimálně dorsálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem k části ocasního násadce. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s druhem *Scomberomorus maculatus*, který je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scomberomorus maculatus (Mitchill 1815)

Obchodní označení	Makrela španělská	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae
	Rod	<i>Scomberomorus</i>

Druh

Scomberomorus maculatus

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

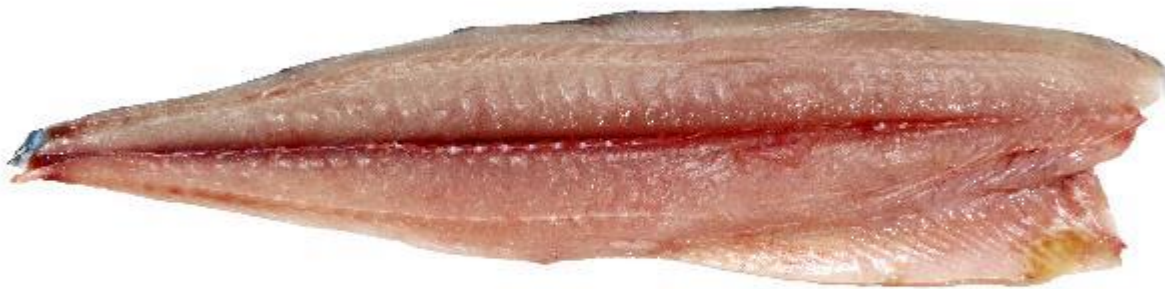
Popis druhu

Tělo protáhlé, silně stlačené. Zadní část maxily obnažená, sahající do úrovně zadního okraje oka. Dvě sotva oddělené hřbetní ploutve, první se 17 až 19 (obvykle 19) trny. Dalších 8 až 9 hřbetních a řitních ploutviček. 2 výběžky mezi břišními ploutvemi. Postranní čára se postupně zakřivuje dolů k ocasnímu násadci. Tělo celé pokryté drobnými šupinami, prsní ploutve bez šupin, kromě základů. Hřbet duhově modrozelený, boky stříbřité s četnými žlutými až bronzovými skvrnami a bez pruhů. Přední třetina první hřbetní ploutve černá. Běžná velikost do 50 cm, maximální délka 70 cm.¹⁸⁴

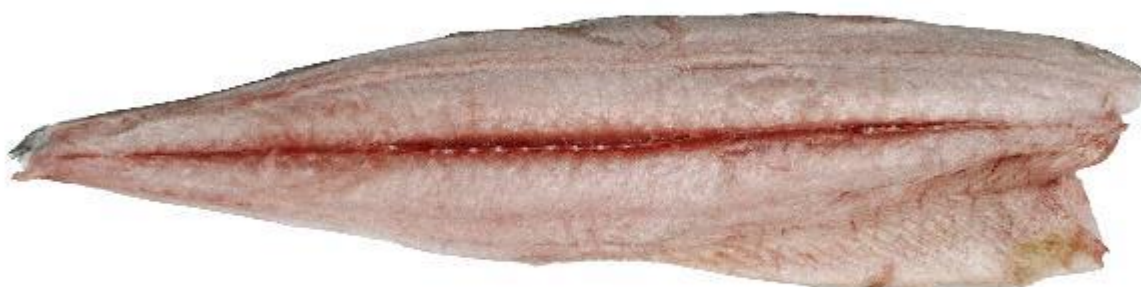
Čerstvá svalovina

¹⁸⁴CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1851.

Bílo šedá až olivově šedá s výrazně tmavě červenou centrální linií v celé délce filetu. Dále 2 červené přerušované linie, vždy po jedné v dorsální a ventrální periferní části. V obou případech je linie navíc bíle lemována. Segmentace velmi dobře patrná. Svalovina jemná a pevná, s vysokou náchylností ke gapingu v místech segmentů. Filet je podlouhlý, minimálně dorsálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem k části ocasního násadce. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s druhem *Scomberomorus cavalla*, který je prakticky totožný.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílo šedá až olivově šedá s výrazně tmavě červenou centrální linií v celé délce filetu. Dále 2 červené přerušované linie, vždy po jedné v dorsální a ventrální periferní části. Segmentace velmi dobře patrná. Svalovina s vysokou náchylností ke gappingu v místech segmentů. Filet je podlouhlý, minimálně dorsálně klenutý s pozvolným kónickým přechodem k části ocasního násadce. Partie břišní dutiny zasahuje do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s druhem *Scomberomorus cavalla*, který je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Thunnus alalunga (Bonnaterre, 1788)

Obchodní označení	Tuňák dlouhoploutvý, křídlatý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae
	Rod	<i>Thunnus</i>
	405	

Druh

Thunnus alalunga

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Střezemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Velký druh s protáhlým vřetenovým tělem nejvyšším v zadní části před druhou hřbetní ploutví. Oči středně velké. Dvě hřbetní ploutve oddělené pouze úzkým meziprostorem, druhá zřetelně nižší než první a za ní 7–9 přídavných ploutviček. Prsní ploutve jsou pozoruhodně dlouhé, sahají daleko za počátek druhé hřbetní ploutve. Řitní ploutev následovaná 7 nebo 8 přídavnými ploutvičkami. Tělo pokryté malými šupinami. Ocasní násadec nesoucí na každé straně silné postranní kýly mezi 2 menšími kýly. Hřbet kovově tmavě modrý, boky a břicho bělavé. Po stranách se táhne slabý boční duhový modrý pás. První hřbetní ploutev sytě žlutá, druhá hřbetní a řitní ploutev světle žlutá, řitní ploutve tmavé. Zadní okraj ocasní ploutve bílý. Běžně dorůstá velikosti 100 cm, maximální hmotnost 44 kg.¹⁸⁵

Čerstvá svalovina

¹⁸⁵ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1853.

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus* nebo *Euthynnus affinis*, v případě větších jedinců potom i s *Thunnus albacares*. Jediným vodítkem může být velikost a barva, která je u *Thunnus alallunga* světlejší, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus* nebo *Euthynnus affinis*, v případě větších jedinců potom i s *Thunnus albacares*. Jediným vodítkem může být velikost a barva, která je u *Thunnus alallunga* světlejší, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Thunnus albacares (Bonnaterre, 1788)

Obchodní označení

Tuňák žlutoploutvý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

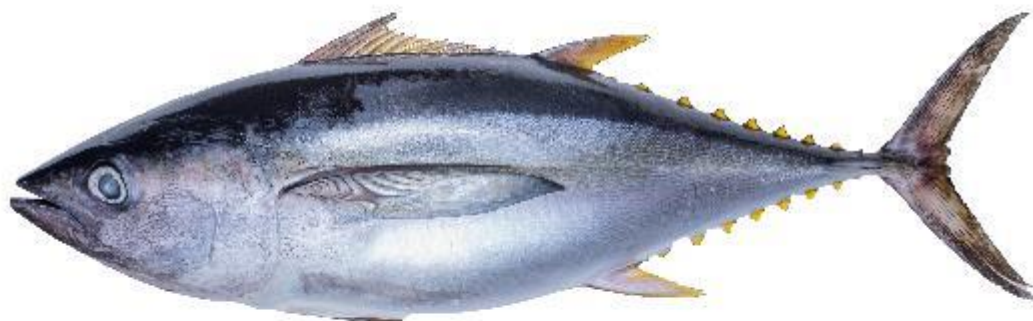

Čeleď	Scombridae
Rod	<i>Thunnus</i>
Druh	<i>Thunnus albacares</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 21 – Severozápadní Atlantik
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 31 – Středozápadní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Velký druh, tělo protáhlé, vřetenovité, po stranách mírně zploštělé. Dvě hřbetní ploutve oddělené pouze minimálním prostorem, následované 8–10 přídatnými ploutvičkami. Za řitní ploutví 7–10 přídatných ploutviček. U velkých jedinců výrazně protažená druhá hřbetní a řitní ploutev, délkou přesahující 20 % délky celé ryby. Tělo pokryté drobnými šupinami, opláštění velkými šupinami vyvinuté, ale nevýrazné. Ocasní násadec velmi štíhlý, vyskytují se na něm 2 výrazné laterální kýly a mezi nimi 2 menší kýly. Barva dorzálně ocelově tmavě modrá, přecházející přes žlutou až na stříbrnou na břicho. Na břicho 20 a více přerušovaných vertikálních pruhů. Hřbetní a řitní ploutev jsou jasně žluté, okraje přídatných ploutviček tmavé. Dorůstá až 195 cm, běžná velikost 150 cm.¹⁸⁶

Čerstvá svalovina

¹⁸⁶ CARPENTER, K. E. (eds.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1854.

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Thunnus thynnus* nebo *Thynnus obesus*, který však nemá tmavší střední elipsoidní část. Dalším vodítkem může být velikost a barva, protože v porovnání s *Thunnus thynnus* bývá *Thunnus albacares* výrazně menší a světlejší.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorzální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Thunnus thynnus* nebo *Thynnus obbesus*, který však nemá tmavší střední elipsoidní část. Dalším vodítkem může být velikost a barva, protože v porovnání s *Thunnus thynnus* bývá *Thunnus albacares* výrazně menší a světlejší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Thunnus obesus (Lowe, 1839)

Obchodní označení

Tuňák velkooký

Synonymum obchodního označení

Tuňák zavalitý, Tuňák tučný

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

Čeď	Scombridae
Rod	<i>Thunnus</i>
Druh	<i>Thunnus obesus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Velmi robustní, vřetenovité tělo, mírně zploštělé ze stran. Dvě hřbetní ploutve rozdělené pouze malou mezerou, následované 8-10 přídatnými ploutvičkami. Řitní ploutev je následována 7-10 přídatnými ploutvičkami. Prsní ploutve středně dlouhé u velkých jedinců (nad 110 cm), velmi dlouhé u menších. Tělo pokryté velmi malými šupinami, kromě korzeletu, kde jsou šupiny větší a silnější. Ocasní násadec štíhlý, s 1 mohutným kýlem na každé straně, mezi 2 menšími. Ocasní ploutev dvojlaločná. Barva hřbetu kovově tmavě modrá, spodní strany a břicho bělavé. U živých exemplářů boční duhově modrý pás. První hřbetní ploutev sytě žlutá, druhá hřbetní a řitní ploutev světle žlutá, ostatní ploutve jasně žluté s černým okrajem. Maximální délka 250 cm, běžná 180 cm. Nejvyšší publikovaná hmotnost 210 kg.¹⁸⁷

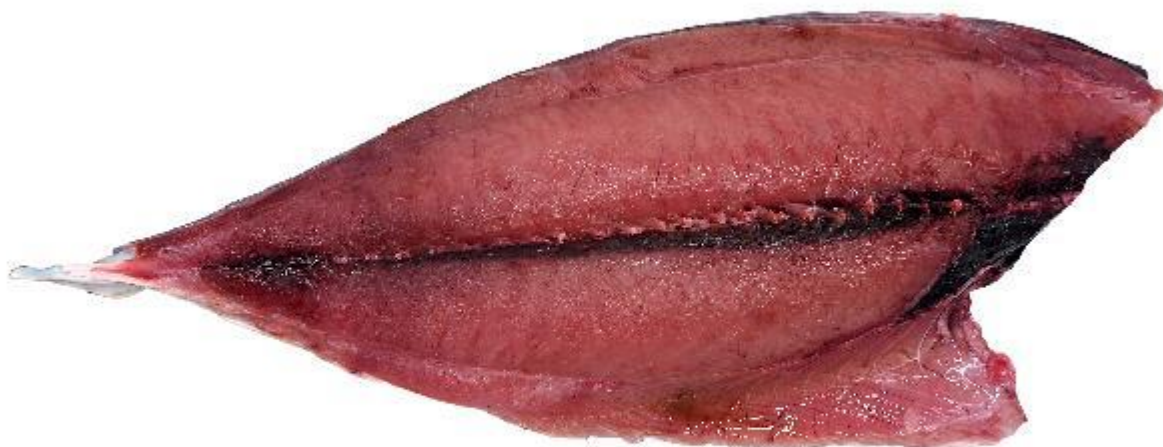
Čerstvá svalovina

¹⁸⁷*Thunnus obesus* (Lowe, 1839). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Thunnus-obesus.html>.

Tmavě růžová až hnědočervená s jasnou segmentací 1 bílá linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní bez výrazného hnědočerveného zbarvení elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gappingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. V kraniální části ventrální partie je malá část tmavě červené až černé svaloviny. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*. Vodítkem může být velikost, ale především absence střední měkké, tmavé části svaloviny. I přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Tmavě růžová až hnědočervená s jasnou segmentací 1 bílá linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní bez výrazného hnědočerveného zbarvení elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi náchylná ke gapingu. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. V kraniální části ventrální partie je malá část tmavě červené až černé svaloviny. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Thunnus tonggol*, Vodítkem může být velikost, ale především absence střední měkké, tmavé části svaloviny. I přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Thunnus thynnus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Tuňák obecný

Synonymum obchodního označení

Tuňák modroploutvý

Taxonomické zařazení

Řád

Scombriformes

Čeleď	Scombridae
Rod	<i>Thunnus</i>
Druh	<i>Thunnus thynnus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Velký druh s vřetenovitým a zaobleným tělem (téměř kruhový v průřezu), velmi robustní vpředu. Dvě hřbetní ploutve oddělené pouze úzkým meziprostorem, druhá vyšší než první. 8–10 přídavných ploutviček za druhou hřbetní a 7–9 za řitní ploutví. První ploutve velmi krátké, nikdy nedosahují meziprostoru mezi hřbetními ploutvemi. 2 samostatné interpelvické výběžky mezi břišními ploutvemi. Ocasní násadec štíhlý, se silným bočním kýlem mezi 2

malými kýly umístěnými na základnách ocasních ploutevních laloků. Hřbet tmavě modrý nebo černý, boky a břicho stříbřitě bílé s bezbarvými příčnými liniemi střídajícími se s řadami bezbarvých teček. První hřbetní ploutev žlutá nebo namodralá, druhá červenohnědá. Řitní ploutev a ploutve tmavě žluté lemované černou barvou.¹⁸⁸ Maximální délka 458 cm, běžná délka 200 cm, nejvyšší publikovaná hmotnost 684 kg.¹⁸⁹

Čerstvá svalovina

¹⁸⁸ CARPENTER, K. E. (eds.). The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetradontiformes) and Sea turtles [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 781 s. [Str. 2343–3124], ISBN 978-92-5-109267-5. Str. 2914.

¹⁸⁹ *Thunnus thynnus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-08]. Retrieved from: <https://www.fishbase.se/summary/thunnus-thynnus.html>

Tmavě růžová až hnědočervená a černá s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Thunnus albacares* nebo *Thunnus obesus*, který však nemá tmavší střední elipsoidní část. Dalším vodítkem může být velikost a barva, protože v porovnání s *Thunnus albacares* bývá *Thunnus thynnus* výrazně větší a tmavší.

Hluboce zmrazená svalovina

Tmavě růžová až hnědočervená a černá s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. Svalovina je náchylná ke gapingu. Velmi snadná záměna hluboce mražené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Thunnus albacares* nebo *Thunnus obbesus*, který však nemá tmavší střední elipsoidní část. Dalším vodítkem může být velikost a barva, protože v porovnání s *Thunnus albacares* bývá *Thunnus thynnus* výrazně větší a tmavší.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmražené svaloviny

Scombridae.

Thunnus tonggol (Bleeker, 1851)

Obchodní označení	Tuňák dlouhochvostý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scombriformes
	Čeleď	Scombridae
	Rod	<i>Thunnus</i>
	Druh	<i>Thunnus tonggol</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Malý druh s vřetenovitým a zaobleným tělem. Dvě hřbetní ploutve, oddělené pouze úzkým meziprostorem, druhá vyšší než první a následovaná 9 ploutvičkami. Řitní ploutev následovaná 8 ploutvičkami. Prsní ploutve s 30 až 35 krátkými až středně dlouhými paprsky. 2 chlopně mezi břišními ploutvemi. Velmi malé šupiny na těle. Ocasní násadec se silným bočním kýlem mezi 2 menší kýly. Hřbet tmavě modrý nebo černý, ventrální strana a břicho stříbřitě bílé s bezbarvými protáhlými oválnými skvrnami uspořádanými ve vodorovných řadách. Hřbetní, prsní a břišní ploutve načernalé. Hřbetní a řitní ploutve žluté s naředlými okraji. Ocasní ploutev načernalá, se žlutavě zelenými pruhy.¹⁹⁰ Běžná velikost 70 cm, maximálně 145 cm. Maximální zaznamenaná hmotnost 35,9 kg.¹⁹¹

Čerstvá svalovina

¹⁹⁰ Fischer, W., G. Bianchi (ed.), *identification sheets for fishery purposes. Western Indian Ocean; (Fishing Area 51)*. [FAO Species Identification sheets for Fishery Purposes]. Prepared and printed with the support of the Danish International Development Agency (DANIDA). Rome, Food and Agricultural Organization of the United Nations 1984, sériové číslo 1014-3181 | 1020-6868. Vols 1-6. Str. 1983.

¹⁹¹ *Thunnus tonggol* (Bleeker, 1851). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/148>

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Svalovina je velmi pevná a jemná, náchylná ke gapingu a na příčném řezu pestrobarevně opaleskuje. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Auxis rochei*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až hnědočervená s jasnou segmentací na typické široké lupínky, které jsou v příčném řezu uspořádány v systému soustředných kružnic. 1 tmavší linie v periferní oblasti dorsální části a 1 bílá linie v periferní oblasti ventrální části filetu, který je velmi robustní s výrazným hnědočerveným zbarvením elipsového tvaru v centrální části. Výstelka břišní dutiny bílá až bíložlutá. Filet je oboustranně klenutý s výrazným zúžením od poslední pětiny filetu po část ocasního násadce až do ztracena. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny je možná především s dalšími druhy čeledi Scombridae, jako např. *Euthynnus alletteratus*, *Euthynnus affinis* nebo *Auxis rochei*, všechny jsou prakticky k nerozeznání. Jediným vodítkem může být velikost, ale i přesto je záměna velmi snadná, v případě porcí téměř jistá.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scombridae.

Scophthalmidae

Lepidorhombus whiffiagonis (Walbaum, 1792)

Obchodní označení

Kambala

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Pleuronectiformes
Čeleď	Scophthalmidae
Rod	<i>Lepidorhombus</i>
Druh	<i>Lepidorhombus whiffiagonis</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo protáhlé. Velké oči na levé straně hlavy. Meziorbitální prostor úzký s kostěným hřebenem. Velká ústa. Dolní čelist vyčnívající před horní čelis. Hřbetní a řitní ploutev končí mírně na slepé straně ocasního násadce. Žádné šupiny na prsních ploutvích. Zadní okraje hřbetní a řitní ploutve netvoří zaoblené výběžky na slepé straně těla. Prsní ploutev na dorzální straně s 11–12 paprsky. Základny obou břišních ploutví se prodlužují a jsou stejně dlouhé. Ocasní ploutev zaoblená nebo uťatá. Postranní čára s výrazně zakřivená kolem prsní ploutve. Zbarvení na dorzální straně rovnoměrně nažloutlá, písková nebo šedohnědá s velmi

malými tmavšími skvrnami. Hřbetní a řitní ploutve s neurčitými tmavšími skvrnami. Ventrální strana bělavá. Maximální velikost do 60 cm, běžně 35 cm.¹⁹²

Čerstvá svalovina

Bílá, bíložlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorzální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Svalovina je jemná a pevná. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý. Výstelka břišní dutiny dorzálního filetu je šedočerná, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je čerstvá svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda limanda* se jedná např. o *Glyptocephalus cynoglossus*.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁹² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2966.

Bílá, bíložlutá až růžová s dobře viditelnou segmentací a 3 tmavšími liniemi. 2 v periferních oblastech dorzální a ventrální části filetu a 1 v centrální části, která je viditelná nejlépe. Tvar filetu je nejčastěji podlouhlý, oboustranně klenutý bez břišní partie. Výstelka břišní dutiny dorzálního filetu je šedočerná, ventrálního stříbřitě bílá. Vzhledem k charakteristikám je hluboce zmrazená svalovina snadno zaměnitelná s celou řadou druhů níže uvedených čeledí. Mimo zcela totožný druh *Limanda limanda* se jedná např. o *Glyptocephalus cynoglossus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scophthalmidae; Pleuronectidae.

Psetta maxima (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Kambala velká	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Scophthalmidae
	Rod	<i>Psetta (Scophthalmus)</i>

Druh

Psetta maxima

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo kosočtverečné, zploštělé. Hlava dorzálně konkávní, oči na levé straně, daleko od sebe. Dlouhá hřbetní ploutev začíná před hranicí oka. Hřbetní i řitní ploutev mají nejdelší paprsky uprostřed a končí na začátku ocasního násadce. Ocasní ploutev široce zaoblená. Prsní ploutev na oční straně větší než na slepé. Břišní ploutve obě prodloužené, umístěné asymetricky. Na vrchní straně roztroušené kostěné výrůstky (hrbolky). Postranní čára dvakrát zakřivená –

podle prsní ploutve a hlavy. Barva velmi variabilní, závisí na podkladu. Většinou světle až tmavě šedá, s mnoha světlými a tmavými kulatými skvrnami. Slepá strana bělavá, někdy s černými skvrnami. Ploutve strakaté, tmavě hnědé, se světlými skvrnami. Maximální velikost 100 cm, běžná 40–50 cm.¹⁹³

Čerstvá svalovina

Bílá, bílošedá až olivově šedá se 2 výraznými růžovými až hnědými přerušovanými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální a 1 ve ventrální části. Filet je krátký, vysoký, připomínající tvarem výseč kruhu, a poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě světle šedá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je v podélné ose symetrický, oboustranně vysoce klenutý a v kaudální části se rychle zužuje. Svalovina je velmi pevná. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je nepravděpodobná, ale možná s druhy čeledi Pleuronectidae a Scophthalmidae. Oproti druhu *Scophthalmus rhombus* se vyznačuje především výraznější robustností, pevností svaloviny a ostřejším klenutím.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁹³ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2967.

Bílá až bílošedá se 2 výraznými růžovými až hnědými přerušovanými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální a 1 ve ventrální části. Filet je krátký, vysoký, připomínající tvarem výseč kruhu, a poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě světle šedá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je v podélné ose symetrický, oboustranně vysoce klenutý a v kaudální části se rychle zužuje. Svalovina je velmi pevná. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je možná s druhy čeledi Pleuronectidae a Scophthalmidae. Oproti druhu *Scophthalmus rhombus* se vyznačuje především výraznější robustností a ostřejším klenutím.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Scophthalmidae; Pleuronectidae.

Scophthalmus rhombus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Pakambala kosočtverečná
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Pleuronectiformes Čeď Scophthalmidae

Rod *Scophthalmus*

Druh *Scophthalmus rhombus*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo oválné až okrouhlé, zploštělé, pokryté malými šupinami. Oči daleko od sebe. První paprsky hřbetní ploutve rozvětvené, ploutev začíná před úrovní horního oka. Oči téměř výlučně na pravé straně. Paprsky prsní ploutve z obou stran pokryté šupinami. Urinální papila na pravé straně. Ocasní násadec krátký, ocasní ploutev okrouhlá. Postranní čára vytváří oblouk nad prsní ploutví. Umí měnit barvu horní strany podle podkladu. Barva často olivově zelená, s tmavými i světlými skvrnami. Dorůstá až 75 cm, obvyklá velikost 30 cm. ^{194 195}

¹⁹⁴ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2962-2963.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský námořní a rybářský fond
Operační program Rybářství

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Čerstvá svalovina

¹⁹⁵ *Scophthalmus rhombus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-04-03]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/529>

Bílá až bíložedá se 2 výraznými růžovými až hnědými přerušovanými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální a 1 ve ventrální části. Tmavší linie vede i celou centrální částí. Svalovina je jemná a pevná. Filet je krátký, vysoký, připomínající tvarem výseč kruhu, a poměrně mohutný s jasnou

segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě světle šedá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je v podélné ose symetrický, oboustranně vysoce klenutý a v kaudální části se rychle zužuje. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je nepravděpodobná, ale možná s druhy čeledi Pleuronectidae a Scophthalmidae. Oproti druhu *Psetta maxima* se vyznačuje především hrubší konstitucí a ostřejším klenutím.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až bíložedá se 2 výraznými růžovými až hnědými přerušovanými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální a 1 ve ventrální části. Tmavší linie vede i celou centrální částí. Svalovina je jemná a pevná. Filet je krátký, vysoký, připomínající tvarem výseč kruhu, a poměrně mohutný s jasnou

segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě světle šedá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je v podélné ose symetrický, oboustranně vysoce klenutý a v kaudální části se rychle zužuje. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je nepravděpodobná, ale možná s druhy čeledi Pleuronectidae a Scophthalmidae. Oproti druhu *Psetta maxima* se vyznačuje především hrubší konstitucí a ostřejším klenutím.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scophthalmidae; Pleuronectidae.

Scorpaenidae

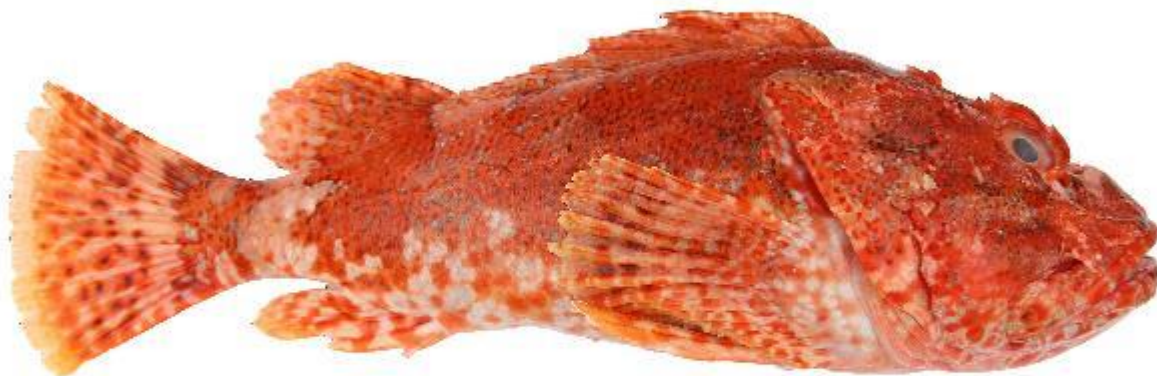
Scorpaena cardinalis (Solander & Richardson, 1842)

Obchodní označení	Ropušnice šarlatová	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scorpaeniformes
	Čeď	Scorpaenidae
	Rod	<i>Scorpaena</i>
	Druh	<i>Scorpaena cardinalis</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

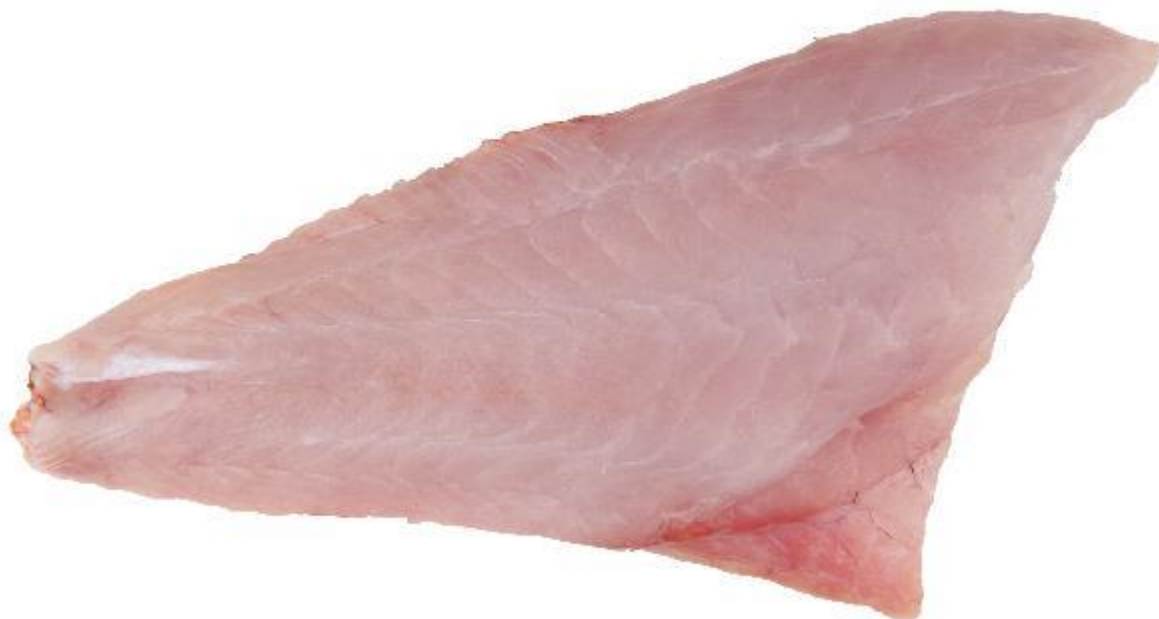
Popis druhu

Tělo oválné, ze stran zploštělé, veliká hlava. Ústa velká, mírně šikmá. 8 paprsků hřbetní ploutve. Téměř vždy je čtvrtý paprsek nejdelší. Obnažené cykloidní šupiny pokrývající základ prsních ploutví, které mají 16–18 paprsků. Rovněž pokrývají anteroventrální povrch těla. Některé šupiny mohou být pokryté tenkou kůží, zvláště u velkých dospělých jedinců. Žádné ostny; přítomna týlní jamka. Bez velké černé skvrny na trnové části hřbetní ploutve u obou pohlaví. Dvě velké bílé skvrny na bázi ocasní ploutve. Zbarvení je růžovočerveně až oranžovočerveně mramorované. Maximální zaznamenaná délka 40,5 cm.¹⁹⁶

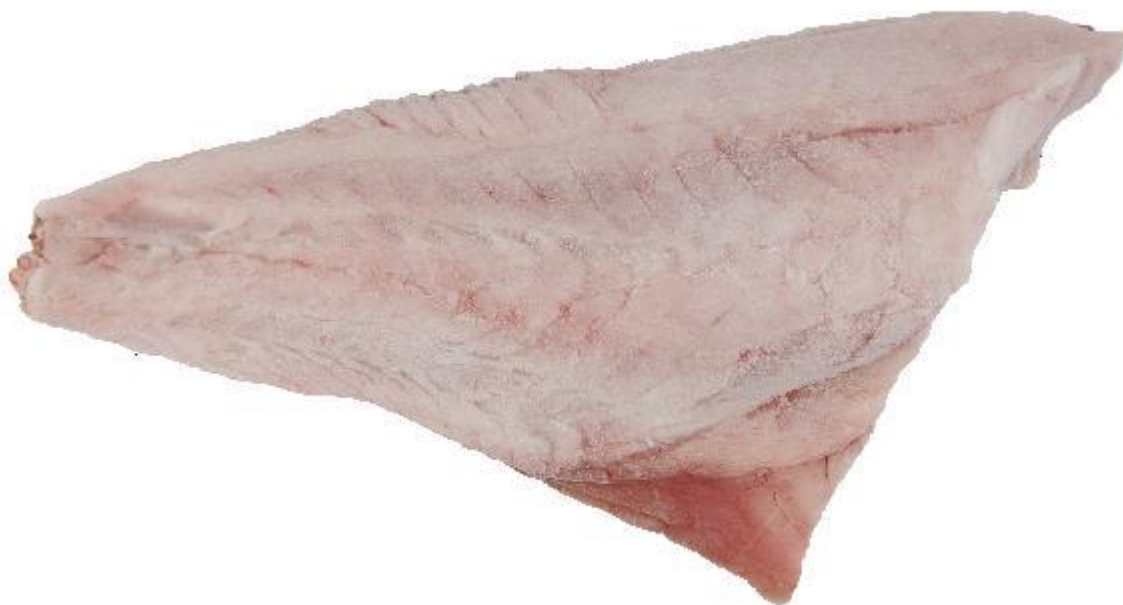
Čerstvá svalovina

¹⁹⁶ Scorpaena cardinalis (Solander & Richardson, 1842). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/scorpaena-cardinalis>

Růžová v celé ploše filetu bez tmavších linií nebo pruhů. Velmi dobře viditelná segmentace se slabě viditelnou kresbou kolem jednotlivých segmentů. Svalovina je velmi pevná a konzistentní. Filet má tvar trojúhelníku s nejkratší stranou v kraniální části. Bez dorzálního klenutí s rovnoměrným klesáním hřbetní části pod úhlem cca 40° až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4–1/3 kraniální výšky filetu. Břišní partie dosahuje do 1/3 výšky a 1/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžová. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je velmi snadná s druhem *Scorpaena scrofa*, který je prakticky totožný. Určitým vodítkem může být slabší nebo chybějící bílá kresba, světlejší až bílá výstelka břišní dutiny a větší poměr břišní dutiny vůči kraniální výšce.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až bílorůžová v celé ploše filetu bez standardních tmavších linií nebo pruhů. Velmi dobře viditelná segmentace. Filet má tvar trojúhelníku s nejkratší stranou v kraniální části. Bez dorzálního klenutí s rovnoměrným klesáním hřbetní části pod úhlem cca 40° až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4–1/3 kraniální výšky filetu. Břišní partie dosahuje do 1/3 výšky a 1/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je velmi snadná s druhem *Scorpaena scrofa*, který je prakticky totožný. Vodítkem může být větší poměr břišní dutiny vůči kraniální výšce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scorpaenidae.

Scorpaena scrofa (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Ropušnice obecná	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Scorpaeniformes
	Čeleď	Scorpaenidae
	Rod	<i>Scorpaena</i>

Druh

Scorpaena scrofa

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Popis druhu

Tělo je oválné, ze stran stlačené. Velká opancéřovaná hlava, nad horní čelistí 3 výrůstky (u mladých jedinců 2), přesahující přes horní čelist. Hruď a báze prsních ploutví bez šupin, zbytek těla pokrytý ktenoidními šupinami. Tělo pokryto velkým množstvím výrůstků. Barva červená, s rozptýlenými, nepravidelnými červenými, hnědými nebo téměř černými skvrnami, zejména na operkulu, těle a ploutvích. Skvrny vytváří na těle 3 tmavší sedla. Velká tmavá skvrna obvykle mezi hřbetními trny 6 až 9, bílé skvrny na různých částech těla, především na prsních ploutvích. Dosahuje délky 50 cm a hmotnosti 3 kg, běžná délka je 30 cm.^{197 198}

¹⁹⁷ *Scorpaena scrofa* (Linnaeus, 1758. In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Scorpaena-scrofa.html>

Čerstvá svalovina

Růžová v celé ploše filetu bez tmavších linií nebo pruhů. Velmi dobře viditelná segmentace s bílou kresbou kolem jednotlivých segmentů. Svalovina je velmi pevná a konzistentní. Filet má tvar trojúhelníku s nejkratší stranou v kraniální části. Bez dorzálního klenutí s rovnoměrným klesáním hřbetní části pod úhlem cca 40° až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4–1/3 kraniální výšky filetu. Břišní partie dosahuje do 1/2 výšky a 1/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžová. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je velmi snadná s druhem *Scorpaena cardinalis*, který je prakticky totožný. Určitým vodítkem může být slabší nebo chybějící bílá kresba, světlejší až bílá výstelka břišní dutiny a menší poměr břišní dutiny vůči kraniální výšce.

Hluboce zmrazená svalovina

¹⁹⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2267.

Bílá až bílorůžová v celé ploše filetu bez standardních tmavších linií nebo pruhů. Velmi dobře viditelná segmentace Filet má tvar trojúhelníku s nejkratší stranou v kraniální části. Bez dorzálního klenutí s rovnoměrným klesáním hřbetní části pod úhlem cca 40° až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4–1/3 kraniální výšky filetu. Břišní partie dosahuje do 1/2 výšky a 1/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je velmi snadná s druhem *Scorpaena cardinalis*, který je prakticky totožný, vodítkem může být menší poměr břišní dutiny vůči kraniální výšce.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scorpaenidae.

Scyliorhinidae

Scyliorhinus canicula (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Žralok skvrnitý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Carcharhiniformes

Čeleď	Scyliorhinidae
Rod	<i>Scyliorhinus</i>
Druh	<i>Scyliorhinus canicula</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 -- Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 -- Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 -- Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Jedná se o menšího žraloka s tupou hlavou a štíhlým, protáhlým tělem. Dvě hřbetní ploutve umístěné kaudálně. Mělké nosní rýhy a laterálně umístěné zadní nosní chlopně. Nosní rýhy spojené s ústy. Dolní labiální rýha 2,1–2,2krát menší než šířka tlamy. Zbarvení těla: svrchní strana je šedavá až světle hnědá s malými tmavě hnědými skvrnami, spodní strana je krémově bílá. Kůže je drsná, podobná struktuře brusného papíru. Běžná velikost se pohybuje okolo 60 cm, maximální 100 cm a hmotnosti 1,3 kg.^{199 200}

¹⁹⁹ *Scyliorhinus canicula* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/845>
<https://www.fishbase.se/summary/845>

Čerstvá svalovina

Bílá až světle růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 4 tenké bílé linie v podílném podélném profilu tvoří rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. Svalovina je velmi jemná a křehká. Partie břišní dutiny dosahuje $\frac{3}{4}$ výšky a $\frac{2}{5}$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je čistě stříbřitě bílá. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny s druhem *Scyliorhinus stellaris*, který má stejné charakteristiky, jen o něco tmavší svalovinu a stříbřitě bílou výstelku břišní dutiny. Dále potom s druhem *Galeorhinus galeus*, který má oproti ostatním uvedeným druhům naopak výrazně růžovější zbarvení svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁰⁰ Picton, B.E., Morrow, C.C. (2016). *Scyliorhinus canicula* (Linnaeus, 1758). [In] *Encyclopedia of Marine Life of Britain and Ireland* [World Wide Web electronic publication] [online]. [cit. 2023-11-06]. Dostupné z: <https://www.habitas.org.uk/marinelifelife/species.asp?item=ZF400>

Bílá až světle růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 3 tmavší pruhy v podélném profilu tvořící rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje $3/4$ výšky a $2/5$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je čistě stříbřitě bílá. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny s druhem *Scyliorhinus stellaris*, který má stejné charakteristiky, jen o něco tmavší svalovinu, a růžovou výstelku břišní dutiny. Dále potom s druhem *Galeorhinus galeus*, který má oproti ostatním uvedeným druhům naopak výrazně růžovější zbarvení svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scyliorhinidae; Triakidae.

Scyliorhinus stellaris (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Žralok větší	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Carcharhiniformes

Čeleď	Scyliorhinidae
Rod	<i>Scyliorhinus</i>
Druh	<i>Scyliorhinus stellaris</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 -- Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 -- Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 -- Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Velký, poměrně robustní žralok. Hlava velká, oči podlouhlé, uložené dorzo-laterálně. Přední nosní chlopně relativně malé a posazené daleko od sebe. Dvě hřbetní ploutve, posunuté kaudálně. Druhá hřbetní ploutev menší, přední okraj její báze nedosahuje úrovně zadního konce báze ploutve řitní. Ocasní ploutev heterocerní. Barva dorzálně žlutohnědá s tmavými skvrnami, břicho světlé. Dorůstá až 170 cm, běžná velikost 125 cm. ^{201 202}

²⁰¹ Scyliorhinus stellaris (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-14]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Scyliorhinus-stellaris.html>

²⁰² Serena, F. Field identification guide to the sharks and rays of the Mediterranean and Black Sea. FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes. Rome, FAO. 2005. 97 str. (1) (PDF) *Field Identification Guide to the*

Čerstvá svalovina

Šedo bílá až světle růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 4 tenké bílé linie v podélném profilu tvoří rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. Svalovina je velmi jemná a křehká. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 2/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny s druhem *Scyliorhinus canicula*, který má stejné charakteristiky, jen znatelně světlejší svalovinu a čistě bílou výstelku břišní dutiny. Dále potom s druhem *Galeorhinus galeus*, který má oproti ostatním uvedeným druhům naopak výrazně růžovější zbarvení svaloviny.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 3 tmavší pruhy v podélném profilu tvořící rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje $3/4$ výšky a $2/5$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžová. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny s druhem *Scyliorhinus canicula*, který má stejné charakteristiky, jen světlejší svalovinu, a čistě bílou výstelku břišní dutiny. Dále potom s druhem *Galeorhinus galeus*, který má oproti ostatním uvedeným druhům naopak výrazně růžovější zbarvení svaloviny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scyliorhinidae; Triakidae.

Sebastidae

Sebastes marinus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Sebastes červený

Synonymum obchodního označení

Okouník mořský

Taxonomické zařazení

Řád	Scorpaeniformes
Čeleď	Sebastidae
Rod	<i>Sebastes</i>
Druh	<i>Sebastes marinus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo vřetenovité. Hlava mohutná s velkými ústy a výraznými očima. Preoperkulum zakončeno plochými trny, ventrální trny směřují dolů. Operkulum zakončeno jedním trnem. Hřbetní ploutev má 14–16 trnů a 13–16 paprsků, řitní ploutev 3 trny a 7–10 paprsků. U obou ploutví jsou paprsky delší než trny. Postranní čára rovná. Barva je jasně červená, břicho má růžový nádech. V kaudální části operkula tmavá skvrna. Může dorůst až 100 cm a 15 kg, běžná velikost je 35–55 cm.²⁰³

²⁰³ *Sebastes marinus* (Linnaeus, 1758) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023, [cit. 2023-03-27]. Dostupné z: [https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/3324/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Sebastes%20marinus%20\(Linnaeus%2C%201758\)](https://www.fao.org/figis/pdf/fishery/species/3324/en?title=FAO%20Fisheries%20%26%20Aquaculture%20-%20Species%20Fact%20Sheets%20-%20Sebastes%20marinus%20(Linnaeus%2C%201758))

Čerstvá svalovina

Bílošedá, šedá až růžová s dobře znatelnou segmentací. 3 nevýrazné růžové přerušované pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Dorzální linie vytváří v polovině filetu ostrý schod. Filet je mohutný, zavalitý, pevný, lehce dorzálně klenutý. Od kraniální části se pozvolna kónicky zužuje až k ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbrošedá až stříbročerná, na rozdíl od druhů čeledi Serranidae, kteří ji mají stříbřitě bílou. Oproti druhům čeledi Serranidae je výrazně bledší, s nižším dorzálním klenutím, znatelně menším schodem dorzální přerušované linie a užší částí ocasního násadce. Dále je snadná záměna čerstvé svaloviny s druhy čeledi Sparidae, které však mají výstelku břišní dutiny bílou až bílošedou.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílošedá až bílorůžová s dobře znatelnou segmentací. 3 nevýrazné růžové přerušované pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Dorzální linie vytváří v polovině filetu ostrý schod. Filet je mohutný, zavalitý, lehce dorzálně klenutý. Od kraniální části se pozvolna kónicky zužuje až k ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbrošedá až stříbročerná, na rozdíl od druhů čeledi Serranidae, kteří ji mají stříbřitě bílou. Oproti druhům čeledi Serranidae má nižší dorzální klenutí, znatelně menší schod dorzální přerušované linie a užší část ocasního násadce. Snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny může být s druhy čeledi Sparidae, které mají výstelku břišní dutiny bílou až bílošedou.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Serranidae; Sparidae.

Serranidae

Cephalopholis argus (Schneider, 1801)

Obchodní označení

Kanic tmavý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeď	Serranidae
Rod	<i>Cephalopholis</i>
Druh	<i>Cephalopholis argus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Výška těla zřetelně menší než délka hlavy. Oko velké. Preoperkulum zaoblené spodní okraj masitý. Maxila šupinatá, dosahující daleko za oko. 1 hřbetní ploutev. Prsní ploutve zřetelně delší než ploutve břišní. Ocasní ploutev zaoblená. Zbarvení tmavě hnědé, pokryté malými modrými, černě ohraničenými tečkami. 5 nebo 6 světlých pruhů na zadní části těla a velkou světlou skvrnou přes hrudník. Základ prsních ploutví obvykle s úzkým bílým okrajem. Distální

část prsních ploutví někdy kaštanově hnědá. Trojúhelníkové blány na špičkách hřbetních trnů oranžovo-zlaté. Maximální délka 55 cm.²⁰⁴

Čerstvá svalovina:

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorsální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž je u čeledi Lutjanidae většinou 1/3.

²⁰⁴ *Cephalopholis aitha* (Randall and Heemstra, 1991) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fao.org/3/t0540e/T0540E06.pdf#%5B1,%7B%22name%22:%22FitH%22%7D,828>

Hluboce zmrazená svalovina:

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Lutjanidae; Serranidae.

Cephalopholis miniata (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Kanic modroskvrnný
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes
	Čeleď Serranidae
	Rod <i>Cephalopholis</i>
	Druh <i>Cephalopholis miniata</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Vřetenovité, relativně vysoké tělo s velkou hlavou, částečně ošupenou, a velkými koncovými ústy. Hladký ventrální okraj preoperkula. Ocasní ploutev zaoblená. Břišní ploutve nedosahují k řitnímu otvoru. Hlava, tělo a ploutve oranžově červené, pokryté malými modrými skvrnami, skvrny jsou i na horní čelisti a pyscích, ale ne na spodní straně dolní čelisti. distální okraj ocasní ploutve a měkké části hřbetní a řitní ploutve obvykle s úzkým modrým okrajem a černavou submarginální linií; oranžově žluté prsní ploutve; oranžově červené břišní ploutve; může mít barevný vzor nepravidelných šikmých olivových pruhů. Juvenilní jedinci zlatí, s několika modrými skvrnami. Dorůstá 50 cm.²⁰⁵

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, s poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/3, ale i s řadou dalších. Rozsah

²⁰⁵ *Cephalopholis miniata* (Forsskål, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Cephalopholis-miniata.html>

odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jedinými vodítky je velikost a poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž je u čeledi Lutjanidae většinou 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, s poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/3, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jedinými vodítky je

velikost a poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž je u čeledi Lutjanidae většinou 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Cephalopholis sonnerati (Valenciennes, 1828)

Obchodní označení	Kanic Sonneratův	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Serranidae
	Rod	<i>Cephalopholis</i>
	Druh	<i>Cephalopholis sonnerati</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo dlouhé až 37 cm, s výškou stejnou nebo větší, než je délka hlavy. Hlava dospělců v dorzálním profilu rovná až konkávní, šije charakteristicky konvexní. Prsní ploutve delší než břišní (u jedinců nad 40 cm naopak), břišní ploutve dosahují k nebo za řitní otvor. Ocasní ploutev zaoblená. Barva je velice variabilní, u dospělých od světle načervenalé po žlutavě hnědou s hnědočervenými až tmavě hnědými skvrnami. Mladí jedinci do 30 cm obvykle světlejší, především kaudálně (ale někteří tmavě hnědí). Maximální velikost 57 cm, obvyklá velikost 30 cm.^{206 207}

Čerstvá svalovina

²⁰⁶ Cephalopholis sonnerati (Valenciennes, 1828). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/Cephalopholis-sonnerati.html>

²⁰⁷ SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 str. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 519.

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Variola louti*, který je prakticky totožný, s poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/3, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž je u čeledi Lutjanidae většinou 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Variola louti*, který je prakticky totožný, s poměrem ocasního násadce vůči kraniální výšce 1/3, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Epinephelus flavocaeruleus (Lacepède, 1802)

Obchodní označení	Kanic žlutomodrý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Serranidae
	Rod	<i>Epinephelus</i>
	Druh	<i>Epinephelus flavocaeruleus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Popis druhu

Tělo vřetenovitého tvaru, středně hluboké. Hlava velká, ústa horní. Zadní čichové jamky velkých dospělců výrazně větší než přední, rovný až mírně konvexní horní okraj operkula.

Hřbetní ploutev má 11 trnů a 15–17 paprsků, řitní ploutev má 3 trny a 8 paprsků. Ocasní ploutev je mírně vykrojená nebo uťatá. Hlava a tělo nebesky modré, u juvenilů až tmavě modrofialová, u dospělých někdy tmavě šedavě modrá. Dospělí mají ploutve žluté, juvenilové napůl modré, napůl žluté. Žlutý horní ret. Dorůstá až 90 cm, běžná velikost 45 cm.²⁰⁸

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 až 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus chlorostigma*, který je prakticky totožný, pouze světlejší, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus sabae*, který je opět prakticky totožný. Jediným

²⁰⁸ *Epinephelus flavocaeruleus* (Lacepède, 1802). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-19]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Epinephelus-flavocaeruleus.html>

možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 až 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus chlorostigma*, který je prakticky totožný, pouze světlejší, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus sabae*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

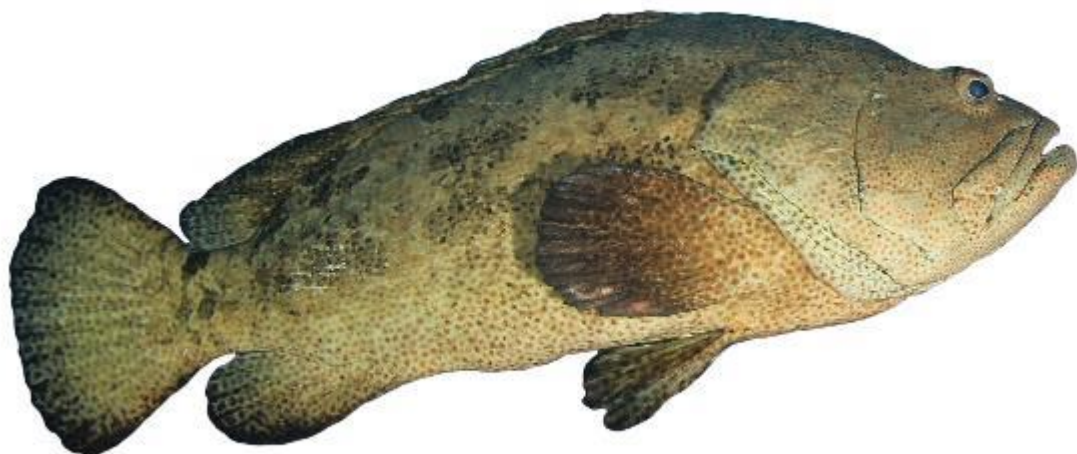
Epinephelus chlorostigma (Valenciennes, 1828)

Obchodní označení	Kanic hnědotečkovaný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Serranidae
	Rod	<i>Epinephelus</i>
	Druh	<i>Epinephelus chlorostigma</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo na bocích zploštělé, ústa velká, přední, spodní čelist přesahuje horní. Spodní čelist, po stranách se dvěma řadami zubů, dosahuje úrovně zadního okraje oka. Hřbetní ploutev

tvořena 11 trny a 16–18 měkkými paprsky, řitní ploutev 3 trny a 8 paprsky. Ocasní ploutev uťatá až mírně vykrojená, s tenkým bílým okrajem. Základní barva bělavá, s malými tmavě hnědými skvrnami na dorsální straně těla, hlavy a ploutví. Někdy může přechodně mít 3–4 řady velkých okrouhlých tmavých skvrn spolu s malými skvrnami. Dorůstá velikosti 80 cm, běžná velikost 50 cm.²⁰⁹

Čerstvá svalovina

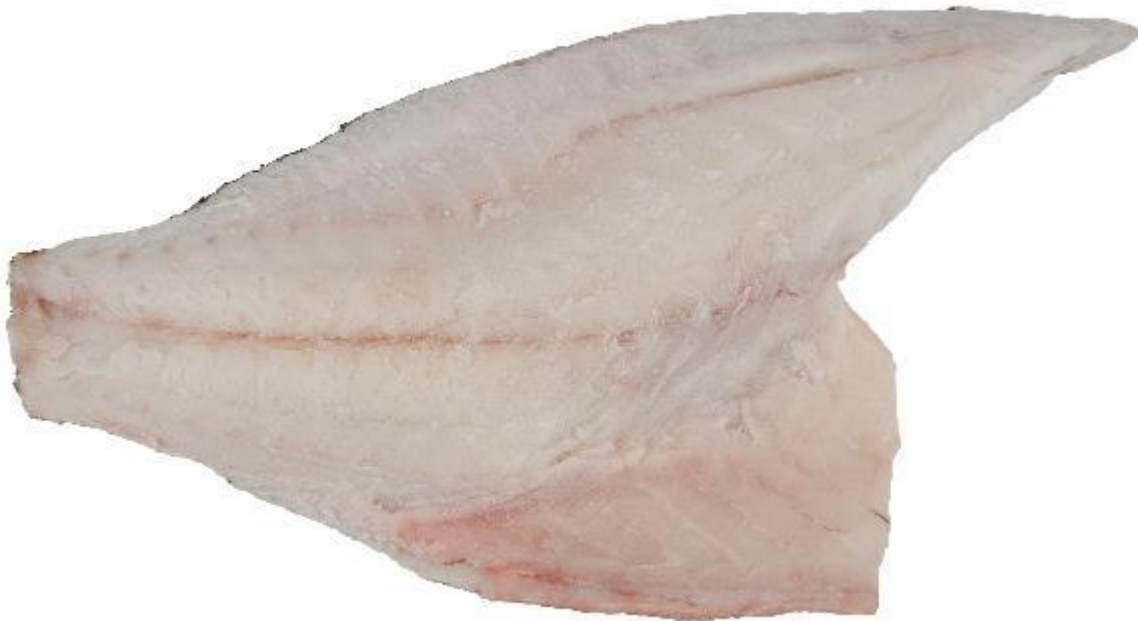
Bílá až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus flavocaeruleus*, který je prakticky totožný, pouze tmavěji růžový, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus sabae*, který je opět prakticky totožný. Jediným

²⁰⁹ *Epinephelus chlorostigma* (Valenciennes, 1828). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/5524>

možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus flavocaeruleus*, který je prakticky totožný, pouze tmavěji růžový, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus sabae*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Epinephelus malabaricus (Bloch & Schneider, 1801)

Obchodní označení	Kanic malabarský	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Serranidae
	Rod	<i>Epinephelus</i>
	Druh	<i>Epinephelus malabaricus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozevní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Robustní vřetenovité tělo s velkou hlavou. Spodní čelist se dvěma řadami zubů dosahuje až za úroveň oka, nozdry rozdílně veliké. Hřbetní ploutev tvořena trny a paprsky, paprsky jsou delší. Ocasní ploutev zaoblená. Tělo i hlava světle šedá až žlutavě hnědá s jasně ohraničenými a oddělenými načernale hnědými skvrnami a roztroušenými většími, neostrými a světlejšími skvrnami. U juvenilních jedinců se vyskytuje 5 tmavých, lehce zaoblených, ventrálně rozdvojených vertikálních pruhů, se světlejšími skvrnami. S věkem pruhy i světlé skvrny vymizí a tmavých skvrn významně přibude. Dospělci mezi 50–150 cm mají oči zářivě zlaté. Dosahuje velikosti až 234 cm, běžná velikost 100 cm. ^{210 211}

Čerstvá svalovina

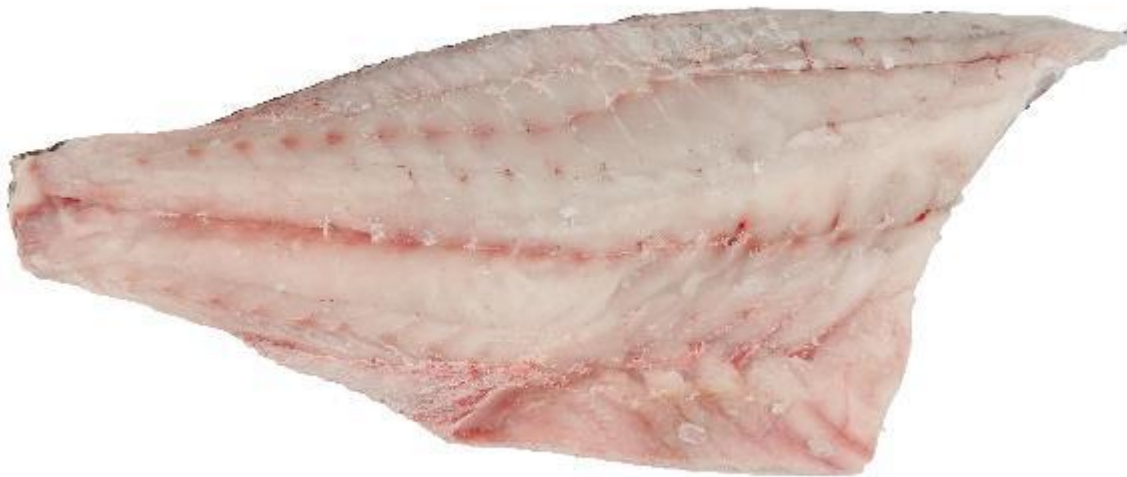
²¹⁰ SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 s. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 527.

²¹¹ *Epinephelus malabaricus* (Bloch & Schneider, 1801). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-03-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Epinephelus-malabaricus.html>

Bílá, bílošedá až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Pozvolné dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus marginatus*, který je prakticky totožný, pouze více klenutý, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3. Další záměna je možná s druhem *Sebastes marinus*, který má však stříbrošedou až stříbročernou výstelku břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílošedá až růžová se 2 hůře či lépe viditelnými přerušovanými liniemi tmavých bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a tmavé body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny a bývá hůře viditelná. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná obdélníková kresba. Pozvolné dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus marginatus*, který je prakticky totožný, pouze více klenutý, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3. Další záměna je možná s druhem *Sebastes marinus*, který má však stříbrošedou až stříbročernou výstelku břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Sebastidae; Serranidae.

Epinephelus marginatus (Lowe, 1834)

Obchodní označení	Kanic temný gauza
Synonymum obchodního označení	Kanic vroubený
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes
	Čeleď Serranidae
	Rod <i>Epinephelus</i>
	Druh <i>Epinephelus marginatus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán

Popis druhu

Tělo robustní, s velkou hlavou. Výška těla menší než délka hlavy. Preoperculum zaoblené, jemně ozubené. Hřbetní ploutev tvořena trny a paprsky, 3. a 4. trn nejdelší. Ocasní ploutev zaoblená, břišní ploutve začínají pod základnou prsních ploutví. Barva těla a hlavy dorzálně načervenalé hnědá nebo šedavá, ventrálně žlutavě zlatá. Celá tělo a hlava nepravidelně poseté bělavými, světle zeleno-žlutými nebo šedavě stříbrnými skvrnami, většinou uspořádanými do pruhů. Prsní ploutve jsou červeno-hnědé až červeno-šedé, břišní ploutve černavé. Tenký okraj ocasní, řitní a často i prsních ploutví bílý. Dorůstá velikosti až 120 cm a hmotnosti 35 kg.²¹²

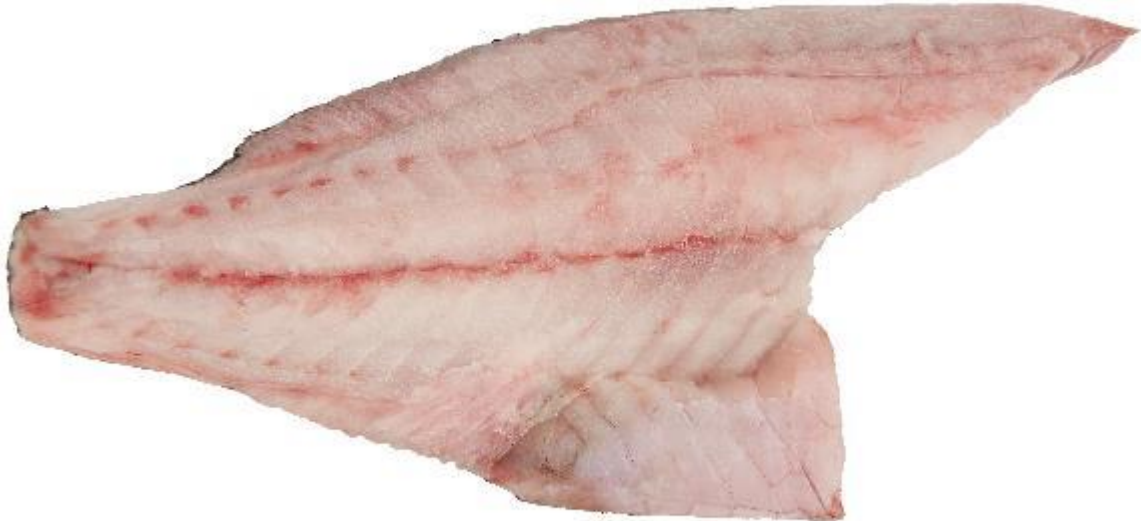
Čerstvá svalovina

²¹² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2393.

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus morio*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Hluboce zamrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus morio*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

Epinephelus morio (Valenciennes, 1828)

Obchodní označení	Kanic červenohnědý červený
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes
	Čeleď Serranidae
	Rod <i>Epinephelus</i>
	Druh <i>Epinephelus morio</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Popis druhu

Výška těla menší než délka hlavy. Hřbetní ploutev s 11 trny a 16 nebo 17 měkkými paprsky, mezitrnové blány neproříznuté. U ryb menších než 15 cm konvexní ocasní ploutev, u větších ryb mírně konkávní nebo zkrácená. Horní okraj operkula rovný. Čichové jamky nerovné. Zbarvení hlava a tělo tmavě červenohnědé, ventrálně stínování do růžové nebo načervenalé. Ocasní a řitní ploutve tmavé distálně, s úzkým bílým okrajem. Několik tmavých teček na

špičce hlavy a operkulu. Tělo často s nepravidelnými bílými skvrnami anebo velkými světlými skvrnami. Uvnitř dutiny ústní jasně červenooranžová. Běžná velikost do 90 cm a 20 kg.²¹³

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus marginatus*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

²¹³ CARPENTER, K. E. (ed.). The living marine resources of the Western Central Atlantic. Volume 2. Bony fishes part 1 (Acipenseridae to Grammatidae) [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 781 s. [str. 601-1374]. ISBN 9251048266. Str. 1344.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií, ve které se mohou slévat bílé a červené body, a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu dobře patrná bílá obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/3 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Epinephelus marginatus*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus campechanus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Lutjanidae; Serranidae.

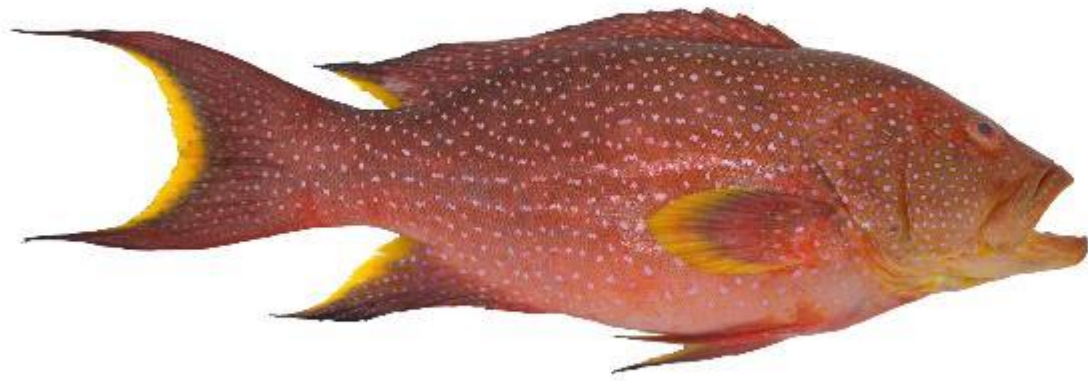
Variola louti (Forsskål, 1775)

Obchodní označení	Kanic pŕlměsíčný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeleď	Serranidae
	Rod	<i>Variola</i>
	Druh	<i>Variola louti</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středoápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

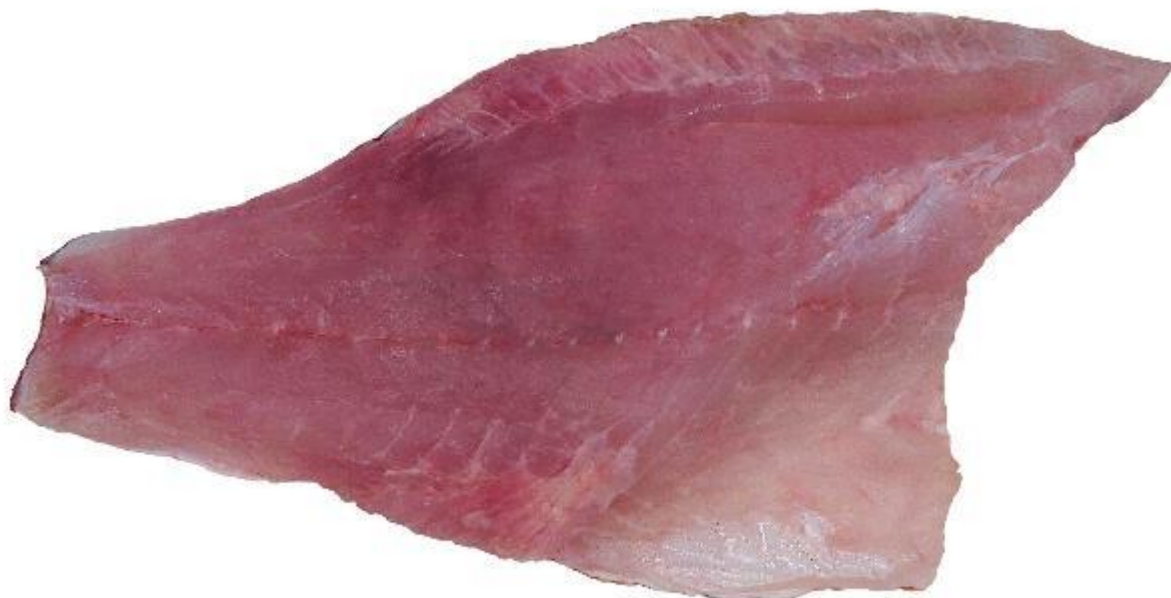
Popis druhu

Podlouhlé tělo. Výška těla je menší než délka hlavy. Preoperkulum zaoblené, jemně pilovité, spodní okraj masitý. Operkulum se 3 plochými trny. 1–3 velké špičáky uprostřed dolní čelisti. Ocasní ploutev ve tvaru půlměsíce, horní a dolní laloky asi dvakrát delší než střední paprsky. Barva hlavy, těla a ploutví žlutohnědá až oranžově červená (ryby z velkých hloubek více do červena) s četnými malými kulatými nebo protáhlými skvrnami modré, levandulové nebo růžové barvy. Zadní okraj hřbetní, řitní a ocasní ploutve mají široký žlutý pruh. Paprsky prsní ploutve červené až hnědé. Běžná velikost do 75 cm, maximální zaznamenaná velikost 83 cm a hmotnost 12 kg.²¹⁴

Čerstvá svalovina:

²¹⁴ Variola louti (Fabricius, 1775). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-15]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Variola-louti.html>

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Čerstvá svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Lutjanidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž je u čeledi Lutjanidae většinou 1/3.

Hluboce zmrazená svalovina:

Světle až tmavě růžová se 2 dobře viditelnými přerušovanými liniemi červených bodů, centrální linií a jasnou segmentací. Dorzální linie vede v celé délce filetu s viditelným konvexním zakřivením ve střední části. V 1/2 může být celistvá. Ventrální linie začíná v oblasti konce břišní dutiny. Dále je v celé ploše filetu patrná obdélníková kresba. Vysoké dorzální klenutí přechází kaudálně ve 2/3 v kónické zužování až k mohutnému ocasnímu násadci, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až růžová. Hluboce zmrazená svalovina je velmi snadno zaměnitelná s dalšími druhy čeledi Serranidae, mimo jiné např. s druhem *Cephalopholis sonnerati*, který je prakticky totožný, ale i s řadou dalších. Rozsah odstínů svaloviny je natolik individuální, že není možné považovat barvu za určovací znak. Určitým vodítkem může být výška klenutí, ale i tato charakteristika je spíše možností zúžení výběru podobných druhů. Záměna je dále možná s celou čeledí Serranidae, zvláště pak s druhem *Lutjanus argentimaculatus*, který je opět prakticky totožný. Jediným možným vodítkem je poměr výšky břišní partie vůči kraniální výšce filetu, přičemž se u čeledi Lutjanidae blíží spíše 1/3.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Lutjanidae; Serranidae.

Siluridae

Silurus glanis (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Sumeč velký	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Siluriformes
	Čeleď	Siluridae
	Rod	<i>Silurus</i>
	Druh	<i>Silurus glanis</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo protáhlé zužující se směrem k ocasu. Široká nízká hlava, malé oči. Ústa široká, s masitými pysky. Horní čelist bezzubá, v koutcích úst na každé straně jeden dlouhý vous. Dva páry

kratších vousků na dolní čelisti. Tlustá slizká kůže bez šupin. Hřbetní ploutev nápadně malá, řitní naopak velmi dlouhá. Ocasní ploutev drobná, zaoblená. Hřbet modročerný, jednolitě tmavý, může být nahnědlý. Boky světlejší, špinavě nažloutlé s více či méně výraznou mramorovanou kresbou. Dorůstá 250–300 cm a hmotnosti 100 kg i více.²¹⁵

Čerstvá svalovina

Bílorůžová, bílošedá až bíložlutá s výraznou světlou linií v oblasti páteře. Po každé straně je navíc jedna méně patrná linie, v dorzální části může být i zdvojená. Segmentace je dobře viditelná, segmentace nepravidelná. Celý fileť je velmi mohutný, dlouhý a rovnoměrně se kaudálně zmenšuje. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Svalovina obsahuje vysoký obsah tuku. V případě jedinců pocházejících z jižní Evropy může být ve svalovině výrazně méně tuku a je nezbytné to v případě hodnocení podobnosti zohlednit. Snadná záměna čerstvé svaloviny s druhy čeledi Trichiuridae, které jsou však mnohem menší s typickou žebříčkovitou kresbou. Rozpoznávacím znakem s druhem *Gadus Morhua* může být jasnější segmentace náchylná ke gapingu. Zástupci obou zaměnitelných čeledí mají černou nebo černošedou výstelku břišní dutiny. Dále je záměna možná s druhem *Molva molva*, který má navíc tmavou střední linii.

²¹⁵ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 295.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílorůžová, bílošedá až bíložlutá s tmavší linií v oblasti páteře. Po každé straně je navíc jedna méně patrná linie, v dorzální části může být i zdvojená. Segmentace je dobře viditelná. Celý filet je velmi mohutný, dlouhý a rovnoměrně se kaudálně zmenšuje. Partie břišní dutiny dosahuje 2/3 výšky a 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny stříbřitě bílá. Snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny hrozí se zástupci čeledi Gadidae a s druhy čeledi Trichiuridae, kdy je svalovina ve formě porce prakticky totožná. Rozpoznávacím znakem s druhem *Gadus Morhua* může být jasnější segmentace náchylná ke gapingu. Zástupci obou zaměnitelných čeledí mají černou nebo černošedou výstelku břišní dutiny. Dále je záměna možná s druhem *Molva molva*, který má navíc tmavou střední linii.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Gadidae; Lotidae; Trichiuridae.

Soleidae

Dicologlossa cuneata (Moreau, 1881)

Obchodní označení

Jazyk klínovtvarý

Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Soleidae
	Rod	<i>Dicologlossa</i>
	Druh	<i>Dicologlossa cuneata</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo oválné, silně zploštělé, kraniálně se rozšiřuje, kaudálně zužuje. Hlava je malá, čumák vystouplý, ústa zahnutá. Přední nozdra na svrchní straně vystouplá, prodloužená o pět mířící rourku. Tělo ze svrchní strany pokryté ktenoidními šupinami, ze spodní strany cykloidními. Postranní čára na těle rovná, těsně za hlavou zakřivená do tvaru písmene S. Hřbetní a řitní

ploutev spojeny s ploutví ocasní, prsní ploutve velikostně symetrické, břišní ploutve krátké, asymetricky umístěné. Barva na svrchní straně šedá až hnědá, na spodní straně bělavá. Černá skvrna na prsní ploutvi ze svrchní strany. Dosahuje velikosti až 30 cm, běžná velikost 20 cm ²¹⁶

217

Čerstvá svalovina:

Bílá, bílošedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 nevýraznými růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Svalovina je jemná a pevná. Filet je na svou velikost protáhlý a poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. S druhem *Solea vulgaris* je prakticky totožný.

²¹⁶ Ali M., Saad A., Reynaud C., Capapé C. 2015. First record of wedge sole, *Dicologlossa cuneata* (Actinopterygii: Pleuronectiformes: Soleidae), from the Levant Basin (eastern Mediterranean). *Acta Ichthyol. Piscat.* (1) (PDF) First record of wedge sole, *Dicologlossa cuneata* (Actinopterygii: Pleuronectiformes: Soleidae), from the Levant Basin (eastern Mediterranean) [P.417–421] p. 418. [cit. 2023-10-31]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/311585237_First_record_of_wedge_sole_Dicologlossa_cuneata_Actinopterygii_Pleuronectiformes_Soleidae_from_the_Levant_Basin_eastern_Mediterranean.

²¹⁷ *Dicologlossa cuneata* (Moreau, 1881). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-01]. Dostupné z: <https://fishbase.mnhn.fr/summary/526>

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bíložedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 nevýraznými růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Svalovina je jemná a pevná. Filet je na svou velikost protáhlý a poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. S druhem *Solea vulgaris* je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Pleuronectidae; Soleidae.

Solea vulgaris (Risso, 1827)

Obchodní označení	Solea evropská obecná	
Synonymum obchodního označení	Mořský jazyk obecný, Mořský jazyk	
Taxonomické zařazení	Řád	Pleuronectiformes
	Čeleď	Soleidae
	490	

Rod	<i>Solea</i>
Druh	<i>Solea vulgaris</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Protáhlé oválné a z boku stlačené tělo. Poměrně malá hlava, vpředu tupě špičatá. Oči oddělené úzkým, šupinatým, meziorbitálním prostorem. Symfýza úst dosahující svisle přes zadní třetinu dolního oka; pysky bez papil. Slepá strana hlavy pokrytá četnými upravenými šupinami s třásněmi jako smyslovým systémem. Přední čichová jamka na oční straně tubulární, nedosahující k přednímu okraji dolního oka. Prsní ploutev na oční straně asymetrického tvaru. Oční strana šedohnědá; oční prsní ploutev s černou skvrnou omezenou na distální konec ploutve. Zadní část ocasní ploutve tmavší než zbytek ploutve. Slepá strana bělavá. Maximální velikost do 70 cm, běžně do 45 cm.²¹⁸

Čerstvá svalovina

²¹⁸ Solea vulgaris (Risso, 1827). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-09-21]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/525>

Bílá, bílošedá, bíložlutá až olivově šedá se 3 nevýraznými růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výraznější v centrální a 1 ve ventrální části. Svalovina je jemná a pevná. Filet je na svou velikost protáhlý a poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. S druhem *Dicologlossa cuneata* je prakticky totožný.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, bílošedá až bíložlutá se 3 růžovými až hnědými pruhy v celé linii filetu. 1 v dorzální, 1 výrazný v centrální a 1 ve ventrální části. Filet je na svou velikost poměrně mohutný s jasnou segmentací. Výstelka břišní dutiny u dorzálního filetu stříbřitě černá a u ventrálního stříbřitě bílá. Filet je symetrický v podélné ose, oboustranně klenutý a v kaudální části se pozvolna zužuje. Od ostatních druhů se odlišuje 3 nevýraznými podélnými pruhy a v případě ponechání okrajových lemů elipsoidním tvarem. S druhem *Dicologlossa cuneata* je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny:

Soleidae; Pleuronectidae.

Sparidae

Boops boops (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Očnatec štíhlý

Synonymum obchodního označení

Zubatice jadranská

Taxonomické zařazení

Řád Perciformes

Čeleď Sparidae

Rod *Boops*

Druh *Boops boops*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo vřetenovité, středně nízké a velmi mírně stlačené. Oko velké. Ústa malá, šikmá. Hřbetní ploutev s 13–15 trny a 12–16 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 14–16 měkkými paprsky. Břišní ploutve krátké, nedosahující k řitnímu otvoru. Ocasní ploutev rozeklaná. Hřbet namodralý nebo nazelenalý, boky stříbřité nebo zlaté se 3–5 zlatožlutými podélnými čarami. Malá hnědá skvrna na ose prsní ploutve. Postranní čára tmavá. Ploutve světlé. Maximální velikost 36 cm, běžně do 20 cm.²¹⁹

²¹⁹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2581.

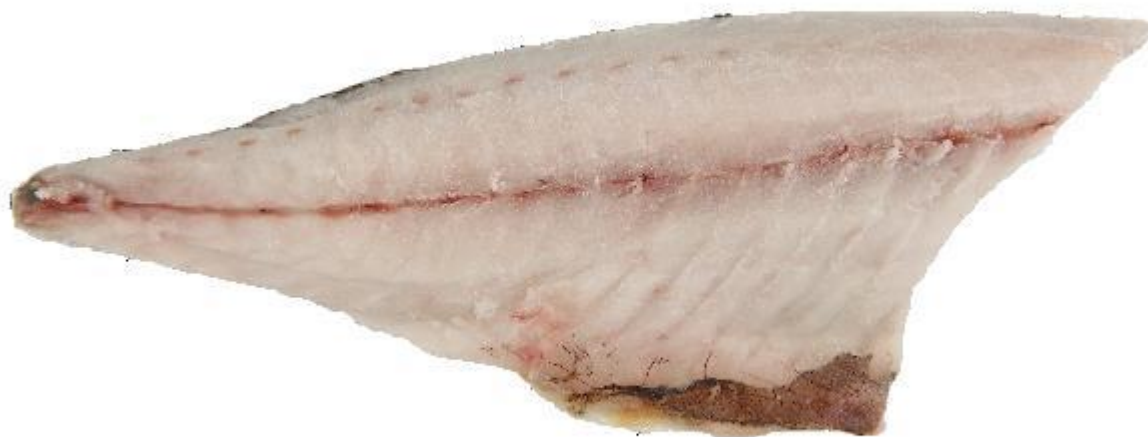

Čerstvá svalovina

Světle růžová až naředlá s jasnou segmentací a bílou kresbou, především v dorzální části filetu. Výrazná červená linie v centrální části a přerušovaná hnědočervená linie v dorzální části. Svalovina je velmi jemná a křehká. Filet má tvar položeného rovnoramenného trojúhelníku, bez výrazného dorzálního klenutí, rovnoměrně se kónicky zužuje od kraniální části až po část ocasního násadce, který tvoří cca 1/5 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny šedočerná s drobným černým tečkováním. Vzhledem k velikosti a charakteristikám, které se typickým zástupcům vymykají, je zaměnitelnost čerstvé svaloviny s dalšími druhy čeledi Sparidae nepravděpodobná, nicméně vyloučit ji nelze.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až narůžovělá s jasnou segmentací v celé ploše filetu. Výrazná červená linie v centrální části a přerušovaná hnědočervená linie v dorzální části. Filet má tvar položeného rovnoramenného trojúhelníku, bez výrazného dorzálního klenutí, rovnoměrně se kónicky zužuje od kraniální části až po část ocasního násadce, který tvoří cca 1/5 kraniální výšky. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny šedočerná s drobným černým tečkováním. Vzhledem k velikosti a charakteristikám, které se typickým zástupcům vymykají, je zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s dalšími druhy čeledi Sparidae nepravděpodobná, nicméně vyloučit ji nelze.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Sparidae.

Dentex dentex (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Zubatec obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes
	Čeď	Sparidae

Rod	<i>Dentex</i>
Druh	<i>Dentex dentex</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo oválné, středně vysoké a zploštělé. Hlava z profilu zaoblená, u juvenilů téměř rovná. U velkých jedinců vpředu hrbol. Oko malé, ústa přední s několika řadami zubů připomínajících špičáky. 1 hřbetní ploutev. Ocasní ploutev dvoulaločná. Postranní čára patrná, tvoří mírný oblouk nad břišní ploutví. Mladí jedinci šedaví, dorzálně s černými skvrnami, po dosažení sexuální dospělosti do růžova. Starší jedinci jsou modravě šedí a černé skvrny jsou u nich částečně rozptýlené. Někdy žlutavý nádech za ústy a na operkulu. Dorůstá až 100 cm, běžná velikost 50 cm.²²⁰

²²⁰ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2587.

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se znatelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztlačuje až na 1/5 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Dentex gibbosus (Rafinesque, 1810)

Obchodní označení	Zubatec hrbohlavý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeľad'	Sparidae
Rod	<i>Dentex</i>
Druh	<i>Dentex gibbosus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo oválné, protáhlé, ze stran lehce zploštělé. Profil hlavy u mladých jedinců konvexní, u starších je vpředu vyvinut patrný hrbol. Přední ústa na hlavě umístěna nízko. Hřbetní ploutev s prvními 2 trny extrémně krátkými. Postranní čára mírně klenutá. Barva načervenalá se stříbřitě modrými odlesky, břicho světlejší, hlava tmavší. Malá černá skvrna pod kaudálním okrajem hřbetní ploutve. Hnědá skvrna v úžlabí prsní ploutve. 1–2 tmavé pruhy na měkké části hřbetní ploutve. Ocasní ploutev načervenalá, s tmavým okrajem. Velcí jedinci často vínově červení s černými (samci) nebo šedými (samice) skvrnami na hlavě. Dorůstá až 100 cm, běžná velikost je 60 cm.²²¹

Čerstvá svalovina

²²¹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2588.

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Dentex dentex*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Dentex dentex*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Diplodus vulgaris (Geoffroy Saint-Hilaire, 1817)

Obchodní označení	Mořan obecný
Synonymum obchodního označení	Není
Taxonomické zařazení	Řád Perciformes

Čeleď	Sparidae
Rod	<i>Diplodus</i>
Druh	<i>Diplodus vulgaris</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo je oválné, hluboké a zploštělé. Ústa jsou střední, mírně vystouplá, pysky středně masité. V dolní i horní čelisti je 8 kaštanově zbarvených zubů připomínajících řezáky. Hřbetní a řitní ploutev mají první paprsek výrazně zkrácený. Ocasní ploutev heterocerkní, dvoulaločná, na bázích špičatá. Postranní čára vytváří oblouk nad prsní ploutví. Základní barva je šedá, hnědavá nebo zelenavá, břicho světlejší. Na bocích 2 laterální tmavé pruhy – jeden od kraniální báze hřbetní ploutve, k vnějšímu okraji operkula a bázi prsní ploutve, druhý

v ocasním násadci. Černé skvrny pod prsními ploutvemi. Ploutve tmavé s černým okrajem. Dorůstá až 42 cm, běžná velikost 25 cm.²²²

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kranálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně oboustranně klenutý a oproti ostatním druhům výrazně vyšší, talířovitého tvaru. V poslední kaudální třetině se výrazně kónicky zužuje až na 1/7 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s drobnými černými tečkami. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae. Vodítkem může být tvar filetu a zbarvení výstelky břišní dutiny.

²²² CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2600.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně oboustranně klenutý a oproti ostatním druhům výrazně vyšší, talířovitého tvaru. V poslední kaudální třetině se výrazně kónicky zužuje až na 1/7 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 1/2 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s drobnými černými tečkami. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae. Vodítkem může být tvar a zbarvení výstelky břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Oblada melanura (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Oblada obecná

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád Perciformes

Čeleď Sparidae

Rod *Oblada*

Druh *Oblada melanura*

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo oválné, mírně zploštělé. Hlava šupinatá s velkým okem, ústa šikmá, postavení střední. V každé z čelistí má 8–10 vnějších zubů ve tvaru špičáků. Hřbetní ploutev má první a druhý trn výrazně nejkratší. Řitní ploutev má 3 trny a 12–14 paprsků. Postranní čára patrná, ve tvaru mírného oblouku. Barva stříbřitě šedá, hřbet tmavý, s modrými odlesky. Na bocích více či

méně viditelné podélné tmavé čáry. Na ocasním násadci velká tmavá skvrna ve tvaru sedla, bíle ohraničená. Ploutve světlé. Dosahuje maximální velikosti 30 cm, běžná velikost 20 cm.²²³

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou červenobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kranálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu s kónickým tubusem ve ventrální části, zasahujícím až do 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedě mramorovaná. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

²²³ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2602.

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu s kónickým tubusem ve ventrální části, zasahujícím až do 3/4 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černošedě mramorovaná. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Pagellus erythrinus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Zubatice

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeleď	Sparidae
Rod	<i>Pagellus</i>
Druh	<i>Pagellus erythrinus</i>

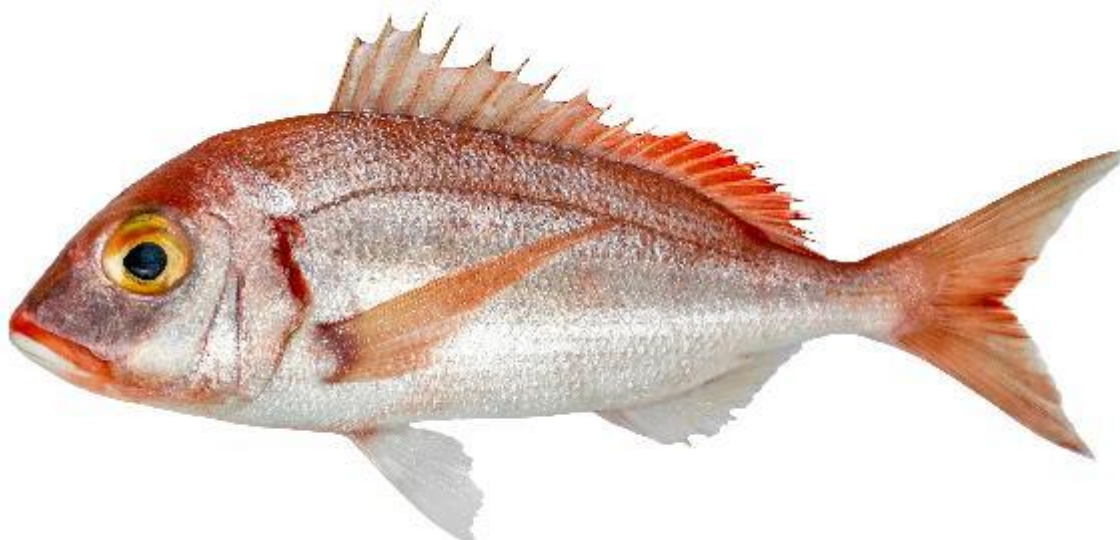
Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

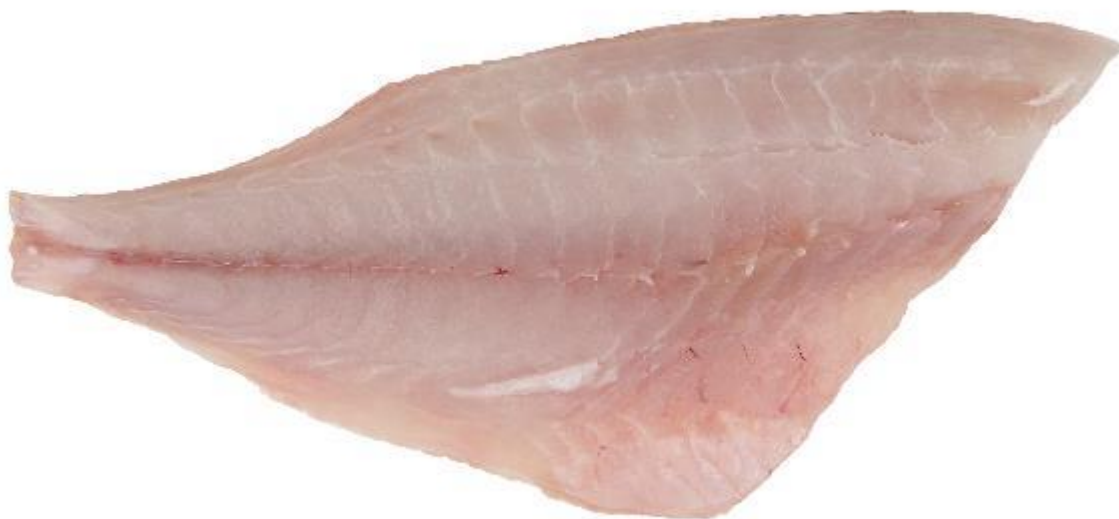
Popis druhu

Tělo oválné, ze stran zploštělé. Profil hlavy rovný, šupiny na hlavě směřují dopředu, až k přednímu okraji oka, nebo za něj. Ústa dolní, mírně oblá s masitými pysky. Řitní ploutev nevýrazně prodloužená. Lehce vyklenutá postranní čára. Barva mírně zářivá růžová, na bocích poseta malými modrými skvrnami, hlava tmavší, obzvláště mezi očima z profilu. Zadní dorzální okraj operkula karmínově červený, prsní ploutve mají u báze malou načervenalou skvrnu, stejná skvrna někdy i u báze posledních hřbetních paprsků. Dorůstá maximálně 60 cm, běžná velikost 25 cm.²²⁴

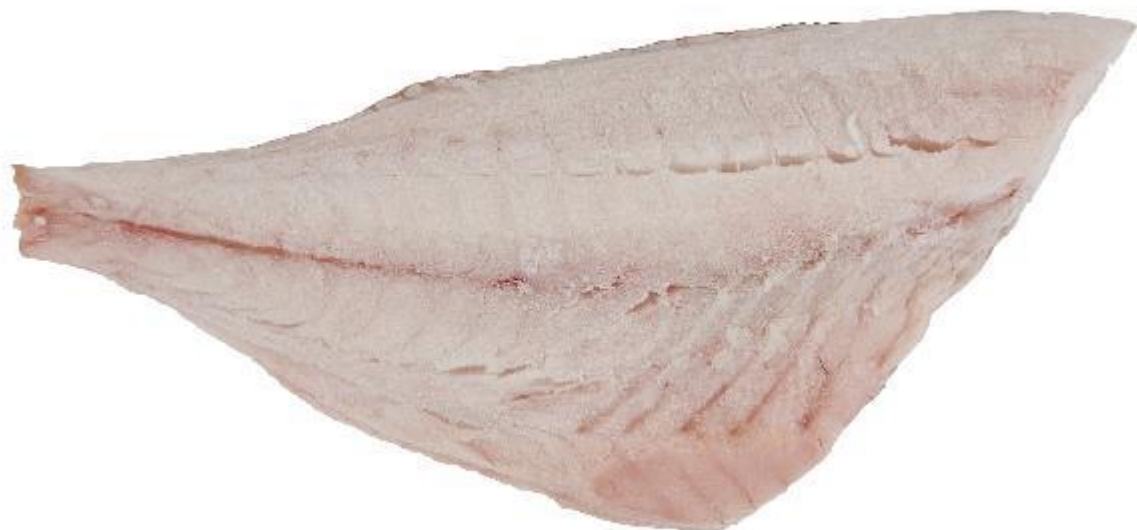
Čerstvá svalovina

²²⁴ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2607.

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Dentex dentex* nebo *Sparus pagrus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Dentex dentex* nebo *Sparus pagrus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Pagrus caeruleostictus (Valenciennes, 1830)

Obchodní označení	Pražman modroskvrnný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeleď	Sparidae
Rod	<i>Pagrus</i>
Druh	<i>Pagrus caeruleostictus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo oválné, středně vysoké, mírně zploštělé. Profil hlavy jde od spodního okraje oka strmě nahoru. Čelisti velmi silné, pysky masité. Hřbetní má první dva trny extrémně malé, třetí až pátý nejdelší, u mladých jedinců vláknitý, vláknitý paprsek i u břišních ploutví. Barva růžová se stříbrnými odlesky, hřbet a boky pokryté modrými skvrnami. Hlava je tmavší. U báze posledních hřbetních paprsků velká tmavá skvrna, která s věkem bledne. Vykrojená ocasní ploutev růžová, s černým okrajem. Ostatní ploutve namodralé nebo narůžovělé. Staré ryby často pokryté tmavými skvrnami. U samců v reprodukčním období hlava zbarvená dožluta. Dorůstá 72 cm, obvyklá velikost 50 cm.²²⁵

²²⁵ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2610.

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s nevýraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost Hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Sarpa salpa (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Očnatec obecný

Synonymum obchodního označení

Okáč obecný, Zubatice zlatopasá

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď	Sparidae
Rod	<i>Sarpa</i>
Druh	<i>Sarpa salpa</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Popis druhu

Tělo podlouhlé a z boku středně zploštělé. Hlava malá. Preoperkulum bez šupin. Ústa malá, pysky tlusté. Hřbetní ploutev s 11 nebo 12 trny a 14–17 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 13–15 měkkých paprsků. Prsní ploutve krátké. Zbarvení namodrale šedé s 10 nebo 11 oranžovo-zlatými podélnými pruhy. Hlava tmavší, světlé břicho. Oko žluté, meziočnicový prostor tmavý. Postranní čára tmavá a velmi výrazná. Malá černá skvrna na horní části

základny prsní ploutve. Ocasní ploutev tmavě šedá, ostatní ploutve světlejší. Délka do 45 cm, běžně do 35 cm.²²⁶

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kraniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhem *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae. Vodítkem může být výrazně nižší dorzální klenutí a čistě černá výstelka břišní dutiny.

²²⁶ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2613.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je podlouhlý, lehce dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je černá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae. Vodítkem může být výrazně nižší dorzální klenutí a čistě černá výstelka břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Sparus aurata (Linnaeus 1758)

Obchodní označení

Mořan zlatý

Synonymum obchodního označení

Pražma královská

Taxonomické zařazení

Řád	Perciformes
Čeleď	Sparidae
Rod	<i>Sparus</i>
Druh	<i>Sparus aurata</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Oválné, středně vysoké, mírně stlačené tělo. Profil hlavy pravidelně zakřivený. Malé oko. 4 až 6 špičatých zubů vpředu v každé čelisti. Hřbetní ploutev s 11 tvrdými a 13–14 měkkými paprsky, řitní se 3 trny tvrdými a 11 nebo 12 měkkými paprsky. Barva stříbřitě šedá, velká černá skvrna nav kranialní části počátku postranní čáry, táhnoucí se přes horní okraj operkula, kde je zesponu ohraničena načervenalou skvrnou. Mezi očima zlatý pás lemovaný 2 tmavými skvrnami (není dobře patrný u mladých jedinců). Často tmavé podélné čáry po stranách těla. Tmavý pás na hřbetní ploutvi. Špičky ocasní ploutve lemované černě. Maximální velikost do 70 cm, běžně do 35 cm.²²⁷

²²⁷ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2614.

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kaniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kaniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černošedým mramorováním. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kraniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s černošedým mramorováním. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Sparus pagrus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Pražman obecný	
Synonymum obchodního označení	Pražma obecná	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeleď	Sparidae
Rod	<i>Sparus (Pagrus)</i>
Druh	<i>Sparus pagrus (Pagrus pagrus)</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Popis druhu

Tělo oválné, středně vysoké. Profil hlavy konvexní, před okem mírně strmější. Obě čelisti vpředu s velkými špičatými zuby. Hřbetní ploutev s 12 ostny tvrdými a 9–12 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 8 nebo 9 měkkými paprsky. Zbarvení růžové se stříbřitými odlesky, na bříše světlejší. Hlava tmavá, někdy se na horních stranách objevují jemné modré

tečky. Často poněkud tmavší skvrna u prsních ploutví. Ocasní ploutev tmavě růžová s bílými špičkami laloků. Ostatní ploutve narůžovělé. Maximální velikost do 75 cm, běžně do 35 cm.²²⁸

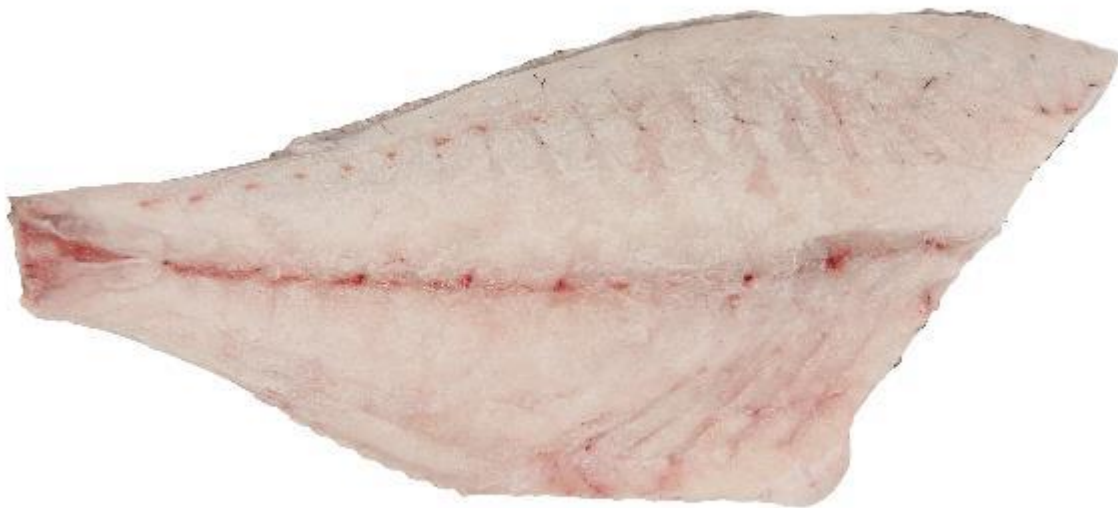
Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kranálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Dentex gibbosus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

²²⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2611.

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se ztelně zužuje až na 1/5 kranální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Dentex gibbosus* nebo *Pagellus erythrinus*, ale i s mnoha dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost druhu

Carangidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae.

Spondyliosoma cantharus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Mořan tmavý

Synonymum obchodního označení

Pražma tmavá

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď	Sparidae
Rod	<i>Spondyliosoma</i>
Druh	<i>Spondyliosoma cantharus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

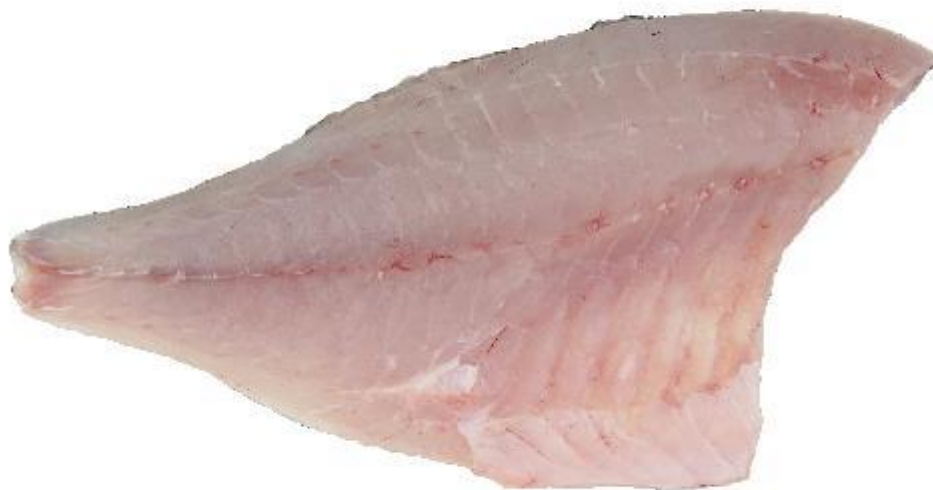

Tělo oválné, stlačené. Dorzální profil hlavy stlačený nad očima. Suborbitální prostor úzký. Ústa šikmého postavení. 4–6 řad špičatých zubů v každé čelisti. Hřbetní ploutev s 11 trny a 11–13 měkkými paprsky. Řitní ploutev se 3 trny a 9–11 měkkými paprsky. Zbarvení stříbřitě šedé s namodralými, nazelenalými nebo narůžovělými odlesky. Hlava tmavší, zejména mezi očima. Žlutě zlaté podélné čáry po stranách. Vidlice ocasní ploutve obvykle lemované černou barvou. Někdy 5 nebo 6 šedých pruhů. Běžná velikost do 30 cm, maximálně do 60 cm.²²⁹

²²⁹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetradontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for

Čerstvá svalovina

Růžová až olivově šedá s výraznou růžovobílou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Celá dorzální část má výraznou světlou kresbu ve tvaru obdélníků, které jsou kaniálně větší a kaudálně se zmenšují a zplošťují. Podobná kresba lemuje v menším měřítku ventrální část. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Svalovina je jemná a křehká. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kaniální výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá, narůžovělá a šedá s výraznou růžovou linií v centrální části a přerušovanou růžovohnědou linií v dorzální části, především kaudálně od poloviny filetu. Segmentace je jasně patrná, v případě ne zcela čerstvé svaloviny je běžný velmi rozsáhlý gaping. Filet je silně dorzálně klenutý, v poslední kaudální třetině se zřetelně zužuje až na 1/5 kranialní výšky. Břišní partie dosahuje 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je snadná s celou řadou druhů čeledi Sparidae, svalovina je prakticky totožná např. s druhy *Sparus pagrus* a *Pagellus erythrinus*, ale i s dalšími druhy. Dále potom se zástupci celé řady čeledí jako např. Carangidae, Sebastidae, Lethrinidae, Labridae, Scianidae nebo Moronidae.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Carangidae; Labridae; Lethrinidae; Moronidae; Scianidae; Sebastidae; Sparidae.

Sphyraenidae

Sphyraena sphyraena (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Soltýn obecný středomořský

Synonymum obchodního označení

Barakuda

Taxonomické zařazení

Řád

Carangiformes

Čeď	Sphyraenidae
Rod	<i>Sphyraena</i>
Druh	<i>Sphyraena sphyraena</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo je protáhlé a válcovité, jeho výška je asi 10 % standardní délky. Hlava velká, s dlouhým, špičatým rostem; konec dolní čelisti je masitě zakončen. Má silné kónické vzpřímené zuby. Kostěná hrana operkula zakončená jediným hrotem. 2 hřbetní ploutve. Ocasní ploutev hluboce rozeklaná. Šupiny postranní čáry směrem ke kaudální části tvoří poměrně dobře vyvinutý kýl. Hřbet modrošedý až olovnatě nazelenalý, směrem dolů přechází do stříbřitě bílé, podél dorzální části boků šikmé tmavé pruhy. Horní část hlavy a maxila načernalé.

Ploutve načernalé, břišní s bílými okraji. Vnitřek úst u čerstvých exemplářů bělavý. Maximální velikost 165 cm, běžně do 60 cm.²³⁰

Čerstvá svalovina

Růžová v oblasti břišní dutiny, zbytek olivově šedý s výraznou segmentací. Kromě běžného rozsáhlého gapingu je bez dalších determinačních znaků. Filet je nízký a mohutný, s minimálním dorzálním klenutím a velmi pozvolným zužováním směrem k části ocasního násadce, který tvoří až 2/3 kraniální výšky. Celý vzhled působí jednotně, bez skvrn, linií a kreseb. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je u celého filetu paradoxně díky bezvýraznosti svaloviny velmi těžká. V podobě porcí naopak zaměnitelné s jakýmkoliv druhem podobné barvy. Typicky např. *Coryphanea hyppurus*.

Hluboce zmrazená svalovina

²³⁰ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2871.

Bílorůžová v oblasti břišní dutiny, zbytek bílý až bílošedý s výraznou segmentací. Kromě běžného rozsáhlého gapingu je bez dalších determinačních znaků. Filet je nízký a mohutný, s minimálním dorzálním klenutím a velmi pozvolným zužováním směrem k části ocasního násadce, který tvoří až 2/3 kraniální výšky. Celý vzhled působí jednoduše, bez skvrn, linií a kreseb. Partie břišní části dosahuje 1/2 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části bílorůžová. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je u celého filetu díky bezvýraznosti svaloviny velmi těžká. V podobě porcí naopak zaměnitelné s jakýmkoliv druhem podobné barvy. Typicky např. *Coryphanea hyppurus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Coryphaenidae.

Sphyrnidae

Sphyrna lewini (Griffith & Smith, 1834)

Obchodní označení

Kladivoun bronzový

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Carcharhiniformes

Čeleď	Sphyrnidae
Rod	<i>Sphyrna</i>
Druh	<i>Sphyrna lewini</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis

Žralok s protáhlým, středně štíhlým tělem. Charakteristicky do stran rozšířená, úzká, čepelovitá hlava, s několika prohloubeninami na klenutém okraji. Oči po stranách hlavy dosahují za, nebo na úroveň zadního okraje úst. Přední zuby trojúhelníkovité, zadní hluboce vroubkované. 2 hřbetní ploutve. První středně vysoká a špičatá, druhá mnohem menší. Příčná jamka nad základnou ocasu srpkovitá. Ocasní ploutev silně asymetrická. Barva dorzálně světle šedá nebo šedohnědá, ventrálně bělavá, špičky prsních ploutví tmavé a tmavá skvrna na spodním laloku ocasní ploutve. Dorůstá velikosti 430 cm, běžná velikost 360 cm. Maximální publikovaná váha 152,4 kg.²³¹

²³¹ *Sphyrna lewini* (Griffith & Smith, 1834) In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-10-23]. Dostupné z <https://www.fishbase.se/summary/912>

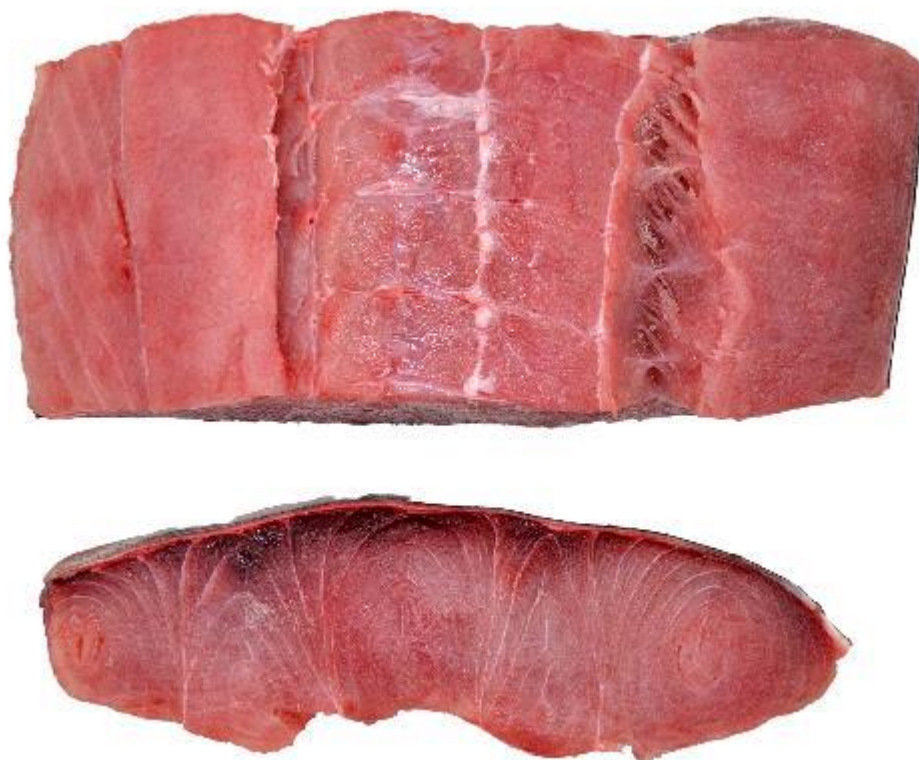

Čerstvá svalovina

Růžová až tmavě červená (pouze v podkožní části) s dobře viditelnou segmentací, tenkou bílou kresbou lemující segmenty a inklinací k rozsáhlému gapingu v dorzální části. Svalovina je jemná a křehká. V příčném řezu je dobře viditelných 5 segmentových celků, přičemž každý z nich je dále členěn formou soustředných elips. Tato segmentace se na podélném řezu projevuje nejčastěji formou 4 podélných bílých linií. Záměna čerstvé svaloviny je snadná s dalšími druhy *Sphyrna spp.*, ale např. i s druhy *Rachycentron canadum* nebo *Istiophorus platypterus*, obzvláště ve formě porcí.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až tmavě červená (pouze v podkožní části) s dobře viditelnou segmentací, tenkou bílou kresbou lemující segmenty a inklinací k rozsáhlému gappingu v dorzální části. V příčném řezu je dobře viditelných 5 segmentových celků, přičemž každý z nich je dále členěn formou soustředných elips. Tato segmentace se na podélném řezu projevuje nejčastěji formou 4 podélných bílých linií. Záměna hluboce zmrazené svaloviny je snadná s dalšími druhy *Sphyrna spp.*, ale např. i s druhy *Rachycentron canadum* nebo *Istiophorus platypterus*, obzvláště ve formě porcí.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Sphyrnidae; Rachycentronidae; Istiophoridae.

Squalidae

Squalus acanthias (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Žralok ostnatý

Synonymum obchodního označení

Žralok, Ostroun obecný

Taxonomické zařazení

Řád

Squaliformes

Čeleď	Squalidae
Rod	<i>Squalus</i>
Druh	<i>Squalus acanthias</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo velmi štíhlé, hlava štíhlá, ústa spodní. Středně dlouhé rostrum, přední nosní chlopeň jednolaločná. Zuby v horní a dolní čelisti jsou čepelovité, vzájemně propojené, s jedním šikmým hrotem a distální čepelí na nízké korunce a kořeni. Dvě malé hřbetní ploutve, posazené daleko od sebe. Na začátku každé z nich 1 trn – u první hřbetní ploutve krátký, u druhé delší. Řitní ploutev chybí. Barva dorzálně šedá až šedomodrá, ventrálně světle šedá až bílá. Malé bílé skvrny na bocích. Dorůstá až 160 cm, běžná velikost 100 cm.^{232 233}

Čerstvá svalovina

Čistě bílá až narůžovělá s dobře viditelnou segmentací v celé ploše filetu. Ten je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí a výrazných podélných linií nebo pruhů. Břišní partie dosahuje až 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až lehce narůžovělá. Díky svému zbarvení je záměna čerstvé svaloviny s druhy jiných čeledí prakticky vyloučena.

Hluboce zmrazená svalovina

²³² MECKLENBURG, C. W. et al. *Marine Fishes of the Arctic Region*. Akureyri, Iceland: Conservation of Arctic Flora and Fauna, 2018. 464 s. ISBN 978-9935-431-69-1. Str. 34.

²³³ *Squalus acanthias* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-14]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Squalus-acanthias.html>

Čistě bílá až narůžovělá s dobře viditelnou segmentací v celé ploše filetu. Ten je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí a výrazných podélných linií nebo pruhů. Břišní partie dosahuje až 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až lehce narůžovělá. Díky svému zbarvení je záměna hluboce zmrazené svaloviny s druhy jiných čeledí prakticky vyloučena.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Stromateidae

Pampus argenteus (Euphrasen, 1788)

Obchodní označení

Stříbrovka lesklá

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď

Stromateidae

Rod

Pampus

Druh

Pampus argenteus

Výskyt dle FAO

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo oválné, velmi vysoké, silně zploštělé. Operkulum chybí, žaberní otvor redukován na vertikální úžinu na boku těla. Hřbetní i řitní ploutev bez trnů, ale prvních 5–10 paprsků čepelovitých a výrazně delších. Břišní ploutve chybí. Ocasní ploutev široce rozevřená, spodní lalok delší než horní. Barva dorzálně šedá přecházející ventrálně do stříbřitě bílé, s malými černými tečkami po celém těle. Ploutve jsou slabě žluté, vertikální ploutve s tmavými okraji. Může dorůst až 60 cm, běžná velikost 30 cm.²³⁴

Čerstvá svalovina

²³⁴ *Pampus argenteus* (Euphrasen, 1788). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-16]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Pampus-argenteus.html>

Světle růžová až růžová s tmavší centrální linií a 4 bílými liniemi. Vždy 1 v periferní a 1 ve střední části jak dorzální, tak ventrální poloviny filetu. Segmentace je hůře znatelná, stejně tak bílá kresba kolem segmentů. Svalovina je jemná a pevná. Filet je silně dorzálně i ventrálně klenutý až talířovitého tvaru. Od 2/3 se prudce kónicky zužuje až do části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě lesklá s četnými drobnými černošedými tečkami, výrazně kumulovanými v kraniálně dorzálním prostoru břišní dutiny. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je s ohledem na velmi specifickou charakteristiku prakticky vyloučena.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová až bílá s tmavší centrální linií a 4 tmavšími liniemi. Vždy 1 v periferní a 1 ve střední části jak dorzální, tak ventrální poloviny filetu. Segmentace je neznatelná, stejně tak bílá kresba kolem segmentů. Filet je silně dorzálně i ventrálně klenutý až talířovitého tvaru. Od 2/3 se prudce kónicky zužuje až do části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kranialní výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je bílá až bílorůžová s četnými drobnými černošedými tečkami, výrazně kumulovanými v kranialně dorzálním prostoru břišní dutiny. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je s ohledem na velmi specifickou charakteristiku prakticky vyloučena.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Není.

Triakidae

Galeorhinus galeus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Žralok psohlavý

Synonymum obchodního označení

Není

Taxonomické zařazení

Řád

Carcharhiniformes

Čeď	Triakidae
Rod	<i>Galeorhinus</i>
Druh	<i>Galeorhinus galeus</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře
- Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán
- Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán
- Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Žralok s dlouhým špičatým rostem, velkou tlamou a malými čepelovitými zuby. Zbarvení dorzálně tmavě šedé, ventrálně světlejší. Ploutve hladké, někdy se světlými okraji. Rostrum při pohledu zespodu mléčné.²³⁵ Dvě hřbetní ploutve, první výrazně větší, druhá přibližně stejně velká jako řitní ploutev. Horní lalok ocasní ploutve s výrazným terminálním lalokem, který je stejně dlouhý jako zbytek ploutve. Dorůstá délky 160 cm, největší doložená hmotnost 44,7 kg.²³⁶

Čerstvá svalovina

²³⁵ SMITH, J. L. B., SMITH M. M. Carcharhinidae. In: SMITH, M. M., HEEMSTRA, P. C. (eds.). *Smith's Sea Fishes*. Berlin: Springer-Verlag, 1986. 1047 str. ISBN 978-3-642-82860-7. Str. 78.

²³⁶ Galeorhinus galeus (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase* [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-28]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Galeorhinus-galeus.html>

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 4 tenké bílé linie v podélném profilu tvoří rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. V případě nedokonalého zpracování může mít ventrální část pouze formu segmentů s bílou kresbou. Svalovina je velmi jemná a křehká. Partie břišní dutiny dosahuje $\frac{3}{4}$ výšky a $\frac{3}{5}$ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžovobílá. Velmi snadná záměna čerstvé svaloviny s druhy čeledě Scyliorhinidae, které mají obecně svalovinu spíše bílorůžovou až bíložedou a poměr břišní partie $\frac{2}{5}$ délky filetu.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle až tmavě růžová s dobře viditelnou segmentací a bílou kresbou kolem segmentů v celé ploše filetu, který je nízký a podlouhlý. 3 špatně viditelné tmavší pruhy v podélném profilu tvořící rovnoběžky, přičemž periferní ventrální linie začíná až od konce břišní dutiny. Všechny ostatní linie jsou v celé délce filetu až po ocasní násadec, který končí do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje 3/4 výšky a 3/5 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je růžová. Velmi snadná záměna hluboce zmrazené svaloviny s druhy čeledě Scyliorhinidae, které mají obecně svalovinu spíše bílorůžovou až bílošedou a poměr břišní partie 2/5 délky filetu.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Scyliorhinidae.

Triglidae

Aspitrigla cuculus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Štítník kukaččí rudý

Synonymum obchodního označení

Trigla cuculus

Taxonomické zařazení

Řád

Scorpaeniformes

Čeľad'	Triglidae
Rod	<i>Chelinodichthys</i>
Druh	<i>Aspitrigla cuculus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře

Popis druhu

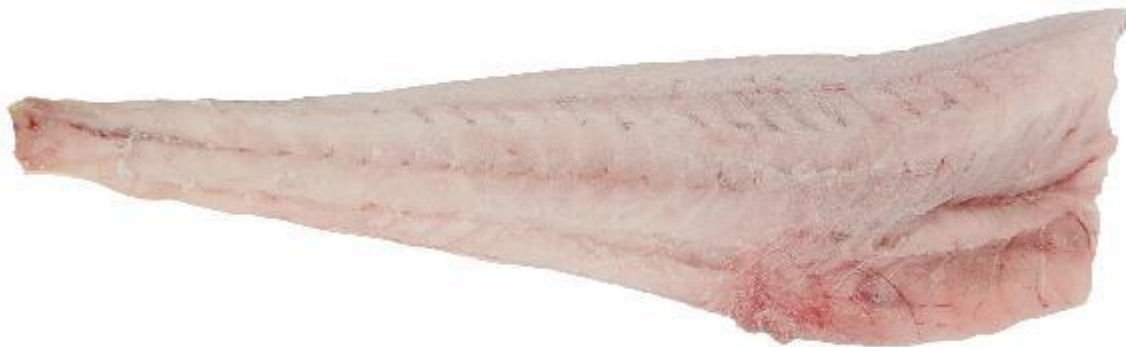
Dlouhé ke kaudální části zužující se tělo. Čenich strmý, prodloužený dopředu zubatým zploštělým rostrem. Úzký ocasní násadec s homoceršní ploutví s téměř rovným okrajem. Dvě samostatné hřbetní ploutve, první pilovitá. Dlouhé prsní ploutve se 3 volnými paprsky. Načervenalá hlava a hřbet, spodní část těla bělavá. Může dorůst až 70 cm, běžná velikost 27,6 cm.^{237 238}

²³⁷ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 839 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 873.

²³⁸ *Aspitrigla cuculus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). Fishbase. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-11-07]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/44>

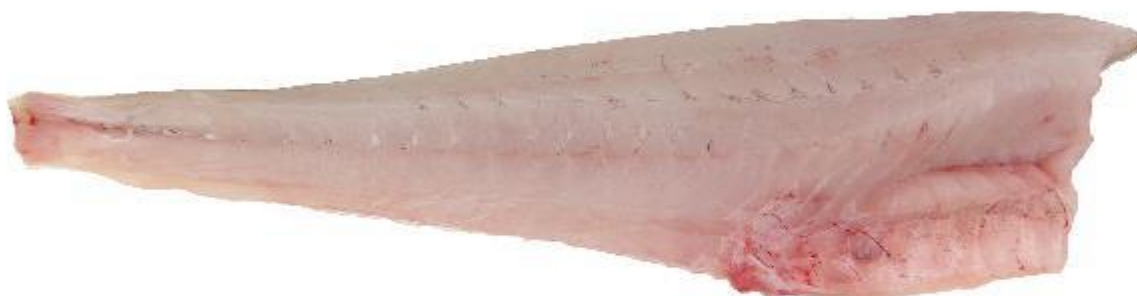

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až růžová s 2 hůře rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v centrální a 1 v dorzální části. Segmentace velmi dobře patrná s občasnými šedočernými filamenti mezi jednotlivými částmi. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí, zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s drobným černým krupičkováním, které je společně s filamenti mezi segmenty determinačním znakem čerstvé svaloviny od druhů *Chelidonichthys lucerna* a *Eutrigla gurnardus*.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílorůžová až růžová s 3 hůře rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Segmentace velmi dobře patrná s občasnými šedočernými filamenty mezi jednotlivými částmi. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí. Zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá s drobným černým krupičkováním, které je společně s filamenty mezi segmenty determinačním znakem hluboce zmrazené svaloviny od druhů *Chelidonichthys lucerna* a *Eutrigla gurnardus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Triglidae.

Eutrigla gurnardus (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Štítník šedý	
Synonymum obchodního označení	Trigly	
Taxonomické zařazení	Řád	Scorpaeniformes
	Čeleď	Triglidae

Rod	<i>Eutrigla</i>
Druh	<i>Eutrigla gurnardus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

Tělo protáhlé, od hlavy se zužující. Hlava velká, bez hluboké týlní rýhy, ústa spodní. Dvě oddělené hřbetní ploutve. Ocasní ploutev mírně vykrojená. Prsní ploutve krátké, nedosahují základny řitní ploutve. Postranní čára jasně patrná, šupiny na ní vytváří středový kýl. Ventrální strana těla jen částečně šupinatá. Barva je šedá nebo načervenalé hnědá, s bílými skvrnami na bocích, pod i nad postranní čárou. Dorůstá až 60 cm, běžná velikost 35–40 cm.^{239 240}

²³⁹ *Eutrigla gurnardus* (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-06-13]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Eutrigla-gurnardus.html>

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až růžová s 2 velmi špatně rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v centrální a 1 v dorzální části. Segmentace velmi dobře patrná s občasnými bílými filamenti mezi jednotlivými segmenty v centrální části filetu. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí, zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je u čerstvé svaloviny stříbřitě bílá na rozdíl od druhu *Aspitrigla cuculus*, kde lze vidět drobné černé krupičkování, stejně jako šedočerné filamenti mezi segmenty v dorzální části. Druh *Trigla lucerna* je prakticky totožný.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁴⁰ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 831 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2309.

Bílorůžová až růžová s 3 hůře rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Segmentace velmi dobře patrná. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí, zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je u hluboce zmrazené svaloviny stříbřitě bílá na rozdíl od druhu *Aspitrigla cuculus*, kde je viditelné drobné černé krupičkování, které je společně s šedočernými filamenti mezi segmenty determinačním znakem tohoto druhu. Druh *Trigla lucerna* je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Triglidae.

Chelidonichthys (Trigla) lucerna (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení

Štítník červený

Synonymum obchodního označení

Trigly

Taxonomické zařazení

Řád

Scorpaeniformes

Čeleď

Triglidae

Rod	<i>Chelidonichthys</i>
Druh	<i>Chelidonichthys (Trigla) lucerna</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Popis druhu

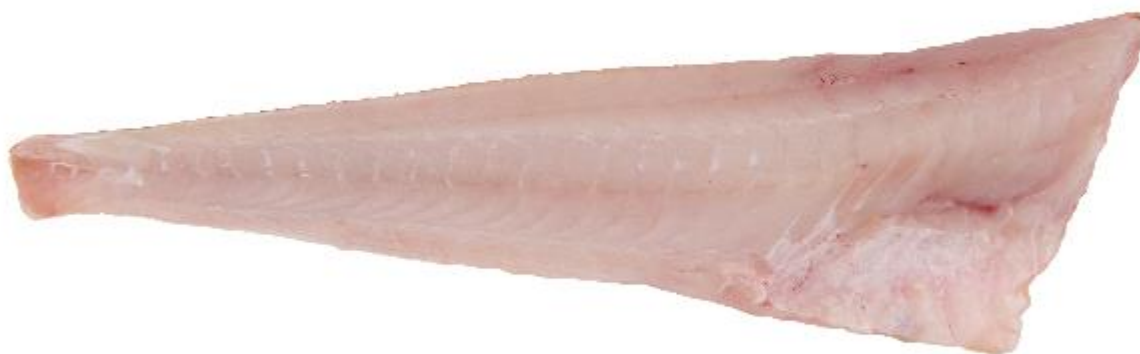

Tělo je protáhlé. Hlava velká, kostnatá, s mnoha hřebeny a trny, ústa spodní. Dvě samostatné hřbetní ploutve, první s 8 až 10 trny. Prsní ploutev dlouhá, se 3 oddělenými paprsky. Prsní a mezibřišní oblast bez šupin, břicho částečně šupinaté. Červený, popř. červenohnědý hřbet a horní boky, břicho a spodní boky bílé. Prsní ploutev na boční vnější straně purpurově červená, povrch a vnitřní povrch namodralý s velkou černou kruhovou skvrnou u základny ploutve. Běžná velikost 30 cm, maximálně 65 cm a 6 kg.²⁴¹

²⁴¹ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 1 (Elopiformes to Scorpaeniformes)* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 839 s. [Str. 1511-2342]. ISBN 9789251092668. Str. 2298, 2306.

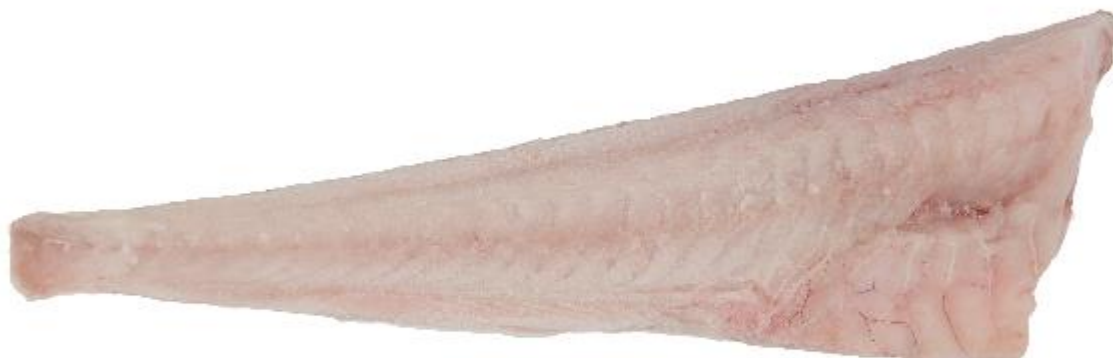

Čerstvá svalovina

Bílorůžová až růžová s 2 velmi špatně rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v centrální a 1 v dorzální části. Segmentace velmi dobře patrná s občasnými bílými filamenti mezi jednotlivými segmenty v centrální části filetu. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí, zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je u čerstvé svaloviny stříbřitě bílá na rozdíl od druhu *Aspitrigla cuculus*, kde lze vidět drobné černé krupičkování, stejně jako šedočerné filamenti mezi segmenty v dorzální části. Druh *Eutrigla gurnardus* je prakticky totožný.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílorůžová až růžová s 3 hůře rozeznatelnými tmavšími liniemi. 1 v dorzální, 1 v centrální a 1 ve ventrální části. Segmentace velmi dobře patrná. Filet je podlouhlý, nízký, bez dorzálního klenutí, zužující se rovnoměrně v celé délce až k části ocasního násadce, který tvoří 1/4 kraniální výšky filetu. Břišní partie zasahuje do 1/2 výšky a maximálně do 1/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je u hluboce zmrazené svaloviny stříbřitě bílá na rozdíl od druhu *Aspitrigla cuculus*, kde je viditelné drobné černé krupičkování, které je společně s šedočernými filamenti mezi segmenty determinačním znakem tohoto druhu. Druh *Eutrigla gurnardus* je prakticky totožný.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Triglidae.

Trichiuridae

Aphanopus carbo (Lowe, 1839)

Obchodní označení

Uhlířka černá

Synonymum obchodního označení

Tkaničnice tmavá

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď	Trichiuridae
Rod	<i>Aphanopus</i>
Druh	<i>Aphanopus carbo</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Popis druhu

Tělo velmi protáhlé, z boků výrazně zploštělé. Hlava dlouhá s velikou tlamou a četnými ostrými úzkými zuby. Ústní dutina černá. Oko umístěné blízko dorzálního obrysu. Hřbetní ploutev s 38–40 trny a 52–56 paprsky. Trny a paprsky částečně rozděleny hlubokým zářezem. Řitní ploutev se dvěma volnými trny oddělenými od zbytku ploutve a 44–48 měkkými paprsky, druhý trn je velmi silný, dýkovitý. Ocasní ploutev rozeklaná. Tělo je měděně černé s duhovým nádechem. Maximální délka je 150 cm.²⁴²

Čerstvá svalovina

Bílá až narůžovělá se špatně viditelnou segmentací a výraznou centrální linií. V dorzální části je špatně viditelná obdélníková kresba. Svalovina je velmi jemná a křehká. Filet značně protáhlý s velmi nízkou vrstvou svaloviny. Dorzální klenutí chybí. V celé délce se pozvolna kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je čistě černá. Velmi snadná zaměnitelnost čerstvé svaloviny s druhem *Lepidopus caudatus*, který má však výrazně růžovější zbarvení a dobře viditelnou obdélníkovou kresbu v dorzální části. Jistá možnost záměny je i s druhy *Silurus glanis* nebo *Prionace glauca*, které jsou však mnohem robustnější s bílou výstelkou břišní dutiny.

²⁴² CARPENTER, K. E. (ed.). *The Living Marine Resources of the Western Central Atlantic. Volume 3: Bony fishes part 2 (Opistognathidae to Molidae), sea turtles and marine mammals* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2002. 752 s. [Str. 1375-2127]. ISBN 978-9251048276. Str. 1828.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až narůžovělá se špatně viditelnou segmentací a výraznou centrální linií. V dorzální části je špatně viditelná obdélníková kresba. Filet značně protáhlý s velmi nízkou vrstvou svaloviny. Dorzální klenutí chybí. V celé délce se pozvolna kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je čistě černá. Velmi snadná zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s druhem *Lepidopus caudatus*, který má však výrazně růžovější zbarvení a dobře viditelnou obdélníkovou kresbu v dorzální části. Jistá možnost záměny je i s druhy *Silurus glanis* nebo *Prionace glauca*, které jsou však mnohem robustnější s bílou výstelkou břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Trichiuridae; Siluridae; Carcharhinidae.

Lepidopus caudatus (Euphrasen, 1788)

Obchodní označení

Vlasochvost stužkový

Synonymum obchodního označení

Tkaničnice stříbrná

Taxonomické zařazení

Řád

Perciformes

Čeď	Trichiuridae
Rod	<i>Lepidopus</i>
Druh	<i>Lepidopus caudatus</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středozemní moře a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Tělo velmi protáhlé, z boků výrazně zploštělé. Ústa přední, oči velké, prostor mezi očima rovný nebo mírně konkávní. Hřbetní ploutev tvořena 98–110 paprsky. Řitní ploutev se dvěma volnými trny oddělenými od zbytku ploutve. Druhý trn je přeměněn na destičku nebo trojhran. Zbytek řitní ploutve tvořen 59–66 paprsky. Ocasní ploutev dvoulaločná, poměrně malá. Břišní ploutve redukovány. Postranní čára rovná, viditelná. Barva jednotně stříbrná. Dorůstá velikosti až 205 cm, běžná velikost je 100–135 cm.²⁴³

Čerstvá svalovina

Světle až tmavě růžová se špatně viditelnou segmentací a výraznou centrální linií. V dorzální části je jasná obdélníková až žebříčkovitá kresba. Svalovina je velmi jemná a křehká. Filet značně protáhlý s velmi nízkou vrstvou svaloviny. Dorzální klenutí chybí. V celé délce se pozvolna kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje do ½ výšky a ½ délky filetu. Výstelka břišní dutiny je šedočerná až černá. Velmi snadná zaměnitelnost čerstvé svaloviny s druhem *Aphanopus carbo*, který má však výrazně světlejší až bílé zbarvení, hůře viditelnou obdélníkovou kresbu v dorzální části a čistě černou výstelku břišní dutiny.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁴³ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2893.

Světle až tmavě růžová se špatně viditelnou segmentací a výraznou centrální linií. V dorzální části je jasná obdélníková až žebříčkovitá kresba. Filet značně protáhlý s velmi nízkou vrstvou svaloviny. Dorzální klenutí chybí. V celé délce se pozvolna kaudálně kónicky zužuje až do ztracena. Partie břišní dutiny dosahuje do 1/2 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní dutiny je šedočerná až černá. Velmi snadná zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny s druhem *Aphanopus carbo*, který má však výrazně světlejší až bílé zbarvení, hůře viditelnou obdélníkovou kresbu v dorzální části a čistě černou výstelku břišní dutiny.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Trichiuridae.

Xenocyprididae

Ctenopharyngodon idella (Valenciennes, 1844)

Obchodní označení	Amur bílý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes

Čeleď	Xenocypridae
Rod	<i>Ctenopharyngodon</i>
Druh	<i>Ctenopharyngodon idella</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Podlouhlé tělo válcovitého tvaru. Hlava krátká, v horní části zploštělá. Oči posazeny velmi nízko. Ústa koncová bez vousů. Ocasní ploutev homocerní. Tělo má na horní hřbetní části mosazně zelenou až olivovou barvu, ventrálně barva přechází ve stříbrnou s odstíny zlaté jako u *Cyprinus carpio*. Ploutve jsou žlutozelené nebo žlutošedé. Tělo je celé pokryté cykloidními

šupinami. Postranní čára zřetelná od hlavy až k ocasnímu násadci. Největší dosud zaznamenaná délka je 150 cm a publikovaná nejvyšší hmotnost 45 kg.²⁴⁴

Čerstvá svalovina

Narůžovělá až olivově šedá, s jasnou segmentací a hůře patrnou kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je podlouhlý, robustní a výrazně nižší než filety ostatních druhů. Rovnoměrně se kaudálně zužuje až do části ocasního násadce, která je tvořena až 1/2 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. V případě celého filetu nebo jeho částí je u čerstvé svaloviny zaměnitelnost možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, v menších velikostech především s druhem *Cyprinus carpio* nebo *Barbus Barbus*.

Hluboce zmrazená svalovina

²⁴⁴ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 206-208.

Narůžovělá až olivově šedá, s jasnou segmentací a hůře patrnou kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů čeledí Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je podlouhlý, robustní a výrazně nižší než filety ostatních druhů. Rovnoměrně se kaudálně zužuje až do části ocasního násadce, která je tvořena až 1/2 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní dutiny černošedá. V případě celého filetu nebo jeho částí je u hluboce zmrazené svaloviny zaměnitelnost možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae, v menších velikostech především s druhem *Cyprinus carpio* nebo *Barbus Barbus*.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae; Xenocyprididae.

Hypophthalmichthys molitrix (Valenciennes, 1844)

Obchodní označení	Tolstolobik bílý	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Cypriniformes
	Čeleď	Xenocyprididae

Rod	<i>Hypophthalmichthys</i>
Druh	<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody
- Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody
- Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody
- Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody
- Oblast 6 – Oceánie – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo mohutné, relativně vysoké, z boků stlačené, olivové až stříbřité. Barva těla je na hřbetu šedo-zelená až zelená. Boky jsou stříbrno-bílé stejně jako peritoneum. Velká hlava tvoří přibližně 24–29 % celkové délky těla ryby. Postranní čára je značně deformovaná. Sahá od šije až do středu ocasního násadce. Okraj posledního hřbetního paprsku není zoubkovaný. Liší se od *Hypophthalmichthys nobilis* absencí šupin v oblasti mezi prsními ploutvemi až po řitní ploutev. Dorůstá délky 105 cm a hmotnosti 50 kg.^{245 246}

Čerstvá svalovina

²⁴⁵ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes) 2*. Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 698 s., [12], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-9. Str. 269-273.

²⁴⁶ HANEL, L. a LUSK, S. *Ryby a mihule České republiky: rozšíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic: distribution and conservation*. Vyd. 1. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. 447 s. ISBN 80-86327-49-3. Str. 276-278.

Růžová až olivově šedá s dobře znatelnou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je vysoký a robustní, zdatně dorzálně klenutý. Od 1/3 se kaudálně rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, tvořené 1/3 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části černá. V případě celého filetu nebo jeho částí je u čerstvé svaloviny zaměnitelnost možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae.

Hluboce zmrazená svalovina

Růžová až olivově šedá s dobře znatelnou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných dobře viditelných linií, typických pro svalovinu druhů Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je vysoký a robustní, silně dorzálně klenutý. Od 1/3 se kaudálně rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, tvořené 1/3 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 2/3 délky filetu. Výstelka břišní části černá. V případě celého filetu nebo jeho částí je u hluboce zmrazené svaloviny zaměnitelnost možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae.

Zaměnitelnost čerstvé i hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae; Xenocyprididae.

Hypophthalmichthys nobilis (Richardson, 1845)

Obchodní označení

Tolstolobec pestrý

Synonymum obchodního označení

Tolstolobik, *Aristichtys nobilis*

Taxonomické zařazení

Řád Cypriniformes

Čeleď Xenocyprididae

Rod *Hypophthalmichthys*

Druh

Hypophthalmichthys nobilis

Výskyt dle FAO

Oblast 1 – Afrika – vnitrozemské vody

Oblast 2 – Severní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 3 – Jižní Amerika – vnitrozemské vody

Oblast 4 – Asie – vnitrozemské vody

Oblast 5 – Evropa – vnitrozemské vody

Popis druhu

Tělo je mohutné, relativně vysoké a bočně stlačené. Ústa jsou v horním postavení. Velká hlava tvoří přibližně 27–35 % celkové délky těla ryby. Oko velké, posazené pod úrovní úst. Šupiny jsou drobné, cykloidního typu. Zadní okraj posledního hřbetního paprsku není zoubkovaný. Zbarvení boků je tmavě mramorované. Fyziologicky velice podobný druhu *Hypophthalmichthys molitrix*. Na rozdíl od něj má však šupiny i v oblasti mezi prsními ploutvemi až po řitní ploutev. Dorůstá délky až 130 cm při hmotnosti až 40 kg.²⁴⁷

Čerstvá svalovina

²⁴⁷ BARUŠ, V. a kol. *Mihulovci (Petromyzontes) a ryby (Osteichthyes)* 2. Vyd. 1. Praha: Academia, 1995. 698 s., [12], s. obr. příl. Fauna ČR a SR, sv. 28. ISBN 80-200-0501-9. Str. 263-268.

Světle růžová až olivově šedá s dobře znatelnou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je robustní, s minimálním dorzálním klenutím, od 1/3 se kaudálně rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, tvořené 1/3 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní části černá. V případě celého filetu nebo jeho částí je zaměnitelnost čerstvé svaloviny možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová až olivově šedá s dobře znatelnou segmentací a kresbou v podobě 4–5 podélných světlých až bílých linií, typických pro svalovinu druhů Xenocyprididae a Cyprinidae. Filet je robustní, bez dorzálního klenutí, od 1/3 se kaudálně rovnoměrně zužuje až k části ocasního násadce, tvořené 1/3 kraniální výšky filetu. Partie břišní dutiny sahá do 2/3 výšky a 1/2 délky filetu. Výstelka břišní části černá. V případě celého filetu nebo jeho částí je zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny možná s dalšími druhy čeledí Cyprinidae a Xenocyprididae.

Zaměnitelnost čerstvé i hluboce zmrazené svaloviny

Cyprinidae; Xenocyprididae.

Xiphiidae

Xiphias gladius (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Mečoun obecný	
Synonymum obchodního označení	Není	
Taxonomické zařazení	Řád	Perciformes

Čeď	Xiphiidae
Rod	<i>Xiphias</i>
Druh	<i>Xiphias gladius</i>

Výskyt dle FAO

Oblast 21 – Severozápadní Atlantik

Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik

Oblast 31 – Středozápadní Atlantik

Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik

Oblast 37 – Středomoří a Černé moře

Oblast 41 – Jihozápadní Atlantik

Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik

Oblast 51 – Západní Indický oceán

Oblast 57 – Východní Indický oceán

Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán

Oblast 67 – Severovýchodní Tichý oceán

Oblast 71 – Středozápadní Tichý oceán

Oblast 77 – Středovýchodní Tichý oceán

Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Oblast 87 – Jihovýchodní Tichý oceán

Popis druhu

Podlouhlé válcovité tělo. Velké oko. U dospělých jedinců horní čelist prodloužena do dlouhého, plochého, špičatého, na průřezu oválného bodce. Dvě široce oddělené hřbetní ploutve. Ocasní ploutev velká, rozeklaná, ve tvaru měsíce. Velký střední kýl na každé straně ocasního násadce. Velký a hluboký zářez na horním i dolním profilu ocasního násadce. Prsní ploutve se 17–19 paprsky, umístěné nízko na těle. Břišní ploutve chybí. Šupiny s malými ostny přítomné u jedinců do celkové délky asi 1,3 m, následně s růstem mizí. Postranní čára nevýrazná, ale rozpoznatelná. Hřbet a boky černohnědé, na břišní straně postupně blednoucí do světle hnědé. První hřbetní ploutev tmavě hnědá. Ostatní ploutve hnědé nebo tmavě hnědé. Dorůstá až 4,5 m, běžná velikost 2,2 m.²⁴⁸

Čerstvá svalovina

²⁴⁸ CARPENTER, K. E., DE ANGELIS, N. (eds.). *The Living Marine Resources of the Eastern Central Atlantic. Vol. 4: Bony fishes part 2 (Perciformes to Tetraodontiformes) and sea turtles* [FAO Species Identification Guide for Fishery Purposes]. Rome: Food and Agriculture Organisation, 2016. 782 s. [Str. 2343-3124]. ISBN 9789251092675. Str. 2936.

Světle až tmavě růžová, s hůře viditelnou segmentací při pohledu na podélnou plochu filetu, výraznou centrální tmavší rýhou, jednou dorzální bílou linií a jedním dorzálním tmavším pruhem. Svalovina je velmi pevná a tuhá. V podélném řezu jsou jasně viditelné dvě hlavní části složené z mnoha svalových segmentů ve tvaru soustředných kružnic. Mezi částmi je výrazné červené zbarvení ve tvaru písmene V nebo Y. Dorzálně i ventrálně vyběhající ramena tohoto zbarvení mohou přecházet až do typické červené tečkované čáry lemující vnější okraj řezu. Záměna čerstvé svaloviny s jinými druhy není pravděpodobná. Jistá podoba může nastat s druhem *Rachycentron canadum*, který je ovšem mnohem menší, svalovina znatelně jemnější a nedosahuje tak výrazného tmavého zbarvení ve svalovině.

Hluboce zmrazená svalovina

Bílá až světle růžová, s hůře viditelnou segmentací při pohledu na podélnou plochu filetu, výraznou centrální tmavší rýhou, jednou dorzální bílou linií a jedním dorzálním tmavším pruhem. V podélném řezu jsou jasně viditelné dvě hlavní části složené z mnoha svalových segmentů ve tvaru soustředných kružnic. Mezi částmi je výrazné červené zbarvení ve tvaru písmene V nebo Y. Dorzálně i ventrálně vyběhající ramena tohoto zbarvení mohou přecházet až do typické červené tečkované čáry lemující vnější okraj řezu. Záměna hluboce zmrazené svaloviny s jinými druhy není pravděpodobná. Jistá podoba může nastat s druhem

Rachycentron canadum, který je ovšem mnohem menší, a nedosahuje tak výrazného tmavšího zbarvení ve svalovině.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Rachycentridae.

Zeidae

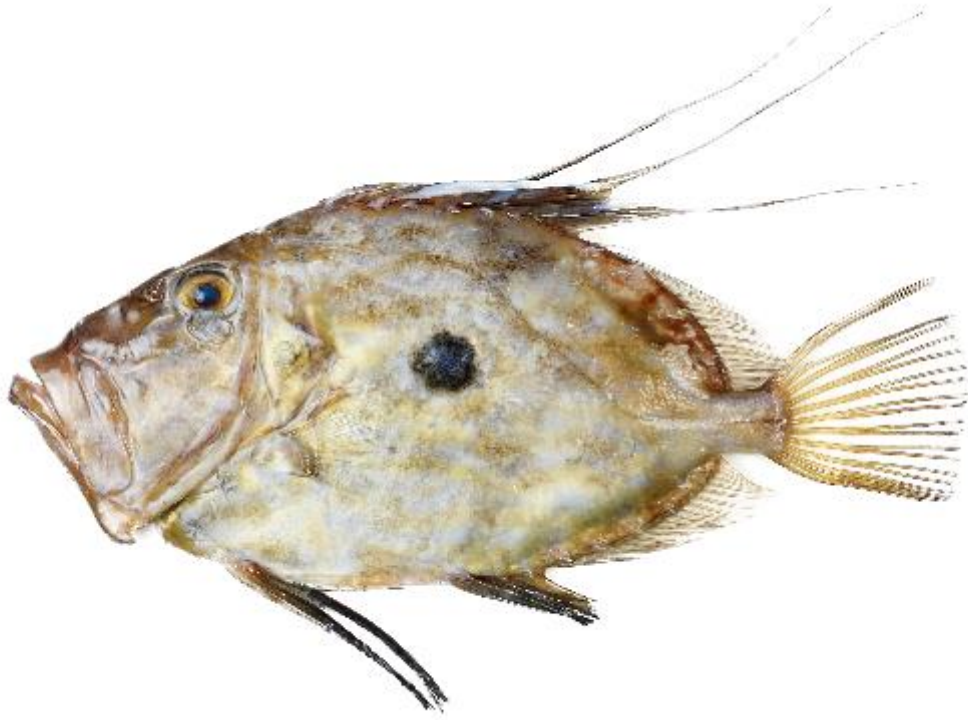
Zeus faber (Linnaeus, 1758)

Obchodní označení	Pilobřich ostnitý	
Synonymum obchodního označení	Ryba svatého Petra, Zeus faber	
Taxonomické zařazení	Řád	Zeiformes
	Čeleď	Zeidae
	Rod	<i>Zeus</i>
	Druh	<i>Zeus faber</i>

Výskyt dle FAO

- Oblast 18 – Arktické moře
- Oblast 27 – Severovýchodní Atlantik
- Oblast 34 – Středovýchodní Atlantik
- Oblast 37 – Středozevní moře a Černé moře
- Oblast 47 – Jihovýchodní Atlantik
- Oblast 51 – Západní Indický oceán
- Oblast 57 – Východní Indický oceán
- Oblast 61 – Severozápadní Tichý oceán
- Oblast 71 – Středozevní Tichý oceán
- Oblast 81 – Jihozápadní Tichý oceán

Popis druhu

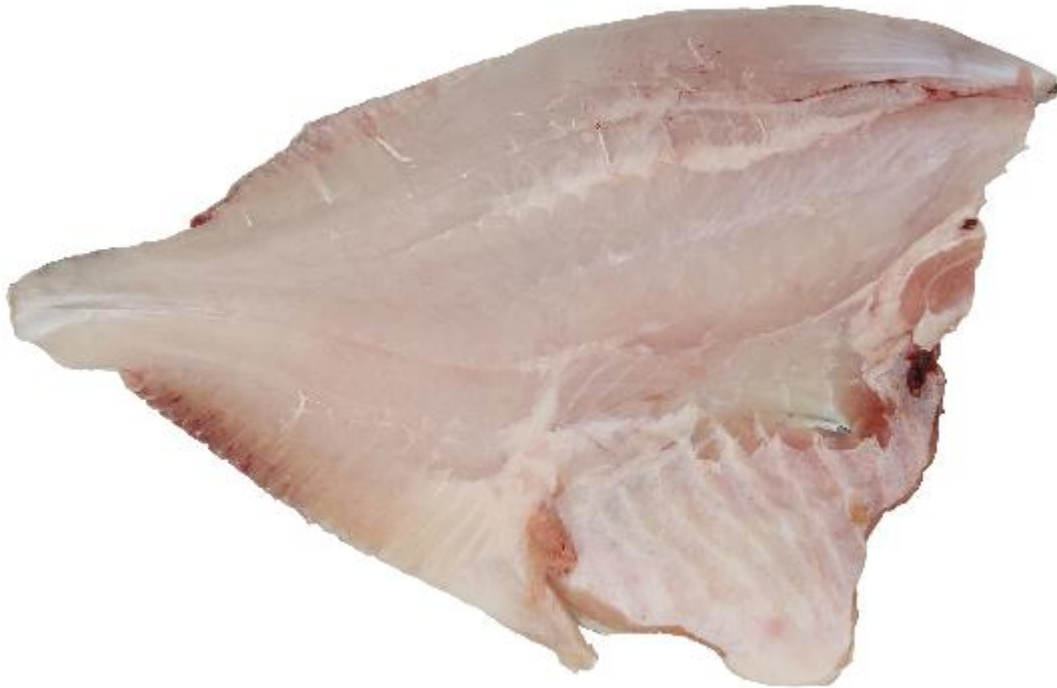
Tělo oválné, z boků silně stlačené. Šupiny viditelné po zvětšení. Dvě řady kostěných výběžků podél střední ventrální části těla a břicha. 5–10 kostěných plátů, každý s 1 nebo 2 trny podél každé strany měkké hřbetní a řitní ploutve. Hřbetní ploutev s 10 trny a 22–24 měkkými paprsky. Blány trnité části hřbetní ploutve prodloužené do vláken. Řitní ploutev se 4 trny a 21–23 měkkými paprsky. Břišní ploutve s 1 trnem a 6–7 měkkými paprsky. Zbarvení stříbřitě bronzové se zlatými nebo nahnědlými zvlněnými vodorovnými pruhy. Žlutě nebo bíle lemovaná černá skvrna na stranách pod postranní čárou a nad úrovní základny prsní ploutve, břišní a trnová řitní ploutev černá.²⁴⁹ Dorůstá až 90 cm, běžná velikost 40 cm.²⁵⁰

Čerstvá svalovina

²⁴⁹ Zeus faber (Linnaeus, 1758) [FAO Species Fact Sheets]. *Food and Agriculture Organization of the United Nations* [online]. Rome, Italy: FAO, 2023, [cit. 2023-05-05]. Dostupné z:

<https://www.fao.org/3/ad468e/AD468eOJ.pdf#0,{%22name%22:%22FitH%22},846>

²⁵⁰ Zeus faber (Linnaeus, 1758). In: FROESE, R., PAULY, D. (eds.). *Fishbase*. [World Wide Web electronic publication] [online]. 02-2023 [cit. 2023-07-28]. Dostupné z: <https://www.fishbase.se/summary/Zeus-faber.html>

Světle růžová až olivově šedá se zcela atypickou segmentací dělí fillet na několik částí, přičemž jednotlivé díly se od sebe velmi snadno oddělují. Nejmarkantnější je rozdělení dorzální části filetu, který je vysoký, v poměru délky a výšky 1,5:1. Od 1/2 se rychle kónicky zužuje až na úzkou část ocasního násadce, který tvoří 1/6 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 délky a 1/2 výšky filetu. Výstelka břišní dutiny je stříbřitě bílá. Zaměnitelnost čerstvé svaloviny je s ohledem na charakteristiky nepravděpodobná, nicméně možná, s druhem *Mene maculata*, který má velmi podobný tvar, ale chybí výrazná segmentace a má bílou centrální linii ve tvaru písmene Y.

Hluboce zmrazená svalovina

Světle růžová až olivově šedá. S bezvýraznou segmentací a plášťovým zbarvením. Filet je vysoký, v poměru délky a výšky 1,5:1. Od 1/2 se kaudálně rychle kónicky zužuje až na část ocasního násadce, která tvoří 1/6 kraniální výšky. Partie břišní dutiny zasahuje do 1/2 délky a 1/2 výšky filetu. Výstelka břišní dutiny je šedohnědá. Zaměnitelnost hluboce zmrazené svaloviny je s ohledem na charakteristiky nepravděpodobná, nicméně možná, s druhem *Mene maculata*, který má velmi podobný tvar, ale chybí výrazná segmentace a má bílou centrální linii ve tvaru písmene Y.

Zaměnitelnost čerstvé a hluboce zmrazené svaloviny

Menidae.